

Redaktor naczelny:

Tomasz Filipczuk

Autorki:

Joanna Żarniewska

Elżbieta Żurakowska

Wiersze, opowiadania, piosenki:

Martyna Jelonek

Dorota Kossakowska

Joanna Żarniewska

Ćwiczenia gimnastyczne:

Joanna Żarniewska

Komentarze psychologa:

Maria Rotkiel

Skład i łamanie, projekt okładki:

Dorota Sikora

ISBN 978-83-8336-221-2

Podręcznikarnia 2024

Telefon kontaktowy +48 88 315 57 75

e-mail: biuro@podrecznikarnia.pl

www.podrecznikarnia.pl

Zeskanuj kod QR, aby odtworzyć utwory muzyczne z płyt CD lub nagrania audio opowiadań

CD cz. 1

CD cz. 2

CD cz. 3

Opowiadania PM

PODRECZNIKARNIA
Wydawnictwo Edukacyjne

SPIIS TREŚCI

ZAMIAST WSTĘPU SŁÓW KILKA, CZYLI... PYTANIA I ODPOWIEDZI5

Dodatkowe scenariusze zajęć i uroczystości	8
Objaśnienie symboli użytych w przewodniku	8
Tygodniowy rozkład zajęć dydaktycznych	8

METODY AKTYWIZUJĄCE9

1. WITAJ PRZEDSZKOLE12

Minęły wakacje.	12
Znaczkę rozpoznaczkę.	19
Każdy z nas jest inny.	24
W przedszkolu jest nam dobrze.	29
Reguły życia w grupie.	35

2. RAZEM JEST WESELEJ42

Lubię swoich kolegów.	42
Cierpliwie czekam na swoją kolej.	48
Uczę się słuchać innych.	53
Dzielę się z innymi.	59
Jesteśmy różni, choć równie ważni.	64

3. NASZE EMOCJE I UCZUCIA70

Kalejdoskop uczuć.	70
Śmiejmy się!	78
„Strach ma wielkie oczy!”	83
Wybuchowa złość.	89
Kolory emocji.	95

4. POWITANIE JESIENI102

Pani Jesień puka do drzwi.	102
Skarby jesieni.	108
O czym szumią liście?	114
Korale jarzębiny.	120
Kasztany i żółędzie.	126

5. W SADZIE I W OGRODZIE.....	132
Co z sadu, a co z ogrodu?	132
Na straganie	138
Witaminki	144
„Jarzynowy teatrzyk”	150
Owocowo-warzywny świat	157
6. ŻŁOTA JESIEŃ WOKÓŁ NAS	163
Za co lubimy jesień?	163
Kolory jesieni	167
Zmysłami poznajemy jesień.....	175
Jest coraz chłodniej, ubieramy się ciepłej	181
Zapasy na zimę.....	187
7. DBAM O SVOJE BEZPIECZEŃSTWO	193
Bezpieczna droga do przedszkola	193
Ruch drogowy	200
Bezpieczni w podróży	205
Znaki drogowe	211
„Żeby kózka nie skakała...”	216
8. WAŻNE WYNALAZKI	224
Wynalazki znakomicie ułatwiają nasze życie	224
Gdybym był naukowcem.....	231
Świat robotów	237
Eksperymenty i doświadczenia	243
Popularne urządzenia techniczne i elektryczne	249
9. SPOSOBY NA JESIENNĄ SZARUGĘ	256
Gdy słońce za oknem.....	256
Łamigłówki Sówki Mądrej Główki	263
Codzienne przedmioty – niecodzienne zabawy	269
Gimnastyka wyobraźni	275
Jarmark różności.....	281

10. MAMY RÓŻNE DOMY	287
Domy na moim osiedlu	287
Na budowie.....	292
Mój dom.	298
Bajkowe domki.....	304
Znane budowle	310
 11. LEŚNE ŚPIOCHY I NIE-ŚPIOCHY	 317
Las liściasty, las iglasty.....	317
Leśne dziuple, gawry, jamki, nory.	323
Jeże na spacerze.....	330
Stary niedźwiedź mocno śpi.	337
Chrapu chrap w mroźną zimę.....	343
 PIOSENKI	 351

ZAMIAST WSTĘPU SŁÓW KILKA, CZYLI... ...PYTANIA I ODPOWIEDZI

Dlaczego nasz pakiet edukacyjny nosi tytuł „Między nami Emotkami”?

Badania naukowe dowodzą, że o powodzeniu życiowym nie decydują, jak sądzono przez długie lata, umiejętności poznawcze, tylko kompetencje społeczno-emocjonalne. Emotikony są nowoczesnym środkiem komunikacji, stają się językiem XXI wieku. Bohaterowie pakietu Emotki zwracają uwagę na różnorodność naszych emocji, symbolizują nastroje, pomagają nauczycielom we wspieraniu rozwoju emocjonalnego w sposób atrakcyjny dla dzieci; emotikony kojarzą się dzieciom z czymś oczywistym i znajomym.

Czy wierne realizowanie treści z Przewodnika jest obowiązkowe?

Nie, treści z Przewodnika to nasze propozycje, które można dowolnie modyfikować, zmieniać, skracać, wydłużać.

Czy kolejność tematów można zmieniać?

Tak, jest to zasadne zwłaszcza w przypadku, kiedy w środku tygodnia wypadnie święto; terminy ferii zimowych w różnych województwach wypadają kiedy indziej, trzeba brać to pod uwagę i w razie potrzeby zmieniać kolejność realizowanych tematów.

Czy niezrealizowany temat trzeba „uzupełnić” i kolejnego dnia zwiększyć ilość działań proponowanych dzieciom?

Nie, nie ma takiej potrzeby. Najlepiej porównać treści przewidziane na dany tydzień i wybrać te, które wydają się nam najistotniejsze, z pozostałych zrezygnować, zostawić je w rezerwie. W przeciwnym wypadku skrócimy czas przeznaczony na zabawy dowolne dzieci.

Dlaczego zabawy dowolne są takie ważne?

Podczas swobodnej zabawy dzieci nawiązują relacje społeczne, mają możliwość przyjmowania różnych ról, przepracowywania trudnych emocji i stanów, uczą się rozumienia siebie. Przedszkolaki rozwijają mowę, kreatywność i pomysłowość, uczą się odróżniać świat fikcji od świata realnego. Obserwując naszych wychowanków w trakcie zabaw dowolnych, zdobywamy wiedzę na temat tego, kto jest popularny w grupie, kto wykazuje inicjatywę, prowadzi w zabawach, kto jest podporządkowany, jak dzieci reagują w sytuacjach konfliktowych, jak długo potrafią skupić się na przedmiocie zabawy.

Czy „omijając” jakiś temat, narażamy się na niezrealizowanie zadań z podstawy programowej?

Nie, zadania z podstawy programowej są realizowane wielokrotnie, podczas przeprowadzania licznych zabaw i zajęć związanych z innymi tematami.

Na czym polega stosowanie mnemotechnik?

Mnemotechniki osławiają z wyglądem liter z wykorzystaniem tzw. haków pamięciowych służących lepszemu zapamiętywaniu informacji. Wykorzystują one system skojarzeń liter z obrazami, np. litera „O” przypomina kształt śliwki, litera „Y” – kształt pnia drzewa z konarami.

Czy nowo wprowadzone zabawy ruchowe w grupach młodszych muszą się powtarzać przez cały tydzień?

Tak, metodyka wychowania przedszkolnego zakłada, że nowo wprowadzane zabawy należy utrwalać, powinny się one powtarzać min. 3 x w tygodniu, a więc również i 4, i 5 razy. Do poznanych zabaw wracamy wielokrotnie w trakcie roku szkolnego. Dzieci bardzo lubią „powroty” do tych samych bajek, zabaw.

Dlaczego w przewodnikach nie stosujemy celów operacyjnych?

Po 20-30 minutach zaplanowanego zajęcia nauczyciel nie jest w stanie doprowadzić do tego, aby 25 dzieci „wiedziało”, „rozumiało”, „potrafiło”.

Nabywanie umiejętności przez dzieci to ciągły proces, który trwa, a nie kończy się wraz z zajęciami.

Cele formułujemy z punktu widzenia dziecka, a nie nauczyciela!

Dlaczego w zapisach o słuchaniu utworów literackich w czasie odpoczynku poobiedniego nie pojawiają się konkretne teksty?

Teksty znanych autorów są objęte prawami autorskimi. Dobrą praktyką jest, aby dzieciom pozwolić na wybór bajki czy opowiadania.

Nauczyciel, kierując się zainteresowaniami dzieci, może również sam zaproponować lekturę jakiegoś utworu literackiego (wiele przedszkoli uczestniczy w kampanii społecznej „Cała Polska czyta dzieciom”, czas odpoczynku poobiedniego jest idealnym czasem na realizację hasła: „Czytaj dziecku 20 minut dziennie. Codziennie”).

Jak prowadzić zajęcia w grupie mieszanej wiekowej?

Przepisy prawa oświatowego nie zabraniają tworzenia oddziałów dla dzieci w różnym wieku. Z praktyki jednak wiadomo, że różnice rozwojowe pomiędzy dziećmi 4-letnimi i 5-letnimi są zazwyczaj większe, niż w przypadku dzieci 3- i 4-letnich lub 5- i 6-letnich. W jednolitych wiekowo grupach dzieci 4 – letnich nauczyciele prowadzą 1 zajęcie (od II półrocza mogą prowadzić dwa), w jednolitych wiekowo grupach dzieci 5-letnich nauczyciele prowadzą 2 zajęcia. Jak to pogodzić? Należy różnicować proponowane działania i uwzględniać treści programowe dla obu grup wiekowych!

Może zdarzyć się tak, że dzieci młodsze staną się mniej aktywnymi uczestnikami, chłonąc wiedzę przede wszystkim poprzez obserwację starszych kolegów i uczestnictwo w zorganizowanej sytuacji dydaktycznej. Zasadne jest, by sugerować starszym dzieciom, aby pomagały młodszemu, a młodsze nie wahały się prosić o pomoc starszych kolegów.

Niemniej, należy podkreślić, iż treści w naszym pakiecie edukacyjnym dobrane są tak, aby były możliwe do opanowania dla obu grup wiekowych. Karty pracy są zróżnicowane co do stopnia

trudności, zachowując tematyczną korelację. W scenariuszach umieszczono adnotacje, w jaki sposób należy uprościć niektóre aktywności dla dzieci młodszych, np. dzieci 5-letnie posługują się pojęciami: prawa strona ciała – lewa strona ciała, dzieci 4-letnie używają wówczas określeń: jedna i druga strona ciała. Na zajęciach plastycznych zadaniem dla dzieci młodszych może być wykonanie pracy na temat dowolny a dla starszych – na temat określony przez nauczyciela. Podczas pracy z ilustracją zadaniem dzieci młodszych może być policzenie postaci i określenie ich wyglądu, a starszych - ułożenie opowiadania związanego z treścią ilustracji.

Od początku roku zaplanowano prowadzenie 2 zajęć edukacyjnych; z uwagi na uczestnictwo 4- latków powinny trwać one krócej (choć i tak generalnie długość zajęć zależy od stopnia zainteresowania wychowanków).

Czy zadania przewidziane w kartach pracy są identyczne dla 4- i 5-latków?

Bywają identyczne, ale większość z nich prezentuje zróżnicowany poziom trudności. Nawet jeżeli w przewodniku jest umieszczone wspólne polecenie, to w kartach pracy oznacza to, że dzieci 4-letnie mają mniej elementów do pokolorowania, połączenia, zakodowania.

Co jest największą zaletą pakietu?

Pakiet zaspokaja potrzeby nauczycieli odnośnie pracy z wykorzystaniem nowoczesnych, aktywizujących metod; na początku każdej części są podane ich opisy.

Przewodnik metodyczny zawiera cykl zajęć „Ach, te emocje!”, rekomendowany przez znaną psycholog Marię Rotkiel.

Kim są autorki pakietu?

Autorki pakietu są nauczycielkami przedszkola ze stażem 35 lat pracy zawodowej oprócz tego jedna z nich zajmowała się terapią pedagogiczną, druga - doradztwem metodycznym oraz treningami kreatywności.

Z ilu części składa się pakiet „Między nami Emotkami?”

Pakiet zawiera 4-częściowe karty pracy, nauczyciele otrzymują cztery przewodniki metodyczne. Tablice demonstracyjne stanowią zbiór 50 plansz, wprowadzających dzieci do tematyki tygodniowej.

Płyta CD obejmuje piosenki przedszkolne z podkładami instrumentalnymi, muzykę klasyczną oraz krótkie utwory do wykorzystania na zajęciach umuzykalniających.

W przewodnikach umieszczono kody QR do pobierania materiałów ze strony internetowej Wydawnictwa Podręcznikarnia, np. scenariusze uroczystości, spotkań integracyjnych i warsztatowych z rodzicami, dziadkami.

Dodatkowe scenariusze zajęć i uroczystości:

Skanując kod QR, nauczyciel może pobrać dodatkowe scenariusze zajęć oraz uroczystości. Baza dostępnych scenariuszy będzie systematycznie powiększana.

Objaśnienie symboli użytych w przewodniku:

Zajęcia
rozwijające
mowę
i myślenie

Zajęcia
rozwijające
pojęcia
matematyczne

Edukacja
muzyczna

Edukacja
plastyczna
i techniczna

Ćwiczenia
gimnastyczne

Tygodniowy rozkład zajęć dydaktycznych:

PONIEDZIAŁEK:

Rozwijanie mowy i myślenia

Ćwiczenia gimnastyczne

WTOREK:

Rozwijanie mowy i myślenia

Plastyka

ŚRODA:

Matematyka

Muzyka

CZWARTEK:

Ćwiczenia gimnastyczne

Plastyka

PIĄTEK:

Matematyka

Muzyka

METODY AKTYWIZUJĄCE

(angażują emocjonalnie, budzą zainteresowanie oraz motywację, uczą samodzielnego myślenia i działania)

UŻYTE W 4 CZĘŚCIACH PRZEWODNIKA:

PEDAGOGIKA ZABAWY – metodyka działań pedagogicznych mających na celu sprzyjanie twórczemu rozwojowi dzieci, integrowanie grupy poprzez wspólne działanie; jedną z form pedagogiki zabawy są zabawy integracyjne.

DRAMA - polega na wczuwaniu się w rolę, na improwizacji angażującej ruch i gest, mowę, myśli i uczucia wszystkich dzieci jednocześnie. Istotą dramy jest konflikt wzięty z życia, z literatury lub po prostu wymyślony. Umożliwia ona przeżycie określonych problemów, poszukiwanie własnych rozwiązań i dokonywanie wyborów.

METODA STORY-LINE – podstawę zajęć stanowi fabuła, czyli historyjka. Może nią być gotowa bajka bądź opowieść wymyślona przez nauczyciela. Jest ona wstępem i pretekstem do właściwych zajęć. Opowieści stanowiącej kanwę zajęć nie przedstawia się dzieciom od razu w całości. Jej poznanie należy rozłożyć w czasie. Przedszkolaki powinny zaznajamiać się z fragmentami historyjki (tzw. epizodami) stopniowo i podejmować związane z nim zadania.

AKTYWNE SŁUCHANIE MUZYKI B. STRAUSS – przybliżenie muzyki klasycznej powiązane z integrowaniem różnych formy aktywności dzieci: słuchanie, granie, tańczenie i śpiewanie z elementami pantomimy, dramy i różnych form plastycznych. Pozwala odkryć różne aspekty dzieła muzycznego: jego formę, tempo i rytm oraz dynamikę i barwę.

KODOWANIE – przekazywanie informacji, tworzenie dla odbiorcy zrozumiałego przekazu, instrukcji, która może być zapisana na wiele sposobów. Kodowanie to rodzaj szyfru, znanego nadawcy i odbiorcy.

Zadaniem dziecka jest opracowanie potrzebnych informacji i podanie ich w odpowiedniej sekwencji lub koncentrowanie się na wyszukiwaniu rozwiązań (jednego lub wielu).

ZABAWY SENSORYCZNE – pozwalają dziecku na poznawanie świata za pomocą zmysłów dotyku, wzroku, słuchu, węchu i smaku. Głównym celem zabaw sensorycznych jest optymalne wsparcie rozwoju mózgu oraz umiejętności posługiwania się zmysłami.

METODA PROJEKTOWANIA OKAZJI EDUKACYJNYCH – opiera się na składowych:

Przedmiot odkrycia dziecka to poznanie czegoś, czego dzieci wcześniej nie znały, nauka posługiwania się nowymi przedmiotami/narzędziami/słowami/, tworzenie czegoś nowego w zakresie doświadczeń dziecka.

Punkt wyjścia to zaciekawienie dzieci, skupienie ich uwagi.

Zadania stwarzają możliwość dokonywania samodzielnych wyborów, realizowania własnych pomysłów.

Warunki materialne to miejsce zajęć, użyte środki dydaktyczne.

Element wymagający wyeksponowania to uświadomienie dzieciom najważniejszych kwestii w omawianym temacie.

METODY I TECHNIKI TWÓRCZEGO MYŚLENIA – mają na celu rozwijanie umiejętności wychodzenia poza rutynowy sposób działania i rozumowania.

Przykłady najpopularniejszych metod i technik twórczego myślenia: mapa pojęciowa, burza mózgów, metoda 6 kapeluszy E. Bono, fabuła z kubka, tworzenie analogii, Chińska encyklopedia, łańcuch skojarzeń.

METODA KNIESSÓW – jest to rodzaj gimnastyki twórczej, rytmicznej, której główne elementy to: ruch, muzyka, rytm i przybory (zawsze po 2 sztuki w celu harmonijnego rozwoju prawej i lewej strony ciała). W tej metodzie należy ograniczyć mówienie. Impulsem do podejmowania wszelkich form ruchu powinna być jedynie muzyka. Tok zajęć powinien polegać na naśladowaniu ruchu osoby prowadzącej, który nie tylko demonstruje ruch, ale jest także osobą ćwiczącą. Metoda zakłada również wprowadzanie własnej aktywności dzieci.

KINEZJOLOGIA EDUKACYJNA – metoda wymyślona przez Paula Dennisona, która uczy i pokazuje jak wykorzystać naturalny ruch fizyczny do rozszerzania własnych możliwości. Do najbardziej popularnych ćwiczeń należą ruchy naprzemienne, np. dziecko stoi prosto, a następnie lewą ręką dotyka prawego kolana. Potem następuje zmiana ruchu. Prawa ręką dotyka lewego kolana.

EDUKACJA PRZEZ RUCH – według tej metody zintegrowany sposób uczenia się zapewnia tylko ruch. W bardzo wielu ćwiczeniach tej metody dzieci poruszają się rytmicznie i wykorzystują do tego ruchu raz jedną, a raz drugą rękę. Dzieci nie poruszają się dla samego ruchu, ale dlatego, aby stworzyć nową jakość w doświadczeniu, którego efektem jest praca plastyczna wykonana techniką origami i innych form plastycznych.

Wszystkim ćwiczeniom towarzyszy muzyka pełniąca rolę elementu porządkującego przebieg ćwiczenia, poprzez nadanie mu tempa i rytmu.

METODA STEAM – to całkowite odwrócenie tradycyjnego podejścia do nauczania. Dziecko przestaje być biernym odbiorcą wiedzy podawanej przez nauczyciela. Staje się naukowcem, konstruktorem, odkrywcą i inżynierem. Podążając za naturalną potrzebą doświadczenia i przeżywania przygód, dzieci poznają tajemnice otaczającego ich świata. Nie boją się eksperymentować, tworzyć i próbować różnych rozwiązań.

STEAM – to nowe podejście do nauczania przy wykorzystaniu nauki (Science), technologii (Technology), inżynierii (Engineering), sztuki (Art.) i matematyki (Maths), pobudza do krytycznego myślenia, poszukiwania, kreatywności i pracy w grupie.

METODA RUCHU ROZWIJAJĄCEGO W. SHERBORNE – metoda, której celem jest rozwijanie sfery emocjonalno-społecznej oraz świadomości samego siebie i innych osób za pomocą ruchu i kontaktu fizycznego – dotyku.

W metodzie W. Sherborne można wyróżnić kilka kategorii ćwiczeń: ćwiczenia prowadzące do poznania siebie i własnego ciała (świadomość własnej osoby, własnego ciała); ćwiczenia pomagające zdobyć pewność siebie i budować poczucie bezpieczeństwa w swoim otoczeniu (świadomość przestrzeni); ćwiczenia ułatwiające nawiązanie kontaktu oraz współpracę z partnerem i grupą (świadomość innych osób i kontakt z nimi): - oparte na relacji „z” (relacja opiekuńcza); - oparte na relacji „przeciwko” (relacja energii i siły); - oparte na relacji „razem” (relacja współdziałania); ćwiczenia twórcze.

TEMAT KOMPLEKSOWY:

1. WITAJ PRZEDSZKOLE

Dzień 1

Temat dnia: **Minęły wakacje.**

DZIECKO:

- utrwali zasady korzystania z zabawek,
- wysłucha opowiadania nauczyciela „Kraina Wspomnień z Wakacji”,
- weźmie udział w szeregu zabaw i ćwiczeń ruchowych,
- zauważy zmiany w najbliższym otoczeniu przedszkola,
- wysłucha w skupieniu utworu literackiego,
- przekáže komunikat w nietypowy sposób,
- wykona taniec z krzeselkiem.

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I. Realizowane obszary podstawy programowej: II.3, I.6, I.7, II.5, II.1, II.6, I.5

Rozmowy indywidualne z dziećmi na temat minionych wakacji, wyglądu sali. [II.3]

Cel: odczuwanie atmosfery bezpieczeństwa i wsparcia.

Zabawy dowolnie wybranymi zabawkami. [I.6, I.7, II.5]

Cel: przyswojenie zasady odnoszenia zabawek na wyznaczone miejsce po skończonej zabawie.

„Emotki witają dzieci” – karta pracy „Między nami Emotkami” cz. 1, str. 1. [II.1, II.6]

Cel: próby rozróżniania i nazywania emocji.

Ćwiczenia poranne zestaw nr 1. [I.5]

Cel: szybka reakcja na sygnał słowny.

II. Realizowane obszary podstawy programowej: IV.2, IV.5, I.5, I.8, I.4, III.5, I.2

„Kraina Wspomnień z Wakacji” – opowiadanie nauczyciela na podstawie utworu M. Jelonek. [IV.2, IV.5]

Cel: zwrócenie uwagi na piękno natury.

Ćwiczenia gimnastyczne zestaw nr 1. [I.5, I.8]

Cel: poznawanie właściwości przyboru – gazety.

Spacer – obserwowanie zmian w najbliższym otoczeniu przedszkola. [I.4, III.5, I.2]

Cel: rozwijanie uważności.

III. Realizowane obszary podstawy programowej: IV.3, IV.1, I.5, IV.7, I.6, III.5

Słuchanie utworu literackiego wybranego przez dzieci z kącika książki. [IV.3]

Cel: rozwój wrażliwości emocjonalnej.

„Rozmowa w nowym języku” – twórcza zabawa słowna. [IV.1]

Cel: rozwijanie mowy werbalnej i niewerbalnej.

„Toczący się pień” – zabawa ruchowo-naśladowcza. [I.5]

„Taniec z krzesłem” – zabawa rytmiczna. Płyta CD utwór 1. [IV.7]

Cel: zauważanie zmian w charakterze melodii.

Zabawy swobodne w kąciakach zainteresowań: lalek, konstrukcyjnym, samochodowym. [I.6, III.5]

Cel: zacieśnianie więzi koleżeńskich.

Rozwijane kompetencje kluczowe:

- kompetencje w zakresie rozumienia i tworzenia informacji;
- kompetencje osobiste, społeczne i w zakresie uczenia się;
- kompetencje obywatelskie;
- kompetencje w zakresie przedsiębiorczości;
- kompetencje w zakresie świadomości i ekspresji kulturalnej.

RANEK

Rozmowy indywidualne z dziećmi na temat minionych wakacji, wyglądu sali.

Nauczyciel stara się porozmawiać krótko z każdym dzieckiem, szczególną uwagę zwraca na dzieci nowo przyjęte.

Zabawy dowolnie wybranymi zabawkami.

Prezentacja kącików zainteresowań, ustalenie zasad korzystania z zabawek.

„Emotki witają dzieci” – karta pracy „Między nami Emotkami” cz. 1, str. 1.

4- i 5-latki:

Dzieci słuchają rymowanki, wskazują Emotkę pasującą do każdego wersu, otaczają pętlą Emotkę, z którą chciałyby się zaprzyjaźnić.

Ćwiczenia poranne – zestaw 1.

„Patrz na mnie” – zabawa orientacyjno-porządkowa.

Dzieci swobodnie biegają po sali przy akompaniamencie tamburyna. Na hasło nauczyciela: „Patrz

na mnie!” stają na baczność zwrócone twarzą w kierunku prowadzącego, w postawie ze „skrzydełkami” (ramiona uniesione, ugięte w łokciach, dłonie splecione na karku, łokcie odwiedzone w tył).

„Mostek” – zabawa z elementami czworakowania.

Dzieci dobierają się parami, jedno w klęku podpartym wykonuje mostek, a drugie przechodzi pod mostkiem na czworakach kilka razy; potem zmiana.

„Podłoga się klei” – zabawa odprężająca.

Dzieci dobierają się dwójkami. Jedno z nich kładzie się na podłodze i mocno do niej przylega, napinając wszystkie mięśnie. Drugie próbuje oderwać je od podłogi. Po chwili następuje zamiana.

Przygotowanie do śniadania – mycie rąk.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

Zajęcie 1 – Rozwijanie mowy i myślenia

„Kraina Wspomnień z Wakacji” – opowiadanie nauczyciela na podstawie utworu M. Jelonek.

CELE:

- wzbogacenie wiedzy na temat różnych możliwości spędzania wakacji,
- uważne słuchanie utworu literackiego,
- zwrócenie uwagi na piękno natury.

Pomoce dydaktyczne: pocztówki i zdjęcia, kamyki, muszelki, karty pracy „Między nami Emotkami” cz. 1, str. 2.

PRZEBIEG:

1. „Jak ci na imię? – zabawa integracyjna.

Nauczyciel wybiera jedno dziecko do środka koła. Wybrana osoba wskazuje na kogoś z grupy i pyta: Jak się nazywasz? Zapytane dziecko odpowiada i wtedy dzieci zamieniają się miejscami. Jeśli zapytane dziecko odpowie: Superman lub Supermanka, wówczas wszystkie dzieci zamieniają się miejscami; osoba ze środka również stara się zająć miejsce w kole.

2. „Czy cieszy się z powrotu do przedszkola? Dlaczego?” – wypowiedzi dzieci na podstawie własnych przeżyć.

3. „Co kojarzy ci się z górami/jeziorami/morzem?” – zabawa słowna.

Nauczyciel prosi dzieci, aby podały przykłady osób, zjawisk, przedmiotów, które kojarzą im się z morzem/górami/jeziorami.

4. „Kraina Wspomnień z Wakacji” – opowiadanie nauczyciela na podstawie utworu M. Jelonek.

Stało się! Lato już prawie minęło, rozpoczął się wrzesień, a dzieciaki zawitały do przedszkola po raz pierwszy po miesięcznej przerwie wakacyjnej. W salach panuje porządek jak nigdy. I chyba był remont, bo wszystko wydaje się takie nowe i świeże. A w sali grupy średniaków to już na pewno były jakieś rewolucje, bo pojawił się nowy dywan, taki z ulicą do jeżdżenia samochodzikami. Gdy tylko dzieciaki go zobaczyły, od razu ruszyły do pudła z autami i już miały wysypać wszystkie na ziemię, i zacząć się nimi dzielić, gdy pani Kamila, wychowawczyni, włączyła odtwarzacz muzyki. Dzieci spoglądały po sobie, myśląc, że coś się zepsuło, bo z całą pewnością z głośników nie wydobywała się muzyka, tylko jakieś dziwne szmery, które w całym hałasie rozpoczynającej się zabawy, brzmiały podejrzenie.

– Proszę pani, to chyba pomyłka – odezwał się Janek, dziwnie patrząc na panią, która wcale nie przejmując się szmerami, przyłożyła palec do ust, prosząc tym samym o ciszę w sali.

Zapadła cisza, dzięki której wszyscy zgromadzeni na dywanie wsłuchali się w dźwięk wydobywający się z głośników.

– To szum! Szum morza! – wykrzyknęła Zosia, podekscytowana, że udało się jej rozwiązać zagadkę.

– Tak Zosiu, masz rację, to właśnie szum morza! Z czym wam się kojarzy? Z jakim czasem w roku? – zapytała pani.

– Z latem, z wakacjami! – wykrzyknęły dzieci. I zaczęło się to, czego można się było spodziewać. Wszyscy naraz, chórem, zaczęli opowiadać swoje wspomnienia z nadmorskich plaż:

– A ja zakopałem w piasku prawie całego tatę! Z wyjątkiem głowy, bo się nie zgodził! – pochwalił się Krzys.

– A ja nauczyłam się pływać w morzu z mamą! Z kołem i pod okiem pana ratownika! – krzyknęła Kaja.

– A ja przywiozłem z plaży całe wiaderko muszelek, malutkich bursztynów, kamyczków i... podobno walizkę piasku, tak mówi moja mama – dodał Janek.

Nagle dzieciom z grupy przypomniał się wakacyjny czas i każdy chętnie słuchał wspomnień kolegów i koleżanek. Jednak okazało się, że nie wszyscy byli fanami spędzania czasu na plaży.

– Morze to nuda! Tylko te fale, statki na horyzoncie, które płyną wolno jak żółwie, piasek w oczach i kukurydza. Nie ma to jak góry... – zareagowała Pola.

– Zgadza się – poparł ją Maciek. – Też byłem w górach z rodzicami i zdecydowanie wolę wędrowki z plecakiem i mapą, piękne widoki ze szczytów i pyszne, ciepłe oscypki z żurawiną!

– opowiadał.

Na sali pojawili się też zwolennicy wakacji na wsi u dziadków, w domu z rodzicami albo w dużym mieście, u cioć, wujków i kuzynów. Letnich wspomnień uzbierało się całe mnóstwo, a przy tym, niestety, pojawiły się sprzeczki o to, kto spędził letni czas lepiej, kto miał najwięcej atrakcji i, oczywiście, kto zjadł najwięcej porcji lodów. A gdy emocje sięgały zenitu, pani klasnęła w dłonie i zadała dzieciom jeszcze jedno pytanie:

– No dobrze, moi drodzy. Wygląda na to, że mamy tu zwolenników morza, gór, wakacji na wsi i zwiedzania dużych i małych miast. Nie warto kłócić się z tego powodu, że każdy spędza czas inaczej i najlepiej, jak potrafi. To tak, jakbyśmy sprzeczali się o to, jaka potrawa jest najsmaczniejsza, a przecież każdy ma inny gust kulinarny. To samo jest z wakacjami.

- No tak, mamy po prostu inny gust wakacyjny... – potwierdził Janek.
- A czy jest coś, co, waszym zdaniem, łączy wszystkie wakacyjne przygody i przytrafiło się każdemu?
- Tak, lody w wafelku! Dużo lodów w wafelkach! – powiedziała Zosia, uśmiechając się na samą myśl.
- TAAAAAK! – krzyknęły wszystkie dzieciaki, wypowiadając nazwy ulubionych smaków.

Krótką rozmowa na podstawie treści:

- Jaką niespodziankę – nagranie przygotowała pani dzieciom?
- Gdzie dzieci spędziły wakacje?
- Czy były zgodne, co do tego, gdzie najlepiej wyjeżdżać na wakacje?
- Co wy uważacie na ten temat, lepsze są góry, morze, jezioro, las, miasto czy wieś jako miejsce odpoczynku wakacyjnego?

5. Oglądanie pocztówek i zdjęć przedstawiających miejsca, w których zazwyczaj spędzamy wakacje – morze, góry, jezioro, miasto.

6. „Moje wspomnienia z wakacji” – wypowiedzi dzieci na temat tego, gdzie spędziły wakacje.

7. „Pamiątki z wakacji” – segregowanie kamyków i muszelek.

Nauczyciel prezentuje dzieciom swoje pamiątki z wakacji, prosi o posegregowanie ich na kamyki i muszelki, a następnie o posegregowanie kamyków na duże i małe, muszelek na duże i małe. Pyta dzieci o to, jak inaczej można posegregować kamyki i muszelki (np. kamyki podługne i okrągłe, muszelki białe i brązowe)

8. „Pływanie” – zabawa ruchowo-naśladowcza.

Dzieci leżą na dywanie i wykonują ruchy jak przy pływaniu. Mogą „płynąć” na plecach lub leżąc na brzuchu.

9. „Wspomnienia z wakacji” – **karta pracy „Między nami Emotkami” cz. 1, str. 2.**

4-latki:

Dzieci rysują na ekranie smartfona letnie słońce.

5-latki:

Dzieci ilustrują treść „fotografii zatrzymanej na ekranie smartfona” ze swoich wakacji.

Zajęcie 2 – Ćwiczenia gimnastyczne

Ćwiczenia gimnastyczne zestaw nr 1.

CELE:

- poznawanie swoich możliwości ruchowych,
- poznawanie właściwości przyboru – gazety,
- wyrażanie radości podczas spontanicznych działań.

Pomoce dydaktyczne/przybory: gazety, tamburyn, dzwonek, bębenek, płyta CD utwór 1 i 3.

Część wstępna:

1. Zaproszenie dzieci do miasta „Gazetkowo”, gdzie każdy mieszkaniec wybiera sobie gazetowy dom (gazety rozłożone na podłodze).
2. Poznawanie właściwości gazety. Polecenia nauczyciela: weź do ręki gazetę, obejrzyj, jaka ona jest, dotknij jej, zobacz, jaką ma grubość, sprawdź, czy wydaje dźwięk, powąchaj ją, oceń ciężar. Porównywanie gazety do przedmiotów codziennego użytku – prześcieradła, poduszki, kołdry, części garderoby itp.
3. Taniec na gazecie. **Płyta CD utwór 3.**

Część główna:

1. Marsz z gazetą: – marsz z gazetą przytrzymywaną brodą do klatki piersiowej,
– marsz z gazetą położoną na otwartej prawej dłoni, następnie lewej,
– marsz z gazetą położoną na głowie.
2. „Kałuże”. Gazety leżą na podłodze, symbolizują kałuże. Bieg, marsz, skoki przez kałuże, omijanie, slalom.
3. „Komórki do wynajęcia”. Bieg, marsz po sali w rytm melodii. Cisza (brak akompaniamentu) – dzieci wracają do swojej „komórki”; składają gazetę na połowę. Zabawę powtarzamy, dopóki dzieci będą mogli utrzymać równowagę.
4. „Niewidzialni”. Przy dźwiękach tamburyna dzieci swobodnie biegają, na dźwięk dzwoneczka – zwijają się w kłębek, nakrywają się gazetą – peleryną.
5. „Raczki nieboraczki”. Dzieci przyjmują pozycję w leżeniu tyłem, z nogami ugiętymi, i umieszczają gazety na brzuchach. Raczki nieboraczki chodzą powoli po sali, starając się, by gazety nie zsunęły się na podłogę.

6. Taniec w parze. W tańcu trzymamy gazetę czołami, plecami, kolanami itp. Wszystkie polecenia wykonywane są w rytm melodii. **Płyta CD utwór 1.**

7. Podskoki w przód z gazetą trzymaną między kolanami.

8. „Gazetowe kule”. Dzieci zwijają gazetę w kulę (raz prawą, raz lewą ręką). Swobodna zabawa kulami; kopanie, podrzucanie, toczenie, przeskakiwanie, rzucanie „śnieżkami”, „jedzenie jabłka”, „kotek bawi się wełną” itp.

Część końcowa:

1. Marsz w kole w rytm bębena. W środku koła kosz. Wrzucanie kul do kosza na każdą akcentowaną nutę.

Spacer – obserwowanie zmian w najbliższym otoczeniu przedszkola.

Przygotowanie do obiadu – mycie rąk.

PO POŁUDNIU

Śłuchanie utworu literackiego wybranego przez dzieci z kącika książki.

„Rozmowa w nowym języku” – twórcza zabawa słowna.

Dzieci rozmawiają w parach na dowolny temat, posługując się jedynie słowem „acha”. Nauczyciel może zademonstrować z wybranym dzieckiem przykład takiej rozmowy.

„Toczący się pień” – zabawa ruchowo-naśladowcza.

Dzieci leżą na podłodze z wyprostowanymi i złączonymi nogami i rękoma. Wykonują na leżąco kilka obrotów w jedną stronę i kilka obrotów w drugą stronę.

Przygotowanie do podwieczorku – mycie rąk.

„Taniec z krzesłem” – zabawa rytmiczna. Płyta CD utwór 1.

Dzieci słuchają utworu z płyty, zauważają różny charakter melodii w części A i części B. Podczas części A siedzą na krzesłkach i „tańczą”, nie odrywając pośladków od siedziska, podczas części B wstają i swobodnie tańczą wokół krzesłka.

Zabawy swobodne w kąciakach zainteresowań: lalek, konstrukcyjnym, samochodowym.

Dzień 2

Temat dnia: Znaczkki rozpoznaczkki.

DZIECKO:

- określi, w jakim jest nastroju,
- rozwiąże zagadki obrazkowe,
- utrwali wygląd swojego znaczkka rozpoznawczego,
- podejmie próby rysowania swojego znaczkka,
- wzbogaci wiedzę na temat swoich kolegów i koleżanek,
- ułoży wieżę z kubeczków wg wzoru oraz wg własnego pomysłu.

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I. Realizowane obszary podstawy programowej: I.6, III.5, II.4, IV.5, IV.9, I.5

Zabawy dowolne wybraną zabawką. [I.6, III.5]

Cel: traktowanie innych dzieci z sympatią i życzliwością.

„W jakim jesteś dziś nastroju?” – zabawa słowna. [II.4, IV.5]

Cel: rozumienie porównań i przenośni.

„Co to jest?” – zagadki obrazkowe. [IV.9]

Cel: rozwijanie wyobraźni.

Ćwiczenia poranne – zestaw nr 1. [I.5]

II. Realizowane obszary podstawy programowej: IV.9, IV.5, I.5, IV.8, I.7, III.5, I.4

„Znaczkki – rozpoznaczkki” – zabawa dydaktyczna. [IV.9, IV.5]

Cel: rozwijanie pamięci wzrokowej.

„Nakręcanie bączka” – zabawa z elementem biegu. [I.5]

„Mój znaczek” – rysowanie kredkami. [IV.8, I.7]

Cel: doskonalenie techniki rysunkowej.

Zabawy na powietrzu z wykorzystaniem urządzeń terenowych. [III.5, I.4]

Cel: przestrzeganie zasad bezpieczeństwa.

III. Realizowane obszary podstawy programowej: IV.7, III.1, III.3, I.5, IV.9, IV.12, I.6, I.7

Słuchanie muzyki relaksacyjnej. Płyta CD utwór 2. [IV.7]

Cel: regeneracja, odpoczynek.

„Ja też!” – zabawa integracyjna. [III.1, III.3]

Cel: lepsze poznanie i rozumienie siebie nawzajem.

„Toczący się pień” – zabawa ruchowo-naśladowcza. [I.5]

„Wieże z kubeczków” – układanie według wzoru oraz wg własnych pomysłów. [IV.9, IV.12]

Cel: rozwijanie umiejętności konstrukcyjnych.

Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań: lalek, gier, pojazdów.[I.6, I.7]

Cel: zachowanie ładu i porządku w miejscu zabawy.

Rozwijane kompetencje kluczowe:

- kompetencje w zakresie rozumienia i tworzenia informacji;
- kompetencje matematyczne oraz kompetencje w zakresie nauk przyrodniczych, technologii i inżynierii;
- kompetencje cyfrowe;
- kompetencje osobiste, społeczne i w zakresie uczenia się.

RANEK

Zabawy dowolne wybraną zabawką.

„W jakim jesteś dziś nastroju?” – zabawa słowna.

Dzieci przestrzegają zasady, że im cieplejszy kraj/kontynent, tym lepszy nastrój. Antarktyda oznacza smutek, obniżony nastrój, Afryka oznacza radość, pogodny nastrój, Polska oznacza umiarkowanie dobrego nastroju.

„Co to jest?” – zagadki obrazkowe.

Nauczyciel zaśpiewa częściowo obrazki przedmiotów. Dzieci domyślają się, jaki przedmiot jest przedstawiony na obrazku.

Ćwiczenia poranne – zestaw nr 1.

„Patrz na mnie” – zabawa orientacyjno-porządkowa.

Dzieci swobodnie biegają po sali przy akompaniamencie tamburyna. Na hasło nauczyciela: „Patrz na mnie!” stają na baczność zwrócone twarzą w kierunku prowadzącego, w postawie ze „skrzydełkami” (ramiona uniesione, ugięte w łokciach, dłonie splecione na karku, łokcie odwiedzione w tył).

„Mostek” – zabawa z elementem czworakowania.

Dzieci dobierają się parami, jedno w klęku podpartym wykonuje mostek, a drugie przechodzi pod mostkiem na czworakach kilka razy; potem zmiana.

„Podłoga się klei” – zabawa odprężająca.

Dzieci dobierają się dwójkami. Jedno z nich kładzie się na podłodze i mocno do niej przylega, napinając wszystkie mięśnie. Drugie próbuje oderwać je od podłogi. Po chwili następuje zamiana.

Przygotowanie do śniadania – mycie rąk.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

Zajęcie 1 – Rozwijanie mowy i myślenia

„Znaczkki – rozpoznaczkki” – zabawa dydaktyczna.

CELE:

- utrwalenie znajomości swojego znaczka rozpoznawczego,
- rozumienie pojęcia symbolu graficznego,
- rozwijanie pamięci wzrokowej.

Pomoce dydaktyczne: tablica demonstracyjna nr 1, 2, karty pracy „Między nami Emotkami” cz. 1, str. 3.

PRZEBIEG:

1. „Powitanki” – zabawa integracyjna. **Tablica demonstracyjna nr 1.**

Nauczyciel omawia z dziećmi sposoby powitań przedstawione w formie graficznej. Wita się z każdym dzieckiem jednym z wybranych sposobów.

2. „Znaczkki – rozpoznaczkki” – zabawa słuchowa.

Nauczyciel podkreśla przydatność znaczków, nadmienia, iż dzięki znaczkom można szybko odnaleźć swoje krzeselko lub szafkę w szatni, półeczkę indywidualną.

Nauczyciel rytmizuje nazwy przedmiotów znajdujących się na poszczególnych znaczkach, dzieci – właściciele znaczków podnoszą rękę go góry, gdy usłyszą nazwę „swojego” przedmiotu.

3. „Memory” – zabawa dydaktyczna. **Tablica demonstracyjna nr 2.**

Nauczyciel układa kartoniki na dywanie (obrazkami skierowanymi w dół). Wybrane dziecko losuje dwa z nich – jeśli są takie same, zabiera je jako zdobytą przez siebie parę. Jeśli są różne – odkłada je na miejsce. Kolejne dzieci powtarzają tę czynności.

4. „Nakręcanie bączka” – zabawa z elementem biegu.

Dzieci stoją w rozkroku, ręce trzymają na biodrach. Wykonują skręty tułowia w lewo i w prawo. Po kilku skrętach bieg na palcach po kole w lewą, a potem w prawą stronę.

5. „Fragment większej całości” – **karta pracy „Między nami Emotkami” cz. 1, str. 3.**

4- i 5-latkii:

Dzieci dorysowują do fragmentów przedmiotów brakujące części tak, aby obiekty były widoczne w całości.

Zajęcie 2 – Plastyka

„Mój znaczek” – rysowanie kredkami.

CELE:

- doskonalenie techniki rysunkowej,
- dbałość o szczegóły w rysunku,
- docenianie użyteczności znaczków rozpoznawczych.

Pomoce dydaktyczne: komplet znaczków rozpoznawczych, kredki, płyta CD utwór 3, szarfy zielone i czerwone.

PRZEBIEG:

1. Rozwiązywanie zagadek na temat znaczków rozpoznawczych.
Nauczyciel układa zagadkę na temat konkretnego znaczka, dzieci podają rozwiązanie, na koniec właściciel znaczka obiega koło siedzących dzieci.
2. Wyjście do szatni, uważne obejrzenie własnego znaczka, zwrócenie uwagi na szczegóły.
3. „Mój znaczek” – rysowanie kredkami.
Dzieci próbują narysować swój znaczek rozpoznawczy.
4. Oglądanie powstałych rysunków, rozpoznawanie przedmiotów na obrazkach (nauczyciel zbiera wszystkie prace i kolejno pokazuje je dzieciom).
5. „Taniec kolorów” – zabawa orientacyjno-porządkowa. **Płyta CD utwór 3.**
Nauczyciel dzieli dzieci na 4 grupy oznaczone innym kolorem szarf. Na hasło np.: „czerwone!” – przy muzyce tańczą tylko dzieci z czerwonymi szarfami, pozostałe siedzą na dywanie. Na hasło: „zielone!” – czerwone wracają na swoje miejsce, a tańczą tylko zielone itd.

Zabawy na powietrzu z wykorzystaniem sprzętu terenowego.

Przygotowanie do obiadu – mycie rąk.

PO POŁUDNIU

Śłuchanie muzyki relaksacyjnej. Płyta CD utwór 2.

„Ja też” – zabawa słowna.

Nauczyciel podaje dowolną informację o sobie, np. Lubię oglądać filmy. Dzieci, które również lubią oglądać filmy, zgłaszają się, mówiąc: „Ja też!” Nauczyciel podaje kolejną informację: Lubię

kolor zielony. Dzieci, które również lubią kolor zielony, zgłaszają się, mówiąc „Ja też!”. Chętne dzieci mogą zastąpić nauczyciela w podawaniu informacji o sobie.

„Toczący się pień” – zabawa ruchowo-naśladowcza.

Dzieci leżą na podłodze z wyprostowanymi i złączonymi nogami i rękoma. Wykonują na leżąc kilka obrotów w jedną stronę i kilka obrotów w drugą stronę.

Przygotowanie do podwieczorku – mycie rąk.

„Wieże z kubeczków” – układanie według wzoru oraz wg własnych pomysłów.

Nauczyciel buduje wieżę z kolorowych kubeczków, dzieci układają taką samą wieżę ze swoich kubeczków. Następnie wzorcową wieżę może zbudować chętne dziecko. Na koniec dzieci tworzą wieżę wg własnego pomysłu.

Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań: lalek, gier, pojazdów.

Dzień 3

Temat dnia: **Każdy z nas jest inny.**

DZIECKO:

- podzieli się na forum grupy swoimi przemyśleniami,
- zauważy podobieństwa i różnice w wyglądzie kolegów i koleżanek,
- pozna piosenkę „O Rysiu i jego misiu”,
- określi położenie przedmiotów w przestrzeni: na, pod, wysoko, nisko, za, obok,
- opisz wygląd swojego kolegi/koleżanki,
- weźmie udział w bitwie na kulki.

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:**I. Realizowane obszary podstawy programowej: I.6, I.7, IV.2, IV.11, I.5**

Zabawy dowolne wybraną zabawką. [I.6, I.7]

Cel: poszanowanie zabawek.

„To mi się podoba” – wypowiedzi dzieci na podstawie własnych przemyśleń. [IV.2]

Cel: poznawanie preferencji rówieśników.

„Wspólna cecha” – zabawa dydaktyczna. [IV.11]

Cel: zauważanie podobieństw i różnic w wyglądzie członków grupy.

Ćwiczenia poranne zestaw nr 1. [I.5]

II. Realizowane obszary podstawy programowej: IV.7, IV.5, I.5, IV.14, IV.15, I.4, I.8

„O Rysiu i jego misiu” – wprowadzenie piosenki do nauki. [IV.7, IV.5]

Cel: doskonalenie koordynacji wzrokowo-słuchowo-wzrokowej.

„Taniec z misiami” – zabawa muzyczno-ruchowa. [I.5]

„Gdzie mieszkają nasze zabawki?” – zabawa matematyczna. [IV.14, IV.15]

Cel: rozróżnianie pojęć dotyczących położenia przedmiotów w przestrzeni: na, pod, wysoko, nisko, za, obok.

Zabawy na powietrzu: biegi i chody slalomem. [I.4, I.8]

Cel: rozwój orientacji przestrzennej.

III. Realizowane obszary podstawy programowej: IV.3, IV.2, I.5, III.5, I.6, I.7, III.1

Słuchanie utworów literackich wybranych przez dzieci z kącika książki. [IV.3]

Cel: rozwijanie zainteresowań literaturą.

„Opisz swojego kolegę” – zabawa słowna. [IV.2]

Cel: coraz sprawniejsze formułowanie wypowiedzi kilkudzaniowej.

„Przedzieramy się przez leśne zarośla” – zabawa z elementem czworakowania. [I.5]

„Bitwa na kulki” – zabawa ze współzawodnictwem grupowym. [III.5]

Cel: rozwijanie motoryki dużej.

Zabawy dowolne wybraną zabawką. [I.6, I.7, III.1]

Cel: zacieśnianie więzi koleżeńskich.

Rozwijane kompetencje kluczowe:

- kompetencje w zakresie rozumienia i tworzenia informacji;
- kompetencje matematyczne oraz kompetencje w zakresie nauk przyrodniczych, technologii i inżynierii;
- kompetencje osobiste, społeczne i w zakresie uczenia się;
- kompetencje w zakresie świadomości i ekspresji kulturalnej.

RANEK

Zabawy dowolne wybraną zabawką.

„To mi się podoba” – wypowiedzi dzieci na podstawie własnych przemyśleń.

Nauczyciel prosi dzieci o to, by wymieniły, co im się podoba najbardziej w przedszkolu.

„Wspólna cecha” – zabawa dydaktyczna.

Nauczyciel zaprasza trzy osoby, aby ustawiły się w szeregu przodem do pozostałych dziećmi. Grupa ustala, jaką wspólną cechę posiada troje dzieci (np. mają jasne włosy, noszą spodnie z kieszeniami, mają warkocz, noszą okulary, mają napisy na koszulkach itd.).

Ćwiczenia poranne zestaw nr 1.

„Patrz na mnie” – zabawa orientacyjno-porządkowa.

Dzieci swobodnie biegają po sali przy akompaniamencie tamburyna. Na hasło nauczyciela: „Patrz na mnie!” stają na baczność zwrócone twarzą w kierunku prowadzącego, w postawie ze „skrzydełkami” (ramiona uniesione, ugięte w łokciach, dłonie splecione na karku, łokcie odwiedzione w tył).

„Mostek” – zabawa z elementem czworakowania.

Dzieci dobierają się parami, jedno w klęku podpartym wykonuje mostek, a drugie przechodzi pod mostkiem na czworakach kilka razy; potem zmiana.

„Podłoga się klei” – zabawa odprężająca.

Dzieci dobierają się dwójkami. Jedno z nich kładzie się na podłodze i mocno do niej przylega, napinając wszystkie mięśnie. Drugie próbuje oderwać je od podłogi. Po chwili następuje zamiana.

Przygotowanie do śniadania – mycie rąk.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

Zajęcie 1 – Muzyka

„O Rysiu i jego misiu” – wprowadzenie piosenki do nauki.

CELE:

- wzbogacenie słownika czynnego,
- doskonalenie koordynacji wzrokowo-słuchowo-wzrokowej,
- docenianie wartości przyjaźni.

Pomoce dydaktyczne: płyta CD utwór 3, 4, 5, misie.

PRZEBIEG:

1. „Podawanie misia w kole” – zabawa uwzględniająca przerwy w muzyce. **Płyta CD utwór 3.**

Dzieci stoją w kole i podają sobie misia z rąk do rąk. Na przerwę w muzyce osoba trzymająca misia siada na dywanie (odpada z zabawy). Zabawa toczy się dotąd, aż zostanie jedna osoba, której uda się nie odpaść.

2. „O Rysiu i jego misiu” – wysłuchanie piosenki. **Płyta CD utwór 4.**

„O Rysiu i jego misiu” sł. J. Żarniewska muz. J. Woźniewski

Kiedyś dostał Ryś od taty

kudłatego misia w łaty.

Miś ten jak puchata kula

bardzo lubi się przytulać.

To jest taki miś malutki,

co przegania wszystkie smutki.

Każdy dzień jest kolorowy,

gdy jest z Rysiem miś pluszowy.

Miś na pewno nie zawiedzie,

i pomoże w każdej biedzie.

Radość Rysia wprost rozpiera,

gdy ma obok przyjaciela.

To jest taki miś malutki...

3. Krótka rozmowa na temat treści piosenki:

- Jaka jest wasza ulubiona przedszkolna zabawka?
- Czy macie ulubioną przytulankę w domu?
- Jaką przytulankę miał Rysio z piosenki?
- Jak sądzicie, czy lepiej mieć przyjaciela – misia, czy przyjaciela – osobę? Dlaczego?

4. „O Rysiu i jego misiu” – mówienie sylabami pierwszych dwóch wersów refrenu, a następnie próby śpiewania całego refrenu.
5. „Misiowa mowa” – ćwiczenie ortofoniczna.
Dzieci naśladują głosem jak miś mruczy (mmmm...), chrapie (chrr), złości się (wrr...).
6. „O Rysiu i jego misiu” – próby śpiewania nowo poznanej piosenki. **Płyta CD utwór 4.**
7. „Taniec z misiami” – zabawa muzyczno-ruchowa. **Płyta CD utwór 5.**
Nauczyciel wybiera dwoje dzieci, wręcza im misie. Dzieci tańczą z misiami w środku koła, na umówiony znak przekazują swoje pluszaki następnym osobom.

Zajęcie 2 – Matematyka

„Gdzie mieszkają nasze zabawki?” – zabawa matematyczna.

CELE:

- rozróżnianie pojęć dotyczących położenia przedmiotów w przestrzeni: na, pod, wysoko, nisko, za, obok,
- spostrzeganie cech przedmiotów wykazujących małe różnice,
- sprawne przeliczanie elementów zbioru.

Pomoce dydaktyczne: małe i duże misie, samochody, pudełko z klockami, piłka, półka, maskotki, karty pracy „Między nami Emotkami” cz. 1, str. 4.

PRZEBIEG:

1. „Ile czego mamy w sali?” – przeliczanie elementów zbioru.
Dzieci wspólnie z nauczycielem liczą wózki dla lał, pudełko z klockami, piramidki, auta wyścigowe itd.
2. „Robimy porządek na półkach” – umieszczanie zabawek we wskazanym miejscu.
Dzieci porządkują zabawki – sadzą duże misie na górnej półce, przed dużymi misiami sadzą małe misie, małe samochody ustawiają na dolnej półce, pudełko z klockami stawiają pod półką, kładą piłkę obok półki itp.
3. „Przedemną, za mną, z boku” – zabawa słowna.
Wybrane przez nauczyciela dzieci wymieniają zabawki i sprzęty, które znajdują się przed nimi, za nimi, z boku (dowolna strona) np. przede mną jest stolik i okno, za mną jest półka z książkami, z boku jest kącik przyrody.
Dzieci 5-letnie próbują wymienić zabawki z prawej strony i lewej strony.
4. Zabawy przestrzenne – układanie wybranej zabawki w odpowiednim położeniu względem siebie.

Dzieci wybierają dowolną maskotkę i kładą ją przed sobą, za sobą, na ramieniu, na brzuchu w pozycji leżącej, podnoszą ją wysoko i opuszczają nisko.

5. „Ile zabawek jeździ na kółkach?” – karta pracy „Między nami Emotkami” cz. 1, str. 4.

4-latki:

Dzieci otaczają pętlą zabawki, które poruszają się na kołach, przeliczają je.

5-latki:

Dzieci otaczają pętlą zabawki, które poruszają się na kołach, przeliczają je, kolorują odpowiednią liczbę kółek.

6. „Skaczące piłki” – zabawa ruchowo-naśladowcza.

Dzieci wykonują podskoki obunóż z obrotami wokół siebie.

Zabawy na powietrzu: chody i biegi slalomem.

Przygotowanie do obiadu – mycie rąk.

PO POŁUDNIU

Śłuchanie utworów literackich wybranych przez dzieci z kącika książki.

„Opisz swojego kolegę” – zabawa dydaktyczna.

Dzieci dobierają się parami i opisują wybranego kolegę lub koleżankę z pary, wymieniając jego cechy wyglądu zewnętrznego.

„Przedzieramy się przez leśne zarośla” – zabawa z elementem czworakowania.

Dzieci poruszają się na czworakach między wyobrażonymi zaroślami, co pewien czas prostują się i maszerują do przodu.

Przygotowanie do podwieczorku – mycie rąk.

„Bitwa na kulki” – zabawa ze współzawodnictwem grupowym.

Dzieci zgniatają kulki z papieru/gazet. Następnie podzielone na dwie grupy przerzucają kulki na pole przeciwnika (czas: 1 minuta). Wygrywa ta drużyna, która ma najmniej papierowych kulek. Nauczyciel kieruje zabawą, mówiąc START i STOP.

Zabawy dowolne wybraną zabawką.

Dzień 4

Temat dnia: **W przedszkolu jest nam dobrze.**

DZIECKO:

- wymyśli imiona dla lał i misiów w sali przedszkolnej,
- odgadnie zagadki ruchowe,
- wykona pracę plastyczną „Misio” metodą Edukacji Przez Ruch,
- weźmie udział w szeregu zabaw i ćwiczeń ruchowych,
- zwiedzi przedszkole,
- utrwali znajomość kolorów.

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I. Realizowane obszary podstawy programowej: I.6, I.7, III.4, IV.1, IV.5, I.5

Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań. [I.6, I.7]

Cel: używanie zwrotów grzecznościowych.

Nazywanie lał oraz misiów w sali przedszkolnej – słowna zabawa twórcza. [III.4, IV.1]

Cel: rozwijanie twórczej aktywności werbalnej.

„W jakim kąciaku bawią się dzieci?” – zagadki ruchowe. [IV.5]

Cel: koncentracja uwagi na wykonywanym zadaniu.

Ćwiczenia poranne zestaw nr 1. [I.5]

II. Realizowane obszary podstawy programowej: IV.11, IV.7, IV.8, I.5, I.8, III.5, I.6

„Misio” – praca inspirowana metodą Edukacji Przez Ruch. [IV.11, IV.7, IV.8]

Cel: uaktywnienie zmysłów – wzroku, słuchu, dotyku.

Ćwiczenia gimnastyczne zestaw 1. [I.5, I.8]

Cel: odczuwanie satysfakcji z dobrze wykonanych zadań ruchowych.

Zabawy na placu przedszkolnym – budowanie z piasku na dowolny temat. [III.5, I.6]

Cel: poznawanie właściwości piasku.

III. Realizowane obszary podstawy programowej: IV.7, III.2, I.5, IV.9, III.5, I.4

Słuchanie muzyki relaksacyjnej. Płyta CD utwór 2. [IV.7]

Cel: odreagowanie stresów i napięć.

„Spacerkiem po przedszkolu” – wizyta w każdej grupie przedszkolnej. [III.2]

Cel: wzmocnienie poczucia więzi grupowej.

„Nakręcanie bączka” – zabawa z elementem biegu. [I.5]

„Piłki” – karta pracy „Między nami Emotkami” cz. 1, str. 5. [IV.9]

Cel: rozwijanie percepcji wzrokowej.

Zabawy dowolne w ogrodzie przedszkolnym. [III.5, I.4]

Cel: realizowanie własnych pomysłów na zabawę.

Rozwijane kompetencje kluczowe:

- kompetencje w zakresie rozumienia i tworzenia informacji;
- kompetencje osobiste, społeczne i w zakresie uczenia się;
- kompetencje w zakresie przedsiębiorczości;
- kompetencje w zakresie świadomości i ekspresji kulturalnej.

RANEK

Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań.

Nazywanie lał oraz misiów w sali przedszkolnej – słowna zabawa twórcza.

Nauczyciel proponuje nadanie imion lałkom i misiom znajdującym się w sali przedszkolnej.

„W jakim kąciaku bawią się dzieci?” – zagadki ruchowe.

Dzieci w parach naśladują ruchem zabawę w dowolnym kąciaku lalek, np. konstrukcyjnym, lalek, pojazdów, gier, plastycznym, muzycznym. Pozostali uczestnicy odgadują, o jaką zabawę chodzi.

Ćwiczenia poranne – zestaw 1.

„Patrz na mnie” – zabawa orientacyjno-porządkowa.

Dzieci swobodnie biegają po sali przy akompaniamencie tamburyna. Na hasło nauczyciela: „Patrz na mnie!” stają na baczność zwrócone twarzą w kierunku prowadzącego, w postawie ze „skrzydełkami” (ramiona uniesione, ugięte w łokciach, dłonie splecione na karku, łokcie odwiedzione w tył).

„Mostek” – zabawa z elementem czworakowania.

Dzieci dobierają się parami, jedno w klęku podpartym wykonuje mostek, a drugie przechodzi pod mostkiem na czworakach kilka razy; potem zmiana.

„Podłoga się klei” – zabawa odprężająca.

Dzieci dobierają się dwójkami. Jedno z nich kładzie się na podłodze i mocno do niej przylega, napinając wszystkie mięśnie. Drugie próbuje oderwać je od podłogi. Po chwili następuje zamiana.

Przygotowanie do śniadania – mycie rąk.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

Zajęcie 1 – Plastyka

„Misio” – praca inspirowana metodą Edukacji Przez Ruch.

CELE:

- uaktywnienie zmysłów – wzroku, słuchu, dotyku,
- odreagowanie stresów i niepowodzeń,
- wzrost poczucia własnej wartości.

Pomoce dydaktyczne: misie, szary papier, kredki świecowe, nożyce, klej, kółka orgiami, płyta CD utwór 4, 5.

PRZEBIEG:

1. „Misie” – oglądanie pluszaków w sali przedszkolnej.

„Naj...” – wybór misia: największego, najmniejszego, najbardziej puszystego, kolorowego, najchudszy i najgrubszego.

2. Układanie misiów od najmniejszego do największego.

3. „O Rysiu i jego misiu” – utrwalenie nowo poznanej piosenki. **Płyta CD utwór 4.**

„O Rysiu i jego misiu” sł. J. Żarniewska

Kiedyś dostał Ryś od taty
kudłatego misia w łaty.

Miś ten jak puchata kula
bardzo lubi się przytulać.

To jest taki miś malutki,
co przegania wszystkie smutki.

Każdy dzień jest kolorowy,
gdy jest z Rysiem miś pluszowy.

Miś na pewno nie zawiedzie,
i pomoże w każdej biedzie.

Radość Rysia wprost rozpiera,
gdy ma obok przyjaciela.

To jest taki miś malutki...

3. „Misio” – praca inspirowana metodą Edukacji Przez Ruch. **Płyta CD, utwór 5.**

- ćwiczenia o charakterze graficznym – rytmicznie rysowanie poziomych, długich kresek na szarym papierze przy jednoczesnym marszu wokół stolika (na sygnał nauczyciela zmiana miejsca w prawą stronę),

- wykreślenie przez nauczyciela na zakreskowanym papierze kształtu misiów,
 - wycinanie przez dzieci sylwet misiów (5-latki), wycinanie przez nauczyciela sylwet misiów (4-latki) dla każdego dziecka,
 - naklejanie kótek origami – małych (oczka) i dużych (brzuszek) na sylwety misiów,
 - składanie małych kótek origami na połowę – buźka/uśmiech, pazurki, naklejanie ich w odpowiednich miejscach.
4. Oglądanie prac – „przemarsz” misiów przez salę (dzieci pojedynczo niosą przed sobą swojego misia tak, by inni mogli go podziwiać).
5. Stworzenie wystawy pt. „Zebranie misiów” (nauczyciel umieszcza misie na tablicy).
6. „Duże i małe misie” – zabawa na czworakach.
Na hasło: „małe misie!” – dzieci chodzą na czworakach, na hasło „duże misie” – dzieci chodzą po sali w pozycji wyprostowanej, z uniesionymi rękami, rozstawionymi nogami.

Zajęcie 2 – Ćwiczenia gimnastyczne

Ćwiczenia gimnastyczne zestaw 1.

CELE:

- poznawanie swoich możliwości ruchowych,
- odczuwanie satysfakcji z dobrze wykonanych zadań ruchowych,
- wyrażanie radości podczas spontanicznych działań.

Pomoce dydaktyczne/przybory: gazety, tamburyn, bębenek, płyta CD utwór 1, 3.

PRZEBIEG:

Część wstępna:

1. Zaproszenie dzieci do miasta „Gazetkowo”, gdzie każdy mieszkaniec wybiera sobie gazetowy dom (gazety rozłożone na podłodze).
2. Poznawanie właściwości gazety. Polecenia nauczyciela: weź do ręki gazetę, obejrzyj, jaka ona jest, dotknij jej, zobacz, jaką ma grubość, sprawdź, czy wydaje dźwięk, powąchaj ją, oceń ciężar. Porównywanie gazety do przedmiotów codziennego użytku – prześcieradła, poduszki, kołdry, części garderoby itp.
3. Taniec na gazecie. **Płyta CD utwór 3.**

Część główna:

1. Marsz z gazetą:

- marsz z gazetą przytrzymaną brodą do klatki piersiowej,
- marsz z gazetą położoną na otwartej prawej dłoni, następnie lewej,
- marsz z gazetą położoną na głowie.

2. „Kałuże”. Gazety leżą na podłodze symbolizując kałuże. Bieg, marsz, skoki przez kałuże, omijanie, slalom.

3. „Komórki do wynajęcia”. Bieg, marsz po sali w rytm melodii. Cisza (brak melodii) – dzieci wracają do swojej „komórki”; składają gazetę na połowę. Zabawę powtarzamy, dopóki dzieci będą mogły utrzymać równowagę.

4. „Niewidzialni”. Przy dźwiękach tamburyna dzieci swobodnie biegają, na dźwięk dzwoneczka – zwijają się w kłębek, nakrywają się gazetą – peleryną.

5. „Raczkі nieboraczkі”. Dzieci przyjmują pozycję w leżeniu tyłem, z nogami ugiętymi, i umieszczają gazety na brzuchach. Raczkі nieboraczkі chodzą powoli po sali, starając się, by gazety nie zsunęły się na podłogę.

6. Taniec w parze. W tańcu trzymamy gazetę czołami, plecami, kolanami itp. Wszystkie polecenia wykonywane są w rytm melodii. **Płyta CD utwór 1.**

7. Podskoki w przód z gazetą trzymaną między kolanami.

8. „Gazetowe kule”. Dzieci zwijają gazetę w kulę (raz prawą, raz lewą ręką). Swobodna zabawa kulami; kopanie, podrzucanie, toczenie, przeskakiwanie, rzucanie „śnieżkami”, „jedzenie jabłka”, „kotek bawi się wełną” itp.

Część końcowa:

1. Marsz w kole w rytm bębenka. W środku koła kosz. Wrzucanie kul do kosza na każdą akcentowaną nutę.

Zabawy na placu przedszkolnym – w piaskownicy oraz na urządzeniach terenowych.

Przygotowanie do obiadu - mycie rąk.

PO POŁUDNIU

Słuchanie muzyki relaksacyjnej. Płyta CD utwór 2.

„Spacerkiem po przedszkolu” – wizyta w każdej grupie przedszkolnej.

Nauczyciel oprowadza dzieci po przedszkolu. Przypomina o stosowaniu zwrotów grzecznościowych przy wchodzeniu i wychodzeniu z sali.

„Nakręcanie bączka” – zabawa z elementem biegu.

Dzieci stoją w rozkroku, ręce trzymają na biodrach. Wykonują skręty tułowia w lewo i w prawo. Po kilku skrętach bieg na palcach po kole w lewą, a potem w prawą stronę.

Przygotowanie do podwieczorku – mycie rąk.**„Piłki” – karta pracy „Między nami Emotkami” cz. 1, str. 5.****4- i 5-latki:**

Dzieci łączą każdą piłkę z zestawem kolorów typowym dla niej.

Zabawy dowolne w ogrodzie przedszkolnym.

Dzień 5

Temat dnia: Reguły życia w grupie.

DZIECKO:

- podporządkuje się regułom zabawy,
- dokończy rozpoczęte przez nauczyciela zdania,
- utrwali sekwencje prostych czynności,
- wykona instrumentację do piosenki „O Rysiu i jego misiu”,
- weźmie udział w ustalaniu reguł życia w grupie.

Propozycja wpisu w dzienniku zajęć:

I. Realizowane obszary podstawy programowej: I.6, I.7, III.5, IV.6, I.5

Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań. [I.6, I.7]

Cel: rozwijanie śmiałości i wiary we własne siły.

„Kogo zaprosisz do środka?” – zabawa integracyjna. [III.5]

Cel: rozwój aktywności społecznej.

„Niedokończone zdania” – zabawa słowna. [IV.6]

Cel: rozwijanie mowy.

Ćwiczenia poranne zestaw nr 1. [I.5]

II. Realizowane obszary podstawy programowej: IV.5, IV.2, I.5, IV.7, IV.1, III.9, III.5, I.4

„Co po kolei?” – sekwencje czynności. [IV.5, IV.2]

Cel: rozwijanie myślenia przyczynowo-skutkowego.

„Łapacz kolorów” – zabawa orientacyjno-porządkowa. [I.5]

„O Rysiu i jego misiu” – instrumentacja do piosenki. [IV.7, IV.1]

Cel: posługiwanie się instrumentami zgodnie z ich przeznaczeniem.

Zabawy samorzutnie podejmowane przez dzieci na podwórku. [III.9, III.5, I.4]

Cel: realizowanie własnych pomysłów.

III. Realizowane obszary podstawy programowej: IV.7, III.7, I.5, III.5, I.6, I.7

Słuchanie muzyki relaksacyjnej. Płyta CD utwór 2. [IV.7]

Cel: rozwijanie wrażliwości na piękno muzyki.

„Reguły życia w grupie” – ustalenie kodeksu zachowań. [III.7]

Cel: rozwijanie zachowań prospołecznych,

„Pajace” – zabawa skoczna. [I.5]

„Chwyć się za ucho!” – zabawa dydaktyczna. [III.5]

Cel: rozwijanie refleksu.

Zabawy dowolne wybraną zabawką. [I.6, I.7]

Cel: odnoszenie zabawek na wyznaczone miejsce po skończonej zabawie.

Rozwijane kompetencje kluczowe:

- kompetencje w zakresie rozumienia i tworzenia informacji;
- kompetencje matematyczne oraz kompetencje w zakresie nauk przyrodniczych, technologii i inżynierii;
- kompetencje cyfrowe;
- kompetencje osobiste, społeczne i w zakresie uczenia się;
- kompetencje obywatelskie;
- kompetencje w zakresie świadomości i ekspresji kulturalnej.

RANEK

Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań.

„Kogo zaprosisz do środka?” – zabawa integracyjna.

Dzieci stoją w kole, a wybrane dziecko – w środku koła. Dziecko stojące w środku zaprasza do siebie inne dziecko, zwracając się do niego po imieniu i określając, jakie zwierzę ma naśladować, np. zapraszam Stasia jako słonia, zapraszam Zosię jako żabkę, zapraszam Michała jako zajączka itd.

„Niedokończone zdania” – zabawa słowna.

Nauczyciel rozpoczyna zdanie o prostej konstrukcji i toczy piłkę do wybranego dziecka. Zadaniem osoby wybranej jest dokończenie zdania.

Przykłady rozpoczętych zdań:

Piłka jest...

Lubię bawić się z...

Słoń jest duży, a myszka...

Pies mieszka w...

Lubię jeść...

Ćwiczenia poranne – zestaw nr 1.

„Patrz na mnie” – zabawa orientacyjno-porządkowa.

Dzieci swobodnie biegają po sali przy akompaniamencie tamburyna. Na hasło nauczyciela: „Patrz na mnie!” stają na baczność zwrócone twarzą w kierunku prowadzącego, w postawie ze „skrzydełkami” (ramiona uniesione, ugięte w łokciach, dłonie splecione na karku, łokcie odwiedzione w tył).

„Mostek” – zabawa z elementem czworakowania.

Dzieci dobierają się parami, jedno w klęku podpartym wykonuje mostek, a drugie przechodzi pod mostkiem na czworakach kilka razy; potem zmiana.

„Podłoga się klei” – zabawa odpężająca.

Dzieci dobierają się dwójkami. Jedno z nich kładzie się na podłodze i mocno do niej przylega, napinając wszystkie mięśnie. Drugie próbuje oderwać je od podłogi. Po chwili następuje zamiana.

Przygotowanie do śniadania – mycie rąk.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

Zajęcie 1 – Rozwijanie mowy i myślenia

„Co po kolei?” – sekwencje czynności.

CELE:

- utrwalenie etapów wykonywania prostych czynności,
- rozwijanie myślenia przyczynowo-skutkowego,
- rozwijanie logicznego myślenia.

Pomoce dydaktyczne: klocki, karty pracy „Między nami Emotkami” cz. 1, str. 6.

PRZEBIEG:

1. „Liczymy imiona dzieci z grupy” – zabawa matematyczna.

Nauczyciel wymienia imiona dzieci z grupy, wywołane dzieci machają uniesioną ręką, pozostałe dzieci podają liczbę dzieci noszących to samo imię, np. jest jeden Kuba i trzy Zuzie...

2. „Budowla z klocków” – ustalanie, co trzeba zrobić, aby osiągnąć cel.

Dzieci wspólnie z nauczycielem ustalają, co zbudują, planują czynności:

- a) chcemy zbudować ściśle określony rodzaj budowli z klocków – np. zamek,
- b) mamy zgromadzić klocki,
- c) budujemy zamek,
- d) możemy cieszyć się efektem.

Dzieci podejmują decyzję, z których klocków powstanie zamek. Nauczyciel zaczyna tworzyć budowlę, uczestnicy po kolei dokładają po kilka klocków. Dzieci określają, czy podoba im się konstrukcja, przez ułożenie kciuka (podoba mi się – kciuk do góry, nie podoba mi się – kciuk do dołu, podoba mi się średnio – kciuk w pozycji poziomej).

Dzieci wymyślają, kto w tym zamku mieszka, mogą wyobrazić sobie, że w zamku straszy i wymyślać „straszne” okrzyki.

2. „Pranie sukienek dla lał” – ustalanie sekwencji czynności.

Dzieci ustalają kolejność czynności:

- a) przygotowanie wody, mydła, sukienek,
- b) pranie, wykręcanie, strzepywanie, zawieszanie sukienek na sznurze,
- c) prasowanie sukienek (przez osobę dorosłą),
- d) ubranie lał w czyste sukienki.

3. „Mycie zębów” – ustalanie sekwencji czynności.

Dzieci ustalają kolejność czynności:

- a) niewielką ilością pasty należy posmarować końcówki włosia szczoteczki,
- b) szczotkowanie należy wykonywać przez 2-3 minuty, dbając o to, aby oczyścić wszystkie powierzchnie zębowe,
- c) na koniec zabiegu należy usunąć resztki pasty z ust, wypłukać jamę ustną,
- d) szczoteczkę po użyciu należy wypłukać i odstawić do wysuszenia w kubeczku, główką do góry.

4. „Sekwencje czynności” – karta pracy „Między nami Emotkami” cz. 1, str. 6.

4- i 5-latki:

Dzieci zaznaczają za pomocą kropek kolejność przedstawionych czynności.

5. „Łapacz kolorów” – zabawa orientacyjno-porządkowa.

Dzieci poruszają się po sali w rytmie akompaniamentu. Na sygnał nauczyciela (podanie nazwy jakiegoś koloru np. żółty) dzieci odszukują i dotykają przedmiotu w tym kolorze.

Zajęcie 1 – Muzyka**„O Rysiu i jego misiu” – instrumentacja do piosenki.****CELE:**

- utrwalenie słów i melodii piosenki „O Rysiu i jego misiu”,
- rozwój wrażliwości słuchowej – różnicowanie barwy dźwięków,
- posługiwanie się instrumentami zgodnie z ich przeznaczeniem.

Pomoce dydaktyczne: płyta CD utwór 4, 6, instrumenty perkusyjne.

PRZEBIEG:

1. „Jaka to melodia?” – zagadki melodyczne.

Nauczyciel nuci fragmenty różnych piosenek, dzieci odgadują ich tytuły; ostatni fragment melodii stanowi piosenka „O Rysiu i jego misiu”.

2. „Wystukiwanie rytmu” – zabawa rytmiczna.

Dzieci leżą na brzuchach z rękoma ułożonymi w „skrzydełka”. Wystukują rytm refrenu, uderzając dłońmi o podłogę.

3. „O Rysiu i jego misiu” – śpiewanie solo, w duecie i w grupach. **Płyta CD utwór 4.**

„O Rysiu i jego misiu” sł. J. Żarniewska

Kiedyś dostał Ryś od taty

kudłatego misia w łaty.

Miś ten jak puchata kula

bardzo lubi się przytulać.

To jest taki miś malutki,

co przegania wszystkie smutki.

Każdy dzień jest kolorowy,

gdy jest z Rysiem miś pluszowy.

Miś na pewno nie zawiedzie,

i pomoże w każdej biedzie.

Radość Rysia wprost rozpiera,

gdy ma obok przyjaciela.

To jest taki miś malutki...

4. „O Rysiu i jego misiu” – instrumentacja do piosenki.

Dzieci otrzymują instrumenty perkusyjne, podczas zwrotek grają na drewniakach (klawesach) i kołatkach, podczas refrenu – na tamburynach i marakasach.

5. „Mruczanki misia” – improwizacje melodyczne.

Chętne dzieci wymyślają melodie, które misie lubią podśpiewywać, kiedy są w dobrym humorze (na głosce mmm...).

6. „Rób tak, jak ja” – odtwarzanie rytmu piosenki „O Rysiu i jego misiu” za pomocą ruchu, gestodźwięków.

Nauczyciel uderza dłońmi o uda, klaszcze w ręce, przytupuje, robi skłony, podskakuje, odtwarzając fragmentami rytm nowo poznanej przez dzieci piosenki, dzieci powtarzają jego ruchy.

7. „Stary niedźwiedź mocno śpi” – płas. **Płyta CD utwór 6.**

Stary niedźwiedź mocno śpi, stary niedźwiedź mocno śpi,

my się go boimy, na palcach chodzimy,

jak się zbudzi to nas zje, jak się zbudzi, to nas zje.

Pierwsza godzina niedźwiedź śpi,

druga godzina niedźwiedź chrapie,

trzecia godzina niedźwiedź łapie!

Nauczyciel wybiera z grona dzieci „niedźwiedzia”, pozostałe dzieci trzymają się za ręce i cho-

dążą w kółko, śpiewając piosenkę. „Niedźwiedź” siedzi w środku kręgu i na samym końcu piosenki, gdy padają słowa „trzecia godzina niedźwiedź łapie”, próbuje złapać jedno z dzieci, które unikając złapania, robi przysiad.

Zabawy samorządnie podejmowane przez dzieci na podwórku.

PO POŁUDNIU

Słuchanie muzyki relaksacyjnej. Płyta CD utwór 2.

„Reguły życia w grupie” – ustalenie kodeksu zachowań.

Rozmowa, w czasie której nauczyciel z dziećmi ustalają zasady panujące w grupie. Prowadzący podkreśla, iż, dzięki przestrzeganiu ustalonych reguł wszyscy będą czuć się w przedszkolu miło i bezpiecznie. Nauczyciel powinien postarać się kierować rozmowę ze strony „czego nie można robić w przedszkolu” w stronę „co można robić w przedszkolu”. Na przykład: „być miłym”, „dzielić się zabawkami”, „kulturalnie rozmawiać”, „słuchać siebie wzajemnie”, „pocieszać smutnego”. Nauczyciel zaznajamia dzieci z rymowankami, którymi będzie się posługiwał podczas stałych, powtarzających się elementów dnia:

Przed zajęciami:

Już zabawki pozbierane

i kanapki pozjadane.

Przedшкоlaki grzecznie siedzą,

czego dzisiaj się dowiedzą?

lub

Pięknie już siadamy,

proste plecy mamy,

i patrzymy, i słuchamy,

bo zajęcia zaczynamy.

lub

Czas zabawy już się skończył

wszyscy o tym wiedzą.

Dzieci w kole więc siadają

i... ciiiichuuutko siedzą.

Przed wyjściem na podwórko:

(na melodię „Panie Janie”)

Gdzie są pary? Gdzie są pary?

Pytam was, pytam was.

Bo na plac pójdziemy,
bawić się będziemy,
wyjścia już nadszedł czas.

Przed powrotem z podwórka:
Gdzie są pary? Gdzie są pary?
Pytam was, pytam was.
Bo do naszej sali,
bo do naszej sali
wracać czas, wracać czas.

Rymowanka zachęcająca do sprzątnięcia zabawek:
Zabaweczki, zabaweczki,
Już wskakujcie na półeczki,
Do koszyków, do szuflady,
po kolei – nie ma rady...

Przed myciem rąk:
Kotek łapki swoje myje, bo on dobrze o tym wie,
że je musi dobrze umyć, nim śniadanie /obiadek/ podwieczorek/posiłek sobie zje!
Do łazienki więc idziemy, ręczki szybko umyjemy.

„Pajace” – zabawa skoczna.

Dzieci naśladują podskoki pajaca.

Przygotowanie do podwieczorku – mycie rąk.

„Chwyć się za ucho!” – zabawa dydaktyczna.

Dzieci siedzą w kręgu i słuchają opowieści nauczyciela, np. bajki o Czerwonym Kapturku. Prowadzący, opowiadając historię, żywo gestykuluje, dzieci obserwują wszystkie jego ruchy. Gdy złapie się za ucho – dzieci powinny szybko zerwać się ze swych miejsc i też złapać się za ucho.

Zabawy dowolne wybraną zabawką.

TEMAT KOMPLEKSOWY:

2. RAZEM JEST WESELEJ

Dzień 1

Temat dnia: **Lubię swoich kolegów.**

DZIECKO:

- wymieni imiona swoich kolegów,
- poczyni próby odczytania treści przekazanych niewerbalnie,
- wypowie się na określony temat,
- dowie się, po czym można poznać dobrego kolegę,
- utrwali zasady bezpieczeństwa obowiązujące podczas zabaw,
- uświadomi sobie swoje mocne strony.

Propozycja wpisu do dziennika zajęć:

I. Realizowane obszary podstawy programowej: I.6, I.7, III.3, IV.2, II.4, I.5

Zabawę dowolnie wybraną zabawką. [I.6, I.7]

Cel: nabywanie umiejętności organizowania sobie miejsca zabawy.

„Kto cię woła?” – zabawa słuchowa. [III.3]

Cel: rozwijanie spostrzegawczości słuchowej.

„Dymki” – karta „Między nami Emotkami” cz. 1, str. 7. [IV.2, II.4]

Cel: rozumienie treści przekazywanych przez niewerbalne środki wyrazu.

Ćwiczenia poranne zestaw nr 2. [I.5]

Cel: doskonalenie reakcji na sygnał słowny i dźwiękowy.

II. Realizowane obszary podstawy programowej: IV.2, IV.5, IV.9, I.5, I.8, III.5, I.2, II.11

„W przedszkolu” – ćwiczenia słownikowo-gramatyczne na podstawie tablicy demonstracyjnej nr 3. [IV.2, IV.5, IV.9]

Cel: uświadomienie znaczenia przyjaznej atmosfery w grupie.

Ćwiczenia gimnastyczne zestaw nr 1 ze zmianami. [I.5, I.8, III.5]

Cel: przestrzeganie zasad bezpieczeństwa podczas zabaw.

Spacer uliczkami osiedla – obserwacja otoczenia. [I.2, II.11]

Cel: orientowanie się w najbliższym otoczeniu przedszkola.

III. Realizowane obszary podstawy programowej: IV.3, II.4, IV.1, I.5, IV.6, III.1, I.6, I.7

„Książka w odcinkach” – czytanie pierwszego fragmentu książki wybranej przez nauczyciela. [IV.3]

Cel: wzbogacanie słownika przez kontakt z literaturą.

„Mój nastrój” – ekspresja ruchowa. [II.4, IV.1]

Cel: próby wyrażania swoich emocji.

„Piłka w kole” – zabawa z elementem rzutu. [I.5]

„Najlepiej umiem...” – słowna zabawa twórcza. [IV.6]

Cel: uświadomienie sobie swoich mocnych stron.

Zabawy dowolne wybraną zabawką. [III.1, I.6, I.7]

Cel: nawiązywanie relacji koleżeńskich.

Rozwijane kompetencje kluczowe:

- kompetencje w zakresie rozumienia i tworzenia informacji;
- kompetencje osobiste, społeczne i w zakresie uczenia się;
- kompetencje obywatelskie;
- kompetencje w zakresie świadomości i ekspresji kulturalnej.

RANEK

Zabawy dowolnie wybraną zabawką.

„Dymki” – karta pracy „Między nami Emotkami” cz. 1, str. 7.

4- i 5-latki:

Dzieci wczuwają się w stany emocjonalne bohaterów obrazków i domyślają się, co przedstawione osoby mogą mówić, myśleć.

„Kto cię woła?” – zabawa słuchowa.

Dzieci siedzą w kole, nauczyciel prosi wybrane dziecko, aby stanęło tyłem do grupy. Kolejne dziecko woła imię odwróconego kolegi. Pierwszy uczestnik odwraca się i zgaduje, kto go wołał.

Ćwiczenia poranne zestaw nr 2.

„Znajdź parę” – zabawa orientacyjno-porządkowa.

Dzieci swobodnie biegają po sali przy akompaniamencie tamburyna. Na hasło nauczyciela: „Znajdź parę!” szybko znajdują kolegę, podają mu ręce i kucają (widać wtedy wyrażnie, kto jeszcze jest wolny).

„Przejdź przez okienko” – zabawa z elementem czworakowania.

Dzieci pozostają w parach, stając jedno za drugim. Dziecko z przodu staje w rozkroku, a to, które jest z tyłu, przechodzi na czworakach przez utworzone z nóg „okienko”, potem zmiana.

„Jestem balonikiem” – zabawa izometryczna (wzmacnianie mięśni).

Dzieci przyjmują pozycję przysiadu podpartego. Nauczyciel gra na tamburynie tremolo, unosząc je powoli w górę. Dzieci powoli wstają, napinają mięśnie, prężąc całe ciało. Gdy nauczyciel gra tremolo w dół – rozluźniają się i wracają do przysiadu podpartego).

Przygotowanie do śniadania – mycie rąk.**ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE****Zajęcie 1 – Rozwijanie mowy i myślenia****„W przedszkolu” – ćwiczenia słownikowo-gramatyczne na podstawie tablicy demonstracyjnej nr 3.****CELE:**

- prawidłowe nazywanie przedmiotów oraz czynności,
- dostrzeganie związków przyczynowo-skutkowych,
- uświadomienie znaczenia przyjaznej atmosfery w grupie.

Pomoce dydaktyczne: piłeczka, tablica demonstracyjna nr 3, wyprawka str. 1 i 2.

PRZEBIEG:**1. „Wesołe powitanie”.**

Nauczyciel proponuje: pomachajcie do siebie wesoło, podajcie sobie rękę, przybijcie piątkę, zróbcie żółwika.

2. „Piłeczka” – zabawa integracyjna.

Dzieci siedzą w kręgu. Jedno z dzieci dostaje od nauczyciela piłeczkę. Prowadzący mówi do dziecka: „Jestem podobny do ciebie, bo...”. Dzieci podają sobie piłeczkę i mówią, w czym są do siebie podobne.

3. „W przedszkolu” – ćwiczenia słownikowo-gramatyczne na podstawie tablicy demonstracyjnej nr 3.

Dzieci opisują przedstawione na obrazku sytuacje, używając nazw przedmiotów i czynności. Nauczyciel zadaje dzieciom pytanie: Czy wszystkie przedstawione osoby zachowują się życzliwie w stosunku do siebie? Czy można je nazwać dobrymi kolegami/koleżankami?

Konkluzja: Dobry kolega i koleżanka dotrzymuje słowa, potrafi dochować tajemnicy, chętnie udziela pomocy, jest życzliwy/życzliwa, pociesza, gdy komuś jest smutno, dzieli się zabawkami.

4. „Pamięć na 6” – zabawa dydaktyczna.

Nauczyciel prosi o dokładne przyjrzenie się treści tablicy demonstracyjnej, następnie odwraca planszę tyłem i zadaje dzieciom pytania, typu: Co robią dzieci przy stoliku? Gdzie stoi pani? Jaki kolor ma dywan w sali przedszkolnej? Itd.

5. „Pajace” – zabawa skoczna.

Dzieci naśladują podskoki pajaca.

6. „Piramidka” – **wyprawka str. 1 i 2.**

4- i 5-latki:

Dzieci wycinają paski różnej długości i nakleją je na trzpień piramidki we właściwej kolejności.

Zajęcie 2 – Ćwiczenia gimnastyczne

Ćwiczenia gimnastyczne nr 1 ze zmianami.

CELE:

- poznawanie swoich możliwości ruchowych,
- poznawanie właściwości przyboru – gazety,
- przestrzeganie zasad bezpieczeństwa podczas zabaw.

Pomoce dydaktyczne/przybory: gazety, tamburyn, bębenek, płyta CD utwór 1, 3.

PRZEBIEG:

Część wstępna:

1. Zaproszenie dzieci do miasta „Gazetkowo”, gdzie każdy mieszkaniec wybiera sobie gazetowy dom (gazety rozłożone na podłodze).
2. „Ukłon się po japońsku”. Dzieci w siadzie klęcznym, trzymają rozłożone gazety w dłoniach nad głowami, ramiona mają wyprostowane. Wykonują ukłon japoński, pozostawiając gazety na podłodze, i wracają do pozycji wyjściowej. Przy kolejnym ukłonie podnoszą gazety z podłogi i przenoszą oburącz nad głowę.

3. Taniec na gazecie. **Płyta CD utwór 3.**

Część główna:

1. Marsz z gazetą:
 - marsz z gazetą przytrzymywaną brodą do klatki piersiowej,

- marsz z gazetą położoną na otwartej prawej dłoni, następnie lewej,
- marsz z gazetą położoną na głowie,
- marsz wokół gazety, na przerwę (uderzenie w bębenek) dzieci zatrzymują się i kucają na gazecie.

2. „Kałuże”. Gazety leżą na podłodze, symbolizują kałuże. Bieg, marsz, skoki przez kałuże, omijanie, slalom.

3. „Komórki do wynajęcia”. Bieg, marsz po sali w rytm melodii. Cisza (brak melodii) – dzieci wracają do swojej „komórki”; składają gazetę na połowę. Zabawę powtarzamy, dopóki dzieci będą mogły utrzymać równowagę.

4. „Niewidzialni”. Przy dźwiękach tamburyna dzieci swobodnie biegają, na dźwięk dzwoneczka – zwijają się w kłębek, nakrywają się gazetą – peleryną.

5. „Raczk nieboraczki”. Dzieci przyjmują pozycję w leżeniu tyłem, z nogami ugiętymi i umieszczają gazety na brzuchach. Raczk nieboraczki chodzą powoli po sali, starając się, by gazety nie zsunęły się na podłogę.

6. Taniec w parze. W tańcu trzymamy gazetę czołami, plecami, kolanami itp. Wszystkie polecenia wykonywane są w rytm melodii. **Płyta CD utwór 1.**

7. Podskoki w przód z gazetą trzymaną między kolanami.

8. „Gazetowe kule”. Dzieci zwijają gazetę w kulę (raz prawą, raz lewą ręką). Swobodna zabawa kulami; kopanie, podrzucanie, toczenie, przeskakiwanie, rzucanie „śnieżkami”, „jedzenie jabłka”, „kotek bawi się wełną” itp.

Część końcowa:

1. Dzieci kładą pod stopę gazetową kulę i starają się ją przesunąć do przodu i do tyłu. Zmiana nogi, powtórzenie ćwiczenia.

2. „Traf papierową kulą do celu”.

Dzieci ustawiają się w odległości pięciu kroków od pojemnika i kolejno rzucają papierowymi kulami do kosza (dzieci mogą przeliczać, ile kul trafiło do kosza; odległość dziecka od pojemnika można zmieniać).

Spacer uliczkami osiedla – obserwacja otoczenia.

Przygotowanie do obiadu – mycie rąk.

PO POŁUDNIU

„Książka w odcinkach” – czytanie fragmentu książki wybranej przez nauczyciela.

Nauczyciel prosi, aby dzieci znalazły miejsce na dywanie w wygodnej pozycji. Prezentuje wybraną książkę, zapowiada, że będzie ją czytał w odcinkach przez najbliższe dni.

„Mój nastrój” – ekspresja ruchowa.

Nauczyciel prosi, by dzieci kolejno spróbowały wytupać swój nastrój. Grupa stara się odtworzyć rytm i razem go powtórzyć.

„Piłka w kole” – zabawa z elementem rzutu.

Dzieci stoją w kole. Nauczyciel wrzuca do środka piłkę. Zadaniem dzieci jest rzucanie i łapanie piłki tak, aby nie dopuścić, by wypadła poza koło.

Przygotowanie do podwieczorku – mycie rąk.

„Najlepiej umiem...” – słowna zabawa twórcza.

Dzieci kończą rozpoczęte zdanie w dowolny sposób.

Zabawy dowolnie wybraną zabawką.

Dzień 2

Temat dnia: Cierpliwie czekam na swoją kolej.

DZIECKO:

- pozna zabawę z rymowanką, w której utrwali imiona kolegów,
- poprawi wydolność oddechową poprzez zasysanie powietrza przez słomkę,
- weźmie udział w tworzeniu kodeksu cierpliwego przedszkolaka,
- wykona zabawkowy mikrofon,
- podejmie próby wykonywania wyskoków dosiężnych,
- rozpozna kapcie swoich kolegów.

Propozycja wpisu do dziennika zajęć:

I. Realizowane obszary podstawy programowej: I.6, I.7, II.8, III.5, IV.6, I.5

Zabawy dowolne wybraną zabawką. [I.6, I.7]

Cel: rozumienie potrzeby dzielenia się atrakcyjnymi zabawkami.

„Piłka krąży” – zabawa integracyjna. [II.8, III.5]

Cel: zachęcanie do wchodzenia w reakcje ze wszystkim kolegami z grupy.

„Złap serduszko i zanieś” – zabawa logopedyczna. [IV.6]

Cel: poprawa wydolności oddechowej.

Ćwiczenia poranne zestaw nr 2. [I.5]

II. Realizowane obszary podstawy programowej: IV.5, II.8, III.7, III.5, I.5, IV.8, I.2, I.4, III.5

„Kodeks cierpliwego przedszkolaka” – wypowiedzi dzieci na podstawie własnych doświadczeń. [IV.5, II.8, III.7, III.5]

Cel: rozwijanie umiejętności społecznych.

„Nakręcanie bączka” – zabawa z elementem biegu. [I.5]

„Zabawkowy mikrofon” – praca z papierowej rolki. [IV.8]

Cel: przestrzeganie kolejnych etapów wykonania pracy, stosowanie się do instrukcji.

Zabawy na powietrzu – wyskoki dosiężne. [I.2, I.4, III.5]

Cel: wzmocnienie kończyn dolnych.

III. Realizowane obszary podstawy programowej: IV.3, IV.9, I.8, IV.2, III.5, I.6, I.7

„Książka w odcinkach” – czytanie kolejnego fragmentu wybranej przez nauczyciela książki. [IV.3]

Cel: uważne śledzenie biegu wydarzeń.

„Kapcie” – zabawa dydaktyczna. [IV.9]

Cel: rozwijanie spostrzegawczości i pamięci wzrokowej.

„Podaj podwieczorek” – zabawa z elementem równowagi. [I.8]

„Chodzi mucha po suficie” – zabawa ortofoniczna. [IV.2]

Cel: usprawnienie narządów mowy.

Zabawy dowolne wybraną zabawką. [III.5, I.6, I.7]

Cel: poszanowanie zabawek.

Rozwijane kompetencje kluczowe:

- kompetencje w zakresie rozumienia i tworzenia informacji;
- kompetencje osobiste, społeczne i w zakresie uczenia się;
- kompetencje obywatelskie;
- kompetencje w zakresie przedsiębiorczości;
- kompetencje w zakresie świadomości i ekspresji kulturalnej.

RANEK

Zabawy dowolne wybraną zabawką.

„Piłka krąży” – zabawa integracyjna.

Dzieci siedzą w kole. Nauczyciel podaje wybranemu dziecku piłkę, która zaczyna krążyć z rąk do rąk wraz ze słowami rymowanki: „Piłka krąży tu i tam, ty jej nie masz, ja ją mam”. Dziecko, u którego znajdzie się piłka, na słowo „mam”, odrzuca ją koledze, siedzącemu naprzeciwko, wymieniając jego imię, po czym zabawa rozpoczyna się od początku.

„Złap serduszko i zanieś” – zabawa logopedyczna.

Nauczyciel kładzie na dywanie makietę serca, dookoła rozkłada małe serduszka wycięte z czerwonego papieru. Dzieci otrzymują słomki. Zadanie polega na przeniesieniu serduszka na dużą makietę za pomocą słomki poprzez wciągnięcie przez nią powietrza i przyssanie serduszka.

Ćwiczenia poranne zestaw nr 2.

„Znajdź parę” – zabawa orientacyjno-porządkowa.

Dzieci swobodnie biegają po sali przy akompaniamencie tamburyna. Na hasło nauczyciela: „Znajdź parę!” szybko znajdują kolegę, podają mu ręce i kucają (widać wtedy wyraźnie, kto jeszcze jest wolny).

„Przejdź przez okienko” – zabawa z elementem czworakowania.

Dzieci pozostają w parach, stając jedno za drugim. Dziecko z przodu staje w rozkroku, a to, które jest z tyłu, przechodzi na czworakach przez utworzone z nóg „okienko”, potem zmiana.

„Jestem balonikiem” – zabawa izometryczna (wzmacnianie mięśni).

Dzieci przyjmują pozycję przysiadu podpartego. Nauczyciel gra na tamburynie tremolo, unosząc je powoli w górę. Dzieci powoli wstają, napinają mięśnie, prężąc całe ciało. Gdy nauczyciel gra tremolo w dół – rozluźniają się i wracają do przysiadu podpartego).

Przygotowanie do śniadania – mycie rąk.**ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE****Zajęcie 1 – Rozwijanie mowy i myślenia**

„Kodeks cierpliwego przedszkolaka” – wypowiedzi dzieci na podstawie własnych doświadczeń.

CELE:

- rozwijanie umiejętności społecznych,
- uczenie się uzasadniania swoich decyzji, argumentowania i przekonywania,
- spokojne czekanie na swoją kolej zabrania głosu.

Pomoce dydaktyczne: łyżka i jajko, lina, karta pracy „Między nami Emotkami” cz. 1, str. 8.

PRZEBIEG:**1. Gra w rozśmieszanie.**

Nauczyciel proponuje, by wybrana osoba zaprosiła do gry koleżankę lub kolegę. Dzieci siedzą naprzeciwko siebie. Jedna osoba siedzi nieruchomo, a druga próbuje ją rozśmieszyć. Rozśmieszać można tylko bez wydawania dźwięków.

2. Spacer po linie – zabawa zręcznościowa.

Nauczyciel wyznacza miejsce startu i mety oraz pyta dzieci, kto chciałby spróbować pokonać trasę, niosąc jajko (plastikowe lub drewniane) na łyżce.

3. „Co to znaczy, że ktoś jest cierpliwy? Czy łatwo być cierpliwym?” – wypowiedzi dzieci.

Nauczyciel zadaje dzieciom ww. pytania, udziela głosu zgłaszającym się.

Konkluzja: Cierpliwość to umiejętność znoszenia ze spokojem przeciwności losu. To również zdolność wytrwałego czekania na rezultaty. Cierpliwość pozwala opanować złość, skupić się na zadaniu i osiągnąć wyznaczony cel. Cierpliwości można się nauczyć w praktyce.

Przykłady sytuacji, w których przydaje się cierpliwość:

Mama pomaga twojemu młodszemu bratu ubrać się, ale ty chcesz, żeby natychmiast poszła z tobą do parku.

Chcesz, aby mama poczytała ci książkę, ale mama mówi, że musisz poczekać aż skończy gotować obiad.

Nauczyciel mówi dzieciom w grupie, że muszą poczekać 5 minut, zanim wyjdą na podwórkę, ponieważ szatnia jest w tej chwili zajęta.

4. Ustalenie kodeksu cierpliwego przedszkolaka:

Nie przerywamy, kiedy inni mówią.

Czekamy na swoją kolej.
Nie pośpieszamy kolegów.
Kończymy rozpoczętą pracę.

5. „Nakręcanie bączka” – zabawa z elementem biegu.

Dzieci stoją w rozkroku, ręce trzymają na biodrach. Wykonują skręty tułowia w lewo i w prawo. Po kilku skrętach bieg na palcach po kole w lewą, a potem w prawą stronę.

6. „Nonsensy” – **karta pracy „Między nami Emotkami” cz. 1, str. 8.**

4- i 5-latki:

Dzieci wyszukują na obrazku zachowania nietypowe lub pozbawione sensu.

Zajęcie 2 – Plastyka

„Zabawkowy mikrofon” – praca z papierowej rolki.

CELE:

- przestrzeganie kolejnych etapów wykonania pracy, stosowanie się do instrukcji,
- rozwijanie małej motoryki, precyzji i dokładności,
- rozwijanie mowy.

Pomoce dydaktyczne: papierowe rolki, kolorowy papier, nożyce, klej, papier ozdobny, mazaki, bibuła karbowana.

PRZEBIEG:

1. „Co pojawia się tylko raz?” – zabawa dydaktyczna.

Nauczyciel prezentuje dzieciom zabawki, np. podnosi do góry autko, mikrofon, autko, lalkę, piłkę, lalkę, piłkę. Zadaje dzieciom pytanie: Co pojawiło się tylko raz? (mikrofon).

2. „Śpiewamy przy mikrofonie” – śpiew indywidualny dowolnej piosenki.

3. Zapowiedź wykonania pracy plastycznej – zabawkowego mikrofonu, przedstawienie etapów pracy:

- oklejenie papierowej rolki kolorowym papierem,
- gnienie bibuły karbowanej tak, by utworzyła kulkę,
- owinięcie kulki prostokątnym kawałkiem bibuły (końce mają być ściągnięte do dołu),
- nałożenie kulki na rolkę,
- zawiązanie gumki recepturki tak, by kulka z rolką były połączone,
- odcięcie nierównych kawałków papieru wystających spoza gumki,

- naklejenie paska z ozdobnego papieru tak, aby zasłonić łączenie,
- narysowanie guziczków pod paskiem (włącz/wyłącz/zgłośnij).

4. „Mówimy do mikrofonu” – udzielanie odpowiedzi na pytania zadawane przez nauczyciela.

5. „Dzień dobry, sąsiedzie” – zabawa z elementem biegu.

Dzieci stoją w kole, trzymając się za ręce. Poza kołem stoi wybrane przez nauczyciela dziecko. Wybrana osoba, biegnąc za plecami innych, dotyka ramienia jednego z kolegów. Dotknięte dziecko rozpoczyna bieg w kierunku przeciwnym do kolegi. Gdy się spotkają, zatrzymują się, podają sobie ręce. Pierwsza osoba mówi: „Dzień dobry sąsiedzie, jak ci się wiedzie?”. Druga osoba odpowiada: „Dziękuję sąsiedzie, dobrze mi się wiedzie”.

Zabawy na powietrzu – wyskoki dosiężne.

Dzieci z rozbiegu próbują dosięgnąć do jabłka zawieszonego na drzewie.

Przygotowanie do obiadu – mycie rąk.

PO POŁUDNIU

„Książka w odcinkach” – czytanie kolejnego fragmentu wybranej przez nauczyciela książki.

„Kapcie” – zabawa dydaktyczna.

Dzieci siedzą w kole. Przed rozpoczęciem zabawy prostują nogi i oglądają wzajemnie swoje kapcie. Chętne dziecko odwraca się tyłem. Nauczyciel wskazuje troje dzieci, które zdejmują kapcie i umieszczają je w środku koła. Grupa mówi: „Kapcie z nóżek pospadały, teraz będą nóg szukały”. Wybrane wcześniej dziecko oddaje kapcie właścicielom, mówiąc: „Właściciela znam, kapcie... (imię dziecka) dam!”.

„Podaj podwieczorek” – zabawa z elementem równowagi.

Dzieci stoją w dwóch szeregach naprzeciw siebie. Nauczyciel podaje dzieciom stojącym na początku szeregu kubeczek na talerzyku (papierowy lub plastikowy). Na sygnał dzieci przekazują naczynia kolegom stojącym obok jako drugie w kolejności itd. Nie wolno przytrzymywać kubka ręką. Nauczyciel ogłasza, który rząd szybciej „podał podwieczorek.”

Przygotowanie do podwieczorku – mycie rąk.

„Chodzi mucha po suficie” – zabawa ortofoniczna.

Dzieci leżąc na plecach, wypowiadają w różnym tempie tekst, poruszając przy tym rękami i nogami tak, jakby chodziły na czworaka: „Chodzi mucha po suficie, a czy wy tak potraficie? – NIE, Bęc!!!” – opuszczają bezwładnie ręce i nogi. Kilkakrotne powtórzenie zabawy.

Zabawy swobodne z wybranymi kącikami zainteresowań.

Dzień 3

Temat dnia: Uczę się słuchać innych.

DZIECKO:

- podejmie próbę współpracy w parze,
- utrwali nazwy przymiotników określających przedmioty,
- rozpozna, kto zmienił miejsce,
- utrwali orientację w przestrzeni,
- powtórzy za nauczycielem rytm, tempo, dynamikę dźwięku,
- ulepi „Plastelinka”.

Propozycja wpisu do dziennika zajęć:

I. Realizowane obszary podstawy programowej: I.6, I.7, III.1, IV.1, IV.6, I.5

Zabawy swobodne wybranymi zabawkami. [I.6, I.7, III.1]

Cel: przyjazne odnoszenie się wobec innych dzieci.

„Bawmy się w klaskanie” – zabawa w parach. [IV.1]

Cel: doskonalenie poczucia rytmu, synchronizacji ruchów.

„Proszę, podaj mi...” – zabawa dydaktyczna. [IV.6]

Cel: zwrócenie uwagi na cechy charakterystyczne przedmiotów.

Ćwiczenia poranne – zestaw nr 2. [I.5]

II. Realizowane obszary podstawy programowej: IV.9, IV.14, IV.15, I.5, IV.2, IV.7, I.4, IV.8

„Kto zmienił miejsce?” – zabawa dydaktyczna. [IV.9, IV.14, IV.15]

Cel: rozwijanie pamięci wzrokowej.

„Dzieci w domkach – dzieci na spacer” – zabawa orientacyjno-porządkowa. [I.5]

„Zabawa w echo” – ćwiczenia słuchowe. [IV.2, IV.7]

Cel: rozwijanie wrażliwości na jakość dźwięków.

Zabawy na powietrzu – rysowanie kredą na płytach chodnika. [I.4, IV.8]

Cel: wyczuwanie właściwości tworzywa.

III. Realizowane obszary podstawy programowej: IV.3, IV.12, I.5, I.7, III.5, I.6, I.7

„Książka w odcinkach” – słuchanie kolejnego fragmentu utworu. [IV.3]

Cel: rozwijanie wrażliwości emocjonalnej.

„Okno, ściana, drzwi” – zabawa matematyczno-ruchowa. [IV.12]

Cel: szybka orientacja w przestrzeni.

„Kula hula” – zabawa z elementem skoku. [I.5]

„Plastelinek” – lepienie z plasteliny. [I.7]

Cel: rozwój motoryki małej.

Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań. [III.5, I.6, I.7]

Cel: odkładanie zabawek na miejsce po skończonej zabawie.

Rozwijane kompetencje kluczowe:

- kompetencje w zakresie rozumienia i tworzenia informacji;
- kompetencje matematyczne oraz kompetencje w zakresie nauk przyrodniczych, technologii i inżynierii;
- kompetencje osobiste, społeczne i w zakresie uczenia się;
- kompetencje w zakresie przedsiębiorczości;
- kompetencje w zakresie świadomości i ekspresji kulturalnej.

RANEK

Zabawy swobodne wybranymi zabawkami.

„Bawmy się w klaskanie” – zabawa w parach.

Dzieci tworzą pary, siadają twarzą do partnera, recytują rymowaną klaskając w ręce:

„Ręce klaszczą” – dwa klaśnięcia w swoje dłonie,

„raz, dwa, trzy” – trzy klaśnięcia w dłonie partnera,

„klaszczę ja, klaszczesz ty” – cztery klaśnięcia na zmianę: w swoje ręce i w ręce kolegi.

Po chwili nauczyciel proponuje, aby dzieci klaskały i recytowały szybciej, recytowały sylabami, cicho, głośno.

„Proszę, podaj mi...” – zabawa dydaktyczna.

Nauczyciel prosi kolejno dzieci o przyniesienie z wyposażenia sali czegoś twardego, miękkiego, czerwonego, plastikowego, drewnianego, przezroczystego, kolorowego, okrągłego itd.

Ćwiczenia poranne zestaw nr 2.

„Znajdź parę” – zabawa orientacyjno-porządkowa.

Dzieci swobodnie biegają po sali przy akompaniamencie tamburyna. Na hasło nauczyciela:

„Znajdź parę!” szybko znajdują kolegę, podają mu ręce i kucają (widać wtedy wyraźnie, kto jeszcze jest wolny).

„Przejdź przez okienko” – zabawa z elementem czworakowania.

Dzieci pozostają w parach, stojąc jedno za drugim. Dziecko z przodu staje w rozkroku, a to, które jest z tyłu, przechodzi na czworakach przez utworzone z nóg „okienko”, potem zmiana.

„Jestem balonikiem” – zabawa izometryczna (wzmacnianie mięśni).

Dzieci przyjmują pozycję przysiadu podpartego. Nauczyciel gra na tamburynie tremolo, unosząc

je powoli w górę. Dzieci powoli wstają, napinają mięśnie, prężąc całe ciało. Gdy nauczyciel gra tremolo w dół – rozluźniają się i wracają do przysiadu podpartego).

Przygotowanie do śniadania – mycie rąk.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

Zajęcie 1 – Matematyka

„Kto zmienił miejsce?” – zabawa dydaktyczna.

CELE:

- uważne spostrzeganie zjawisk i obiektów,
- rozwijanie pamięci wzrokowej,
- rozwijanie krytycznego myślenia.

Pomoce dydaktyczne: karta pracy „Między nami Emotkami” cz. 1, str. 9, płyta CD utwór 7.

PRZEBIEG:

1. „Pokaż mi, gdzie jest...” – wskazywanie kierunków.

Nauczyciel wykorzystuje wyposażenie sali. Zwraca się do wybranych dzieci: Pokaż, gdzie jest lampa, pokaż, gdzie stoi wózek z lalką, pokaż, gdzie są twoje ulubione książeczki obrazkowe itd.

2. „Grupowe liczenie” – liczenie w zakresie 4 (4-latki), 6 (5-latki).

Jedna osoba w grupie rozpoczyna liczenie, wymawia liczbę „1”, kolejna „2”, następna „3” itd. Po doliczeniu do 4 lub 6, dzieci zaczynają liczenie od początku.

3. „Kto zmienił miejsce” – zabawa dydaktyczna.

Jeden z uczestników staje przed grupą. Dokładnie przygląda się, kto obok kogo siedzi, potem odwraca się. W tym czasie następuje zmiana miejsca dwóch uczestników. Osoba zgadująca rozpoznaje zmianę oraz przeprowadza dzieci na poprzednie miejsca.

3. „Kto zmienił miejsce?” – modyfikacja zabawy.

Jeden z uczestników staje przed 6-osobowym szeregiem dzieci. Wybrana osoba dokładnie przygląda się ustawieniu dzieci, potem odwraca się. W tym czasie następuje zmiana w ustawieniu dwóch uczestników. Osoba zgadująca rozpoznaje zmianę miejsc.

4. „Muzyczny pociąg” – zabawa ruchowo-matematyczna. **Płyta CD utwór 7.**

Dzieci ustawione w 5-osobowe pociągi ruszają w podróż. Na przerwę w muzyce nauczyciel

określa, który „wagonik” musi zmienić miejsce i stanąć na końcu (np. na hasło „drugi!” – wszystkie dzieci – drugie „wagoniki” przemieszczają się na koniec swojego pociągu).

5. „Pokoloruj odwrotnie” – **karta pracy „Między nami Emotkami” cz. 1, str. 9.**

4- i 5-latki:

Dzieci kolorują figury, zamieniając kolory, np. figury niebieskie we wzorze kolorują na czerwono, a figury czerwone we wzorze – na niebiesko.

6. „Dzieci w domkach – dzieci na spacer” – zabawa orientacyjno-porządkowa.

Na hasło „Dzieci na spacer!” wszyscy uczestnicy rozbiegają się po sali. W czasie, gdy swobodnie chodzą i biegają, nauczyciel woła: „Dzieci do domu!”. Na to polecenie dzieci zajmują jak najszybciej swoje domki – małe obręcze, przy czym przybierają w nich określoną przez prowadzącego pozycję, np. siadają skrzyżnie, siadają na piętach, wykonują siad skulny.

Zajęcie 1 – Muzyka

„Zabawa w echo” – ćwiczenia słuchowe.

CELE:

- rozwój spostrzegawczości słuchowej,
- rozwijanie wrażliwości na jakość dźwięków,
- czerpanie przyjemności z kontaktu z muzyką.

Pomoce dydaktyczne: instrumenty perkusyjne, wyprawka str. 3, płyta CD utwór 8.

PRZEBIEG:

1. Marsz z obrotem – reakcja na sygnał dźwiękowy.

Dzieci maszerują rytmicznie zgodnie z akompaniamentem muzycznym. Na umówiony sygnał, np. klaśnięcie, wykonują obrót dookoła własnej osi, po czym maszerują dalej.

2. „Echo rytmiczne” – zabawa słuchowa.

- a) Powtarzanie słów lub krótkich tekstów z uwzględnieniem podanego rytmu, tempa, dynamiki, intonacji. Przykład: „Siała baba mak, nie wiedziała jak” – w wesołej wersji, w wersji smutnej, w wersji rozkazującej.
- b) Nauczyciel klaszcze przez siebie wymyślony rytm (może być zaczerpnięty z jakiejś piosenki). Dzieci powtarzają go, wykłaskując, wytupując, uderzając klockiem o klocek itp.

3. „Echo na instrumentach” – zabawa słuchowa.

Dzieci odwracają się tyłem do kręgu, w środku którego leżą instrumenty – bębenek, tamburyn, trójkąt, talerze, marakasy. Wyznaczone dziecko wystukuje prosty rytm na wybranym instrumencie. Zadaniem innych jest odgadnięcie, na czym grano, i powtórzenie rytmu poprzez klaskanie.

4. „Dźwiękowe układanki” – zabawa słuchowa. **Wyprawka str. 3.**

Nauczyciel za parawanem wygrywa trzykrotnie rytm, uderzając po jednym razie w instrumenty: bębenek – trójkąt – talerze. Dzieci słuchają i układają kartoniki zgodnie z zapamiętanym rytmem. Nauczyciel wychodzi zza parawanu i sprawdza poprawność wykonania zadania.

Modyfikacja: Nauczyciel wygrywa rytm, uderzając jeden lub dwa razy. Dzieci układają kartoniki wg zasady: jedno uderzenie – jeden kartonik, dwa uderzenia – dwa kartoniki.

5. „Balonik” – płąs ze śpiewem. **Płyta CD utwór 8.**

Baloniku nasz malutki,
Rośnij duży, okrągłutki.
Balon rośnie, że aż strach,
Przebrał miarę, no i... trach!

Dzieci tworzą koło – balonik. Sycząc, spuszczaają z „balonika” powietrze, przesuwając się do środka koła. Następnie, mówiąc słowa wierszyka, nadmuchują „balonik”, robiąc coraz większe koło. W końcu „balonik” pęka, a dzieci w bezpieczny sposób upadają na dywan.

6. „Cień” – zabawa ruchowo-naśladowcza.

Ustawienie parami. „Jedyńka” prowadzi – przemieszcza się po sali w różnych kierunkach, wykonuje obroty, różne ćwiczenia; „dwójka” ją naśladowuje. Potem zmiana.

Zabawy w ogrodzie przedszkolnym – rysowanie kredą na płytach chodnika.

Przygotowanie do obiadu – mycie rąk.

PO POŁUDNIU

„Książka w odcinkach” – słuchanie kolejnego fragmentu książki.

„Okno, ściana, drzwi” – zabawa matematyczno-ruchowa.

Dzieci stoją w rozсыpcie, nauczyciel ustala trzy różne kierunki: drzwi, okno, ściana. Na hasło, np. Ściana! – przedszkolaki wykonują dwa kroki w wymienionym kierunku. Po chwili zabawy nauczyciel zmienia ustaloną liczbę kroków i dzieci wykonują np. cztery kroki w wymienionym kierunku.

„Kula hula” – zabawa z elementem skoku.

Dzieci stoją w kole. Nauczyciel przygotowuje kulę z makulatury (może być zmięta kartka umieszczona w woreczku foliowym), przywiązaną do grubego sznurka. Wchodzi do środka i kręci po podłodze kulą na sznurku, dzieci podskakują w górę, by kula ich nie dotknęła.

Przygotowanie do podwieczorku – mycie rąk.**„Plastelinek” – lepienie z plasteliny.**

Nauczyciel proponuje, aby dzieci ulepiły plastelinkowego stworka, który może przypominać ludzika, zwierzątko lub zabawkę. Dzieci mogą nadawać nazwy swoim ulepiankom.

Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań.

Dzień 4

Temat dnia: Dzielę się z innymi.

DZIECKO:

- zbuduje budowlę z klocków, współpracując z kolegami,
- podejmie próbę podawania dzwonka w ciszy i skupieniu,
- wykona rysunki na bazie podanych linii i znaków graficznych,
- weźmie udział w szeregu zabaw i ćwiczeń ruchowych,
- pozna gamę barw ciepłych i zimnych,
- wymyśli skojarzenia do podanego słowa.

Propozycja wpisu do dziennika zajęć:

I. Realizowane obszary podstawy programowej: I.6, I.7, III.9, IV.8, I.5

Zabawy konstrukcyjne w małych grupach. [I.6, I.7]

Cel: rozwijanie umiejętności wznoszenia budowli w płaszczyźnie pionowej i poziomej.

„Dzwoneczek” – lekcja ciszy wg M. Montessori. [III.9]

Cel: wyciszenie, koncentracja uwagi.

„Uzupełnij” – karta pracy „Między nami Emotkami” cz. 1, str. 10. [IV.8]

Cel: rozwijanie inwencji twórczej.

Ćwiczenia poranne zestaw nr 2. [I.5]

II. Realizowane obszary podstawy programowej: I.8, I.5, III.5, III.8, IV.8, I.7, I.4, II.11

Ćwiczenia gimnastyczne zestaw nr 1 ze zmianami. [I.8, I.5, III.5, III.8]

Cel: szybkie ustawianie się w kolejce, bez przepychania się.

Malowanie farbami plakatowymi na dowolny temat. [IV.8, I.7]

Cel: poznanie gamy barw ciepłych i zimnych.

Spacer – obserwacja krajobrazu. [I.4, II.11]

Cel: zauważanie charakterystycznych cech wczesnej jesieni.

III. Realizowane obszary podstawy programowej: IV.3, IV.6, I.5, IV.2, I.6, III.1

„Książka w odcinkach” – czytanie kolejnego fragmentu utworu literackiego. [IV.3]

Cel: rozwijanie pamięci i uwagi.

„Skojarzenia” – twórcza zabawa słowna. [IV.6]

Cel: poszerzenie czynnego słownika dziecka, rozumienie wieloznaczności wyrazów.

„Kamień” – zabawa ruchowo-naśladowcza. [I.5]

„Tańcząca wstążeczka” – zabawa oddechowa. [IV.2]

Cel: świadome gospodarowanie własnym oddechem.

Zabawy dowolne wybraną zabawką. [I.6, III.1]

Cel: zacieśnianie więzi koleżeńskich.

Rozwijane kompetencje kluczowe:

- kompetencje w zakresie rozumienia i tworzenia informacji;
- kompetencje osobiste, społeczne i w zakresie uczenia się;
- kompetencje obywatelskie;
- kompetencje w zakresie przedsiębiorczości;
- kompetencje w zakresie świadomości i ekspresji kulturalnej.

RANEK

Zabawy konstrukcyjne w małych grupach.

„Dzwoneczek” – lekcja ciszy wg M. Montessori.

Dzieci, siedząc w kręgu, podają sobie z ręki do ręki dzwoneczek, starając się, by nie zadzwonił.

„Uzupełnij” – karta pracy „Między nami Emotkami” cz. 1, str. 10.

4- i 5-latki:

Dzieci uzupełniają rysunki na bazie fragmentów linii, znaków graficznych tak, aby wyglądały jak na pierwszym obrazku w każdym szeregu.

Ćwiczenia poranne zestaw nr 2.

„Znajdź parę” – zabawa orientacyjno-porządkowa.

Dzieci swobodnie biegają po sali przy akompaniamencie tamburyna. Na hasło nauczyciela:

„Znajdź parę!” szybko znajdują kolegę, podają mu ręce i kucają (widać wtedy wyraźnie, kto jeszcze jest wolny).

„Przejdź przez okienko” – zabawa z elementem czworakowania.

Dzieci pozostają w parach, stając jedno za drugim. Dziecko z przodu staje w rozkroku, a to, które jest z tyłu, przechodzi na czworakach przez utworzone z nóg „okienko”, potem zmiana.

„Jestem balonikiem” – zabawa izometryczna (wzmacnianie mięśni).

Dzieci przyjmują pozycję przysiadu podpartego. Nauczyciel gra na tamburynie tremolo, unosząc je powoli w górę. Dzieci powoli wstają, napinają mięśnie, prężąc całe ciało. Gdy nauczyciel gra tremolo w dół – rozluźniają się i wracają do przysiadu podpartego).

Przygotowanie do śniadania – mycie rąk.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

Zajęcie 2 – Ćwiczenia gimnastyczne

Ćwiczenia gimnastyczne nr 1 ze zmianami.

CELE:

- poznawanie swoich możliwości ruchowych,
- poznawanie właściwości przyboru – gazety,
- przestrzeganie zasad bezpieczeństwa podczas zabaw.

Pomoce dydaktyczne/przybory: gazety, tamburyn, bębenek, płyta CD utwór 1, 3.

PRZEBIEG:

Część wstępna:

1. Zaproszenie dzieci do miasta „Gazetkowo”, gdzie każdy mieszkaniec wybiera sobie gazetowy dom (gazety rozłożone na podłodze).
2. „Ukłon się po japońsku”. Dzieci w siadzie klęcznym, trzymają rozłożone gazety w dłoniach nad głowami, ramiona mają wyprostowane. Wykonują ukłon japoński, pozostawiając gazety na podłodze i wracają do pozycji wyjściowej. Przy kolejnym ukłonie podnoszą gazety z podłogi i przenoszą oburącz nad głowę.
3. Taniec na gazecie. **Płyta CD utwór 3.**

Część główna:

1. Marsz z gazetą:
 - marsz z gazetą przytrzymywaną brodą do klatki piersiowej,
 - marsz z gazetą położoną na otwartej prawej dłoni, następnie lewej,
 - marsz z gazetą położoną na głowie,
 - marsz wokół gazety, na przerwę (uderzenie w bębenek) dzieci zatrzymują się i kucają na gazecie.
2. „Kałuże”. Gazety leżą na podłodze – to kałuże. Bieg, marsz, skoki przez kałuże, omijanie, slalom.
3. „Komórki do wynajęcia”. Bieg, marsz po sali w rytm melodii. Cisza (brak melodii) – dzieci wracają do swojej „komórki”; składają gazetę na połowę. Zabawę powtarzamy, dopóki dzieci będą mogły utrzymać równowagę.

4. „Niewidzialni”. Przy dźwiękach tamburyna dzieci swobodnie biegają, na dźwięk dzwoneczka – zwijają się w kłębek, nakrywają się gazetą – peleryną.
5. „Raczkі nieboraczkі”. Dzieci przyjmują pozycję w leżeniu tyłem, z nogami ugiętymi, i umieszczają gazety na brzuchach. Raczkі nieboraczkі chodzą powoli po sali, starając się, by gazety nie zsunęły się na podłogę.
6. Taniec w parze. W tańcu trzymamy gazetę czołami, plecami, kolanami itp. Wszystkie polecenia wykonywane są w rytm melodii. **Płyta CD utwór 1.**
7. Podskoki w przód z gazetą trzymaną między kolanami.
8. „Gazetowe kule”. Dzieci zwijają gazetę w kulę (raz prawą, raz lewą ręką). Swobodna zabawa kulami; kopanie, podrzucanie, toczenie, przeskakiwanie, rzucanie „śnieżkami”, „jedzenie jabłka”, „kotek bawi się wełną” itp.

Część końcowa:

1. Dzieci kładą pod stopę gazetową kulkę i starają się ją przesunąć do przodu i do tyłu. Zmiana nogi, powtórzenie ćwiczenia.
2. „Traf papierową kulą do celu”.
Dzieci ustawiają się w odległości pięciu kroków od pojemnika i kolejno rzucają papierowymi kulami do kosza (dzieci mogą przeliczać, ile kul trafiło do kosza; odległość dziecka od pojemnika można zmieniać).

Zajęcie 2 – Plastyka**Malowanie farbami plakatowymi na dowolny temat.****CELE:**

- poznanie gamy barw ciepłych i zimnych,
- rozwijanie wrażliwości i wyobraźni plastycznej,
- rozwijanie intuicji malarskiej.

Pomoce dydaktyczne: kolorowe kartoniki, farby, pędzle, krążek żółty i niebieski.

PRZEBIEG:

1. „Kolory” – zabawa słowna.

Nauczyciel zadaje po kolei pytania dzieciom: „Jaki kolor najbardziej lubisz?”.

2. „Barwy ciepłe i barwy zimne” – klasyfikowanie kolorowych kartoników.

Nauczyciel wyjaśnia dzieciom, iż istnieje gama barw ciepłych (czerwona, żółta, pomarańczowa i ich odcienie) oraz gama barw zimnych (zielona, niebieska, fioletowa i ich odcienie).

Dzieci segregują kolorowe kartoniki na dwie grupy: w kolorach ciepłych i kolorach zimnych.

3. Malowanie farbami plakatowymi na dowolny temat.

4. Wspólne oglądanie prac. Zwrócenie uwagi na to, która gama barw przeważa w pracach.

5. „Dzień i noc” – zabawa orientacyjno-porządkowa.

Nauczyciel pokazuje dzieciom na zmianę krążki, podnosząc je do góry. Żółty krążek oznacza „dzień” i dzieci mogą biegać, podskakiwać w różnych kierunkach. Niebieski krążek oznacza „noc”, wtedy dzieci kładą się na dywanie i przyjmują dowolną pozycję w leżeniu – „śpią”.

Spacer – obserwacja krajobrazu.

Przygotowanie do obiadu – mycie rąk.

PO POŁUDNIU

„Książka w odcinkach” – czytanie kolejnego fragmentu utworu literackiego.

„Skojarzenia” – twórcza zabawa słowna.

Nauczyciel rozpoczyna zabawę, podając słowo wyjściowe: np. „instrument”, dziecko siedzące obok podaje inne słowo, pasujące do poprzedniego, np. „gra”, kolega obok podaje nowe słowo pasujące do poprzedniego, np. komputer itd.

„Kamień” – zabawa ruchowo-naśladowcza.

Dzieci stoją nieruchomo i wyobrażają sobie, że przed każdym z nich leży ciężki kamień, który za chwilę będą musiały podnieść. Na sygnał wolnego uderzenia w bębenek wykonują ćwiczenie – podnoszą kamień, a następnie maszerują z wyobrażonym kamieniem.

Przygotowanie do podwieczorku – mycie rąk.

„Tańcząca wstążeczka” – zabawa oddechowa.

Nauczyciel rozdaje dzieciom paski kolorowej krepiny. Dzieci stoją w rozsypce, nauczyciel wykonuje na flecie (lub zabawkowej trąbce) dmuchnięcia o różnej długości, dzieci naśladują dmuchnięcia (ich siłę i długość), uprawiając w ruch wstążeczkę.

Na zakończenie mogą zatańczyć ze wstążką przy dowolnej muzyce.

Zabawy swobodne z wykorzystaniem kącików zainteresowań.

15 września – Międzynarodowy Dzień Kropki
POBIERZ SCENARIUSZE UROCZYSTOŚCI

Dzień 5

Temat dnia: Jesteśmy różni, choć równie ważni.

DZIECKO:

- posłuży się językiem niewerbalnym,
- określi podobieństwa i różnice przedmiotów,
- weźmie udział w zabawach matematycznych z chustą animacyjną,
- podejmie próby tworzenia muzyki do ilustracji,
- określi, po wysłuchaniu książki, którym bohaterem literackim chciałby być,
- wykona rysunek związany z treścią książki.

Propozycja wpisu do dziennika zajęć:

I. Realizowane obszary podstawy programowej: I.6, I.7, III.8, IV.1, IV.9, I.5

Zabawy dowolne wybraną zabawką. [I.6, I.7, III.8]

Cel: poszanowanie zabawek.

„Przekaż minkę” – zabawa integracyjna. [IV.1]

Cel: posługiwanie się językiem niewerbalnym.

„Podobieństwa i różnice” – zabawa dydaktyczna. [IV.9]

Cel: dostrzeganie i nazywanie różnic i podobieństw.

Ćwiczenia poranne zestaw nr 2. [I.5]

II. Realizowane obszary podstawy programowej: IV.14, III.5, I.5, IV.7, IV.1, I.4, I.5

Zabawy matematyczne z chustą animacyjną. [IV.14, III.5]

Cel: szybkie reagowanie na sygnał słowny.

„Tęczowa kładka” – zabawa z elementem równowagi. [I.5]

„W przedszkolu” – tworzenie muzyki do ilustracji. [IV.7, IV.1]

Cel: rozwijanie wyobraźni muzycznej.

Zabawy na powietrzu z wykorzystaniem piłek. [I.4, I.5]

Cel: rozwijanie celności rzutów i chwytów.

III. Realizowane obszary podstawy programowej: IV.3, IV.2, I.5, IV.8, III.5, I.6

„Książka w odcinkach” – słuchanie ostatniego fragmentu lektury. [IV.3]

Cel: zaciekawienie finałem czytanej historii.

„Którym bohaterem książki chciałbym być?” – wypowiedzi dzieci. [IV.2]

Cel: rozwój umiejętności udzielania odpowiedzi na zadane pytanie, argumentowania.

„Nakręcanie bączka” – zabawa z elementem biegu. [I.5]

„Ilustracja do książki” – rysowanie kredkami. [IV.8]

Cel: doskonalenie techniki rysunkowej.

Zabawy dowolne wybraną zabawką. [III.5, I.6]

Cel: pokojowe rozwiązywanie konfliktów.

Rozwijane kompetencje kluczowe:

- kompetencje w zakresie rozumienia i tworzenia informacji;
- kompetencje matematyczne oraz kompetencje w zakresie nauk przyrodniczych, technologii i inżynierii;
- kompetencje osobiste, społeczne i w zakresie uczenia się;
- kompetencje w zakresie świadomości i ekspresji kulturalnej.

RANEK

Zabawy dowolne wybraną zabawką.

„Przekaż minkę” – zabawa integracyjna.

Wybrane przez nauczyciela dziecko robi dowolną minę i przekazuje ją w prawo do swego kolegi. Kolega naśladuje tę samą minę i przekazuje ją dalej.

„Podobieństwa i różnice” – zabawa dydaktyczna.

Nauczyciel ukrywa pod chustami trzy rodzaje zabawek: misie, piłki, kredki. Wybrane dzieci rozpoznają za pomocą dotyku, co jest schowane pod tkaniną. Prowadzący odkrywa kolejno pierwszą, drugą i trzecią chustę; dzieci określają podobieństwa i różnice wśród misiów, piłek, kredek.

Ćwiczenia poranne zestaw nr 2.

„Znajdź parę” – zabawa orientacyjno-porządkowa.

Dzieci swobodnie biegają po sali przy akompaniamencie tamburyna. Na hasło nauczyciela: „Znajdź parę!” szybko znajdują kolegę, podają mu ręce i kucają (widać wtedy wyraźnie, kto jeszcze jest wolny).

„Przejdź przez okienko” – zabawa z elementem czworakowania.

Dzieci pozostają w parach, stając jedno za drugim. Dziecko z przodu staje w rozkroku, a to, które jest z tyłu, przechodzi na czworakach przez utworzone z nóg „okienko”, potem zmiana.

„Jestem balonikiem” – zabawa izometryczna (wzmacnianie mięśni).

Dzieci przyjmują pozycję przysiadu podpartego. Nauczyciel gra na tamburynie tremolo, unosząc je powoli w górę. Dzieci powoli wstają, napinają mięśnie, prężąc całe ciało. Gdy nauczyciel gra tremolo w dół – rozluźniają się i wracają do przysiadu podpartego).

Przygotowanie do śniadania – mycie rąk.**ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE****Zajęcie 1 – Matematyka****Zabawy matematyczne z chustą animacyjną.****CELE:**

- szybkie reagowanie na sygnał słowny,
- rozróżnianie pojęć: nad, pod, góra, dół,
- dokładne wykonywanie poleceń nauczyciela.

Pomoce dydaktyczne: chusta animacyjna, karta pracy „Między nami Emotkami” cz. 1, str. 11.

PRZEBIEG:**1. „Kolorowe imię” – zabawa integracyjna.**

Dzieci siedzą na kolorowych pasach chusty, jedno z nich trzyma piłkę. Dzieci toczą do siebie piłkę, wymawiając swoje imię i kolor pasa chusty, na którym siedzą, oraz imię osoby, do której piłka jest adresowana wraz z jej kolorem, np. „czerwona Ada do niebieskiego Kacpra”, „żółta Zuzia do zielonego Stasia” itd.

2. „Wachlowanie” – rozróżnianie pojęć wysoko – nisko.

Wszyscy trzymają chustę za uchwyty. Po usłyszeniu konkretnej liczby, podnoszą chustę w górę, a następnie opuszczają nisko, aż do podłogi, zgodnie z usłyszaną liczbą.

3. Odliczanie 1 – 2 – 3.

Dzieci trzymają chustę za uchwyty, liczą po kolei do trzech – raz jedna osoba, raz druga, raz trzecia. Następnie zamiast wypowiadania liczb, nauczyciel wprowadza gesty, dzieci kolejno je wykonują:

- 1 – skłon głowy do chusty,
- 2 – podskok
- 3 – klaśnięcie (dziecko na chwilę wypuszcza uchwyt).

4. „Wieko” – wprawianie w ruch chusty w prawo albo w lewo.

Dzieci trzymają chustę za uchwyty. Rozpoczynają „odkręcanie wieka” poprzez puszczenie ko-

lejno swoich uchwytów i chwycenie uchwytów osoby będącej po ich prawej lub lewej stronie (w zależności od tego, w którą stronę będziemy przekręcać wieko – w lewo, czy w prawo). Nauczyciel nadaje kierunek i tempo „odkręcania”/”zakręcania”.

5. „Na chustę – pod chustę” – rozróżnianie określeń nad – pod.

Dzieci z pomocą nauczyciela rozkładają chustę na ziemi. Uczestnicy zabawy w rytm muzyki spacerują, biegają lub tańczą w pewnej odległości od chusty. Kiedy muzyka milknie, nauczyciel podaje hasło: „na chustę!” (wtedy wszyscy uczestnicy szybko muszą umieścić nogi na chuście) lub: „pod chustę!” (wtedy wszyscy uczestnicy szybko muszą schować nogi pod chustą).

6. „Namiot” – rozróżnianie pojęć wysoko – nisko.

Dzieci trzymają chustę za uchwyty. Wszystkie jednocześnie podnoszą chustę wysoko do góry (tworząc kopułę) i równocześnie opuszczają. Powtarzają to kilka razy. Na znak prowadzącego, gdy chusta jest w najwyższym punkcie, wszyscy równocześnie (nadal trzymając chustę) robią duży krok do środka koła, kucają i zakrywają się chustą. Od tej chwili znajdują się „w namiocie”.

7. Tęczowa kładka” – zabawa z elementem równowagi.

Nauczyciel z dziećmi zwijają chustę, tworząc z niej płaską rolkę. Nauczyciel kładzie ją prosto lub w łuku, zygzaku na podłodze. Zadaniem dzieci jest przejść po niej jak po kładce, starając się nie dotknąć nogą ziemi.

8. „Kolory” – karta pracy „Między nami Emotkami” cz. 1, str. 11.

4- i 5-latk:

Dzieci rysują po śladzie linie łączące kawałki puzzli z kwadratami, które należy pokolorować.

Zajęcie 1 – Muzyka

„W przedszkolu” – tworzenie muzyki do ilustracji.

CELE:

- rozwijanie wyobraźni muzycznej,
- rozwijanie umiejętności gry na instrumentach,
- koncentracja uwagi na wykonywanym zadaniu.

Pomoce dydaktyczne: pudełko, krzeselko, instrumenty perkusyjne, tablica demonstracyjna nr 3, płyta CD utwór 3.

PRZEBIEG:

1. „Zaczarowane pudełko” – zabawa logorytmiczna.

Nauczyciel stawia na krzeselku pudełko z wybranymi instrumentami muzycznymi. Dzieci starają się mówić razem z nauczycielem rymowanek: „Co jest w tym pudełku na małym krzeselku? W tym pudełku są ukryte instrumenty znakomite”. Wybrana osoba, po skończeniu rymowanki, otwiera pudełko i wyciąga jeden instrument. Dzieci nazywają przedstawiony instrument i dzielą jego nazwę na sylaby. Następnie do pudełka podchodzą kolejne dzieci i zabawa trwa dalej.

2. „W przedszkolu” – tworzenie muzyki do ilustracji. **Tablica demonstracyjna nr 3.**

Nauczyciel prosi, aby dzieci przyjrzały się treści planszy i wymyśliły do niej muzykę. Przed-szkolaki wybierają odpowiednie ich zdaniem instrumenty, śpiewają i grają, ilustrując muzycznie obrazek.

3. Dyktando muzyczne – zabawa z elementem kodowania.

Dzieci podskakują w górę, gdy nauczyciel gra na trójkacie; klaszczą w dłonie, gdy nauczyciel gra na bębenu; obracają się wokół własnej osi, gdy nauczyciel gra na marakasach; śpiewają „Wlaź kotek na płotek...”, gdy nauczyciel gra na tamburynie. Zabawę powtarzamy kilkakrotnie, zmieniając instrumenty.

4. Ile dźwięków słyszysz? – zabawa muzyczno-matematyczna.

Nauczyciel rozdaje dzieciom kartki i kredki, następnie wystukuje określoną liczbę uderzeń na bębenu. Zadaniem dziecka jest policzenie uderzeń oraz narysowanie odpowiedniej liczby kół.

5. „Wyginam śmiało ciało” – improwizacje taneczne. **Płyta CD utwór 3.**

Dzieci tańczą w dowolny sposób przy muzyce. Po każdej pauzie zmieniają sposób tańca.

Zabawy na powietrzu z wykorzystaniem piłek.**Przygotowanie do obiadu – mycie rąk.****PO POŁUDNIU****„Książka w odcinkach” – czytanie ostatniego fragmentu książki.****„Którym bohaterem książki chciałbym być?” – wypowiedzi dzieci.**

Dzieci dzielą się swoimi przemyśleniami i odczuciami, wybierają bohatera, z którym się utożsamiają.

„Nakręcanie bączka” – zabawa z elementem biegu.

Dzieci stoją w rozkroku, ręce trzymają na biodrach. Wykonują skręty tułowia w lewo i w prawo. Po kilku skrętach bieg na palcach po kole w lewą, a potem w prawą stronę.

Przygotowanie do podwieczorku – mycie rąk.

„Ilustracja do książki” – rysowanie kredkami.

Dzieci ilustrują dowolny fragment utworu literackiego; najlepiej, by narysowały przedmiot, który odgrywał w historii istotną rolę.

Zabawy dowolne wybraną zabawką.

TEMAT KOMPLEKSOWY:

3. NASZE EMOCJE I UCZUCIA

Dzień 1

Temat dnia: **Kalejdoskop uczuć.**

DZIECKO:

- nazwie podstawowe emocje,
- uświadomi sobie zmienność emocji,
- ułoży zakończenie do opowiadania „Razem jest różnie!” M. Jelonek,
- weźmie udział w szeregu zabaw i ćwiczeń ruchowych,
- zaobserwuje zmiany w najbliższym otoczeniu,
- utrwali płąs ze śpiewem „Balonik”.

Propozycja wpisu do dziennika zajęć:

I. Realizowane obszary podstawy programowej: I.6, I.7, III.5, II.1, II.6, I.5

Zabawę dowolnie wybraną zabawką. [I.6, I.7, III.5]

Cel: dokonywanie wyborów, realizowanie pomysłów.

„Emocje” – wypowiedzi na podstawie tablicy demonstracyjnej nr 4. [II.1]

Cel: rozróżnianie podstawowych emocji.

„Kalejdoskop” – zabawa z urządzeniem optycznym. [II.6]

Cel: uświadomienie sobie zmienności emocji.

Ćwiczenia poranne zestaw nr 3. [I.5]

Cel: pobudzanie układu mięśniowego.

II. Realizowane obszary podstawy programowej: IV.2, IV.6, I.5, I.8, III.8, I.4, II.11

„Trzy zakończenia tej samej opowieści” – układanie zakończenia do opowiadania M. Jelonek z cyklu „Ach, te emocje!” cz. 1. [IV.2, IV.6]

Cel: poznawanie własnych możliwości twórczych.

Ćwiczenia gimnastyczne nr 2 inspirowane Metodą W. Sherborne. [I.5, I.8, III.8]

Cel: rozwój świadomości samego siebie i innych osób za pomocą ruchu i kontaktu fizycznego – dotyku.

Spacer po najbliższej okolicy przedszkola. [I.4, II.11]

Cel: obserwowanie zmian w najbliższym otoczeniu.

III. Realizowane obszary podstawy programowej: IV.7, II.4, IV.6, IV.1, III.5, III.1, I.6

Słuchanie muzyki relaksacyjnej. Płyta CD utwór 2. [IV.7]

Cel: odczuwanie odprężenia fizycznego i psychicznego.

„Kalejdoskop słów” – zabawa dydaktyczna. [II.4, IV.6]

Cel: nabywanie umiejętności wyrażania emocji głosem.

„Balonik” – płąs ze śpiewem. Płyta CD utwór 8. [IV.1]

Cel: czerpanie radości z uczestnictwa we wspólnej zabawie.

„Rozdajemy radość” – zabawa integracyjna. [III.5]

Cel: budowanie więzi w radosnej i luźnej atmosferze.

Zabawy swobodne w kąciakach zainteresowań. [III.1, I.6]

Cel: rozumienie potrzeby dzielenia przestrzeni z innymi dziećmi.

Rozwijane kompetencje kluczowe:

- kompetencje w zakresie rozumienia i tworzenia informacji;
- kompetencje osobiste, społeczne i w zakresie uczenia się;
- kompetencje w zakresie przedsiębiorczości;
- kompetencje w zakresie świadomości i ekspresji kulturalnej.

RANEK

Zabawy dowolne wybraną zabawką.

„Emocje” – wypowiedzi na podstawie tablicy demonstracyjnej nr 4.

Dzieci podejmują próby nazywania Emotek, przywołują sytuacje, w których ludzie przeżywają przedstawione emocje.

Nauczyciel krótko wyjaśnia pojęcie emocji (emocje towarzyszą nam w danej chwili, to nasze reakcje na to, co się wokół nas dzieje). Podkreśla, że wszystkie emocje, także te nieprzyjemne, są naturalne i potrzebne.

Emocje widoczne są w naszym zachowaniu, w mimice twarzy, ułożeniu ciała, a nawet w spojrzeniu.

Ktoś, kto właśnie odczuwa radość, podnosi ręce do góry, skacze z radości, podryguje, wydaje radosne piski, okrzyki, uśmiecha się. Oznaki smutku to płacz, usta ułożone w podkówkę, zakrywanie twarzy, powłóczenie/szuranie nogami, przygarbienie sylwetki, zwijanie się w kłębek. W złości mamy zaciśnięte pięści, zaciśnięte zęby, zmarszczone brwi, tupiemy, kopujemy, krzyczymy, jest nam gorąco, szybciej bije nam serce. Strach powoduje pocenie się, drętwienie, drżenie ciała, zasłanianie twarzy, obgryzanie paznokci, chowanie się za meblem, krzyk, zaokrąglone oczy, uniesienie brwi.

Osoba zawstydzona jest zaczerwieniona na twarzy, ma napięte ciało, odczuwa kołatanie serca,

ma chęć skurczenia się, zniknięcia, ucieczki.

Osoba zdziwiona ma szeroko otwarte oczy i usta, zdecydowanie uniesione brwi, może wydać jęk zaskoczenia.

„Kalejdoskop” – zabawa z urządzeniem optycznym.

Nauczyciel prezentuje dzieciom kalejdoskop. Przedszkolaki siedzące w kręgu podają sobie z rąk do rąk przedmiot, po kolei oglądają obrazki, komentują na bieżąco swoje spostrzeżenia.

Nauczyciel nadmienia, iż nasze emocje czasem się zmieniają jak w kalejdoskopie. Podaje przykłady.

Ćwiczenia poranne zestaw nr 3.

„Posążek” – zabawa orientacyjno-porządkowa.

Dzieci poruszają się po sali w rytm tamburyna (bieg, podskoki, marsz). Na przerwę i hasło „Posążek!” – zatrzymują się w wymyślonej pozie, angażując wszystkie części ciała (również mimikę twarzy).

„Co się dzieje?” – wzmacnianie mięśni pleców.

Dzieci kładą się na brzuchu, ręce wzdłuż tułowia. Na hasło „Co się dzieje?”, unoszą nad podłogę głowę, przykładają jedną rękę do czoła (daszek), powtarzają pytanie i wracają do pozycji wyjściowej. Przy powtórzeniu zmieniają rękę.

„Podnieś i rzuć” – zabawa rozluźniająca.

Dzieci stoją w lekkim rozkroku. Na hasło „Podnieś... (przykucają, napinają mięśnie, wstają unosząc ręce na wysokość klatki piersiowej)... i rzuć!” (pchnięcie rąk do przodu i rozluźnienie całego ciała).

Przygotowanie do śniadania – mycie rąk.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

Zajęcie 1 – Rozwijanie mowy i myślenia

„Trzy zakończenia tej samej opowieści” – układanie zakończenia do opowiadania M. Jelonek z cyklu „Ach, te emocje!” cz. 1.

CELE:

- poznawanie własnych możliwości twórczych,
- rozwijanie umiejętności wyrażania uczuć,
- niwelowanie myślenia szablonowego.

Pomoce dydaktyczne: karta pracy „Między nami Emotkami” cz. 1, str. 12, małe obręcze.

PRZEBIEG:

1. „Minki” – zabawa dramatowa.

Nauczyciel dzieli dzieci na pięć grup. Każda grupa siada w odrębnym kole. Nauczycielka podchodzi do każdego koła i po cichu informuje, jaki rodzaj emocji będą pokazywać dzieci za pomocą gestów, mimiki, np. radość, smutek, złość, przestraszyć, zdziwienie. Pozostali uczestnicy odgadują rodzaj emocji przedstawionej przez daną grupę.

2. „Razem jest różnie” – słuchanie fragmentu opowiadania M. Jelonek z cyklu „Ach, te emocje!” cz. 1.

Tola lubiła chodzić na plac zabaw z mamą lub babcią. Wiosną, latem i wczesną jesienią, gdy tylko wracała z przedszkola, prędko szukała koca, a na ramiona zakładała plecak z przekąskami i wodą i była prawie gotowa do wyjścia na plac przy jej bloku. Nie mogło zabraknąć najważniejszego – wiaderka z łopatką, sitkiem i foremkami, bo największą radość sprawiało Toli pieczenie smakowitych, choć niejadalnych, babeczek z piasku i nakładanie do foremek lodów w różnych smakach, na specjalne zamówienie stałych klientek jej cukierni – mamy lub babci. Dziewczynka tak uwielbiała tę zabawę, że zapomniała o upływającym czasie, a jej Piaskowa Cukiernia mogłaby być otwarta cały dzień i całą noc. Babci i mamie też nie brakowało pomysłów na zamówienia: a to szarlotka udekorowana listkami, a to kawałek serniczka z kamyczkami zamiast rodzynek, i oczywiście lody: z bitą śmietaną i posypką ze żwirku.

Jednak nie zawsze mama lub babcia chciały i mogły bawić się z Tolą. Czasem babcia potrzebowała odpocząć na ławce i tylko patrzeć na wnuczkę, by nie stało się jej nic złego. A mama? Mama, kiedy nie chodziła do biura, pracowała z domu i nierzadko zabierała laptopa na podwórko, by Tola mogła się bawić, a ona – w międzyczasie kończyła ważne zadania z pracy.

Tola była wtedy smutna, rozczarowana i chyba czuła się samotna. Dziwne... na placu zabaw było przecież mnóstwo dzieci i część z nich zapewne z chęcią pobawiłaby się w Piaskową Cukiernię, gdyby tylko Tola zdecydowała się do nich podejść, zapoznać się i zaproponować wspólne pójście do piaskownicy. Pewnego dnia chciała to zrobić, a gdy podeszła do dziewczynki w podobnym wieku, nagle...

3. Układanie trzech różnych zakończeń do opowiadania, np.

...okazało się, że już kiedyś spotkała tę koleżankę i miały okazję się wspólnie razem bawić. Tola czuła, że tym razem będzie podobnie.

...ktoś rzucił w Tolę chmurą piasku i przez moment dziewczynka straciła orientację, a przy tym chęć zawierania nowych znajomości, więc wróciła do babci.

...zaczął padać deszcz i wszystkie dzieci rozbiegły się do swoich mam, babć, opiekunów.

4. Odczytanie oryginalnej wersji zakończenia opowiadania.

...nagle poczuła się zawstydzona i jakby straciła głos – nie mogła wypowiedzieć nawet słowa, a co dopiero kilka zdań. Na szczęście zauważyła to babcia, która akurat tego dnia trochę źle się czuła, więc zamiast w piaskownicy, siedziała na ławce, przyglądając się Toli i jej próbom zapoznania się z nową koleżanką.

Babcia podeszła do wnuczki, objęła ją i wyszeptwała do ucha: „Chodź, spróbujemy razem. Ra-

zem jest raźniej”, po czym wzięła Tolę za rękę i zaprowadziła do dziewczynki, z którą chciała się pobawić. Dzięki obecności babci Tola poczuła się pewnie i bezpiecznie – śmiało podała rękę dziewczynce, przedstawiła się – od tego momentu знаła już Karolinę, która też uwielbiała zabawy w pieczenie ciast z piasku i miała nawet plastikowe foremki do lodów!

Po dniu pełnym wrażeń Tola tak bardzo cieszyła się z nowej znajomości i świetnej zabawy, że nie mogła zasnąć. Gdy babcia przyszła sprawdzić, czy już śpi, tym razem to Tola wyszeptwała do niej: „Babciu, może położysz się obok mnie? Miałas rację. Razem jest raźniej”.

Komentarz M. Rotkiel:

W trudnych, stresujących i ważnych chwilach pomocne jest wsparcie bliskich, bo „razem jest raźniej”. Omawiając opowiadanie, zacznijmy od prośby o streszczenie i zapytajmy: **„O czym było to opowiadanie i czego możemy się z tej historii nauczyć”**. Dzieci w wieku 4, 5 lat chętnie ćwiczą możliwość opowiedzenia własnymi słowami usłyszaną historię i przy tej okazji cieszą się możliwością przekazania własnych spostrzeżeń i przemyśleń. To doskonała okazja do ćwiczenia koncentracji, analizy i percepcji oraz możliwości wypowiedzenia się na ciekawy temat budująca poczucie wartości i pewności siebie. Zaczynając od podsumowania, łatwiej przejść do szczegółów i poszczególnych wątków. Babcia wsparła Tolę i pomogła jej poradzić sobie z nieśmiałością. Ten wątek warto omówić szczegółowo, zapytajmy: **„Czym jest nieśmiałość”, „Kiedy tak się czujemy i dlaczego?”, „Co zrobiła babcia, co pomogło Toli?”**. Zapewnijmy dziecko, że każdy z nas czasem czuje nieśmiałość, zawstydzenie i jest to naturalna reakcja na nowe sytuacje, podczas których spotykamy nowe osoby. Możemy też przy tej okazji porozmawiać o różnicach indywidualnych i powiedzieć, że są osoby bardziej śmiałe, co oznacza, że są pewniejsze siebie i rzadziej czują nieśmiałość, oraz takie, które są bardziej nieśmiałe i częściej czują się zawstydzone i skrępowane. I nikt nie jest przez to ani lepszy, ani gorszy, po prostu jesteśmy różni. Porozmawiajmy o przykładach własnych i dziecka i o sytuacjach, które były dla niego trudniejsze, podczas których było onieśmiałe i wspólnie zastanówmy się nad sposobami poradzenia sobie. Jednym z nich jest poproszenie o wsparcie i pomoc kogoś bliskiego i przy tej okazji poruszmy kolejny ważny wątek opowiadania, czyli ważność wsparcia bliskich i to, że gdy stawiamy czoła trudnej sytuacji razem, mogąc liczyć na drugą osobę, to jest to bardzo pomocne. To bardzo ważna puenta tej historii pomagająca omówić i rozwijać kompetencje społeczne i inteligencję emocjonalną. **„Dlaczego wsparcie innych jest pomocne?”, „Jak się czujemy, gdy sami stawiamy czoła trudnej sytuacji a jak, gdy towarzyszy nam ktoś komu ufamy?”, „Dlaczego jest to ważne aby wspierać siebie nawzajem?”** wspólnie odpowiadamy na te pytania.

5. Rozmowa na temat treści opowiadania:

- W jakiej sytuacji Tola poczuła się zawstydzona?
- Czym jest nieśmiałość? Kiedy tak się czujemy i dlaczego?
- Co zrobiła babcia, jak to pomogło Toli?
- Czy uważacie, że pomoc, dodanie otuchy sprawia, że można poczuć się raźniej?
- Czy byliście w takiej sytuacji, gdy czuliście się zawstydzeni? Czy ktoś wam wtedy pomógł?

6. „Dzieci w domkach – dzieci na spacer” – zabawa orientacyjno-porządkowa.

Na hasło „dzieci na spacer!” wszyscy uczestnicy rozbiegają się po sali. W czasie, gdy swobodnie chodzą i biegają, nauczyciel woła: „dzieci do domu!”. Na to polecenie dzieci zajmują jak najszybciej swoje domki – małe obręcze, przy czym przybierają w nich określoną przez prowadzącego pozycję, np. siadają skrzyżnie, siadają na piętach, wykonują siad skulny.

7. „Minki” – karta pracy „Między nami Emotkami” cz. 1, str. 12.

4-latki:

Dzieci w każdej ramce kolorują emotkę, która pasuje do zdjęcia.

5-latki:

Dzieci zaznaczają kropkę w polu z minką niepasującą do pozostałych w szeregu.

Zajęcie 2 – Ćwiczenia gimnastyczne

Ćwiczenia gimnastyczne nr 2 inspirowane Metodą W. Sherborne.

CELE:

- rozwój świadomości samego siebie i innych osób za pomocą ruchu i kontaktu fizycznego – dotyku,
- nabywania świadomości dzielenia przestrzeni z innymi ludźmi,
- wyzwalać swobody zachowań i naturalności.

Pomoce dydaktyczne/przybory: zbędne.

PRZEBIEG:

1. Powitanie grupy – ćwiczenia rozwijające świadomość osoby: „Powitanie” – przywitanie każdego uczestnika słowem „Witaj...” – nauczyciel wskazuje na konkretne dziecko, macha do niego, akcentując w ten sposób jego obecność.

2. Ćwiczenia kształtujące świadomość schematu ciała i przestrzeni:

„Moje...” – nazywanie przez nauczyciela poszczególnych części ciała i jednocześnie wykonywanie przez nauczyciela i dzieci konkretnego ruchu:

to są moje stopy – szuranie stopami o podłogę,

to są moje pięty – uderzanie piętami o podłogę,

to są moje kolana – stukanie kolanami o siebie,

to jest mój brzuch – poklepywanie brzucha,

to jest moja głowa – głaskanie głowy,
to są moje palce – przeliczanie palców itp.

„Moje – twoje” – dzieci siedzą w parach naprzeciw siebie i dotykają swoich części ciała albo części ciała partnera.

moja głowa – twoja głowa,
moje czoło – twoje czoło,
moje ucho – twoje ucho,
mój brzuch – twój brzuch,
moje kolano – twoje kolano,
moja stopa – twoja stopa.

„Koncert – gra na plecach” – „dwójka” z pary siada za „jedyneką” i „gra” palcami na plecach kolegi opuszkami palców, kantami dłoni, pięściami i całymi dłońmi.

„Turlanie się” – swobodne turlanie w różnych kierunkach po podłodze.

3. Ćwiczenia oparte na relacji „z” (relacji opiekuńczej):

„Fotelik” – pary siedzą w rozkroku na podłodze, „dwójka” obejmuje rękoma siedzącą przed nim „jedynekę” – kołysanie na boki, poruszanie się jednocześnie w przód i w tył.

„Naleśnik” – „jedyńska” leży na plecach na podłodze, a „dwójka” stara się lekko i powoli ją obrócić, przetoczyć na brzuch.

4. Ćwiczenia oparte na relacji „przeciwno”.

„Spychacz” – ćwiczenie w parach. Dzieci siadają tyłem do siebie na podłodze (stykając się plecami) z nogami ugiętymi w kolanach. Mocno zapierają się stopami o podłogę i na hasło nauczyciela próbują przepchnąć kolegę z pary, nie dając mu się przy tym przesunąć.

5. Ćwiczenia oparte na relacji „razem”.

Wszystkie dzieci siadają w kole i trzymają się za ręce. Cała grupa jednocześnie porusza się do wewnątrz koła, następnie na zewnątrz, w lewo, po czym w prawo, tak by krąg nie został rozerwany.

6. Relaksacja:

„Rak” – ćwiczenia relaksujące.

Dzieci w parach zwrócone do siebie twarzą spacerują palcami: kciukiem i wskazującym po rękę kolegi przy rymowance:

Idzie, idzie rak

Czasem naprzód, czasem wspak.

„Pożegnanie paluszkami” – najpierw w parach, potem w grupie (żegnamy się opuszkami palców, palcami i całymi dłońmi).

Spacer po najbliższej okolicy przedszkola.

Przygotowanie do obiadu – mycie rąk.

PO POŁUDNIU

„Odpoczynek z muzyką” – słuchanie muzyki relaksacyjnej.

„Kalejdoskop słów” – zabawa dydaktyczna.

Nauczyciel kładzie na środku dywanu odwrócone kartki z rysunkami czterech Emotek, wyrażającymi radość, smutek, złość, zdziwienie oraz worek z zabawkami lub przedmiotami. Wybrane dzieci losują Emotkę, następnie wyjmują losowo przedmiot z pudełka, po czym podają jego nazwę głosem pasującym do wylosowanej Emotki.

„Balonik” – płąs ze śpiewem. Płyta CD utwór 8.

Podczas zabawy dzieci zmieniają barwę głosu i mimikę (śpiewają radośnie, smutno, sennie, „jak żołnierze”, szeptem).

Przygotowanie do podwieczorku – mycie rąk.

„Rozdajemy radość” – zabawa integracyjna.

Wybrane dziecko otrzymuje maskotkę (np. pluszowe słoneczko), podskakuje z nogi na nogę, mówiąc pierwszą część rymowanki: „Podskakuję sobie wkoło, bardzo dzisiaj mi wesoło.” Pozostałe dzieci mówią drugą część rymowanki: „Tej radości tyle masz, może komuś trochę dasz?”, dziecko zatrzymuje się przed wybranym kolegą i wręcza mu maskotkę.

Zabawy swobodne w wybranych kąciakach zainteresowań.

Dzień 2

Temat dnia: Śmiejmy się!

DZIECKO:

- pozna zasady zabawy „Pomidor”,
- uzupełni sudoku za pomocą rysunku,
- dowie się, w jaki sposób urządzić teatr cieni,
- wykona pracę plastyczną „Cudaczek – Rozśmieszaczek”,
- pozna płąs „Tańczymy labada”.

Propozycja wpisu do dziennika zajęć:

I. Realizowane obszary podstawy programowej: I.6, I.7, III.5, II.8, IV.8, I.5

Zabawy swobodne dowolnie wybraną zabawką. [I.6, I.7]

Cel: zgodne korzystanie z dostępnych zabawek.

„Pomidor” – zabawa dydaktyczna. [III.5, II.8]

Cel: przestrzeganie ustalonych reguł.

„Żarłoczki Zmartwień” – karta pracy „Między nami Emotkami” cz. 1, str. 13. [IV.8]

Cel: rozwijanie sprawności grafomotorycznej.

Ćwiczenia poranne zestaw nr 3. [I.5]

II. Realizowane obszary podstawy programowej: IV.1, IV.2, I.5, IV.8, I.7, I.4, III.5

„Jak na scenie grają cienie?” – zabawa w teatr. [IV.1 IV.2]

Cel: rozwijanie umiejętności animacyjnych.

„Cień” – zabawa ruchowo-naśladowcza. [I.5]

„Cudaczek – Rozśmieszaczek” – wyklejanie plasteliną. [IV.8, I.7]

Cel: wydłużanie koncentracji uwagi.

Zabawy na powietrzu – pościgi i ucieczki. [I.4, III.5]

Cel: przestrzeganie zasad bezpieczeństwa.

III. Realizowane obszary podstawy programowej: IV.7, IV.1, III.8, IV.7, I.5, IV.7, I.6, III.5

Słuchanie muzyki relaksacyjnej. Płyta CD utwór 2. [IV.7]

Cel: świadomy wybór miejsca i pozycji dającej możliwość odprężenia.

„Śmieszna minka” – zabawa parateatralna. [IV.1, III.8]

Cel: próby odwzorowanie gestów i mimiki.

„Labada” – płąs ze śpiewem. Płyta CD utwór 10. [IV.7]

Cel: odczuwanie radości ze wspólnej zabawy.

„Z koła do koła” – zabawa orientacyjno-porządkowa. [I.5]
 „Ram tam tam, na bębenku gram” – zabawa rytmiczna. [IV.7]
 Cel: układanie i odtwarzanie prostych rytmów.
 Zabawy swobodne w kąciakach zainteresowań. [I.6, III.5]
 Cel: rozwój umiejętności organizowania sobie miejsca zabawy.

Rozwijane kompetencje kluczowe:

- kompetencje w zakresie rozumienia i tworzenia informacji;
- kompetencje cyfrowe;
- kompetencje osobiste, społeczne i w zakresie uczenia się;
- kompetencje w zakresie przedsiębiorczości;
- kompetencje w zakresie świadomości i ekspresji kulturalnej.

RANEK

Zabawy swobodne dowolnie wybraną zabawką.

„Pomidor” – zabawa dydaktyczna.

Dzieci siedzą w półkolu, nauczyciel siada po kolei przed każdym dzieckiem i próbuje je roześmieszyć. Dziecko musi zachować powagę i odpowiadać na ewentualne pytania: „Pomidor”. Jeśli roześmieje się lub odpowie inaczej, oddaje fant. Po jednej rundzie dzieci wykupują fanty, wykonując zadanie ustalone przez pozostałych uczestników.

„Żarłoczki Zmartwień” – karta pracy „Między nami Emotkami” cz. 1, str. 13.

4- i 5-latk:

Dzieci dorysowują ząbki zabawnym stworkom – rysują po śladzie lub samodzielnie.

Ćwiczenia poranne zestaw nr 3.

„Posążek” – zabawa orientacyjno-porządkowa.

Dzieci poruszają się po sali w rytm tamburyna (bieg, podskoki, marsz). Na przerwę i hasło „Posażek!” – zatrzymują się w wymyślonej pozie, angażując wszystkie części ciała (również mimikę twarzy).

„Co się dzieje?” – wzmacnianie mięśni pleców.

Dzieci kładą się na brzuchu, ręce wzdłuż tułowia. Na hasło „Co się dzieje?”, unoszą nad podłogę głowę, przykładają jedną rękę do czoła (daszek), powtarzają pytanie i wracają do pozycji wyjściowej. Przy powtórzeniu zmieniają rękę.

„Podnieś i rzuć” – zabawa rozluźniająca.

Dzieci stoją w lekkim rozkroku. Na hasło „Podnieś... (przykucają, napinają mięśnie, wstają unosząc rękę na wysokość klatki piersiowej) ...i rzuć!” (pchnięcie rąk do przodu i rozluźnienie całego ciała).

Przygotowanie do śniadania – mycie rąk.**ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE****Zajęcie 1 – Rozwijanie mowy i myślenia****„Jak na scenie grają cienie?” – zabawa w teatr.****CELE:**

- rozwijanie umiejętności animacyjnych,
- rozbudzanie ciekawości i radości uczenia się i zdobywania nowych doświadczeń,
- rozwijanie umiejętności współpracy w zespole.

Pomoce dydaktyczne: ekran, lampka lub latarka o dużej mocy, przedmioty wykonane z plastiku, drewna, szkła, metalu, lalka cieniowa – Dorotka leżąca w łóżeczku, lalki cieniowe o dowolnych kształtach.

PRZEBIEG:**1. Skąd bierze się cień? – zabawa badawcza.**

Dzieci próbują odpowiedzieć na pytania:

Kiedy można zobaczyć cień? – w słoneczny dzień, w nocy, gdy świeci lampka.

W którym miejscu trzeba stanąć, aby na ekranie powstał cień? – trzeba stanąć tak, aby na osobę padało światło lampy.

Co się stanie z cieniem, gdy zgaśnie lampka? Cień znika.

2. Sprawdzanie, czy przedmioty wykonane z plastiku, drewna, szkła, metalu dają taki sam cień.

Czy dany przedmiot raz może dawać mniejszy, a raz większy cień?

3. „Jak na scenie grają cienie?” – zabawa w teatr.

Nauczyciel nadmienia: Dawno temu w Chinach postanowiono wykorzystać cień do opowiadania legend i baśni. Następnie cień wykorzystano do tworzenia przedstawień teatralnych. Ta forma teatru lalek – teatrzyk chińskich cieni, przetrwała do dziś i cieszy się ogromną popularnością.

Nauczyciel zapowiada, że na zajęciach dzieci będą mogły się przekonać, w jaki sposób można stworzyć spektakl teatralny, wykorzystując do tego światło i cień.

Nauczyciel prezentuje lalki cieniowe z papieru – wycięte postacie z bardzo sztywnego bloku technicznego z umieszczonym z tyłu za pomocą taśmy klejącej patyczkiem od szaszłyka.

Nauczyciel pozwala dzieciom swobodnie poruszać lalkami i testować różne możliwości. Dzie-

ci dochodzą do wniosku, że jeśli będą przybliżać lalkę cieniową do ekranu, to cień będzie malał, a jak będą przybliżać lalkę do źródła światła, to cień będzie coraz większy. Delikatny ruch animujący sprawi, że lalka zacznie podskakiwać, biegać, chodzić, smucić się, drżeć ze strachu. Mówiąca lalka powinna być zwrócona do tego, z kim rozmawia.

Nauczyciel rozpoczyna zabawę w teatr, animując lalkę cieniową leżącą w łóżeczku:

Śpij kochana ma Dorotko

niech ci sen upłynie słodko...

Noc już szepcze: Cicho sza...

Dobrej nocy, luli la...

Wybrane dzieci umieszczają swoją lalki cieniowe między ekranem a źródłem światła i próbują je animować. Powstaje opowieść, co się śniło Dorotce.

4. „Krąg uczuć” – podsumowanie zajęć.

Każde dziecko dzieli się swoimi uczuciami, refleksjami: czego nowego się na zajęciach dowiedziało, czego doświadczyło, co je zaskoczyło itd.

5. „Cień” – zabawa ruchowo-naśladowcza.

Dzieci dobierają się w pary. Jedna osoba z pary staje za drugą. Ta druga jest cieniem, który naśladuje ruchy i gesty pierwszej. Po chwili dzieci zamieniają się miejscami.

Zajęcie 2 – Plastyka

„Cudaczek – Rozśmieszaczek” – wyklejanie plasteliną.

CELE:

- zauważanie różnicy pomiędzy śmiechem wywołanym np. zamierzoną przez kogoś śmieszną pozą, czy krokiem, a wyśmiewaniem kogoś,
- rozwijanie motoryki małej i koordynacji wzrokowo-ruchowej,
- wydłużanie koncentracji uwagi.

Pomoce dydaktyczne: wyprawka „Między nami Emotkami” str. 4, plastelina, płyta CD utwór 9.

PRZEBIEG:

1. Akademia Śmiesznych Kroków – improwizacje ruchowe. **Płyta CD utwór 9.**

Dzieci chodzą w dowolny (zabawny) sposób po sali podczas trwania muzyki. Gdy muzyka milknie, stają w bezruchu. Zabawę należy powtórzyć kilka razy.

2. „Cudaczek – Rozśmieszaczek” – wyklejanie plasteliną. **Wyprawka str. 4.**

Dzieci wypełniają postać Cudaczka – Rozśmieszaczka różnymi kolorami plasteliny. Formują nosek w kształcie małego stożka i umieszczają go w oznaczonym miejscu tak, aby wystawał z kartki.

3. Wspólne oglądanie prac. Zwrócenie uwagi na dobór kolorów.

Ustalenie, że dzieci zabiorą Cudaczka do domu, aby wprawił w dobry humor domowników.

4. „Skaczące piłki” – zabawa skoczna.

Dzieci wykonują podskoki obunóż z obrotami wokół siebie.

Zabawy na powietrzu: chody i biegi slalomem.

Przygotowanie do obiadu – mycie rąk.

PO POŁUDNIU

Słuchanie muzyki relaksacyjnej.

„Śmieszna minka” – zabawa parateatralna.

Chętne dziecko wychodzi przed grupę, odwraca się tyłem, wymyśla minę lub grymas twarzy, odwraca się do reszty dzieci. Grupa próbuje odwzorować minkę, a „twórca” wybiera tego, kto jego zdaniem zrobił to najlepiej. Osoba wybrana kontynuuje zabawę.

„Labada” – płaś ze śpiewem. Płyta CD utwór 10.

Tańczymy labada, labada, labada

Tańczymy labada, małego walczyka

Tańczą go harcerze, harcerze, harcerze

i małe zuchy też.

Dzieci ustawione w kole trzymając się za ręce idą krokiem dostawnym w prawą stronę. Następnie w kolejnych częściach idą krokiem dostawnym, zakładając ręce na głowy kolegów z prawej i lewej strony, zakładając ręce na ich ramiona, na ich brzuchy, na ich plecy, na ich kolana.

„Z koła do koła” – zabawa orientacyjno-porządkowa.

Nauczyciel rozkłada na dywanie obręcz. Każde dziecko szuka sobie swojego kółka. Na sygnał bębienka dzieci przechodzą z koła do koła.

Przygotowanie do podwieczorku – mycie rąk.

„Ram tam tam, na bębnieku gram” – zabawa rytmiczna.

Chętne dziecko siada przed grupą, bierze bębenek i pałeczkę, recytuje rymowankę: „Ram tam tam, ram tam tam, na bębnieku sobie gram”, następnie wystukuje na bębnieku wymyślony rytm. Dzieci odpowiadają: „Ram tam tam, ram tam tam, nie jesteś sam, ja z tobą gram” i powtarzają rytm uderzając piąstkami o siebie.

Zabawy swobodne w kąciakach zainteresowań.

Dzień 3

Temat dnia: „Strach ma wielkie oczy!”

DZIECKO:

- nabędzie wiedzę, w jaki sposób są przeżywane rozmaite emocje,
- wejdzie w rolę wystraszonego kotka lub jego właściciela,
- przedstawi sytuacje zabawowe na schematach graficznych,
- zagra dowolne i ustalone rytmy na bębnie,
- weźmie udział w tworzeniu wspólnego obrazka pt. „Strach”.

Propozycja wpisu do dziennika zajęć:

I. Realizowane obszary podstawy programowej: I.6, I.7, II.1, II.4, IV.1, I.5

Zabawy dowolnie wybranymi zabawkami. [I.6, I.7]

Cel: rozumienie zasady dzielenia się zabawkami z innymi.

„Nasze emocje” – zabawa dramatyczna. [II.1]

Cel: rozróżnianie emocji.

„Wystraszony kotek” – zabawa w parach. [II.4, IV.1]

Cel: rozwijanie empatii.

Ćwiczenia poranne zestaw nr 3. [I.5]

II. Realizowane obszary podstawy programowej: IV.9, IV.14, III.8, I.5, IV.7, I.4, III.5

Przedstawianie i opisywanie sytuacji zabawowych na schematach graficznych. [IV.9, IV.14, III.8]

Cel: rozumienie pojęcia symbolu graficznego.

„Ruchomy most” – zabawa z elementem równowagi. [I.5]

„Bębny i bębni” – improwizacje instrumentalne. [IV.7]

Cel: rozwijanie wrażliwości na dźwięki.

Zabawy na powietrzu – zabawy tradycyjne: „Berek”. [I.4, III.5]

Cel: przestrzeganie reguł zabaw.

III. Realizowane obszary podstawy programowej: IV.7, IV.8, I.5, IV.1, I.6, III.9

Słuchanie muzyki relaksacyjnej. [IV.7]

Cel: rozumienie własnych potrzeb związanych z odpoczynkiem.

„Krąży krąży obraz wkoło” – zabawa rysunkowa. [IV.8]

Cel: zgodna współpraca w grupie.

„Mostek strachu” – zabawa równoważna. [I.5]

„To jest strach!” – ćwiczenia dramatyczne. [IV.1]

Cel: próba wchodzenia w różne role.

Zabawy swobodne w kąciakach zainteresowań. [I.6, III.9]

Cel: umiejętność organizowania sobie miejsca zabawy.

Rozwijane kompetencje kluczowe:

- kompetencje w zakresie rozumienia i tworzenia informacji;
- kompetencje cyfrowe;
- kompetencje osobiste, społeczne i w zakresie uczenia się;
- kompetencje w zakresie przedsiębiorczości;
- kompetencje w zakresie świadomości i ekspresji kulturalnej.

RANEK

Zabawy dowolnie wybranymi zabawkami.

„Nasze emocje” – zabawa dramatyczna.

Nauczyciel prosi, aby dzieci pokazały niewerbalnie, jak się czują w następujących sytuacjach:

„Dostałeś od mamy na imieniny prezent”

„Za szybko biegałeś i przewróciłeś się”

„Koleżanka podała Twój rysunek”

„Kolega nie chce się z Tobą bawić”

„Popsuła się Twoja ulubiona zabawka”

„Dostałeś kotka”

„Brat przeszkadza Ci w zabawie”

„Znienacka zbliża się do ciebie duży pies”.

„Wystraszony kotek” – zabawa w parach.

Dzieci dobierają się parami. Jedno z nich jest „wystraszonym kotkiem” (zwinęte w kłębek), drugie ma sprawić, aby kotek poczuł się lepiej (lekkie drapanie, głaskanie, mówienie miłych słów). Zmiana ról.

Ćwiczenia poranne zestaw nr 3.

„Posążek” – zabawa orientacyjno-porządkowa.

Dzieci poruszają się po sali w rytm tamburyna (bieg, podskoki, marsz). Na przerwę i hasło „Posążek!” – zatrzymują się w wymyślonej pozycji, angażując wszystkie części ciała (również mimikę twarzy).

„Co się dzieje?” – wzmacnianie mięśni pleców.

Dzieci kładą się na brzuchu, ręce wzdłuż tułowia. Na hasło „Co się dzieje?”, unoszą nad podłogę głowę, przykładają jedną rękę do czoła (daszek), powtarzają pytanie i wracają do pozycji wyjściowej. Przy powtórzeniu zmieniają rękę.

„Podnieś i rzuć” – zabawa rozluźniająca.

Dzieci stoją w lekkim rozkroku. Na hasło „Podnieś... (przykucają, napinają mięśnie, wstają unosząc ręce na wysokość klatki piersiowej) ...i rzuć!” (pchnięcie rąk do przodu i rozluźnienie całego ciała).

Przygotowanie do śniadania – mycie rąk.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

Zajęcie 1 – Matematyka

Przedstawianie i opisywanie sytuacji zabawowych na schematach graficznych.

CELE:

- rozumienie pojęcia symbolu graficznego,
- rozwijanie percepcji wzrokowej,
- doskonalenie orientacji w przestrzeni.

Pomoce dydaktyczne: kartki ze schematami graficznymi, marker, papier, piłeczki, kosz, laski gimnastyczne, karty pracy „Między nami Emotkami” cz. 1, str. 14.

PRZEBIEG:

1. „Ustawienia grupy” – interpretowanie i tworzenie schematów graficznych.

Nauczyciel prezentuje dzieciom na rysunku szereg małych kółek. Wyjaśnia, że kółka symbolizują dzieci, prosi przedszkolaki o ustawienie się zgodnie z przedstawionym schematem.

Dzieci ustawiają się w szeregu.

Nauczyciel prezentuje dzieciom na rysunku okrąg złożony z małych kółek. Dzieci domyślają się, że należy ustawić się w kole.

2. „Ustawienia grupy” – tworzenie schematów graficznych.

Nauczyciel pyta dzieci o to, jak zaznaczyć na schemacie to, że dzieci trzymają się za ręce. (połączyć kreskami kółka).

Jak zaznaczyć na schemacie ustawienie w pary? (narysować po dwa kółka blisko siebie)

Jak zaznaczyć na schemacie to, że dzieci stoją w kilkusobowych kółeczkach? (narysować kilka okręgów złożonych z małych kółek).

2. „Sytuacje zabawowe” – interpretowanie i tworzenie schematów graficznych.

Nauczyciel proponuje zabawę w celowanie piłeczkami do kosza. Dzieci siedzą po obu stronach dywanu, wybrany zawodnik staje na środku i wykonuje rzut piłeczką do kosza.

Następnie nauczyciel przedstawia dzieciom tę sytuację zabawową na schemacie graficznym

- po jednej i drugiej stronie kartki rysuje rząd kółek symbolizujących siedzące dzieci, pośrodku

ku zaznacza kółkiem zawodnika, w pewnej odległości na wprost zawodnika rysuje prostokąt (kosz). Rzut piłką można przedstawić jako łuk zakończony strzałką.

Nauczyciel proponuje zabawę w przeskakiwanie „szczebli drabiny”. Układa na środku dywanu rząd kijków/lasek gimnastycznych w pewnych odstępach. Prosi wybrane dziecko o przeskakiwanie obunóż każdego kijka, aż do końca trasy.

Dzieci ustalają, jak przedstawić tę sytuację na schemacie graficznym (pionowe kreski symbolizują kijki, kółko symbolizuje dziecko ćwiczące, przeskoki przez kijki można zaznaczyć za pomocą łuków nad kreskami).

3. „Ćwiczące dzieci” – karta pracy „Między nami Emotkami” cz. 1, str. 14.

4- i 5-latki:

Dzieci odszukują w tabeli i otaczają pętlą wskazaną pozycję gimnastyczną.

4. „Ruchomy most” – zabawa z elementem równowagi.

Dzieci chodzą po wyznaczonej linii, stawiając stopę przed stopą.

Zajęcie 2 – Muzyka

„Bębny i bębni” – improwizacje instrumentalne.

CELE:

- rozwijanie wrażliwości na dźwięki,
- rozbudzanie wyobraźni muzycznej,
- przyjmowanie aktywnej postawy podczas zajęć.

Pomoce dydaktyczne: bębni, płyta CD utwór 10.

PRZEBIEG:

1. „Czego boją się zazwyczaj dzieci?” – wypowiedzi dzieci na podstawie własnych doświadczeń i przeżyć.

Konkluzja: dzieci boją się zazwyczaj burzy, zwierząt, ciemności, złych ludzi, głośnych dźwięków. Dźwięki nieprzyjemne to odgłosy burzy, ryk zwierząt, hałas maszyny, dźwięki przyjemne to muzyka, śpiew ptaków, szum morza.

2. „Skąd dochodzi dźwięk?” – zabawa słuchowa.

Nauczyciel prosi dzieci, aby leżały na dywanie z zamkniętymi oczyma. Przemieszcza się po sali, uderzając delikatnie w bębenek. Proponuje, by dzieci wskazywały dłonią kierunek, z którego dochodzi dźwięk.

3. „Tempo, tempo!” – marsz przy akompaniamencie bębna.

Nauczyciel wystukuje rytmy w różnym tempie, dzieci poruszają się odpowiednio do nich: wolno – średnio – szybko.

4. „Stop!” – zabawa uwzględniająca zmiany tempa.

Dzieci ustawiają się w kole. Nauczyciel prosi, by przyjrzały się swoim sąsiadom, najpierw z prawej, potem z lewej strony i zapamiętały te osoby. Jedno uderzenie w bębenek zaprasza do poruszania się w normalnym, zwyczajnym tempie, dwa uderzenia – w szybkim tempie. Dzieci maszerują po całej sali w różnych kierunkach i wymieniają krótkie powitania z mijanymi osobami. Po chwili nauczyciel wydaje polecenie „Stop!”. Zadaniem dzieci jest odnalezienie wzrokiem osoby, która na początku zabawy stała w kole po jego prawej stronie lub lewej stronie i wyciągnięcie w jej kierunku ręki.

5. „Bębny i bębni” – tworzenie gestodźwięków.

Nauczyciel proponuje, by dzieci zamieniły swoje ciała w bębny. Każde dziecko wymyśla samodzielnie, jakim będzie bębniem, jak będzie się ruszać, gdzie uderzać, jakie dźwięki będzie wydawać. Podczas prezentacji „bębniów” grupa powtarza gestodźwięki.

6. „Mowa bębniów” – improwizacje instrumentalne.

Dzieci w parach prowadzą rozmowę, uderzając w bębni (najpierw dłonią, potem pałeczką). Zmiany par dzieci.

7. „Śpiewy z bębni” – improwizacje rytmiczno-melodyczne.

Dzieci tworzą rytmy, wydobywając dźwięki z bębni i śpiewając jednocześnie słowo „bum”.

8. „Labada” – płąs ze śpiewem. **Płyta CD utwór 10.**

Tańczymy labada, labada, labada

Tańczymy labada, małego walczyka

Tańczą go harcerze, harcerze, harcerze

i małe zuchy też.

Zabawy na powietrzu – „Berek”.

Berek Ogonek. Nauczyciel rozdaje szarfy dzieciom, a one wkładają je za spodenki z tyłu, tak aby wystawały i można było je złapać. Prowadzący wyznacza berka, który wkłada szarfę na siebie. Po rozpoczęciu zabawy zadaniem goniącego jest łapać za szarfy, aby je wyciągnąć. Złapana osoba odpada lub staje się berkiem.

Berek kucany. Uciekający, aby nie zostać złapani, muszą przykucnąć. Jeżeli berek dotknie kogoś w trakcie biegu, następuje zmiana berka.

Przygotowanie do obiadu – mycie rąk.

PO POŁUDNIU

Słuchanie muzyki relaksacyjnej.**„Krąży krąży obraz wkoło” – zabawa rysunkowa.**

Nauczyciel wyjaśnia dzieciom, iż ich zadaniem będzie wspólne stworzenie obrazu „Jak wyobrażam sobie strach?” poprzez dorysowywanie kolejno przez wszystkich uczestników elementów obrazu. Oczekiwany efekt końcowy jest wspólne dzieło kilkunastu autorów. „Strach” zapakujemy do dużej koperty i wyślemy „za 7 gór, za 7 rzek”.

„Mostek strachu” – zabawa równoważna.

Nauczyciel zwija koc w zwarty rulon, kładzie go wzdłuż sali. Dzieci przechodzą po nim jak po równoważni samodzielnie, a za drugim razem trzymane za rękę przez inne dziecko lub nauczyciela. Po zabawie nauczyciel pyta dzieci, w której sytuacji było im łatwiej.

Przygotowanie do podwieczorku – mycie rąk.**„To jest strach!” – ćwiczenia dramowe.**

Nauczyciel dzieli dzieci na dwie grupy. Jedna grupa ma wystraszyć drugą, robiąc groźne miny i wydając dźwięki. Przed ćwiczeniem wypowiada hasło: „Strachy to my, a bójcie się wy!”. Druga grupa udaje strach. Grupy zamieniają się rolami.

Zabawy swobodne w kąciakach zainteresowań.

Dzień 4

Temat dnia: Wybuchowa złość.

DZIECKO:

- uświadomi sobie sytuacje, wywołujące złość,
- poszuka rozwiązań sytuacji problemowych przedstawionych na obrazku,
- weźmie udział w szeregu zabaw i ćwiczeń ruchowych,
- wykona pracę plastyczną techniką wydzieranki,
- podejmie próby opracowania ruchomej rzeźby,
- zatańczy, wykonując ruchy wg instrukcji oraz dowolne.

Propozycja wpisu do dziennika zajęć:

I. Realizowane obszary podstawy programowej: I.6, I.7, III.4, II.4, II.9, I.5

Zabawy dowolnie wybranymi zabawkami. [I.6, I.7, III.4]

Cel: poszanowanie zabawek.

„Co mnie złości?” – zabawa dydaktyczna. [II.4]

Cel: uświadomienie sobie sytuacji, które wywołują w nas złość.

„Jak temu zaradzić?” – karta pracy „Między nami Emotkami” cz. 1, str. 15. [II.9]

Cel: poszukiwanie rozwiązań sytuacji problemowych.

Ćwiczenia poranne zestaw nr 3. [I.5]

II. Realizowane obszary podstawy programowej: I.8, IV.14, III.5, IV.8, I.7, I.4, II.11

Ćwiczenia gimnastyczne zestaw nr 2. [I.8, IV.14, III.5]

Cel: nabywanie orientacji w przestrzeni i oceny kierunku.

Wydzieranka na dowolny temat. [IV.8, I.7]

Cel: rozwijanie wrażliwości czuciowej opuszków palców.

Spacer – obserwacja zmian w przyrodzie. [I.4, II.11]

Cel: rozwijanie wrażliwości na piękno przyrody.

III. Realizowane obszary podstawy programowej: IV.7, II.4, I.5, IV.1, I.6, III.5

Słuchanie dowolnej muzyki relaksacyjnej. [IV.7]

Cel: rozumienie potrzeby odpoczynku.

„Wybuch złości” – opracowanie ruchomej rzeźby. [II.4]

Cel: akceptowanie własnej emocjonalności.

„Wesołe kotki” – zabawa na czworakach. [I.5]

„Zatańcz z nami” – improwizacje taneczne. [IV.1]

Cel: odnajdywanie przyjemności podczas ruchu przy muzyce.

Zabawy swobodne w kąciakach zainteresowań. [I.6, III.5]

Cel: umiejętność organizowania sobie miejsca zabawy.

Rozwijane kompetencje kluczowe:

- kompetencje w zakresie rozumienia i tworzenia informacji;
- kompetencje osobiste, społeczne i w zakresie uczenia się;
- kompetencje w zakresie przedsiębiorczości;
- kompetencje w zakresie świadomości i ekspresji kulturalnej.

RANEK

Zabawy dowolnie wybranymi zabawkami.

„Co mnie złości?” – zabawa dydaktyczna.

Nauczyciel nadmienia, że niektóre sytuacje wywołują u nas wielką złość, a niektóre tylko nas lekko złością. Umieszcza z jednej strony sali kartkę różową (lekka złość/zdenerwowanie), z drugiej kartkę czerwoną (wielka złość). Wymienia różne sytuacje, a dzieci zajmują miejsce w wybranej części sali, zgodnie ze swoimi odczuciami.

Przykłady:

- Nie mogę na razie bawić się ulubioną zabawką, bo korzysta z niej ktoś inny.
- Popchnął mnie kolega.
- Nie wyszedł mi rysunek.
- Kolega nie chce się ze mną bawić.
- Przegrałem z mamą w grze planszowej itd.

„Jak temu zaradzić?” – karta pracy „Między nami Emotkami” cz. 1, str. 15.

4- i 5-latki:

Dzieci na podstawie przedstawionych zdjęć/ilustracji poszukują rozwiązań sytuacji problemowych.

Ćwiczenia poranne zestaw nr 3.

„Posązek” – zabawa orientacyjno-porządkowa.

Dzieci poruszają się po sali w rytm tamburyna (bieg, podskoki, marsz). Na przerwę i hasło „Posązek!” – zatrzymują się w wymyślonej pozie, angażując wszystkie części ciała (również mimikę twarzy).

„Co się dzieje?” – wzmacnianie mięśni pleców.

Dzieci kładą się na brzuchu, ręce wzdłuż tułowia. Na hasło „Co się dzieje?”, unoszą nad podłogę głowę, przykładają jedną rękę do czoła (daszek), powtarzają pytanie i wracają do pozycji wyjściowej. Przy powtórzeniu zmieniają rękę.

„Podnieś i rzuć” – zabawa rozluźniająca.

Dzieci stoją w lekkim rozkroku. Na hasło „Podnieś... (przykucają, napinają mięśnie, wstają unosząc ręce na wysokość klatki piersiowej) ...i rzuć!” (pchnięcie rąk do przodu i rozluźnienie całego ciała).

Przygotowanie do śniadania – mycie rąk.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

Zajęcie 2 – Ćwiczenia gimnastyczne

Ćwiczenia gimnastyczne zestaw nr 2.

CELE:

- rozwój świadomości samego siebie i innych osób za pomocą ruchu i kontaktu fizycznego – dotyku,
- nabywania świadomości dzielenia przestrzeni z innymi ludźmi,
- wyzwalanie swobody zachowań i naturalności.

Pomoce dydaktyczne/przybory: zbędne.

PRZEBIEG:

1. Powitanie grupy – ćwiczenia rozwijające świadomość osoby:
„Powitanie” – przywitanie każdego uczestnika słowem „Witaj...” – nauczyciel wskazuje na konkretne dziecko, macha do niego, akcentując w ten sposób jego obecność.
2. Ćwiczenia kształtujące świadomość schematu ciała i przestrzeni:
„Moje...” – nazywanie przez nauczyciela poszczególnych części ciała i jednocześnie wykonywanie przez nauczyciela i dzieci konkretnego ruchu:
to są moje stopy – szuranie stopami o podłogę,
to są moje pięty – uderzanie piętami o podłogę,
to są moje kolana – stukanie kolanami o siebie,
to jest mój brzuch – poklepywanie brzucha,
to jest moja głowa – głaskanie głowy,
to są moje palce – przeliczanie palców, itp.

„Moje – twoje” – dzieci siedzą w parach naprzeciw siebie i dotykają swoich części ciała albo części ciała partnera.

moja głowa – twoja głowa,
moje czoło – twoje czoło,
moje ucho – twoje ucho,
mój brzuch – twój brzuch,
moje kolano – twoje kolano,
moja stopa – twoja stopa.

„Koncert – gra na plecach” – „dwójka” z pary siada za „jedyneką” i „gra” palcami na plecach kolegi opuszkami palców, kantami dłoni, pięściami i całymi dłońmi.

„Turlanie się” – swobodne turlanie w różnych kierunkach po podłodze.

3. Ćwiczenia oparte na relacji „z” (relacji opiekuńczej):

„Fotelik” – pary siedzą w rozkroku na podłodze, „dwójka” obejmuje rękoma siedzącą przed nim „jedynekę” – kołysanie na boki, poruszanie się jednocześnie w przód i w tył.

„Naleśnik” – „jedyńka” leży na plecach na podłodze, a „dwójka” stara się lekko i powoli ją obrócić, przetoczyć na brzuch.

4. Ćwiczenia oparte na relacji „przeciwko”.

„Spychacz” – ćwiczenie w parach. Dzieci siadają tyłem do siebie na podłodze (stykając się plecami) z nogami ugiętymi w kolanach. Mocno zapierają się stopami o podłogę i na hasło nauczyciela próbują przepchnąć kolegę z pary, nie dając mu się przy tym przesunąć.

5. Ćwiczenia oparte na relacji „razem”.

Razem w kole. Wszystkie dzieci siadają w kole i trzymają się za ręce. Cała grupa jednocześnie porusza się do wewnątrz koła, następnie na zewnątrz, w lewo, po czym w prawo, tak by krąg nie został rozerwany.

6. Relaksacja:

„Rak” – ćwiczenia relaksujące.

Dzieci w parach zwrócone do siebie twarzą spacerują palcami: kciukiem i wskazującym po ręce kolegi przy rymowance:

Idzie, idzie rak

Czasem naprzód, czasem wspak.

„Pożegnanie paluszkami” – najpierw w parach, potem w grupie (żegnamy się opuszkami palców, palcami i całymi dłońmi).

Zajęcie 2 – Plastyka

Wydzieranka na dowolny temat.

CELE:

- rozwijanie wrażliwości czuciowej opuszków palców,
- poprawa koordynacji oko – ręka,
- rozwijanie umiejętności radzenia sobie z własnymi emocjami w sposób społecznie akceptowany.

Pomoce dydaktyczne: kolorowy papier, klej.

PRZEBIEG:

1. „Kto mnie dobrze zna...” – zabawa integracyjna.

Każdy po kolei - lub kto chce - rozpoczyna zdanie: Każdy, kto mnie dobrze zna, wie że... – pozostałe dzieci próbują dokończyć zdanie, mówiąc np. że masz siostrę, że lubisz auta wyścigowe, że masz kolekcję naklejek ze sportowcami itd.

2. Jak poradzić sobie ze złością? – burza mózgów.

Dzieci wymyślają sposoby radzenia sobie ze złością. Jednym z nich jest darcie papieru.

4. Wydzieranka na dowolny temat.

Dzieci z wydartych kawałków papieru mogą stworzyć obraz lub kompozycję abstrakcyjną.

5. Oglądanie prac dzieci, liczenie, ile osób stworzyło tematyczny obrazek, a ile kompozycję abstrakcyjną.

6. „Taniec radości” – zabawa ruchowo-naśladowcza. Dzieci ilustrują ruchowo uczucia radości, szczęścia, zadowolenia.

Zabawy na powietrzu – obserwacja zmian w przyrodzie.

Przygotowanie do obiadu – mycie rąk.

POPOŁUDNIE

Słuchanie dowolnej muzyki relaksacyjnej.

„Wybuch złości” – opracowanie ruchomej rzeźby.

Nauczyciel proponuje, by dzieci spróbowały pokazać, jak złość uwalnia się z ich ciała. Można stworzyć wybuchowe rzeźby, które pozwolą wyrzucić całą złość.

Prowadzący zapowiada, że za chwilę wszyscy uruchomią swoje wybuchowe rzeźby równocześnie. Aby to zrobić, każdy wybiera miejsce na swoim ciele, które będzie włącznikiem – po jego naciśnięciu nastąpi wybuch. Dzieci stają w kole, ustawiają się w dowolny sposób, nauczyciel rozpoczyna odliczanie do wybuchu: pięć, cztery, trzy, dwa, jeden... START! Dzieci naciskają włączniki i uruchamiają wybuchy złości.

Prowadzący pyta, co zdanem dzieci się wydarza, kiedy złość nie wybuchnie? Czy da się ją wtedy jakoś rozpoznać?

„Wesołe kotki” – zabawa na czworakach.

Dzieci radośnie poruszają się na czworakach w rytm tamburyna. Na hasło „kotek odpoczywa” zwijają się w kłębek, przykrywając głowę rękami.

Przygotowanie do podwieczorku – mycie rąk.

„Zatańcz z nami” – improwizacje taneczne.

Nauczyciel włącza dowolną muzykę (np. znany dzieciom z radia przebój). Chętne dziecko wchodzi do koła i prezentuje dowolne ruchy, grupa je naśladuje. Zmiany dzieci. Na koniec wszystkie dzieci tańczą równocześnie w dowolny sposób.

Zabawy swobodne w wybranych kąciakach zainteresowań.

Dzień 5

Temat dnia: Kolory emocji.

DZIECKO:

- ulepi „kulkę emocji” z plasteliny,
- wyrazi ciałem smutek i radość,
- policzy elementy zbioru,
- zagra na nietypowych instrumentach,
- uzupełni rysunek „Żarłoczka Zmartwień”.

Propozycja wpisu do dziennika zajęć:

I. Realizowane obszary podstawy programowej: I.6, I.7, III.1, IV.8, II.6, IV.1, I.5

Zabawy swobodne dowolnie wybraną zabawką. [I.6, I.7, III.1]

Cel: kulturalne zwracanie się do siebie nawzajem.

„Kulki emocji” – lepienie z plasteliny. [IV.8]

Cel: dostrzeganie różnorodności przeżywanych (przez siebie i innych) emocji.

„Co robi smutek i radość?” – zabawa dramatowa. [II.6, IV.1]

Cel: rozwijanie inteligencji emocjonalnej.

Ćwiczenia poranne zestaw nr 3. [I.5]

II. Realizowane obszary podstawy programowej: IV.15, IV.12, III.8, I.5, IV.7, IV.1, I.4, IV.8

„Jeden, dwa, trzy...” – liczenie elementów zbioru. [IV.15, IV.12, III.8]

Cel: rozwijanie krytycznego myślenia.

„Taniec kolorów” – zabawa orientacyjno-porządkowa. [I.5]

„Wesoła orkiestra” – gra na typowych i nietypowych instrumentach perkusyjnych. [IV.7, IV.1]

Cel: rozwijanie inwencji twórczej.

Zabawy na powietrzu – rysowanie na płytach chodnika. [I.4, IV.8]

Cel: doskonalenie techniki rysunkowej.

III. Realizowane obszary podstawy programowej: IV.7, IV.9, I.5, IV.8, II.1, III.1, I.6

Słuchanie muzyki relaksacyjnej. [IV.7]

Cel: rozumienie zasadności kilku minut odpoczynku.

„Sudoku” – karta pracy „Między nami Emotkami” cz. 1, str. 17. [IV.9]

Cel: rozwijanie percepcji wzrokowej.

„Psotna piłka” – zabawa skoczna. [I.5]

„Narysuj emocje” – zabawa rysunkowa. [IV.8, II.1]

Cel: rozwijanie umiejętności przedstawiania emocji w formie graficznej.

Zabawy swobodne w wybranych kąciach zainteresowań. [III.1, I.6]

Cel: dbanie o komfort zabawy własnej i innych.

Rozwijane kompetencje kluczowe:

- kompetencje w zakresie rozumienia i tworzenia informacji;
- kompetencje matematyczne oraz kompetencje w zakresie nauk przyrodniczych, technologii i inżynierii;
- kompetencje cyfrowe;
- kompetencje osobiste, społeczne i w zakresie uczenia się;
- kompetencje w zakresie przedsiębiorczości;
- kompetencje w zakresie świadomości i ekspresji kulturalnej.

RANEK

Zabawy dowolnie wybraną zabawką.

„Kulki emocji” – lepienie z plasteliny.

Nauczyciel rozkłada na stolikach pięć kolorów plasteliny, określając symbolikę kolorów: niebieski oznacza smutek, zielony – spokój, żółty – radość, pomarańczowy – lekką irytację, czerwony – złość.

Dzieci lepią jedną kulkę, potencjalnie złożoną z kilku kolorów w różnych proporcjach. Wygląd kulki zależy od aktualnego nastroju dziecka.

„Co robi smutek i radość?” – zabawa dramowa.

Nauczyciel prosi dzieci o zastanowienie się nad tym, co robiłaby każda z emocji, gdyby była osobą?

Co robiłby smutek? Związałby się w kłębek pod kocykiem? Schował do szafy? Szukał chusteczek do otarcia łez? Dzieci pokazują dowolny pomysł.

Co robiłaby radość? Tańczyłaby, podskakiwała? Rozdawała przytulasy, okrzyki, uśmiechy?

Dzieci pokazują dowolny pomysł.

Ćwiczenia poranne zestaw nr 3.

„Posążek” – zabawa orientacyjno-porządkowa.

Dzieci poruszają się po sali w rytm tamburyna (bieg, podskoki, marsz). Na przerwę i hasło „Posążek!” – zatrzymują się w wymyślonej pozie, angażując wszystkie części ciała (również mimikę twarzy).

„Co się dzieje?” – wzmacnianie mięśni pleców.

Dzieci kładą się na brzuchu, ręce wzdłuż tułowia. Na hasło „Co się dzieje?” unoszą nad podłogę głowę, przykładają jedną rękę do czoła (daszek), powtarzają pytanie i wracają do pozycji wyjściowej. Przy powtórzeniu zmieniają rękę.

„Podnieś i rzuć” – zabawa rozluźniająca.

Dzieci stoją w lekkim rozkroku. Na hasło „Podnieś... (przykucają, napinają mięśnie, wstają unosząc ręce na wysokość klatki piersiowej) ...i rzuć!” (pchnięcie rąk do przodu i rozluźnienie całego ciała).

Przygotowanie do śniadania – mycie rąk.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

Zajęcie 1 – Matematyka

„Jeden, dwa, trzy...” – liczenie elementów zbioru.

CELE:

- rozwijanie umiejętności przeliczania elementów zbioru,
- wydłużanie czasu koncentracji uwagi,
- rozwijanie krytycznego myślenia.

Pomoce dydaktyczne: tablica demonstracyjna nr 3, balony, marker, karty pracy „Między nami Emotkami” cz. 1, str. 16, szarfy.

PRZEBIEG:

1. „Polecenia ruchowe” – zabawa ruchowo-matematyczna.

Nauczyciel prosi, by dzieci jeden raz klasnęły w ręce, dwa razy uderzyły dłońmi w kolana, trzy razy udały, że kichają, cztery razy podskoczyły, pięć razy udały, że kopią piłkę, sześć razy dotknęły nosa.

Następnie nauczyciel proponuje, by dzieci dwa razy tupnęły nogą w podłogę, sześć razy zrobiły całuski w powietrzu, jeden raz dotknęły czoła, trzy razy kiwnęły głowami, pokazały cztery palce, pięć razy zrobiły przysiad.

2. „Ile czego jest na ilustracji?” – analiza treści **tablicy demonstracyjnej nr 3**.

Nauczyciel pyta: Ile dzieci nosi okulary? Ilu chłopców jest na obrazku? Ile książek znajduje się na półce? Itd.

3. „Ile czego jest w naszej sali?” – liczenie elementów zbioru.

Dzieci liczą, ile jest w sali okien, drzwi, tablic, dywanów. Ile rąk ma koleżanka? Ile rąk mają dwie koleżanki? Ile nosów mają dwaj koledzy? Ile policzków ma koleżanka i kolega łącznie?

4. „Zabawa z balonami” – klasyfikowanie i przeliczanie balonów.

Nauczyciel nadmuchuje sześć balonów, liczy je wspólnie z dziećmi. Pyta o to, jak można je pogrupować (np. zielone i czerwone). Dzieci liczą, ile jest balonów każdego rodzaju.

5. „Pociąg z balonami” – zabawa ruchowo-matematyczna.

A) Nauczyciel wybiera dzieci do 6-osobowych „pociągów”. Każde dziecko stojące na początku otrzymuje balonik. Na przerwę w muzyce (nauczyciel gra na tamburynie) następuje transport balonów od początku pociągu do końca i na odwrót.

B) Nauczyciel wybiera jeden 6-osobowy pociąg, wręcza każdemu dziecku balonik. Na przerwę w muzyce dzieci z balonami zielonymi zataczają 6 kół, na kolejną przerwę dzieci z balonami czerwonymi 6 razy uderzają balonami w ścianę.

Kolejna wybrana szóstka dzieci otrzymuje inne zadania, np. ma za zadanie 5 razy podskoczyć z balonem jak najwyżej, 5 razy podrzucić i złapać balon.

6. „Minki balonów” – liczenie baloników smutnych i wesołych.

Nauczyciel dorysowuje markerem minki balonom, dzieci przeliczają, ile jest balonów wesołych, a ile smutnych.

7. „Balony” – **karta pracy „Między nami Emotkami” cz. 1, str. 16.**

4-latki:

Dzieci kolorują baloniki w podanym rytmie.

5-latki:

Dzieci kolorują baloniki w podanym rytmie, następnie same tworzą rytm.

8. „Taniec kolorów” – zabawa orientacyjno-porządkowa.

Nauczyciel dzieli dzieci na 4 grupy oznaczone innym kolorem szarf. Na hasło np.: „czerwone!” – przy muzyce tańczą tylko dzieci z czerwonymi szarfami, pozostałe siedzą na dywanie. Na hasło: „zielone!” – czerwone wracają na swoje miejsce, a tańczą tylko zielone itd.

Zajęcie 2 – Muzyka

„Wesoła orkiestra” – gra na typowych i nietypowych instrumentach perkusyjnych.

CELE:

- rozwijanie poczucia rytmu,
- nabywanie podzielności uwagi,
- odreagowanie napięć psychoruchowych.

Pomoce dydaktyczne: nietypowe instrumenty: kasztany, klucze, pokrywki, łyżki, kubeczki, pudełka, klocki, płyta CD utwór 5, 11.

PRZEBIEG:

1. „Marsz parami” – zabawa rytmiczna.

Dzieci ustawione parami maszerują dookoła sali, na sygnał „Uwaga!” – zatrzymują się, mówią „TUP TUP TUP!” i jednocześnie tupią w miejscu prawą i lewą nogą.

2. „Karuzela” – płąs ze śpiewem. **Płyta CD utwór 11.**

Chłopcy, dziewczęta, dalej spieszymy się.

Karuzela czeka, woła nas z daleka.

Starsi już poszli, a młodszy jeszcze nie.

Hejże ha! Hejże ha! Śpieszmy się!

Hej hopsa. Jak ona szybko mknie.

Hej dalej, dalej do zabawy spieszymy się.

Hej hopsa sa. Jak ona szybko mknie.

Hej dalej, dalej do zabawy spieszymy się.

Pierwsze cztery wersy: wysuwanie na zmianę prawej i lewej nogi do przodu i dotykanie piętami podłogi.

Piąty wers: trzy podskoki w miejscu, następnie poruszanie się w kole wiązonym krokiem dostawnym w prawą stronę.

Szósty wers: ciąg dalszy poruszania się w kole wiązonym krokiem dostawnym w prawą stronę.

Siódmy wers: trzy podskoki w miejscu, następnie poruszanie się w kole wiązonym krokiem dostawnym w lewą stronę.

Ósmy wers: ciąg dalszy poruszania się w kole wiązonym krokiem dostawnym w lewą stronę.

2. „Nietypowa orkiestra” – instrumentacja do piosenki „Karuzela”.

Każde dziecko wybiera sobie jakiś przedmiot, który będzie jego instrumentem perkusyjnym, np. kasztany, klucze, pokrywki, łyżki, kubeczki, pudełka, klocki. Nauczyciel kieruje orkiestrą, zapraszając gestem poszczególne grupy do grania.

3. „Typowa” orkiestra – instrumentacja do piosenki „Karuzela”.

Dzieci tworzą instrumentację do piosenki „Karuzela”:

Chłopcy dziewczęta, dalej spieszmy się. (bębenki)

Karuzela czeka, woła nas z daleka. (tamburyna)

Starsi już poszli a młodszy jeszcze nie. (kołatki)

Hejże ha! Hejże ha! Śpieszmy się! (bębenki, tamburyna, kołatki razem)

Hej hopsasa! Jak ona szybko mknie. (marakasy)

Hej dalej, dalej do zabawy spieszmy się. (tarki)

Hej hopsasa! Jak ona szybko mknie. (marakasy)

Hej dalej, dalej do zabawy spieszmy się. (tarki)

4. „Wielka kłótnia instrumentów” – improwizacje instrumentalne.

Wszystkie instrumenty naraz krzyczą swoimi dźwiękami; kiedy nauczyciel podniesie batutę (pałeczkę) – milkną.

5. „Rozmowa instrumentów” – zabawa ortofoniczna.

Nauczyciel proponuje, by dzieci swoim głosem naśladowały rozmowę instrumentów. Prowadzący dzieli uczestników na grupy i przydziela im dźwięki instrumentów: trąbka – trututu, skrzypce – pili pili, pianino – plumplumplum, gitara – dyngdyngdyng (4-lątkom można zaproponować łatwiejsze dźwięki, np. bęben – bum bum, tamburyn – dzyń dzyń).

„Instrumenty” rozmawiają, kiedy nauczyciel podniesie batutę (pałeczkę) – milkną.

6. „Taniec z misiem” – zabawa muzyczno-ruchowa. **Płyta CD utwór 5.**

Nauczyciel wybiera dwoje dzieci do środka koła, wręcza im misie. Wybrane osoby tańczą do piosenki, trzymając pluszaki. Pozostałe dzieci idą w kole. Dzieci w środku na umówiony znak przekazują misie następnym osobom.

Zabawy na powietrzu – rysowanie kredą na płytach chodnika.**Przygotowanie do obiadu – mycie rąk.****PO POŁUDNIU****Słuchanie muzyki relaksacyjnej. Płyta CD utwór 2.****„Sudoku” – karta pracy „Między nami Emotkami” cz. 1, str. 17.****4- i 5-lątki:**

Dzieci uzupełniają brakujące Emotki tak, aby żadna minka nie powtórzyła się w pionie ani w poziomie.

„Psotna piłka” – zabawa skoczna.

Dzieci stoją w rozсыpcie na dywanie. Nauczyciel odbija kilkakrotnie piłkę o podłogę; gdy ją złapie, dzieci podskakują, naśladowując piłkę. Nauczyciel za każdym razem odbija inaczej: wysoko, nisko nad ziemią, szybko, wolno.

Przygotowanie do podwieczorku – mycie rąk.

„Narysuj emocje” – zabawa rysunkowa.

Nauczyciel umieszcza kartki z konturami twarzy na tablicy. Dzieci dorysowują oczy, nosy i usta według instrukcji nauczyciela (Pierwsza buzia jest wesół, druga buzia jest zdziwiona itd.).

Zabawy swobodne w wybranych kąciach zainteresowań.

TEMAT KOMPLEKSOWY:

4. POWITANIE JESIENI

Dzień 1

Temat dnia: **Pani Jesień puka do drzwi.**

DZIECKO:

- nazwie dary jesieni,
- podzieli słowa na sylaby,
- utworzy dłuższą wypowiedź na temat historyjki obrazkowej,
- weźmie udział w szeregu zabaw i ćwiczeń ruchowych,
- ulepi grzybki z plasteliny,
- podejmie próby toczenia kasztanem do celu.

Propozycja wpisu do dziennika zajęć:

I. Realizowane obszary podstawy programowej: I.6, I.7, III.1, IV.15, IV.1, I.5

Zabawy dowolnie wybranymi zabawkami. [I.6, I.7, III.1]

Cel: szanowanie wytworów pracy innych.

„Idzie jesień” – zabawa matematyczna. [IV.15]

Cel: szacowanie liczebności zbiorów.

„Dary jesieni” – zabawa logorytmiczna. [IV.1]

Cel: usprawnianie narządów mowy.

Ćwiczenia poranne zestaw nr 4. [I.5]

Cel: nabywanie swobody ruchów.

II. Realizowane obszary podstawy programowej: IV.5, IV.2, III.8, I.5, I.8, I.5, I.4, II.11

„Pod grzybem” – wypowiedzi dzieci na podstawie historyjki obrazkowej. [IV.5, IV.2, III.8]

Cel: rozwijanie umiejętności tworzenia dłuższych wypowiedzi.

„Dzieci w domkach – dzieci na spacer” – zabawa orientacyjno-porządkowa. [I.5]

Ćwiczenia gimnastyczne zestaw nr 2 ze zmianami. [I.8, I.5]

Cel: wykorzystanie naturalnej ekspresji ruchowej.

Spacer – obserwacja krajobrazu. [I.4, II.11]

Cel: spostrzeganie zmian w przyrodzie.

III. Realizowane obszary podstawy programowej: IV.7, I.7, I.5, III.5, I.6

Słuchanie dowolnej muzyki relaksacyjnej. [IV.7]

Cel: regeneracja organizmu.

„Grzybki” – lepienie z plasteliny. [I.7]

Cel: rozwijanie precyzji i dokładności.

„Zajęczki” – zabawa skoczna. [I.5]

„Kasztanowe bule” zabawa w grupach. [III.5]

Cel: zgodne współdziałania z innymi.

Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań. [I.6]

Rozwijane kompetencje kluczowe:

- kompetencje w zakresie rozumienia i tworzenia informacji;
- kompetencje matematyczne oraz kompetencje w zakresie nauk przyrodniczych, technologii i inżynierii;
- kompetencje osobiste, społeczne i w zakresie uczenia się;
- kompetencje w zakresie przedsiębiorczości.

RANEK

Zabawy dowolnie wybranymi zabawkami.

„Idzie jesień” – zabawa matematyczna.

Wybrane dziecko wchodzi do środka koła z koszykiem pełnym liści i kasztanów. Przedszkolaki wypowiadają zdanie: „Idzie jesień, coś mi niesie”. „Jesień” wręcza kolejno dzieciom listek albo kasztan. Dzieci szacują „na oko”, których darów jesieni jest więcej. Następnie dzieci z listkami tworzą pary z dziećmi z kasztanami i wyciągają wniosek, których darów jesieni jest faktycznie więcej.

„Dary jesieni” – zabawa logorytmiczna.

Nauczyciel dzieli dzieci na dwie grupy: jedna to „kasztany”, druga to „listki”. Gdy prowadzący wskazuje grupę pierwszą, dzieci wypowiadają wyraźnie, z rytmicznym tupaniem: kasz–ta–ny, kasz–ta–ny. Gdy wskazuje drugą grupę – dzieci wypowiadają sylabami z rytmicznym tupaniem: list–ki, list–ki. Potem zmiana grup.

Ćwiczenia poranne zestaw nr 4.

„Taniec liści” – zabawa orientacyjno-porządkowa.

Dzieci biegają po sali w rytm bębenka. Na przerwę zatrzymują się i naśladują ruchy, które nauczyciel wykonuje trzymanym w ręku liściem (prawdziwym lub papierowym) – skłony w przód i w tył, skłony w boki, obroty wokół siebie, przysiady.

„Listek” – ćwiczenie dużych grup mięśniowych

Dzieci razem z nauczycielem powtarzają rytmicznie tekst, wykonując dłońmi dowolne ruchy.

„Listek, listek, listek spadł i dzieciom...”

- „... na głowie siadł” (układają dłonie na głowie)
- „... na ramionach siadł” (na ramiona)
- „... na stopach siadł” (robią skłon)
- „... na plecach siadł” (lekki skłon, dłonie na plecy)
- „... na brzuchu siadł” (dłonie na brzuch)

„Marsz ze zmianą kierunku.

Dzieci maszerują po obwodzie koła. Akcent zagrany przez nauczyciela na bębnie sygnalizuje, że nastąpi zmiana kierunku.

Przygotowanie do śniadania – mycie rąk.**ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE****Zajęcie 1 – Rozwijanie mowy i myślenia**

„Pod grzybem” – wypowiedzi dzieci na podstawie historyjki obrazkowej.

CELE:

- wzbogacenie wiedzy na temat grzybów leśnych,
- rozwijanie umiejętności tworzenia dłuższych wypowiedzi,
- rozwijanie wrażliwości na piękno przyrody.

Pomoce dydaktyczne: tablica demonstracyjna nr 5, karta pracy „Między nami Emotkami” cz. 1, str. 18.

PRZEBIEG:

1. „Czarodziejski kosz” – zabawa dydaktyczna.

Dzieci rozpoznają dotykiem (mają zasłonięte oczy) dary jesieni (liść, jabłko, gruszka, kasztan, szyszka). Rytmicznie wypowiadają i wyklaskują nazwę okazu przyrodniczego (syllabami).

2. „Pod grzybem” – opowiadanie dzieci na podstawie historyjki obrazkowej. **Tablica demonstracyjna nr 5.**

Dzieci analizują treść poszczególnych obrazków, odpowiadając na pytanie: Co się tutaj dzieje? W dalszej kolejności chętne dziecko opowiada całą historię.

3. Ćwiczenia słuchu fonematycznego.

Nauczyciel prosi o wyróżnianie pierwszej głoski w wyrazach związanych z treścią historyjki obrazkowej, np. grzybek, deszcz, trawa, krople.

4. „Kasztany” – zabawa sensoryczna.

Dzieci siedzą w kręgu. Nauczyciel rozdaje im po 1 kasztanie. Recytuje rymowanąkę:

Kasztany, kasztany	
wąchamy, wąchamy.	dzieci wąchają kasztany
Kasztany, kasztany	
toczymy, toczymy,	dzieci toczą kasztany na dywanie z ręki do ręki
Kasztany, kasztany	
głaszczemy, głaszczemy.	dzieci głaszczą kasztany
Kasztany, kasztany	
na brzuchu kładziemy.	dzieci kładą się i umieszczają kasztany na brzuchu
Kasztany, kasztany	
do kosza wrzucamy.	dzieci siadają i celują kasztanami do kosza w środku koła

5. „Dzieci w domkach – dzieci na spacer” – zabawa orientacyjno-porządkowa.

Na hasło „dzieci na spacer!” wszyscy uczestnicy rozbiegają się po sali. W czasie, gdy swobodnie chodzą i biegają, nauczyciel woła: „dzieci do domu!”. Na to polecenie dzieci zajmują jak najszybciej swoje domki – małe obręcze, przy czym przybierają w nich określoną przez prowadzącego pozycję, np. siadają skrzyżnie, siadają na piętach, wykonują siad skulny.

6. „Grzyby” – karta pracy „Między nami Emotkami” cz. 1, str. 18.

4- i 5-latki:

Dzieci wykreślają grzyby niejadalne (muchomorki) i doprowadzają linią do koszyeczka grzyby jadalne (borowiki i kurki – pieprzniki jadalne).

Zajęcie 2 – Ćwiczenia gimnastyczne

Ćwiczenia gimnastyczne zestaw nr 2 ze zmianami.

CELE:

- rozwój świadomości samego siebie i innych osób za pomocą ruchu i kontaktu fizycznego – dotyku,
- nabywania świadomości dzielenia przestrzeni z innymi ludźmi,
- wykorzystanie naturalnej ekspresji ruchowej.

Pomoce dydaktyczne/przybory: instrumenty muzyczne.

PRZEBIEG:

1. Powitanie grupy – ćwiczenia rozwijające świadomość osoby:

„Iskierka”. Nauczyciel, mówiąc „Posyłam iskierkę przyjaźni w krąg, niechaj trafi do waszych rąk”, ściska dłoń siedzącego przy nim dziecka, które z kolei drugą ręką ściska dłoń swego sąsiada. „Iskierka” musi wrócić do wysyłającego ten znak.

2. Ćwiczenia kształtujące świadomość schematu ciała i przestrzeni:

„Moje...” – nazywanie przez nauczyciela poszczególnych części ciała i jednocześnie wykonywanie przez nauczyciela i dzieci konkretnego ruchu:

to są moje stopy – szuranie stopami o podłogę,
to są moje pięty – uderzanie piętami o podłogę,
to są moje kolana – stukanie kolanami o siebie,
to jest mój brzuch – poklepywanie brzucha,
to jest moja głowa – głaskanie głowy,
to są moje palce – przeliczanie palców itp.

„Moje – twoje” – dzieci siedzą w parach naprzeciw siebie i dotykają swoich części ciała albo części ciała partnera.

moja głowa – twoja głowa,
moje czoło – twoje czoło,
moje ucho – twoje ucho,
mój brzuch – twój brzuch,
moje kolano – twoje kolano,
moja stopa – twoja stopa.

„Koncert – gra na plecach” – „dwójka” z pary siada za „jedyneką” i „gra” palcami na plecach kolegi opuszkami palców, kantami dłoni, pięściami i całymi dłońmi.

„Turlanie się” – swobodne turlanie w różnych kierunkach po podłodze.

3. Ćwiczenia oparte na relacji „z” (relacji opiekuńczej):

„Fotelik” – pary siedzą w rozkroku na podłodze, „dwójka” obejmuje rękoma siedzącą przed nim „jedynekę” – kołysanie na boki, poruszanie się jednocześnie w przód i w tył.

„Naleśnik” – „jedyńka” leży na plecach na podłodze, a „dwójka” stara się lekko i powoli ją obrócić, przetoczyć na brzuch.

4. Ćwiczenia oparte na relacji „przeciwko”.

„Spychacz” – ćwiczenie w parach. Dzieci siadają tyłem do siebie na podłodze (stykając się plecami) z nogami ugiętymi w kolanach. Mocno zapierają się stopami o podłogę i na hasło nauczyciela próbują przepchnąć kolegę z pary, nie dając mu się przy tym przesunąć.

5. Ćwiczenia oparte na relacji „razem”.

„Tunel” – połowa dzieci tworzy tunel w kłku podpartym, druga połowa przechodzi pod „tunelem”. Potem zmiana.

6. Relaksacja:

Masaż instrumentami muzycznymi. Dzieci dobierają się parami. Jedno z nich leży przodem (na brzuchu), drugie je masuje marakasem lub piłeczką. Potem zmiana.

Podziękowanie za udział w zajęciach poprzez podanie ręki.

Spacer – obserwacja krajobrazu.

Przygotowanie do obiadu – mycie rąk.

PO POŁUDNIU

Słuchanie dowolnej muzyki relaksacyjnej.

„Grzybki” – lepienie z plasteliny.

Dzieci lepią z plasteliny grzybki, korzystając z wzoru wykonanego przez nauczyciela lub wg własnego pomysłu. Wykonane prace wkładają do wspólnego, przygotowanego przez nauczyciela koszyczka.

„Zajączki” – zabawa skoczna.

Dzieci przykładają dłonie do głowy (jak uszy zajączka), wykonują skoki obunóż po sali. Na hasło „Lisek!”, kucają i zastygają w bezruchu.

Przygotowanie do podwieczorku – mycie rąk.

„Kasztanowe bule” – zabawa w grupach.

Nauczyciel dzieli dzieci na cztery grupy. Każda grupa siada w kręgu, na środku każdego koła nauczyciel kładzie kilka kasztanów w zwartej gromadce. Dzieci otrzymują po jednym kasztanie, na sygnał toczą je ze swego miejsca w stronę środkowego zbioru, próbując go rozbić. Nauczyciel sprawdza, której grupie udało się najlepiej rozrzucić kasztany. Na koniec każda grupa układa z kasztanów uśmiechniętą Emotkę.

Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań.

Dzień 2

Temat dnia: Skarby jesieni.

DZIECKO:

- zapamięta kolejność czynności nauczyciela,
- podejmie próby wyrażania emocji za pomocą mimiki,
- pozna wiersz do nauki pt. „Pani Jesień”,
- wykona pracę plastyczną pt. „Muchomorek”,
- wykona rysunek wg instrukcji nauczyciela,
- policzy na palcach dary jesieni wymienione w rymowance.

Propozycja wpisu do dziennika zajęć:**I. Realizowane obszary podstawy programowej: I.6, I.7, III.5, IV.5, III.5, I.5**

Zabawy dowolnie wybraną zabawką. [I.6, I.7, III.5]

Cel: przestrzeganie wspólnie ustalonych umów.

„Kosz pani Jesieni” – zabawa dydaktyczna. [IV.5]

Cel: doskonalenie pamięci dowolnej.

„Siedzi lisek” - zabawa integracyjna. [III.5]

Cel: usprawnianie motoryki ruchomych narządów mowy.

Ćwiczenia poranne zestaw nr 4. [I.5]

II. Realizowane obszary podstawy programowej: IV.2, IV.5, III.8, I.5, IV.8, I.7, I.4, I.8

„Pani Jesień” – wprowadzenie do nauki wiersza J. Żarniewskiej. [IV.2, IV.5, III.8]

Cel: rozwijanie prawidłowej dykcji.

„Jesienne naśladowanki” – zabawa ruchowo-naśladowcza. [I.5]

„Muchomorek” – technika origami. [IV.8, I.7]

Cel: rozwijanie dokładności i precyzji.

Zabawy na powietrzu: „Sztafeta”. [I.4, I.8]

Cel: rozwijanie szybkości, koordynacji ruchowej.

III. Realizowane obszary podstawy programowej: IV.7, IV.8, I.5, IV.15, III.1, I.6

Słuchanie muzyki relaksacyjnej. Płyta CD utwór 2. [IV.7]

Cel: wyciszenie, uspokojenie.

„Jesienny obrazek” – zabawa rysunkowa. [IV.8]

Cel: koncentracja na wykonywanym zadaniu.

„Rzucam kasztanem” – zabawa z elementami rzutu i celowania. [I.5]

„Jesienna wyliczanka” – zabawa matematyczna. [IV.15]

Cel: sprawne liczenie na zbiorach zastępczych.

Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań. [III.1, I.6]

Cel: współtworzenie przyjaznej atmosfery w grupie.

Rozwijane kompetencje kluczowe:

- kompetencje w zakresie rozumienia i tworzenia informacji;
- kompetencje matematyczne oraz kompetencje w zakresie nauk przyrodniczych, technologii i inżynierii;
- kompetencje osobiste, społeczne i w zakresie uczenia się;
- kompetencje w zakresie przedsiębiorczości;
- kompetencje w zakresie świadomości i ekspresji kulturalnej.

RANEK

Zabawy dowolnie wybraną zabawką.

„Kosz Pani Jesieni” – zabawa dydaktyczna.

Nauczyciel wyjmuje z koszyka kilka jesiennych okazów przyrody (4–5), nazywając je. Następnie wybrane dziecko wymienia nazwy jesiennych skarbów, zachowując kolejność ich wyjmowania.

„Siedzi lisek” – zabawa integracyjna.

Dzieci siedzą w półkolu, wybrana osoba – lisek siada przed grupą.

Przedszkolaki zaczynają zabawę mówiąc:

„Siedzi lisek pod krzaczkami, robi miny razem z nami” – lisek prezentuje minę, grupa ją naśladuje.

„Lisku wybierz, kogo chcesz, niech pokaże minę też” – lisek wybiera swego następcę.

Ćwiczenia poranne zestaw nr 4.

„Taniec liści” – zabawa orientacyjno-porządkowa.

Dzieci biegają po sali w rytm bębenka. Na przerwę zatrzymują się i naśladują ruchy, które nauczyciel wykonuje trzymanym w ręku liściem (prawdziwym lub papierowym) – skłony w przód i w tył, skłony w boki, obroty wokół siebie, przysiady.

„Listek” – ćwiczenie dużych grup mięśniowych.

Dzieci razem z nauczycielem powtarzają rytmicznie tekst wykonując dłońmi dowolne ruchy.

„Listek, listek, listek spadł i dzieciom...”

- „... na głowie siadł” (układają dłonie na głowie)
- „... na ramionach siadł” (na ramiona)
- „... na stopach siadł” (robią skłon)
- „... na plecach siadł” (lekki skłon, dłonie na plecy)
- „... na brzuchu siadł” (dłonie na brzuch)

„Marsz ze zmianą kierunku.

Dzieci maszerują po obwodzie koła. Akcent zagrany przez nauczyciela na bębnie sygnalizuje, że nastąpi zmiana kierunku.

Przygotowanie do śniadania – mycie rąk.**ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE****Zajęcie 1 – Rozwijanie mowy i myślenia**

„Pani Jesień” – wprowadzenie do nauki wiersza J. Żarniewskiej.

CELE:

- wzbogacenie wiedzy przyrodniczej,
- rozwijanie prawidłowej dykcji,
- usprawnianie pamięci dowolnej.

Pomoce dydaktyczne: kosz z darami jesieni, płyta CD utwór 12, karta pracy „Między nami Emotkami” cz. 1, str. 19.

PRZEBIEG:

1. „Zapach liści” – zabawa sensoryczna.

Dzieci pogłębiają oddech wachając naturalne jesienne liście (podają sobie tackę z liśćmi w kręgu).

2. „Skarby jesieni” – pokaz kosza z jesiennymi skarbami.

Dzieci nazywają skarby jesieni, określają ich kolory.

3. „Pani Jesień” – słuchanie wiersza J. Żarniewskiej.

„Pani Jesień” J. Żarniewska

Przez świat idzie pani Jesień

duży kosz ze sobą niesie.

A w nim same niespodzianki:

szyszki, grzyby i kasztanki,

i owoce, i warzywa.

Co się jeszcze tam ukrywa?

Liście różnokolorowe,

żółte, rude i brązowe.

Wiatr porywa je do tańca

i już tańczą dla nas walca.

4. Krótka rozmowa na temat wiersza. Nauczyciel zadaje dzieciom pytania:

- Co znajdowało się w koszu pani Jesieni?
- Które z jesiennych skarbów wyskoczyły z koszyka?
- Czy lubicie szelest, zapach i kolory jesiennych liści?
- Jakiekolory mają jesiennie liście?
- Jak wyobrażacie sobie panią Jesień?

5. „Jesień” – powtórne słuchanie wiersza, zapamiętanie, jaki rodzaj tańca wykonywały liście.

Nauczyciel pyta dzieci o to, czy wiedzą, jak się tańczy walca. Jeżeli nie, demonstruje krok walca.

6. Zabawa w dopowiadanie rymów w wierszu, np.

Przez świat idzie pani Jesień duży kosz ze sobą...

A w nim same niespodzianki: szyszki, grzyby i...

itd.

7. „Jesienny taniec liści” – swobodna improwizacja ruchowa. **Płyta CD utwór 12.**

8. Próby recytowania wiersza wspólnie z nauczycielem.

9. „Szyszki” – **karta pracy „Między nami Emotkami” cz. 1, str. 19.**

4- i 5-latki:

Dzieci otaczają pętlą szyszki pochodzące z różnych drzew, używając kolorów jak we wzorze.

10. „Jesienne naśladowanki” – zabawa ruchowo-naśladowcza.

- wyciągamy ręce w górę, udając drzewo kołysane przez wiatr,
- udajemy, że spacerujemy po lesie i zbieramy grzyby do koszyka,
- jesteśmy małymi żółędziami, które toczą się po ziemi,
- puszcza latawce, wiatr jest raz silny, raz spokojny.

Zajęcie 2 – Plastyka

„Muchomorek” – technika origami.

CELE:

- zaznajomienie z kolejnymi etapami składania papieru,
- rozwijanie dokładności i precyzji,
- odczuwanie satysfakcji z osiągniętego rezultatu.

Pomoce dydaktyczne: kółka orgiami: duże białe i czerwone, zielone – średniej wielkości, małe białe.

PRZEBIEG:

1. „Muchomorek” – zabawa integracyjna.

Wyrósł w lesie muchomorek,
smukła nóżka, kołnierz biały.
Pysznił się przed całym bosem,
bo kapelusz miał wspaniały.
Gdy się muchy dowiedziały,
pomyślały: – Na nas czas!
I szybciotko przyleciały,
– Wybierz grzybku jedną z nas!

Nauczyciel wybiera „muchomorka”, który staje w pewnej odległości od grupy dzieci. Przed-szkolaki wspólnie z nauczycielem recytują rymowaną, pod koniec podbiegają do „grzybka”, a on wybiera jedno dziecko, które zostaje nowym „muchomorkiem”.

2. „Muchomorek” – technika origami.

Nauczyciel przypomina, że muchomory są grzybami trującymi, jednak stanowią ozdobę lasu oraz są pożywieniem dla niektórych zwierząt i owadów. Nie wolno ich niszczyć.

Nauczyciel omawia poszczególne etapy wykonania pracy:

- złożenie dwóch dużych czerwonych kół na połowę (kapelusz grzyba),
- zagięcie z obu stron białego dużego koła (nóżki grzyba) tak, aby w części górnej utworzyć kąt ostry,
- złożenie trzech małych białych kółek na połowę („kołnierzyk” muchomora),
- złożenie trzech kółek średniej wielkości na połowę („trawa”)
- naklejenie na kartkę nóżki grzyba,
- naklejenie czerwonych kół tworzących kapelusz (należy je złożyć tak, by przypominały w górnej części trójkąt),
- naklejenie „kołnierzyka” na nóżkę – trzech małych białych kółek w szeregu,
- naklejenie na kapeluszu małych białych kółeczek,
- naklejenie u dołu trzech zielonych złożonych kółek – „trawy”, z której wyrasta grzybek.

3. Wspólne oglądanie prac. Zwrócenie uwagi na liczbę kropek na kapeluszach muchomorków.

4. „Grzybek” – zabawa z elementami równowagi.

Dzieci stoją jak grzybki na jednej nodze przez 10 sekund.

Zabawy na powietrzu: „Sztafeta”.

„Sztafeta” – dzieci ustawione w dwóch rzędach stoją naprzeciwko nauczyciela. Na umówiony znak pierwsze osoby z rzędu obiegają swój rząd z pałeczką (rolka po ręczniku papierowym) i wręczają pałeczkę następnemu dziecku w rzędzie.

Przygotowanie do obiadu – mycie rąk.

PO POŁUDNIU

Słuchanie muzyki relaksacyjnej. Płyta CD utwór 2.

„Jesienny obrazek” – zabawa rysunkowa.

Nauczyciel rozdaje dzieciom kartki i kredki. Wyjaśnia, że na kartce należy narysować wszystkie elementy, które będą wymienione w rymowance. W trakcie pracy powtarza rymowankę kilkakrotnie.

„Narysuję dwa kasztany leżące na trawie,
i jesienne, piękne listki – dwa lewej, dwa prawej.
Na górze, nad nimi dam żółte kółeczko,
gdy je zamaluję, powstanie słońeczko!”

„Rzucam kasztanem” – zabawa z elementem rzutu i celowania.

Dzieci ustawiają się w kręgu, każde z nich trzyma w ręku kasztan. Na hasło nauczyciela: „Start!” – dzieci celują do pudła ustawionego w środku koła.

Przygotowanie do podwieczorku – mycie rąk.

„Jesienna wyliczanka” – zabawa matematyczna.

„Listek, kasztan, grzybki trzy, teraz liczyć będziesz ty”.

Dzieci stoją w kole. Wybrane dziecko wchodzi do koła, recytuje ww. wyliczankę, wskazując kolejno na dzieci. Osoba, na którą wypadnie ostatnie słowo, wymienia dary jesieni i pokazuje na palcach ich liczbę (listek – pierwszy palec, kasztan – drugi palec, grzybki – trzy kolejne palce, w sumie pięć palców), po czym wchodzi do środka i kontynuuje zabawę.

Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań.

Dzień 3

Temat dnia: O czym szumią liście?

DZIECKO:

- utrwali tekst wiersza „Pani Jesień”,
- ułoży rytmy z kasztanów, liści i żołędzi,
- narysuje obrazek wg wzoru,
- przedstawi charakter muzyki za pomocą kolorów,
- wykona „liściastego stworka”,
- odtworzy rytm zadania wypowiedzianego przez nauczyciela.

Propozycja wpisu do dziennika zajęć:**I. Realizowane obszary podstawy programowej: I.6, I.7, III.4, IV.5, IV.12, I.5**

Zabawy dowolnie wybraną zabawką. [I.6, I.7, III.4]

Cel: stosowanie form grzecznościowych względem siebie.

„Pani Jesień” – utwalenie tekstu wiersza J. Żarniewskiej. [IV.5]

Cel: zwrócenie uwagi na prawidłową regulację oddechu.

„Jesienne rytmy”, zabawa matematyczna. [IV.12]

Cel: sprawne kontynuowanie rozpoczętego rytmu.

Ćwiczenia poranne zestaw nr 4. [I.5]

II. Realizowane obszary podstawy programowej: IV.9, IV.8, I.5, IV.7, IV.1, I.4, III.5

„Krzeselkowe dyktando” – rysowanie wg wzoru. Wyprawka str. 2. [IV.9, IV.8]

Cel: rozwijanie pamięci wzrokowej.

„Jeże na spacerze” – zabawa na czworakach. [I.5]

„Jesień muzyką malowana” – łączenie różnych form ekspresji twórczej. [IV.7, IV.1]

Cel: próby wyrażania przeżyć i nastrojów w formie plastycznej.

Zabawy na powietrzu – wykorzystanie sprzętu terenowego. [I.4, III.5]

Cel: przestrzeganie zasad bezpieczeństwa.

III. Realizowane obszary podstawy programowej: III.5, IV.8, I.5, IV.7, I.6, III.5

„Spacer w parku” – zabawa relaksacyjna. [III.5]

Cel: uspokojenie gonitwy myśli, poprawa koncentracji.

„Liściane stworki” – zabawa plastyczna. [IV.8]

Cel: rozwijanie pomysłowości.

„Rzucam kasztanem” – zabawa z el rzutu i celowania. [I.5]

„Jesienne granie” – zabawa muzyczna. [IV.7]

Cel: rozwijanie inwencji twórczej.

Zabawy dowolne wybraną zabawką. [I.6, III.5]

Cel: realizowanie własnych pomysłów.

Rozwijane kompetencje kluczowe:

- kompetencje w zakresie rozumienia i tworzenia informacji;
- kompetencje matematyczne oraz kompetencje w zakresie nauk przyrodniczych, technologii i inżynierii;
- kompetencje cyfrowe;
- kompetencje osobiste, społeczne i w zakresie uczenia się;
- kompetencje w zakresie przedsiębiorczości;
- kompetencje w zakresie świadomości i ekspresji kulturalnej.

RANEK

Zabawy dowolnie wybraną zabawką.

„Pani Jesień” – utrwalenie tekstu wiersza J. Żarniewskiej.

Przez świat idzie pani Jesień

duży kosz ze sobą niesie.

A w nim same niespodzianki:

szyszki, grzyby i kasztanki,

i owoce, i warzywa.

Co się jeszcze tam ukrywa?

Liście różnokolorowe,

żółte, rude i brązowe.

Wiatr porywa je do tańca

i już tańczą dla nas walca.

„Jesienne rytmy” – zabawa matematyczna.

Dzieci siedzą w półkolu. Nauczyciel stawia przed nimi tackę z materiałem przyrodniczym (2 rodzaje liści, kasztany, żołędzie). Rozpoczyna układanie rytmu, np. liść – liść – dwa kasztany – żołędź. Każde dziecko po kolei podchodzi i dokłada jeden element tak, aby kontynuować rytm.

Ćwiczenia poranne zestaw nr 4.

„Taniec liści” – zabawa orientacyjno-porządkowa.

Dzieci biegają po sali w rytm bębenka. Na przerwę zatrzymują się i naśladują ruchy, które nauczyciel wykonuje trzymanym w ręku liściem (prawdziwym lub papierowym) – skłony w przód i w tył, skłony w boki, obroty wokół siebie, przysiady.

„Listek” – ćwiczenie dużych grup mięśniowych

Dzieci razem z nauczycielem powtarzają rytmicznie tekst, wykonując dłońmi dowolne ruchy.

„Listek, listek, listek spadł i dzieciom...”

- „... na głowie siadł” (układają dłonie na głowie)
- „... na ramionach siadł” (na ramiona)
- „... na stopach siadł” (robią skłon)
- „... na plecach siadł” (lekki skłon, dłonie na plecach)
- „... na brzuchu siadł” (dłonie na brzuch)

„Marsz ze zmianą kierunku.

Dzieci maszerują po obwodzie koła. Akcent zagrany przez nauczyciela na bębnie sygnalizuje, że nastąpi zmiana kierunku.

Przygotowanie do śniadania – mycie rąk.**ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE****Zajęcie 1 – Matematyka**

„Krzesełkowe dyktando” – rysowanie wg wzoru.

CELE:

- rozwijanie wrażliwości na kształty,
- rozwijanie pamięci wzrokowej,
- zachowanie kolejności poleceń.

Pomoce dydaktyczne: wyprawka str. 2, płyta CD utwór 3, karta pracy „Między nami Emotkami” cz. 1, str. 20.

PRZEBIEG:

1. „Zgadnij, co rysuję?” – zagadki obrazkowe.

Nauczyciel zaczyna rysować na tablicy/papierze proste kształty figur geometrycznych, przedmiotów; dzieci odgadują o jakie kształty chodzi i szybko zgłaszają swoje przypuszczenia.

2. „Krzesełkowe dyktando” – rysowanie wg wzoru. **Wyprawka str. 2.**

Nauczyciel przykleja na oparciach krzesełek kartki z obrazkami z wyprawki. Czyste kartki do rysowania leżą na siedzących. Zabawa polega na tym, że dzieci rysują na kartkach obiekty wg wzoru. Aby zapamiętać treść „dyktanda”, należy co chwilę wstawiać i zaglądać do kartek na oparciach.

Przedszkolaki powinny w kolejności narysować: kredkę, piłkę w kropki, kwiatek, grzybek. 5-latkom można zaproponować, by zachowały takie same kolory jak we wzorze.

3. „Taniec na siedząco” – przestrzeganie kolejności ruchów. **Płyta CD utwór 3.**

Po przygrywce:

8 razy klasnąć w dłonie,

8 razy tupnąć naprzemiennie – raz lewą, raz prawą nogą,

prawa ręka na lewe ramię, lewa ręka na prawe ramię, prawa ręka na prawe biodro, lewa ręka na lewe biodro /4 razy,

podczas pauzy dzieci nie wykonują żadnych ruchów,

fragment II: klaskanie w dłonie,

pauza,

fragment III: tupanie naprzemiennie,

pauza,

fragment IV: klaskanie raz w dłonie, raz w kolana,

pauza,

fragment V: kręcenie „młynka”,

pauza,

fragment VI: jak na początku –

8 razy klasnąć w dłonie,

8 razy tupnąć naprzemiennie – raz lewą, raz prawą nogą,

prawa ręka na lewe ramię, lewa ręka na prawe ramię, prawa ręka na prawe biodro, lewa ręka na lewe biodro /4 razy.

4. „Ogródek pana Królika” – **karta pracy „Między nami emotkami” cz. 1 , str. 20.**

4-latki:

Dzieci rysują marchewki po śladzie i kolorują je.

5-latki:

Dzieci rysują wystające z ziemi marchewki po śladzie, a następnie samodzielnie.

5. „Jeże na spacerze” – zabawa na czworakach.

Dzieci poruszają się po sali na czworakach. Na hasło: Uwaga, lis! – zwijają się w kłębek, wyginając się plecami do góry – „jeż nastroszył kolce”. Na hasło: Uciekaj, jeżu! – dzieci drobnymi krokami, na czworakach, poruszają się jak najszybciej – „uciekają przed lisem”. Na hasło: Zaspiaj, jeżu! – kładą się na podłogę, podciągają nogi pod brodę.

Zajęcie 2 – Muzyka

„Jesień muzyką malowana” – łączenie różnych form ekspresji twórczej.

CELE:

- próby wczuwania się w nastrój muzyki,
- próby wyrażania przeżyć i nastrojów w formie plastycznej,
- rozwijanie wrażliwości poprzez kontakt ze sztuką.

Pomoce dydaktyczne: przesyłka z płytą w środku, płyta CD utwór 1, kredki pastelowe, instrumenty perkusyjne.

PRZEBIEG:

1. „Tajemnicza przesyłka” – słowna zabawa twórcza.

Dzieci zgadują, kto jest nadawcą przesyłki przyniesionej rano przez listonosza, zgłaszają swoje propozycje.

Odczytanie przez nauczyciela nadawcy – pani Jesieni. Rozpakowanie przesyłki, w środku której znajduje się płyta z muzyką.

2. Prezentacja płyty wyjętej z paczki i wysunięcie hipotezy, w jakim celu pani Jesień przesała dzieciom płytę.

3. Wysłuchanie utworu, rozmowa na temat odczuć dzieci związanych z muzyką. **Płyta CD utwór 1.**

4. Ponowne wysłuchanie muzyki – podział utworu na części spokojne, smutne i dynamiczne, wesołe.

5. Prezentowanie muzyki fragmentami – określanie nastroju każdej części osobno. Porównywanie poszczególnych części utworu do kolorów jesieni: część I – kolory zimne, np. szary, czarny, niebieski; część II – kolory ciepłe, np. czerwony, pomarańczowy, żółty.

6. Impresja plastyczna: przedstawienie charakteru muzyki za pomocą kolorów – rysowanie pastelami. Kartkę można podzielić na połowę i w każdej części wyrażać inny rodzaj muzyki.

7. „Świeci słońce – pada deszcz” – ilustrowanie zjawisk przyrodniczych za pomocą instrumentów.

8. „Cień” – zabawa ruchowo-naśladowcza.

Dzieci dobierają się w pary. Jedna osoba z pary staje za drugą. Ta druga jest cieniem, który naśladuje ruchy i gesty pierwszej. Po chwili dzieci zamieniają się miejscami.

Zabawy na powietrzu – wykorzystanie sprzętu terenowego.

Przygotowanie do obiadu – mycie rąk.

PO POŁUDNIU

„Spacer w parku” – zabawa relaksacyjna.

Dzieci dobierają się parami, jedno kładzie się na brzuchu, drugie siada przy nim i wykonuje na jego plecach masaż:

„Idę sobie przez park” – dotknięcia na przemian dłońmi od dołu pleców do góry,

„Wieje, wieje, wiatr” – przesuwanie kolistą dłoń po całej powierzchni pleców,

„Z drzew spadają kasztany” – dłonie zaciśnięte w pięści naciskają w różne miejsca na plecach,

„My je szybko zbieramy” – lekkie szczypanie pleców,

„Bo już pada deszcz duży” – intensywne opukiwanie pleców palcami,

„Nie chcę wpaść do kałuży!” – lekkie uderzenie obiema złączonymi dłońmi.

„Liściane stworki” – zabawa plastyczna.

Dzieci przyklejają na kartce wybrany listek i dorysowują kredkami lub mazakami dowolne elementy.

„Rzucam kasztanem” – zabawa z elementem rzutu i celowania.

Dzieci ustawiają się w kręgu, każde z nich trzyma w ręku kasztan. Na hasło nauczyciela: „Start!” – dzieci celują do pudła ustawionego w środku koła.

Przygotowanie do podwieczorku – mycie rąk.

„Jesienne granie” – zabawa muzyczna.

Nauczyciel prezentuje instrumenty: marakasy, bębenek, kołatkę. Wypowiada rytmicznie zdania związane z jesienią (np. Liś – cie szu – mią szu, szu, szu.). Wybrane dziecko naśladuje rytm zdania przy pomocy wybranego instrumentu.

Zabawy swobodne w kąciakach zainteresowań.

Dzień 4

Temat dnia: Korale jarzębiny.

DZIECKO:

- dowie się, jak wykonuje się korale z jarzębiny,
- podejmie próby zapamiętania podanych sformułowań,
- weźmie udział w szeregu zabaw i ćwiczeń ruchowych,
- wyklei kuleczkami z plasteliny jarzębinowe korale,
- ułoży naszyjnik z kasztanów,
- odnajdzie w zbiorze liści dwa okazy o podobnym wyglądzie.

Propozycja wpisu do dziennika:**I. Realizowane obszary podstawy programowej: I.6, III.6, IV.1, III.5, I.5**

Zabawę dowolnie wybraną zabawką. [I.6, III.6]

Cel: budowanie relacji opartych na wzajemnej życzliwości.

Pokaz robienia koralików z jarzębiny – nawlekanie koralików na nitkę przez nauczyciela. [IV.1]

Cel: rozwijanie ciekawości poznawczej.

„Czerwone korale” – zabawa integracyjna. [III.5]

Cel: dbałość o wyrazistą dykcję.

Ćwiczenia poranne zestaw nr 4. [I.5]

II. Realizowane obszary podstawy programowej: I.8, III.5, IV.8, I.7, I.4, IV.18

Ćwiczenia gimnastyczne zestaw nr 2 ze zmianami. [I.8, III.5]

Cel: nabywanie świadomości dzielenia przestrzeni z innymi ludźmi.

„Korale jarzębiny” – wyklejanie kuleczkami z plasteliny. Wyprawka str. 5. [IV.8, I.7]

Cel: koncentracja na wykonywanym zadaniu.

Spacer – szukanie drzewa jarzębiny. [I.4, IV.18]

Cel: odkrywanie piękna jesieni.

III. Realizowane obszary podstawy programowej: IV.3, IV.18, I.5, IV.9, IV.2, I.6, III.1

Słuchanie książki zaproponowanej przez dzieci. [IV.3]

Cel: rozwijanie wyobraźni.

„Jesienni jubilerzy” – zabawa manipulacyjna w małych grupkach. [IV.18]

Cel: rozwijanie umiejętności planowania działań.

„Przedzieramy się przez leśne zarośla” – zabawa z elementem czworakowania. [I.5]

„Listek do listka” – zabawa dydaktyczna. [IV.9]

Cel: rozwijanie percepcji wzrokowej.

„Sylaby” – karta pracy „Między nami Emotkami” cz. 1, str. 21. [IV.2]

Cel: rozwijanie słuchu fonematycznego.

Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań. [I.6, III.1]

Cel: pokojowe rozwiązywanie konfliktów.

Rozwijane kompetencje kluczowe:

- kompetencje w zakresie rozumienia i tworzenia informacji;
- kompetencje matematyczne oraz kompetencje w zakresie nauk przyrodniczych, technologii i inżynierii;
- kompetencje osobiste, społeczne i w zakresie uczenia się;
- kompetencje w zakresie przedsiębiorczości;
- kompetencje w zakresie świadomości i ekspresji kulturalnej.

RANEK

Zabawy dowolnie wybraną zabawką.

Pokaz robienia korali z jarzębiny – nawlekanie korali na nitkę.

Dzieci obserwują sposób wykonania przez nauczyciela korali z jarzębiny.

„Czerwone korale” – zabawa integracyjna.

Dzieci siedzą w rozсыpcie na dywanie, wybrana osoba otrzymuje gałązkę jarzębiny, dotyka gałązką uczestników, wypowiadając zdanie: „Czerwieni się jarzębina, już jesień się zaczyna” (5-latki) lub wyrażenie: „Czerwone korale” (4-latki). Dotknięte dziecko podaje mu rękę, tworząc zaczątek „sznura” i powtarza „magiczne” słowa. Gdy wszystkie „koraliki” zostaną zebrane, wiążą koło i idą jeszcze kilka kroków, wypowiadając wyraźnie „Czerwieni się jarzębina, już jesień się zaczyna” lub „Czerwone korale”.

Ćwiczenia poranne zestaw nr 4.

„Taniec liści” – zabawa orientacyjno-porządkowa.

Dzieci biegają po sali w rytm bębenka. Na przerwę zatrzymują się i naśladują ruchy, które nauczyciel wykonuje trzymanym w ręku liściem (prawdziwym lub papierowym) – skłony w przód i w tył, skłony w boki, obroty wokół siebie, przysiady.

„Listek” – ćwiczenie dużych grup mięśniowych

Dzieci razem z nauczycielem powtarzają rytmicznie tekst, wykonując dłońmi dowolne ruchy.
„Listek, listek, listek spadł i dzieciom...”

- „... na głowie siadł” (układają dłonie na głowie)
- „... na ramionach siadł” (na ramiona)

- „... na stopach siadł” (robią skłon)
- „... na plecach siadł” (lekki skłon, dłonie na plecach)
- „... na brzuchu siadł” (dłonie na brzuch)

„Marsz ze zmianą kierunku.

Dzieci maszerują po obwodzie koła. Akcent zagrany przez nauczyciela na bębnie sygnalizuje, że nastąpi zmiana kierunku.

Przygotowanie do śniadania – mycie rąk.**ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE****Zajęcie 2 – Ćwiczenia gimnastyczne****Ćwiczenia gimnastyczne zestaw nr 2 ze zmianami.****CELE:**

- rozwój świadomości samego siebie i innych osób za pomocą ruchu i kontaktu fizycznego – dotyku,
- nabywania świadomości dzielenia przestrzeni z innymi ludźmi,
- wykorzystanie naturalnej ekspresji ruchowej.

Pomoce dydaktyczne/przybory: instrumenty muzyczne.

PRZEBIEG:

1. Powitanie grupy – ćwiczenia rozwijające świadomość osoby:

„Iskierka”. Nauczyciel mówiąc „Posyłam iskierkę przyjaźni w krąg, niechaj trafi do waszych rąk”, ściska dłoń siedzącego przy nim dziecka, które z kolei drugą ręką ściska dłoń swego sąsiada. „Iskierka” musi wrócić do wysyłającego ten znak.

2. Ćwiczenia kształtujące świadomość schematu ciała i przestrzeni:

„Moje...” – nazywanie przez nauczyciela poszczególnych części ciała i jednocześnie wykonywanie przez nauczyciela i dzieci konkretnego ruchu:

- to są moje stopy – szuranie stopami o podłogę,
- to są moje pięty – uderzanie piętami o podłogę,
- to są moje kolana – stukanie kolanami o siebie,
- to jest mój brzuch – poklepywanie brzucha,
- to jest moja głowa – głaskanie głowy,
- to są moje palce – przeliczanie palców itp.

„Moje – twoje” – dzieci siedzą w parach naprzeciw siebie i dotykają swoich części ciała albo części ciała partnera.

moja głowa – twoja głowa,

moje czoło – twoje czoło,

moje ucho – twoje ucho,

mój brzuch – twój brzuch,

moje kolano – twoje kolano,

moja stopa – twoja stopa.

„Koncert – gra na plecach” – „dwójka” z pary siada za „jedyneką” i „gra” palcami na plecach kolegi opuszkami palców, kantami dłoni, pięściami i całymi dłońmi.

„Turlanie się” – swobodne turlanie w różnych kierunkach po podłodze.

3. Ćwiczenia oparte na relacji „z” (relacji opiekuńczej):

„Fotelik” – pary siedzą w rozkroku na podłodze, „dwójka” obejmuje rękoma siedzącą przed nim „jedynekę” – kołysanie na boki, poruszanie się jednocześnie w przód i w tył.

„Naleśnik” – „jedyńska” leży na plecach na podłodze, a „dwójka” stara się lekko i powoli ją obrócić, przetoczyć na brzuch.

4. Ćwiczenia oparte na relacji „przeciwko”.

„Spychacz” – ćwiczenie w parach. Dzieci siadają tyłem do siebie na podłodze (stykając się plecami) z nogami ugiętymi w kolanach. Mocno zapierają się stopami o podłogę i na hasło nauczyciela próbują przepchnąć kolegę z pary, nie dając mu się przy tym przesunąć.

5. Ćwiczenia oparte na relacji „razem”.

„Tunel” – połowa dzieci tworzy tunel w klęku podpartym, druga połowa przechodzi pod „tunel”. Potem zmiana.

6. Relaksacja:

Masaż instrumentami muzycznymi. Dzieci dobierają się parami. Jedno z nich leży przodem (na brzuchu), drugie je masuje marakasem lub piłeczką. Potem zmiana.

Podziękowanie za udział w zajęciach poprzez podanie ręki.

Zajęcie 2 – Plastyka

„Korale jarzębiny” – wyklejanie kuleczkami z plasteliny.

CELE:

- rozwijanie zmysłu dotyku, węchu, wzroku,
- rozwijanie wrażliwości czuciowej opuszków palców,

– koncentracja na wykonywanym zadaniu.

Pomoce dydaktyczne: korale z jarzębiny, wyprawka str. 5.

PRZEBIEG:

1. „Jarzębinowe korale” – pokaz koralików wykonanych przez nauczyciela w ranku.

Dzieci podają sobie korale jarzębinowe z rąk do rąk, siedząc w kręgu.

2. „Korale jarzębiny” – wyklejanie kuleczkami z plasteliny. **Wyprawka str. 5.**

Dzieci nalepiają małe kuleczki czerwonej plasteliny na gałązkę jarzębiny umieszczoną w karcie z wyprawki.

3. Wspólne oglądanie prac. Zwrócenie uwagi na liczbę jarzębinowych koralików.

4. „Korale Pani Jarzębiny” – zabawa orientacyjno-porządkowa.

Nauczycielka przyjmuje rolę pani Jesieni. Dziecko dotknięte apaszką (wiatr) dołącza do pani Jesieni i tak zostają nawleczone wszystkie „korale”. Zabawa kończy się, gdy wszystkie dzieci utworzą korale jarzębiny.

Spacer – obserwowanie kolorów liści na drzewach.

Przygotowanie do obiadu – mycie rąk.

PO POŁUDNIU

Spacer w parku” – zabawa relaksacyjna (utrwalenie).

Dzieci dobierają się parami, jedno kładzie się na brzuchu, drugie siada przy nim i wykonuje na jego plecach masażyk:

„Idę sobie przez park” – dotknięcia na przemian dłońmi od dołu pleców do góry,

„Wieje, wieje, wiatr” – przesuwanie dłoni z boku na bok zaczynając po całej powierzchni pleców,

„Z drzew spadają kasztany” – dłonie zaciśnięte w pięści uderzają w różne miejsca na plecach,

„My je szybko zbieramy” – lekkie szczypanie pleców,

„Bo już pada deszcz duży” – intensywne opukiwanie pleców palcami,

„Nie chcę wpaść do kałuży!” – plaśnięcie dłońmi i wykonanie kilku kolistych ruchów.

„Jesienni jubilerzy” – zabawa manipulacyjna w małych grupach.

Nauczyciel dzieli dzieci na kiluosobowe zespoły, które siadają w kołach przed dywanikami indywidualnymi. Każda grupka otrzymuje kosz z materiałem przyrodniczym i układa z żołądki i kasztanów oraz drobnych listków naszyjnika. Po zakończeniu pracy grupy przechadzają się po sali i oglądają „jesienną biżuterię”.

„Przedzieramy się przez leśne zarośla” – zabawa z elementem czworakowania.

Dzieci poruszają się na czworakach między wyobrażonymi zaroślami, co pewien czas prostują się i maszerują do przodu.

Przygotowanie do podwieczorku – mycie rąk.

„Listek do listka” – zabawa dydaktyczna.

Nauczyciel rozkłada na folii zbiór jesiennych liści. Prezentuje jeden wybrany listek i prosi chętne dziecko o odszukanie listka, który jest najbardziej podobny do zaprezentowanego. Czas na wykonanie zadania jest ograniczony – trwa tyle, ile zajmie recytacja zbiorowa wiersza o jesieni.

„Sylaby” – karta pracy „między nami Emotkami” cz. 1, str. 21.

4-latki:

Dzieci nazywają obrazki i skreślają te, które nie pasują do darów jesieni.

5-latki:

Dzieci ustalają liczbę sylab w nazwach darów jesieni i kolorują odpowiednią liczbę kwadratów.

Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań.

Dzień 5

Temat dnia: Kasztany i żołędzie.

DZIECKO:

- odnajdzie w sali opisany słowami przedmiot,
- narysuje kasztany tworzące dowolny układ,
- zrealizuje podany rytm,
- porówna liczebność zbiorów,
- owinie kasztany w sreberka,
- pokona kasztanowy tor przeszkód.

Propozycja wpisu do dziennika zajęć:**I. Realizowane obszary podstawy programowej: I.6, III.1, IV.5, IV.8, I.5**

Zabawy dowolnie wybraną zabawką. [I.6, III.1]

Cel: kulturalne zwracanie się do siebie.

„Widzę to, czego ty nie widzisz” – zabawa dydaktyczna. [IV.5]

Cel: rozwijanie logicznego myślenia.

„Kasztanowe układanki” – karta pracy „Między nami Emotkami” cz. 1, str. 22. [IV.8]

Cel: doskonalenie techniki rysunkowej.

Ćwiczenia poranne zestaw nr 4. [I.5]

II. Realizowane obszary podstawy programowej: IV.7, IV.1, III.5, I.5, IV.12, IV.15, I.4, IV.8

„Piłka tu, piłka tam” – zabawa rytmiczna. [IV.7, IV.1, III.5]

Cel: rozwijanie umiejętności wyczucia akcentu metrycznego organizującego rytm.

„Skaczące piłki” – zabawa skoczna. [I.5]

„Kasztany i żołędzie” – zabawy matematyczne. [IV.12, IV.15]

Cel: rozumienie pojęć: więcej – mniej.

Zabawy na powietrzu – rysowanie wodą na płytach chodnika z użyciem plastikowych butelek z wywierconym otworkiem. [I.4, IV.8]

Cel: wzbogacanie doświadczeń plastycznych.

III. Realizowane obszary podstawy programowej: I.7, III.1, I.5, I.8, I.6, III.5

„A świstak siedzi i...” – zabawa manipulacyjna. [I.7]

Cel: wyciszenie, skupienie na wykonaniu zadania.

„Miłe słowa” – zabawa integracyjna. [III.1]

Cel: wzmacnianie poczucia więzi grupowej.

„Nakręcanie bączka” – zabawa z elementem biegu. [I.5]
 „Kasztanowy tor przeszkód” – zabawy zręcznościowe. [I.8]
 Cel: rozwijanie zręczności, szybkości, zwinności.
 Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań. [I.6, III.5]
 Cel: zgodne dzielenie się zabawkami.

Rozwijane kompetencje kluczowe:

- kompetencje w zakresie rozumienia i tworzenia informacji;
- kompetencje matematyczne oraz kompetencje w zakresie nauk przyrodniczych, technologii i inżynierii;
- kompetencje osobiste, społeczne i w zakresie uczenia się;
- kompetencje w zakresie przedsiębiorczości.

RANEK

Zabawy dowolnie wybraną zabawką.

„Widzę to, czego ty nie widzisz” – zabawa dydaktyczna.

Nauczyciel jako pierwszy rozpoczyna zabawę, mówiąc: „Widzę coś zielonego, czego wy nie widzicie”; dzieci usiłują zgadnąć, co prowadzący ma na myśli. Zadający zagadkę może podać dodatkowe szczegóły, np. „Widzę coś zielonego, czego wy nie widzicie, to coś rośnie w doniczce”. Dzieci odgadują, że chodzi o kwiat doniczkowy. Następne zagadki wymyślają dzieci.

„Kasztanowe układanki” – karta pracy „Między nami Emotkami” cz. 1, str. 22.

4- i 5-latki:

Dzieci rysują schematyczne linie i kształty, wzorując się na układach jesiennych darów.

Ćwiczenia poranne zestaw nr 4.

„Taniec liści” – zabawa orientacyjno-porządkowa.

Dzieci biegają po sali w rytm bębenka. Na przerwę zatrzymują się i naśladują ruchy, które nauczyciel wykonuje trzymanym w ręku liściem (prawdziwym lub papierowym) – skłony w przód i w tył, skłony w boki, obroty wokół siebie, przysiady.

„Listek” – ćwiczenie dużych grup mięśniowych

Dzieci razem z nauczycielem powtarzają rytmicznie tekst, wykonując dłońmi dowolne ruchy.
 „Listek, listek, listek spadł i dzieciom...”.

- „... na głowie siadł” (układają dłonie na głowie)
- „... na ramionach siadł” (na ramiona)

- „... na stopach siadł” (robią skłon)
- „... na plecach siadł” (lekki skłon, dłonie na plecach)
- „... na brzuchu siadł” (dłonie na brzuchu)

„Marsz ze zmianą kierunku.

Dzieci maszerują po obwodzie koła. Akcent zagrany przez nauczyciela na bębnie sygnalizuje, że nastąpi zmiana kierunku.

Przygotowanie do śniadania – mycie rąk.**ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE****Zajęcie 1 – Muzyka****„Piłka tu, piłka tam” – zabawa rytmiczna.****CELE:**

- rozwijanie umiejętności wycucia akcentu metrycznego organizującego rytm,
- wzrost szybkiego refleksu psychoruchowego,
- akceptowanie reguł wspólnego działania.

Pomoce dydaktyczne: piłka, tamburyn, kasztany, klocki, szyszka, liść.

PRZEBIEG:

1. „Piłka tu, piłka tam” – zabawa rytmiczna.

„Piłka tu / piłka tam / piłka krąży / tu i tam / Jakże miło / i wesoło / kiedy piłka / krąży wkoło” – rytmiczne przekazywanie piłki w jednym kierunku z jednoczesną recytacją rymowanki.

2. „Raz, dwa, teraz ja” – zabawa logorytmiczna.

Nauczyciel wypowiada słowa „Raz, dwa, teraz ja” i podaje rytm, dodając wybraną onomatopoeję. Dzieci powtarzają rytm za nauczycielem, mówiąc na początku „Raz, dwa, teraz my...”

Np. bum bumbum (uderzanie pięściami o siebie), tram (uderzenie o kolana), trum (kłaśnięcie).

3. „Dyrygent i chór” – zabawa rytmiczna.

Nauczyciel proponuje, aby dzieci jako chór mówiły znany wszystkim wiersz, np. „Siała baba mak”, ustala gesty, którymi będzie się posługiwał jako dyrygent, podaje ich znaczenie, np.: ręce na dole – mówimy cicho, ręce na górze – mówimy głośno, dłonie wyprostowane – mówimy wolno, dłonie zaciśnięte w pięść – mówimy szybko.

„Siała baba mak
nie wiedziała jak.
A dziad wiedział,
nie powiedział,
a to było tak”.

4. „Muzyka marszowa” – rozpoznawanie ćwierćnut.

Dzieci biegają po sali przy akompaniamencie tamburyna. Gdy usłyszą muzykę do marszu, siadają na dywanie i uderzają rękami o kolana tak długo, jak długo słyszą ćwierćnuty. Zabawę powtarzamy kilkakrotnie.

5. Granie rytmów na przemian.

Dzieci tworzą dwa koła. Nauczyciel rozdaje dzieciom z pierwszego koła po 2 klocki, a z drugiego koła – po 2 kasztany. Dzieci grają na nietypowych instrumentach na przemian – raz koło pierwsze, raz koło drugie (rytm: dwie ósemki i jedna ćwierćnuta). Po chwili zamiana instrumentów w kołach.

6. „Kasztan, szyszka, orzech, liść” – zabawa rytmiczna.

Nauczyciel rozkłada na małym stoliku okazy przyrodnicze i dotykając je, rytmicznie wypowiada ich nazwy, np. kasztan, szyszka, kasztan, liść lub orzech, kasztan, liść, szyszka lub liść, orzech, liść, orzech. Proponuje, by dzieci, obserwując dłonie prowadzącego, dołączyły do skandowania nazw.

7. „Kasztan – kłaśnij, klocek – tupnij!” – zabawa z elementem kodowania.

Nauczyciel ustala z dziećmi reakcję ruchową na kasztana (kłaśnięcie) i klocek (tupnięcie). Podnosi do góry kasztana lub klocek dowolną liczbę razy.

8. „Skaczące piłki” – zabawa skoczna.

Dzieci wykonują podskoki obunóż z obrotami wokół siebie.

Zajęcie 1 – Matematyka

„Kasztany i żołędzie” – zabawy matematyczne.

CELE:

- rozumienie pojęć: więcej – mniej,
- dostrzeganie i kontynuowanie regularności,
- aktywny udział w proponowanych zabawach.

Pomoce dydaktyczne: kasztany i żołędzie, karta pracy „Między nami Emotkami” cz. 1, str. 23.

PRZEBIEG:

1. „Kto ma więcej, a kto mniej kasztanów?” – szacowanie „na oko”.

Nauczyciel wybiera dwoje dzieci i wręcza im woreczki z kasztanami. Na hasło: Trzy, cztery, start! – dzieci wysypują przed sobą kasztany, pozostałe dzieci szacują „na oko”, kto ma mniej, a kto ma więcej kasztanów.

W dalszej kolejności nauczyciel wspólnie z dziećmi przelicza zbiory kasztanów.

2. „Przebieranie kasztanów i żołądzi” – zabawa ze współzawodnictwem indywidualnym.

Dwoje ochotników bierze udział w zawodach – kto szybciej oddzieli kasztany od żołądzi.

Zawodnicy mają miseczki z jednakową liczbą kasztanów i żołądzi. Pozostałe dzieci oceniają, kto wykonał zadanie szybciej.

3. „Zdobywamy kasztany” – gra „nauczyciel kontra dzieci”.

Dzieci na zmianę z nauczycielem wyrzucają kostkę. Liczą oczka i zabierają tyle kasztanów, ile oczek było na kostce. Zabawę powtarzamy kilka razy, aby wyłonić zwycięzcę. Po czterech rzutach liczymy kasztany. Wygrywa ten, kto zgromadził ich więcej.

4. „Korale dla olbrzyma z kasztanów i żołądzi” – układanie rytmów: kasztan – żołądz – kasztan – żołądz przed sobą na dywanie; uzupełnienie brakujących fragmentów w celu uzyskaniu dużego koła z okazów przyrodniczych – „sznura koralu dla olbrzyma”.

5. „Ile kasztanów ukryło się w pakunku?” – zgadulka dotykowa.

Zadaniem dzieci jest określenie ilości kasztanów, które są zawinięte w papier śniadaniowy. Dzieci posługują się tylko i wyłącznie zmysłem dotyku. Gdy wszystkie dzieci w kręgu oszacują liczbę kasztanów, nauczyciel otwiera pakunek i wspólnie sprawdza, czy liczba się zgadza z przewidywaniami uczestników.

6. Wyścigi w toczeniu kasztanów.

Nauczyciel zaznacza linię startu i wybiera dwoje dzieci, które z tej pozycji turlają kasztanami. Sprawdzamy, czyj kasztan jest szybszy. Zmiany dzieci.

7. „Kasztanowy konik” – zabawa z elementem podskoku.

Dzieci poruszają się jak koniki przy dźwiękach bębenka. Na przerwę w muzyce „kasztanowe koniki” zastygają w bezruchu.

8. „Kasztany i żołądzie” – **karta pracy „Między nami Emotkami” cz. 1, str. 23.**

4- i 5-latki:

Dzieci rysują tyle kresek, ile jest żołądzi z określoną minką na dużym obrazku.

Zabawy na powietrzu – rysowanie wodą na płytach chodnika z użyciem plastikowych butelek z wywierconym otworkiem.

Przygotowanie do obiadu - mycie rąk.

PO POŁUDNIU

„A świstak siedzi i...” – zabawa manipulacyjna.

Dzieci zawijają kasztany w sreberka – kawałki folii aluminiowej.

Srebrne kulki mogą być wykorzystane jako liczmany do zabawy matematycznej wg pomysłu nauczyciela.

„Miłe słowa” – zabawa integracyjna.

Nauczyciel prosi, aby każde dziecko zastanowiło się, co miłego mogłoby powiedzieć swojemu sąsiadowi. Prowadzący rozpoczyna wysyłanie przyjaznych komunikatów, zwracając się do osoby po swojej prawej stronie, np. Cieszę się, że z nami jesteś. Odbiorca komunikatu dziękuje i zwraca się z pozytywną wiadomością do kolejnej osoby siedzącej obok.

„Nakręcanie bączka” – zabawa z elementem biegu.

Dzieci stoją w rozkroku, ręce trzymają na biodrach. Wykonują skręty tułowia w lewo i w prawo. Po kilku skrętach bieg na palcach po kole w lewą, a potem w prawą stronę.

Przygotowanie do podwieczorku – mycie rąk.

„Kasztanowy tor przeszkód” – zabawy zręcznościowe.

Dzieci wspólnie z nauczycielem wymyślają zadania ruchowe i manipulacyjne z wykorzystaniem kasztanów, np. przejście slalomem pomiędzy kasztanami, przeskok przez gromadkę kasztanów, rzut kasztanem do celu, przetoczenie kasztana wokół obręczy, podrzucenie i złapanie kasztana itp. Dzieci po kolei pokonują tor przeszkód.

W tej zabawie można wykorzystać kasztany owinięte w srebrną folię.

Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań.

TEMAT KOMPLEKSOWY:

5. W SADZIE I W OGRODZIE

Dzień 1

Temat dnia: Co z sadu, a co z ogrodu?

DZIECKO:

- wyrazi swoje emocje w pozytywny sposób,
- rozpozna owoce i warzywa bez kontroli wzroku,
- weźmie udział w zabawach sensorycznych z wykorzystaniem owoców i warzyw,
- weźmie udział w szeregu zabaw i ćwiczeń ruchowych,
- utrwali znajomość kolorów,
- narysuje wyobrażony ogródek.

Propozycja wpisu do dziennika zajęć:

I. Realizowane obszary podstawy programowej: I.6, II.8, III.5, IV.7, IV.18, I.5

Zabawę dowolnie wybraną zabawką. [I.6, II.8, III.5]

Cel: realizowanie własnych pomysłów.

„Kłaskaniec” – zabawa rytmiczna. [IV.7]

Cel: koncentracja na wykonywanym zadaniu.

„W moim koszyku” – zabawa dydaktyczna. [IV.18]

Cel: wykorzystanie swojej wiedzy w praktyce.

Ćwiczenia poranne zestaw nr 5. [I.5]

II. Realizowane obszary podstawy programowej: IV.12, IV.9, I.8, I.5, III.5, I.4, II.11

„Owoce i warzywa” – zabawy inspirowane metodą STEAM. [IV.12, IV.9]

Cel: rozwijanie narządów zmysłów.

Ćwiczenia gimnastyczne zestaw nr 3. [I.8, I.5, III.5]

Cel: aktywne uczestnictwo w zabawach i stosowanie się do ich reguł.

Spacer – oglądanie ogródków przybłokowych. [I.4, II.11]

Cel: rozpoznawanie roślin.

III. Realizowane obszary podstawy programowej: IV.7, IV.5, I.5, IV.8, I.6, I.7, III.1

Słuchanie muzyki relaksacyjnej. [IV.7]

Cel: obniżenie napięcia psychoruchowego.

„Gra w kolory” – zabawa słowna. [IV.5]

Cel: utrwalenie znajomości kolorów.

„Przeskocz płotek” – zabawa ruchowa z elementem skoku. [I.5]

„W moim ogródeczku” – rysowanie kredkami. [IV.8]

Cel: rozwijanie inwencji twórczej.

Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań. [I.6, I.7, III.1]

Cel: nabywanie kompetencji społecznych.

Rozwijane kompetencje kluczowe:

- kompetencje w zakresie rozumienia i tworzenia informacji;
- kompetencje matematyczne oraz kompetencje w zakresie nauk przyrodniczych, technologii i inżynierii;
- kompetencje osobiste, społeczne i w zakresie uczenia się;
- kompetencje w zakresie przedsiębiorczości.

RANEK

Zabawą dowolnie wybraną zabawką.

„Klaskaniec” – zabawa rytmiczna.

Dzieci ustawiają się w ciasnym kręgu. Nauczyciel ustala z dziećmi, że wszyscy klasną 1 raz w dłonie. Wybrana osoba rozpoczyna klaskanie. Jeśli ktoś klaśnie 2 razy – wtedy zmienia się kierunek klaskania. Następnie nauczyciel ustala z dziećmi, że wszyscy klasną 2 razy w dłonie.

„W moim koszyku” – zabawa dydaktyczna.

Dzieci siedzą w półkolu. Nauczyciel trzyma kosz z warzywami, owocami i innymi produktami. Chętne dziecko wybiera bez kontroli wzroku artykuł z kosza i określa, czy należy on do darów jesieni.

Ćwiczenia poranne zestaw nr 5.

„Sad i ogród” – zabawa orientacyjno-porządkowa.

Nauczyciel dzieli salę na trzy części (z wykorzystaniem liny gimnastycznej): ogród, sad i plac zabaw. Dzieci poruszają się w rytm tamburyna na „placu zabaw”, na hasło „sad” gromadzą się w wyznaczonym miejscu, stają prosto i unoszą ręce do góry (drzewa w sadzie). Na hasło „ogród”, zajmują miejsce w drugiej części kucając (warzywa na grządkach).

„Owoce do kosza” – ćwiczenie dużych grup mięśniowych.

Dzieci poruszają się po sali, naśladując zbieranie oraz zrywanie z drzew owoców (skłony w przód, na boki, wspięcia na palce, wyciąganie rąk w różnych kierunkach).

„Marsz z koszyczkiem” – zabawa uspakajająca.

Dzieci maszerują po obwodzie koła z jedną ręką luźno wzdłuż ciała, drugą zgiętą w łokciu, jakby trzymały koszyczek. Na akcent zmieniają kierunek marszu oraz układ rąk.

Przygotowanie do śniadania – mycie rąk.**ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE****Zajęcie 1 – Rozwijanie mowy i myślenia****„Na straganie” – zabawy inspirowane metodą STEAM.****CELE:**

- rozwijanie narządów zmysłów,
- samodzielne wyciąganie wniosków,
- coraz sprawniejsze klasyfikowanie elementów zbioru.

Pomoce dydaktyczne: owoce i warzywa, chustka, laptop, karty pracy „Między nami Emotkami” cz. 1, str. 24, woreczki gimnastyczna, hula hop.

PRZEBIEG:**1. „Połącz połówki owoców i warzyw” – zabawa sensoryczna.**

Dzieci podchodzą kolejno do stolika i łączą ze sobą dwie połówki śliwki, gruszki, jabłka, cebuli, marchewki, mandarynki, kiwi, pomidora. Nauczyciel pyta o to, które ze zgromadzonych okazów rosną w Polsce, a które sprowadzane są z zagranicy.

2. „Co z ogrodu, a co z sadu?” – klasyfikowanie warzyw i owoców.

Dzieci rozkładają okazy przyrodnicze do dwóch koszyczków, dzieląc je na owoce i warzywa.

3. „Segregujemy owoce i warzywa” – klasyfikowanie ze względu na kolor, kształt, barwę, wielkość.

Dzieci segregują owoce i warzywa, za każdym razem przeliczają i określają liczbą elementów zbioru za pomocą liczebnika głównego.

Przykład: Połóżcie z jednej strony te owoce i warzywa, które są okrągłe, połóżcie z drugiej strony te, które są podłużne. Których warzyw/owoców jest więcej?

4. Którego warzywa brakuje? Które zniknęło? – zabawa dydaktyczna.

Nauczyciel układa warzywa obok siebie, a następnie prosi, aby dzieci powtórzyły ich nazwy. Daje dzieciom chwilę na zapamiętanie nazw warzyw.

Następnie prosi, aby dzieci zamknęły oczy. W tym czasie zakrywa chusteczką warzywa, jedno

z nich wyciąga i chowa za plecami. Na sygnał „Już!”, dzieci otwierają oczy i zagadują, które warzywo zniknęło.

5. Układanie warzywnych obrazków.

Nauczyciel kroi na plasterki marchewkę, pietruszkę, ogórek, cukinię, dzieci tworzą na kartkach dowolne wzory z warzyw.

6. „Carving” – sztuka rzeźbienia owoców.

Jeśli nauczyciel ma dostęp do laptopa, może wyświetlić dzieciom filmik na YouTube pokazujący sposoby wycinania z owoców i warzyw rozmaitych kształtów.

7. Krzywa wieża z jabłek.

Nauczyciel inicjuje zabawę w budowanie jabłkowej wieży. Zachęca dzieci do przemyśleń, co zrobić, aby była ona jak najwyższa i jak najbardziej stabilna. Dzieci podejmują próby układania wieży, zaczynając od 2 albo 3 sztuk jabłek. Po pewnej chwili dzieci zauważą pewne zależności między owocami: jedno będzie miało wgłębienie, do którego dopasują inne jabłko. Przekonują się, jak ważne jest dopasowanie materiału i balans.

8. „Ile nasion w środku ma jabłko?” – szacowanie ilości.

Po wysłuchaniu przypuszczeń dzieci, nauczyciel rozkłada jabłko i wspólnie z dziećmi liczy nasiona. Nauczyciel wyjaśnia, że jabłka zazwyczaj mają od 6 do 10 nasion. Pestek nie powinno się spożywać, bo mogą zaszkodzić zdrowiu.

9. Dla zainteresowanych: Zabawy z literą „O”. **Karta pracy „Między nami Emotkami” cz. 1, str. 24.**

4-latki:

Dzieci słuchają rymowanki o Olku, rysują po śladzie i kolorują owoce w kształcie litery „O”.

5-latki:

Dzieci słuchają rymowanki o Olku, wymieniają wyrazy rozpoczynające się głoską „o”, ozdabiają literę „O”, rysując śliwki.

10. „Warzywa wpadają do koszyka” – zabawa orientacyjno-porządkowa.

Nauczyciel rozdaje dzieciom woreczki w kolorze czerwonym (pomidory), żółtym (cebule), zielonym (ogórki), kładzie na środku sali kilka hula-hop lub większych szarf, symbolizujących koszyczki. Przy akompaniamencie tamburyna „warzywa” spacerują. Na hasło „Pomidory wskazują do koszyczka!” do szarf wchodzić tylko dzieci z czerwonymi woreczkami. Zabawa toczy się dalej. Na polecenie: „Wszystkie warzywa wskazują do koszyczków!”, dzieci wskazują do dowolnego koszyka.

11. Degustacja jabłek.

Zajęcie 2 – Ćwiczenia gimnastyczne

Ćwiczenia gimnastyczne zestaw nr 3.

CELE:

- aktywne uczestnictwo w zabawach i stosowanie się do ich reguł,
- wyrabianie dokładności i precyzji ruchów,
- posługiwanie się szarfą zgodnie z jej przeznaczeniem.

Pomoce dydaktyczne/przybory: bębenek, szarfy.

PRZEBIEG:

Cześć wstępna.

1. „Domek” – zabawa orientacyjno-porządkowa.

Dzieci biegają swobodnie po sali w rytm bębenka bez potrącania i zderzania. Na hasło: „Domek!” każde z nich wskakuje do kółka ułożonego z szarfy. Na ponowny dźwięk bębenka zaczynają ponownie bieg. Nauczyciel zmniejsza liczbę domków, chowając jedną szarfę.

2. „Góra – dół, przód – tył”. Dzieci składają szarfę na połowę, na sygnał nauczyciela unoszą ją do góry, na dół, w przód, w tył.

Część główna:

Zabawy i ćwiczenia z szarfami:

1. „Przewlekanie szarf”. Dzieci stoją w rozсыpce, każde ma przed sobą na dywanie ułożone kółko z szarfy. Na sygnał wskakuje do szarfy i przewija się przez nią, kończąc ćwiczenie, trzyma szarfę u góry w rękach.

2. „Mostek”. Dzieci stoją w rzędzie lub w dwóch rzędach. Z szarf ułożona jest linia – mostek, po której kolejno każde dziecko przechodzi, starając się „nie wpaść do wody”.

3. „Patrz na sufit”. Dzieci leżą na brzuchu ze złączonymi nogami, ręce wyprostowane przed sobą trzymają szarfę złożoną na pół. Na polecenie: Teraz patrz na sufit! – unoszą proste ręce do góry, głowa patrzy na sufit. Chwilę wytrzymują w tej pozycji, opuszczają ręce.

4. „Pranie bielizny”. Dzieci siedzą na podłodze z szarfą w dłoniach. Wkładają szarfę między stopy, unoszą nogi nad podłogę i wykonują ruchy jak przy praniu bielizny.

5. „Wiatraczki”. Dzieci układają szarfę w kółeczko, na sygnał obiegają ją wkoło, na kolejny sygnał stoją w środku na jednej nodze z ramionami w bok.

6. „Koniki w zaprzęgu”. Dzieci dobierają się parami. Pierwsze jest konikiem, drugie stojące za nim woźnicą. Dzieci połączone szarfami na sygnał zaczynają biegać. Na sygnał zatrzymują się, na ponowny sygnał biegają dalej. Po chwili zmiana ról.

7. „Zapamiętaj ten rytm”. Dzieci z pomocą nauczyciela rozkładają szarfy w kręgu, tak żeby można było przejść z jednej szarfy do drugiej i w niej stanąć. Gdy koło z szarf jest gotowe, prowadzący ustala z dziećmi zasady, np. w czerwonej szarfi robimy trzy przysiady, w zielonej – trzy razy podskakujemy, w żółtej – trzy razy klaszczemy, w niebieskiej – robimy obrót.

8. „Celuj uważnie”. Dzieci zwijają szarfę w rulon, a następnie z wyznaczonego miejsca wrzucają ją do pojemnika.

Część końcowa:

1. Marsz, szarfa złożona na pół leży na głowie, odliczenie pięciu kroków, wspięcie na palce, uniesienie ramion w górę, wdech nosem, opuszczenie ramion, wydech ustami, kolejne pięć kroków itd.

2. Rytmiczny marsz po obwodzie koła przy dowolnej piosence, zebranie szarf przez nauczyciela.

Spacer – oglądanie ogródków przybłokowych.

Przygotowanie do obiadu - mycie rąk.

PO POŁUDNIU

Słuchanie muzyki relaksacyjnej.

„Gra w kolory” – zabawa słowna.

Nauczyciel wyjmuje z kosza owoc lub warzywo i pyta, co jest w sali w takim samym kolorze.

„Przeskocz płótek” – zabawa z elementem skoku.

Dzieci poruszają się po sali w rytm bębenka, na mocniejsze uderzenie (można też dołączyć hasło słowne „płótek”), wyskakują wysoko w górę.

Przygotowanie do podwieczorku – mycie rąk.

„W moim ogródeczku” – rysowanie kredkami.

Nauczyciel prosi, aby dzieci zamknęły na chwilę oczy i wyobraziły sobie, że są w pięknym w ogrodzie, a potem narysowały to, co tam zobaczyły.

Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań.

Dzień 2

Temat dnia: Na straganie.

DZIECKO:

- odtworzy głosem odgłosy z ogrodu,
- pozna w zabawie kolejność wykonania sałatki owocowej,
- pozna znaczenie witamin dla zdrowia,
- wykona pracę plastyczną – papierową marchewkę,
- podejmie próby tworzenia zdrobnień od wskazanych wyrazów,
- utrwali nazwy owoców i warzyw.

Proponowany wpis do dziennika zajęć:**I. Realizowane obszary podstawy programowej: I.6, I.7, IV.1, III.5, I.5**

Zabawy dowolnie wybraną zabawką. [I.6, I.7]

Cel: poszanowanie zabawek.

„Odgłosy z ogrodu” – zabawa dźwiękonaśladowcza. [IV.1]

Cel: usprawnianie narządów mowy.

„Sałatka owocowa” – zabawa dydaktyczna. [III.5]

Cel: poznanie składników i kolejności wykonania sałatki.

Ćwiczenia poranne zestaw nr 5. [I.5]

II. Realizowane obszary podstawy programowej: IV.2, IV.18, III.8, I.5, IV.8, I.7, I.4, III.5

„Na straganie” – ćwiczenia słownikowo-gramatyczne na podstawie tablicy demonstracyjnej nr 6. [IV.2, IV.18, III.8]

Cel: rozumienie znaczenia witamin dla zdrowia.

„Warzywa wpadają do koszyka” – zabawa orientacyjno-porządkowa. [I.5]

„Papierowe marchewki” – praca przestrzenna z papieru. [IV.8, I.7]

Cel: zapoznanie ze sposobem zwijania rołka z papieru.

Zabawy na powietrzu – „Zbieranie ziemniaków”. [I.4, III.5]

Cel: rozwijanie szybkości i zręczności.

III. Realizowane obszary podstawy programowej: IV.3, IV.2, I.5, II.2, I.6, III.5

Słuchanie wybranej książki. [IV.3]

Cel; doskonalenie uwagi i koncentracji.

„Małe i duże dary jesieni” – zabawa słowna. [IV.2]

Cel: rozwijanie umiejętności tworzenia zdrobnień.

„Przeskocz przez płotek” – zabawa z elementem skoku. [I.5]

„Prawda czy fałsz?” – zabawa z elementem współzawodnictwa. [II.2]

Cel: wyrabianie odporności emocjonalnej i uciążliwości.

Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań. [I.6, III.5]

Cel: rozwijanie kreatywności.

Rozwijane kompetencje kluczowe:

- kompetencje w zakresie rozumienia i tworzenia informacji;
- kompetencje matematyczne oraz kompetencje w zakresie nauk przyrodniczych, technologii i inżynierii;
- kompetencje osobiste, społeczne i w zakresie uczenia się;
- kompetencje w zakresie przedsiębiorczości.

RANEK

Zabawy dowolnie wybraną zabawką.

„Odgłosy z ogrodu” – zabawa dźwiękonaśladowcza.

Dzieci naśladują odgłosy, o których mówi nauczyciel:

- idziemy do ogrodu – klaskanie językiem,
- pachną kwiaty – wdech nosem,
- brzęczą pszczoły – bzzzy, bzzzy,
- odzywa się ukryty świerszcz – cyt, cyt,
- ptaszek wzbił się w powietrze – frrr,
- Co można usłyszeć jeszcze? – dzieci podają propozycje, a grupa je powtarza.

„Owocowa sałatka” – zabawa dydaktyczna.

Nauczyciel przydziela dzieciom rolę owoców. Wspólnie z dziećmi tworzy koło – salaterkę, na hasło (nazwa owocu) do środka wchodzi wybrane dzieci i zaczynają taniec, następnie dołączają kolejne owoce, które wspólnie tańczą; na hasło „jogurt!” – dzieci łączą się ze sobą dotykając wybraną częścią ciała, tworząc sałatkę (kompozycję).

Ćwiczenia poranne zestaw nr 5.

„Sad i ogród” – zabawa orientacyjno-porządkowa.

Nauczyciel dzieli salę na trzy części (z wykorzystaniem liny gimnastycznej): ogród, sad i plac zabaw. Dzieci poruszają się w rytm tamburyna na „placu zabaw”, na hasło „sad” gromadzą się w wyznaczonym miejscu, stają prosto i unoszą ręce do góry (drzewa w sadzie). Na hasło „ogród”, zajmują miejsce w drugiej części kucając (warzywa na grządkach).

„Owoce do kosza” – ćwiczenie dużych grup mięśniowych.

Dzieci poruszają się po sali, naśladując zbieranie oraz zrywanie z drzew owoców (skłony w przód, na boki, wspięcia na palce, wyciąganie rąk w różnych kierunkach).

„Marsz z koszykiem” – zabawa uspokajająca.

Dzieci maszerują po obwodzie koła z jedną ręką luźno wzdłuż ciała, drugą zgiętą w łokciu, jakby trzymały koszyczek. Na akcent zmieniają kierunek marszu oraz układ rąk.

Przygotowanie do śniadania – mycie rąk.**ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE****Zajęcie 1 – Rozwijanie mowy i myślenia****„Na straganie” – ćwiczenia słownikowo – gramatyczne na podstawie tablicy demonstracyjnej nr 6.****CELE:**

- wzbogacenie słownictwa o nazwy owoców i warzyw,
- utrwalanie nawyku mycia warzyw i owoców przed jedzeniem,
- rozumienie znaczenia witamin dla zdrowia.

Pomoce dydaktyczne: owoce, łyżeczki, chustka, tablica demonstracyjna nr 6, karta pracy „Między nami Emotkami” cz 1, str. 25, krążki/szarfy.

PRZEBIEG:**1. „Powitanie”.**

Nauczyciel pozdrawia dzieci; te, które czują się powitane, machają uniesioną dłonią:

Witam wszystkich, którzy zjedli w miniony weekend jakiś owoc. Witam wszystkich, którzy lubią surówkę z marchewki. Witam wszystkich, którzy lubią dżem malinowy. Witam wszystkich, którzy piją soki owocowe. Witam wszystkich, którzy lubią zupę pomidorową. Witam wszystkich, którzy myją owoce przed jedzeniem. Witam wszystkich, którzy wiedzą, że owoce i warzywa zawierają witaminy.

2. „Zgadula smakowa” – rozpoznawanie smaku owoców.

Nauczyciel podaje chętnym dzieciom na łyżeczce odrobinę soku lub miąższu z owoców, ochotnicy rozpoznają owoce bez kontroli wzroku.

Nauczyciel podkreśla, iż warzywa i owoce są źródłem witamin, niezbędnych dla zachowania zdrowia.

3. „Stragan owocowo-warzywny – ćwiczenia słownikowo-gramatyczne na podstawie **tablicy demonstracyjnej nr 6**.

Dzieci nazywają owoce i warzywa widoczne na straganie. Podają informację, które z nich są najczęściej kupowane w ich domach.

4. „Mniam mniam” – zabawa ortofoniczna.

Nauczyciel wymienia nazwy różnych owoców i warzyw. Jeśli dzieci lubią ich smak, mówią: „mniam mniam”.

5. „Robaczek z jabłuszka” – zabawa dramatyczna.

Nauczyciel informuje dzieci, że jabłka to w Polsce najpopularniejsze owoce. Jabłka można jeść na surowo, można też zrobić z nich ryż z jabłkami, kompot, szarlotkę, mus, sałatkę, można je upiec.

Zdarza się, że w surowym jabłku mieszka robaczek.

Nauczyciel proponuje, by dzieci udawały robaczka:

- robaczkowa pobudka: dzieci kładą się na dywan i rozciągają najbardziej jak mogą,
- gimnastyka robaczka: dzieci turlają w lewą stronę, w prawą stronę,
- robaczek siada i ziewa kilka razy,
- robaczek szuka jedzenia, je na niby, smakuje mu – klepie się po brzuchu, robi miny, wydaje pomruki itp.

6. „Kolorowe owoce i warzywa” – zabawa orientacyjno-porządkowa.

Nauczyciel rozkłada krążki/szarfy w 3 kolorach: żółtym, zielonym, czerwonym. Dzieci spacerują po dywanie, na hasło „cebulki” szukają krążków w żółtym kolorze i siadają w środku po turecku. Na hasło „kolorowe owoce i warzywa” znów spacerują po dywanie. Inne hasła: „szczypior”, „buraki”, „sałata”, „truskawki”, „gruszki”, „kiwi”, „banany” sugerują, którego koloru krążka będą poszukiwać dzieci.

7. „Jabłka” – **karta pracy „Między nami Emotkami” cz. 1, str. 25**.

4-latki:

Dzieci analizują budowę jabłka w przekroju, wskazują szypułkę, skórkę, nasiona, miąższ, kolorują jabłko wg kodu.

5-latki:

Dzieci analizują budowę jabłka w przekroju, wskazują szypułkę, skórkę, nasiona, miąższ, kolorują czarodziejskie jabłko tak, by sąsiadujące pola różniły się barwami.

Zajęcie 2 – Plastyka

„Papierowe marchewki” – praca przestrzenna z papieru.

CELE:

- zapoznanie ze sposobem zwijania rołka z papieru,
- kontrolowanie ruchu swoich palców i całej dłoni,
- wyrabianie precyzji i dokładności.

Pomoce dydaktyczne: pomarańczowe i zielone kartki ksero, klej, nożyce.

PRZEBIEG:

1. „Skąd się wzięła marchewka”? – pokaz warzywa.

Nauczyciel informuje dzieci, iż marchewka przywędrowała do Polski najprawdopodobniej z Chin. Jej poprzedniczki miały kolor: czerwony, fioletowy lub różowy, omszone liście i nieciekawy smak. Obecnie znana nam odmiana marchewki powstała w Holandii, a stamtąd przywędrowała do Polski.

Dzieci wskazują, która część rośliny jest jadalna (podziemna).

2. „Papierowe marchewki” – praca przestrzenna z papieru.

Nauczyciel demonstruje, w jaki sposób tworzyć marchewki, zwijając w rołek pomarańczową kartkę papieru i sklejać tak, aby rołek się nie rozwinął. Górny róg odcinamy, żeby marchewka była równa.

Następnie z pasków zielonego papieru nauczyciel robi natkę. Nacina zieloną kartkę lub papierowe paski (paski łatwiej przykleić) i przykleja do marchewki.

Dzieci powtarzają czynności nauczyciela.

3. Wspólne oglądanie prac. Umieszczenie marchewek we wspólnym koszu, przeniesienie kosza do kącika przyrody wraz z maskotką zająca.

4. „Przysmak zajączka” – zabawa ruchowo-naśladowcza.

Dzieci skaczą jak zające; na hasło: Zajączki jedzą marchew! – naśladują gryzienie marchewki, pokazując ząbki.

Zabawy na powietrzu – „Zbieranie ziemniaków”.

Ziemniaki są porozrzucane po placu. Dzieci odnajdują warzywa i zanoszą je do wiaderka. Wygra ten, kto zbierze ich najwięcej (za każdy ziemniak dziecko otrzymuje pieczątkę).

Przygotowanie do obiadu – mycie rąk.

PO POŁUDNIU

Słuchanie wybranej książeczki.

„Małe i duże dary jesieni” – zabawa słowna.

Dzieci losują owoc lub warzywo (mogą być plastikowe z kącika kuchennego), podają jego nazwę i tworzą zdrobnienie (cebula – cebulka, śliwka – śliweczka).

„Przeskocz płotek” – zabawa z elementem skoku.

Dzieci poruszają się po sali w rytm bębna, na mocniejsze uderzenie (można też dołączyć hasło słowne „płotek”), wyskakują wysoko w górę.

Przygotowanie do podwieczorku – mycie rąk.

„Prawda czy fałsz?” – zabawa z elementem współzawodnictwa.

Nauczyciel dzieli dzieci na dwie grupy. Przed każdą grupą kładzie w rzędzie pięć krążków, oznaczających kolejny poziom do zdobycia. Dzieci otrzymują kartoniki w dwóch kolorach (np. zielony – prawda, czerwony – fałsz). Nauczyciel wypowiada zdanie, dzieci z obu grup oceniają jego prawdziwość, podnosząc odpowiednią kartkę do góry. Grupa, w której nikt się nie pomylił, przechodzi na wyższy poziom – do środka pierwszego krążka nauczyciel wkłada piłeczkę.

Wygrywa ta grupa, która jako pierwsza przejdzie na najwyższy, piąty poziom.

Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań.

Dzień 3

Temat dnia: Witaminki.

DZIECKO:

- odnajdzie ukryte w sali jabłko,
- pozna, które zmiany są odwracalne, a które nieodwracalne,
- ułoży śpiewankę o warzywach,
- podejmie próby robienia kopców z liści,
- wyodrębni sylaby w wyrazach,
- poda celnie w kręgu mały przedmiot.

Proponowany wpis do dziennika zajęć:**I. Realizowane obszary podstawy programowej: I.6, II.5, III.1, IV.14, I.5**

Zabawę dowolnie wybraną zabawką. [I.6, II.5]

Cel: czerpanie radości z zabawy.

„Jabłuszko mam” – zabawa integracyjna. [III.1]

Cel: traktowanie z szacunkiem innych dzieci.

„Szukamy jabłka” – zabawa dydaktyczna. [IV.14]

Cel: rozumienie pojęć: dalej – bliżej.

Ćwiczenia poranne zestaw nr 5. [I.5]

II. Realizowane obszary podstawy programowej: IV.13, IV.15, I.5, IV.7, III.8, I.4, IV.18

„Zmiany odwracalne i nieodwracalne” – wykonywanie doświadczeń. [IV.13, IV.15]

Cel: rozwijanie myślenia przyczynowo-skutkowego.

„Dzieci w domkach – dzieci na spacer” – zabawa orientacyjno-porządkowa. [I.5]

„Śpiewanki o warzywach” – improwizacje melodyczne. [IV.7, III.8]

Cel: poznawanie różnych modulacji głosowych od szeptu do krzyku.

Zabawy na powietrzu – robienie kopców z liści, przeskakiwanie przez kopce. [I.4, IV.18]

Cel: poznawanie właściwości liści.

III. Realizowane obszary podstawy programowej: IV.7, IV.2, I.5, IV.9, I.6, I.7

Słuchanie dowolnej muzyki relaksacyjnej. [IV.7]

Cel: rozumienie potrzeby odpoczynku jako sposobu dbania o zdrowie.

„Studnia” – zabawa ortofoniczna. [IV.2]

Cel: rozwój umiejętności wyodrębniania sylab w wyrazach.

„Przeskocz płotek” – zabawa z elementem skoku. [I.5]

„Pestka ze śliwki” – zabawa dydaktyczna. [IV.9]

Cel: rozwijanie spostrzegawczości wzrokowej.

Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań. [I.6, I.7]

Cel: odkładanie zabawek na miejsce po skończonej zabawie.

Rozwijane kompetencje kluczowe:

- kompetencje w zakresie rozumienia i tworzenia informacji;
- kompetencje matematyczne oraz kompetencje w zakresie nauk przyrodniczych, technologii i inżynierii;
- kompetencje osobiste, społeczne i w zakresie uczenia się;
- kompetencje w zakresie przedsiębiorczości;
- kompetencje w zakresie świadomości i ekspresji kulturalnej.

RANEK

Zabawy dowolnie wybraną zabawką.

„Jabłuszko mam” – zabawa integracyjna.

Wybrane (za pomocą dowolnej wyliczanki) dziecko otrzymuje jabłko i wchodzi do środka koła. Grupa pyta: „Jabłuszko masz, komu je dasz?”, dziecko odpowiada: „Jabłuszko mam, (imię dziecka, np. Marysi) je dam” i rzuca jabłuszko do wymienionego dziecka. Osoba z jabłkiem wchodzi do koła i zabawa toczy się dalej.

„Szukamy jabłka” – zabawa dydaktyczna.

Jedno dziecko wychodzi na chwilę do łazienki. W tym czasie inne dziecko chowa jabłko w dowolnym miejscu sali. Zadaniem pierwszego dziecka jest odnalezienie jabłka. Grupa podpowiada dziecku, mówiąc „ciepło”, gdy zbliża się do owocu, a „zimno” jeśli się od niego oddala.

Ćwiczenia poranne zestaw nr 5.

„Sad i ogród” – zabawa orientacyjno-porządkowa.

Nauczyciel dzieli salę na trzy części (z wykorzystaniem liny gimnastycznej): ogród, sad i plac zabaw. Dzieci poruszają się w rytm tamburyna na „placu zabaw”, na hasło „sad” gromadzą się w wyznaczonym miejscu, stają prosto i unoszą ręce do góry (drzewa w sadzie). Na hasło „ogród” zajmują miejsce w drugiej części, kucając (warzywa na grządkach).

„Owoce do kosza” – ćwiczenie dużych grup mięśniowych.

Dzieci poruszają się po sali, naśladując zbieranie oraz zrywanie z drzew owoców (skłony w przód, na boki, wspięcia na palce, wyciąganie rąk w różnych kierunkach).

„Marsz z koszyczkiem” – zabawa uspokajająca.

Dzieci maszerują po obwodzie koła z jedną ręką luźno wzdłuż ciała, drugą zgiętą w łokciu, jakby trzymały koszyczek. Na akcent zmieniają kierunek marszu oraz układ rąk.

Przygotowanie do śniadania – mycie rąk.**ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE****Zajęcie 1 – Matematyka****„Zmiany odwracalne i nieodwracalne” – wykonywanie doświadczeń.****CELE:**

- rozumienie istoty zmian odwracalnych, częściowo odwracalnych i nieodwracalnych,
- rozwijanie myślenia przyczynowo-skutkowego,
- rozumie znaczenie powiedzenia „najpierw pomyśl, potem zrób”.

Pomoce dydaktyczne: karty pracy „Między nami Emotkami” cz.1, str. 26, : kasztany/duża fasola, metalowe pudełko, kartka papieru, butka.

PRZEBIEG:**1. Zabawa kasztanami/dużą fasolą – przeliczanie dźwięków.**

Nauczyciel wrzuca pojedynczo do metalowego pudełka cztery kasztany. Dzieci to widzą i słyszą, liczą kasztany. Następnie prowadzący prosi, by dzieci zamknęły oczy, wrzuca pojedynczo trzy kasztany, uczestnicy na podstawie odgłosów podają ich liczbę.

Nauczyciel wrzuca kolejno pięć kasztanów, pyta dzieci o ich liczbę. Prosi, by dzieci zamknęły oczy, w tym czasie zabiera z pudełka 1 kasztana i chowa go z tyłu. Dzieci otwierają oczy, a prowadzący wyjmując pozostałe kasztany i układa w szeregu. Uczestnicy określają, co się zmieniło, ilu kasztanów brakuje. Nauczyciel dokłada kasztan i znów jest ich 5.

2. Zabawa kasztanami/dużą fasolą – wykonywanie różnych czynności i ćwiczeń z dostrzeganiem zmian i skutków.

Nauczyciel układa z kasztanów kwadrat. Prosi wybrane dziecko o ułożenie z tych samych kasztanów koła. Proponuje kolejnemu dziecku ułożenie z tych samych kasztanów takiego kwadratu, jak na początku.

Wyjaśnia, że te zmiany nazywamy odwracalnymi.

Nauczyciel proponuje zabawę z kartką papieru. Rozdziera ją na trzy części i pokazuje dzieciom. Czy teraz można coś zrobić, żeby kartka była ponownie cała? Kartkę można skleić, ale nie będzie ona już taka jak na początku (jest to zmiana odwracalna częściowo).

Nauczyciel proponuje doświadczenie z bułką. Rozkrusza ją na oczach dzieci i pyta, czy da się coś zrobić, aby bułka była ponownie cała (nie, jest to zmiana nieodwracalna).

3. Zmiany odwracalne, częściowo odwracalne, czy nieodwracalne? – określanie charakteru zmian. Dzieci mogą używać stwierdzeń: do cofnięcia, nie do cofnięcia, lub usuwalne – nieusuwalne.

Nauczyciel prosi dzieci o określenie charakteru zmian:

ścieranie warzyw na tarce (nieodwracalna)
wznoszenie wieży z klocków – zburzenie jej (odwracalna)
zapalanie i gaszenie światła (odwracalna)
zakolorowanie obrazka (częściowo odwracalna, jeśli zetrzemy gumką ślady kredek)
pobrudzone ręce (odwracalna)
spalenie listu (nieodwracalna)
zachłapanie wodą stołu (odwracalna)
złamanie patyka (nieodwracalna)
zrobienie dziury w spodniach (częściowo odwracalna)
zmieszanie kasztanów i żołądzi (odwracalna)
topnienie śniegu (nieodwracalna)
otwieranie i zamykanie drzwi (odwracalna)
ukiszenie ogórków (nieodwracalna).

Nauczyciel podkreśla, iż w życiu przydaje się zasada „Najpierw pomyśl, potem zrób”.

4. „Dzieci w domkach – dzieci na spacer” – zabawa orientacyjno-porządkowa.

Na hasło „Dzieci na spacer!” wszyscy uczestnicy rozbiegają się po sali. W czasie, gdy swobodnie chodzą i biegają, nauczyciel woła: „Dzieci do domu!”. Na to polecenie dzieci zajmują jak najszybciej swoje domki – małe obręcze, przy czym przybierają w nich określoną przez prowadzącego pozycję, np. siadają skrzyżnie, siadają na piętach, wykonują siad skulny.

5. „Dorysuj drugą część owocu lub warzywa” – **karta pracy „Między nami Emotkami” cz. 1, str. 26.**

4- i 5-latk:

Dzieci dorysowują drugą, brakującą część owoców i warzyw odpowiednimi kolorami.

Zajęcie 2 – Muzyka**„Śpiewanki o warzywach” – improwizacje melodyczne.****CELE:**

- poznawanie różnych modulacji głosowych od szeptu do krzyku,
- dbałość o poprawną dykcję, czystą intonację i prawidłową artykulację,
- rozwijanie inwencji twórczej.

Pomoce dydaktyczne: płyta CD utwór 7, tamburyn.

PRZEBIEG:**1. „Sałatka jarzynowa” – zabawa integracyjna.**

Dzieci siedzą w kręgu, każdemu z nich nauczyciel przydziela nazwę warzywa. Wywołane warzywa (ich nazwy są śpiewane przez nauczyciela) szybko zamieniają się miejscami, np. marchewka z pietruszką. Na hasło: Sałatka jarzynowa! - wszystkie dzieci zmieniają swoje miejsce.

2. „Powtórz zdanie” – zabawa ortofoniczna.

Nauczyciel prezentuje dwa zdania – jedno dla dziewczynek, drugie dla chłopców. Dzieci siedząc w kręgu kolejno powtarzają „swoje” zdania.

Truskawki i maliny jedzą wszystkie dziewczyny.

Ogórki i buraki jedzą wszystkie chłopaki.

3. „Od szeptu do krzyku” – ćwiczenie emisyjne.

Nauczyciel proponuje recytację zdania: „Jedz owoce i jarzyny, w nich mieszkają witaminy” – od szeptu do krzyku.

4. „Zaśpiewaj zdanie” – improwizacje melodyczne.

Chętne dzieci śpiewają na dowolną melodię zdanie:

Jedz owoce i jarzyny, w nich mieszkają witaminy.

Nauczyciel może dzieciom zaproponować śpiewanie kolejnych zdań:

Kto jada truskawki – nie miewa czkawki!

Kto chrupie ogórki – szybko zjeżdża z górki!

5. „Pociąg muzyczno – towarowy” – zabawa muzyczno-ruchowa. Płyta CD utwór 7.

Dzieci podzielone na 4 zespoły tworzą pociągi. Każdy pociąg towarowy wiezie inne warzywa: kapustę, buraki, ogórki, ziemniaki.

Dzieci poruszają się w rytmie muzyki skandując nazwę „swojego” warzywa: ka – pust –ta, bu – ra– ki, o – gór – ki, ziem – nia – ki. Na pauzę następuje „zmiana towaru”, przydziela ją nauczyciel.

6. „Jadące wózki z marchewką” – zabawa bieżna.

Dzieci dobierają się parami. Stają jedno za drugim i podają sobie ręce. Bieg przy akompaniamencie tamburyna w różnym tempie: wolno – wózki pełne marchewki, szybko – wózki puste.

Zabawy na powietrzu – robienie kopców z liści, przeskakiwanie przez kopce.

Przygotowanie do obiadu – mycie rąk.

PO POŁUDNIU

Słuchanie dowolnej muzyki relaksacyjnej.

„Studnia” – zabawa ortofoniczna.

Dzieci siedzą w kole, na środku leży obręcz (studnia). Wybrana osoba podchodzi do studni, przysuwa ręce wokół ust i wykrzykuje dowolne słowo, dzieląc je na sylaby. Grupa trzykrotnie ma powtórzyć to samo słowo, wyciszając stopniowo głos.

„Przeskocz płotek” – zabawa z elementem skoku.

Dzieci poruszają się po sali w rytm bębna, na mocniejsze uderzenie (można też dołączyć hasło słowne „płotek”) wyskakują wysoko w górę.

Przygotowanie do podwieczorku – mycie rąk.

„Pestka ze śliwki” – zabawa dydaktyczna.

Dzieci siedzą w zwartym kole, trzymając ręce z tyłu. Wybrane dziecko wchodzi do środka koła, wszyscy razem mówią rymowankę: „Śliwka pestkę miała, dzieciom ją oddała”. W tym czasie niepostrzeżenie podają pestkę z rąk do rąk. Osoba w środku mówi: „Ja jej nie mam, ma ją...” (wymienia imię dziecka, które, jak sądzi, trzyma pestkę).

Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań.

Dzień 4

Temat dnia: „Jarzynowy teatrzyk”

DZIECKO:

- ustali, z jakich owoców i warzyw składa się ludzik,
- pozna rymowankę pt. „Jarzynki”,
- weźmie udział w szeregu zabaw i ćwiczeń ruchowych,
- ulepi dowolne warzywo lub owoc z masy solnej,
- zilustruje ruchem rymowankę,
- zapamięta, do kogo rzuciło woreczek.

Proponowany wpis do dziennika zajęć:**I. Realizowane obszary podstawy programowej: I.6, III.1, IV.9, IV.5, I.5**

Zabawy dowolnie wybraną zabawką. [I.6, III.1]

Cel: kulturalne zwracanie się do siebie.

„Ludzik owocowo-warzywny” – karta pracy „Między nami Emotkami” cz. 1, str. 27. [IV.9]

Cel: rozwijanie percepcji wzrokowej.

„Jarzynki” – nauka rymowanki. [IV.5]

Cel: rozwijanie pamięci dowolnej.

Ćwiczenia poranne zestaw nr 5. [I.5]

II. Realizowane obszary podstawy programowej: I.8, I.5, III.5, IV.8, I.7, I.4, IV.18

Ćwiczenia gimnastyczne zestaw nr 3. [I.8, I.5, III.5]

Cel: szybka reakcja na sygnał dźwiękowy i wzrokowy.

Lepienie warzyw z masy solnej. [IV.8, I.7]

Cel: rozwijanie umiejętności planowania, kontrolowania i korygowania swojej pracy.

Spacer – oglądanie ogródków przybłokowych. [I.4, IV.18]

Cel: zauważanie zmian w wyglądzie roślin.

III. Realizowane obszary podstawy programowej: III.5, IV.1, I.5, III.3, I.6, III.5

„Masowanie stóp kasztanem” – zabawa relaksacyjna. [III.5]

Cel: rozwijanie wrażliwości czuciowej.

„Jarzynki” – zabawa rytmiczna na podstawie rymowanki. [IV.1]

Cel: rozwijanie poczucia rytmu.

„Cebulki” – zabawa orientacyjno-porządkowa. [I.5]

„Rzuć i zapamiętaj” – zabawa zręcznościowa. [III.3]

Cel: rozwijanie pamięci dowolnej.

Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań. [I.6, III.5]

Cel: ponoszenie konsekwencji własnych działań.

Rozwijane kompetencje kluczowe:

- kompetencje w zakresie rozumienia i tworzenia informacji;
- kompetencje matematyczne oraz kompetencje w zakresie nauk przyrodniczych, technologii i inżynierii;
- kompetencje osobiste, społeczne i w zakresie uczenia się;
- kompetencje w zakresie przedsiębiorczości.

RANEK

Zabawy dowolnie wybraną zabawką.

„Ludzik owocowo-warzywny” – karta pracy „Między nami Emotkami” cz. 1, str. 27.

4- i 5-latki:

Dzieci otaczają pętlą owoce i warzywa, z których został zrobiony ludzik owocowo-warzywny.

„Jarzynki” – nauka rymowanki.

Kapusta, marchewka,
buraczki, pietruszka,
z mego talerzyka trafiają do brzuszka.
Jarzynki zjadamy
i dobrze się mamy!

Ćwiczenia poranne zestaw nr 5.

„Sad i ogród” – zabawa orientacyjno-porządkowa.

Nauczyciel dzieli salę na trzy części (z wykorzystaniem liny gimnastycznej): ogród, sad i plac zabaw. Dzieci poruszają się w rytm tamburyna na „placu zabaw”, na hasło „sad” gromadzą się w wyznaczonym miejscu, stają prosto i unoszą ręce do góry (drzewa w sadzie). Na hasło „ogród” zajmują miejsce w drugiej części, kucając (warzywa na grządkach).

„Owoce do kosza” – ćwiczenie dużych grup mięśniowych.

Dzieci poruszają się po sali, naśladując zbieranie oraz zrywanie z drzew owoców (skłony w przód, na boki, wspięcia na palce, wyciąganie rąk w różnych kierunkach).

„Marsz z koszyczkiem” – zabawa uspokajająca.

Dzieci maszerują po obwodzie koła z jedną ręką luźno wzdłuż ciała, drugą zgiętą w łokciu, jakby trzymały koszyczek. Na akcent zmieniają kierunek marszu oraz układ rąk.

Przygotowanie do śniadania – mycie rąk.**ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE****Zajęcie 2 – Ćwiczenia gimnastyczne****Ćwiczenia gimnastyczne zestaw nr 3.****CELE:**

- aktywne uczestnictwo w zabawach i stosowanie się do ich reguł,
- szybka reakcja na sygnał dźwiękowy i wzrokowy,
- postępowanie z szarfą zgodnie z jej przeznaczeniem.

Pomoce dydaktyczne/przybory: bębenek, szarfy.

PRZEBIEG:**Część wstępna.**

1. „Domek” – zabawa orientacyjno-porządkowa.

Dzieci biegają swobodnie po sali w rytm bębenka bez potrącania i zderzania. Na hasło: „Domek!” każde z nich wskakuje do kółka ułożonego z szarfy. Na ponowny dźwięk bębenka zaczynają ponownie bieg. Nauczyciel zmniejsza liczbę domków, chowając jedną szarfę.

2. „Góra – dół, przód – tył”. Dzieci składają szarfę na połowę, na sygnał nauczyciela unoszą ją do góry, na dół, w przód, w tył.

Część główna:**Zabawy i ćwiczenia z szarfami:**

1. „Przewlekane szarfy”. Dzieci stoją w rozсыpcie, każde ma przed sobą na dywanie ułożone kółko z szarfy. Na sygnał wskazuje do szarfy i przewija się przez nią, kończąc ćwiczenie, trzyma szarfę u góry w rękach.

2. „Mostek”. Dzieci stoją w rzędzie lub w dwóch rzędach. Z szarf ułożona jest linia – mostek, po której kolejno każde dziecko przechodzi, starając się „nie wpaść do wody”.

3. „Patrz na sufit”. Dzieci leżą na brzuchu ze złączonymi nogami, ręce wyprostowane przed sobą trzymają szarfę złożoną na pół. Na polecenie unoszą proste ręce do góry, głowa patrzy na sufit. Chwilę wytrzymują w tej pozycji, ponownie unoszą ręce.
4. „Pranie bielizny”. Dzieci siedzą na podłodze z szarfą w dłoniach. Wkładają szarfę między stopy, unoszą nogi nad podłogę i wykonują ruchy jak przy praniu bielizny.
5. „Wiatraczki”. Dzieci układają szarfę w kóleczo, na sygnał obiegają ją wkoło, na kolejny sygnał stają w środku na jednej nodze z ramionami w bok.
6. „Koniki w zaprzęgu”. Dzieci dobierają się parami. Pierwsze jest konikiem, drugie stojące za nim woźnicą. Dzieci połączone szarfami na sygnał zaczynają biegać. Na sygnał zatrzymują się, na ponowny sygnał biegną dalej. Po chwili zmiana ról.
7. „Zapamiętaj ten rytm”. Dzieci z pomocą nauczyciela rozkładają szarfy w kręgu, tak żeby można było przejść z jednej szarfy do drugiej i w niej stanąć. Gdy koło z szarf jest gotowe, prowadzący ustala z dziećmi zasady, np. w czerwonej szarfie robimy trzy przysiady, w zielonej – trzy razy podskakujemy, w żółtej – trzy razy klaszczemy, w niebieskiej – robimy obrót.
8. „Celuj uważnie”. Dzieci zwijają szarfę w rulon, a następnie z wyznaczonego miejsca wrzucają ją do pojemnika.

Część końcowa:

1. Marsz, szarfa złożona na pół leży na głowie, odliczenie pięciu kroków, wspięcie na palce, uniesienie ramion w górę, wdech nosem, opuszczenie ramion, wydech ustami, kolejne pięć kroków itd.
2. Rytmiczny marsz po obwodzie koła przy dowolnej piosence, zebranie szarf przez nauczyciela.

Zajęcie 2 – Plastyka

Lepienie warzyw z masy solnej.

CELE:

- rozwijanie umiejętności planowania, kontrolowania i korygowania swojej pracy,
- rozwijanie kreatywności,
- zachowanie porządku na stanowisku pracy.

Pomoce dydaktyczne: masa solna, podkładki, dowolny instrument perkusyjny.

PRZEBIEG:

1. „Owocowo-warzywna wyliczanka” – słuchanie wiersza D. Kossakowskiej.

„Owocowo-warzywna wyliczanka” – Dorota Kossakowska

Dzisiaj pani Małgorzata
zakupy zrobiła,
dużo warzyw i owoców
do kosza wrzuciła.
Jeden brokuł, dwa selery
oraz trzy marchewki
kupiła w prezencie
dla sąsiadki Ewki.
Cztery dynie kolorowe
położy w ogrodzie,
niechaj ogród ozdabiają
przy ładnej pogodzie.
Pięć buraków – bęc! do kosza
na barszczyk czerwony,
będzie obiad doskonały,
szybko dziś zrobiony.
Sześć pietruszek też się przyda,
są smaczne i zdrowe.
Obok kładzie siedem jabłek,
wszystkie kolorowe,
osiem gruszek, dziewięć śliwek
oraz dziesięć malin.
Ugotuje Małgorzata
kompot doskonały.

Krótką rozmowa na temat wiersza:

- Kto robił zakupy w sklepie?
- Jakie owoce i warzywa kupiła pani Małgorzata sąsiadce?
- Jakie owoce i warzywa kupiła pani Małgorzata sobie?
- Co zamierzała przyrządzić, ugotować?

2. Lepienie warzyw z masy solnej.

Masę solną przygotowuje nauczyciel.

Przepis:

Mąkę i sól przygotowujemy w takiej samej ilości np. 1 szklanka mąki; 1 szklanka soli; ok. 0,5 szklanki wody. Do uzyskania większej ilości masy, używamy wielokrotności mąki i soli.

Do głębokiej miski wsypujemy mąkę i sól. Dokładnie mieszamy i wlewamy niewielką ilość wody. Mieszamy, rozgniatamy grudki, dodajemy odrobinę wody i ponownie mieszamy. Ilość

wody jest tu kluczowym czynnikiem i trzeba ją wlewać stopniowo.

Lepienie przez dzieci warzyw z masy solnej.

3. Wspólne oglądanie prac. Rozpoznawanie rodzaju warzyw przez wszystkie dzieci (autor pracy potwierdza bądź zaprzecza ustaleniom grupy).

Informacja dla nauczyciela: Masę solną malujemy dopiero po wyschnięciu.

4. „Jadące wózki z marchewką” – zabawa bieżna.

Dzieci dobierają się parami. Stają jedno za drugim i podają sobie ręce. Bieg w różnym tempie: wolno – wózki pełne marchewki, szybko – wózki puste.

Spacer – oglądanie ogródków przybłokowych.

Przygotowanie do obiadu – mycie rąk.

PO POŁUDNIU

„Masowanie stóp kasztanem” – zabawa relaksacyjna.

Dzieci ściągają kapcie i kładą kasztan pod stopę. Druga stopa stoi mocno na ziemi dla zachowania równowagi. Kasztan jest poruszany powoli nogą w jedną i w drugą stronę. Równomierne i powolne ruchy, obejmujące całą płaszczyznę stopy, służą jej dobremu wymasowaniu. Po upływie ok. 1 minuty, dziecko masuje kasztanem drugą stopę.

„Jarzynki” – ruchowa rytmiczna na podstawie rymowanki.

Dzieci dobierają się w pary, stają twarzą do siebie.

Kapusta, marchewka,

kłaśnięcie w swoje dłonie, następnie
w dłonie kolegi

buraki, pietruszka,

jw.

z mego talerzyka trafiają do brzuszka.

podanie rąk w parze i wykonywanie
nimi okrężnych ruchów

Jarzynki zjadamy

masowanie brzuszka

i dobrze się mamy!

energiczne uniesienie rąk do góry.

„Cebulki” – zabawa orientacyjno-porządkowa.

Dziecko poruszają się zgodnie z rytmem tamburyna: biegają, podskakują, maszerują. Na pauzę w graniu kucają i rysują palcem wskazującym na dywanie małe kółka i duże kółka – cebulki. Nauczyciel może za każdym razem prosić o rysowanie cebulek innym palcem, np. kciukiem, palcem serdecznym, wskazującym.

Przygotowanie do podwieczorku – mycie rąk.

„Rzuć i zapamiętaj” – zabawa zręcznościowa.

Dzieci stoją w kręgu, połowa z nich ma woreczki. Osoby z woreczkami kolejno rzucają przybór do wybranej przez siebie osoby, głośno wołając jej imię. Uczestnicy muszą zapamiętać, do kogo rzucali woreczek, i powtarzają rundkę jeszcze raz. Następnie dzieci przekazują woreczki drugiej połowie grupy i zabawa rozpoczyna się od początku.

Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań.

Dzień 5

Temat dnia: Owocowo-warzywny świat.

DZIECKO:

- dokona analizy i syntezy słuchowej wyrazów,
- podejmie próby tworzenia dialogów w teatrzyku,
- odtworzy i odwzoruje jesienne rytmy,
- ustali nieprawidłowości w zawartości koszy,
- zachowa ciszę i uważnie wysłucha dźwięków dochodzących z najbliższego otoczenia.

Proponowany wpis do dziennika zajęć:

I. Realizowane obszary podstawy programowej: I.6, I.7, IV.2, IV.1, I.5

Zabawy dowolnie wybraną zabawką. [I.6, I.7]

Cel: dbanie o wspólne zabawki.

„Sylabowe zgadywanki” – zabawa słowna. [IV.2]

Cel: doskonalenie analizy i syntezy słuchowej.

„Warzywno-owocowy teatrzyk” – zabawa w teatr. [IV.1]

Cel: rozwijanie umiejętności tworzenia dialogów.

Ćwiczenia poranne zestaw nr 5. [I.5]

II. Realizowane obszary podstawy programowej: IV.12, IV.9, IV.18, I.5, IV.6, IV.7, I.4, III.9

„Jesienne rytmy” – stukanie, układanie i rysowanie. [IV.12, IV.9, IV.18]

Cel: zauważanie regularności w serii elementów.

„Dzieci i drzewa” – zabawa orientacyjno-porządkowa. [I.5]

„Jesienne rymowanki” – recytowanie prostych tekstów w trzech rejestrach głosu. [IV.6, IV.7]

Cel: posługiwanie się głosem niskim, wysokim lub średnim oraz szeptem, półgłosem, głośno, cienko, grubo.

Zabawy na powietrzu – wykorzystanie sprzętu terenowego. [I.4, III.9]

Cel: wykazywanie własnej inicjatywy.

III. Realizowane obszary podstawy programowej: IV.3, IV.5, I.5, IV.9, I.6, III.1

Słuchanie dowolnie wybranej książki. [IV.3]

Cel: rozbudzanie ciekawości poznawczej.

„Coś wpadło nie do tego kosza” – karta pracy „Między nami Emotkami” cz. 1, str. 29. [IV.5]

Cel: rozwijanie logicznego myślenia.

„Piłka w kole” – zabawa z elementem rzutu. [I.5]

„Turkuć podjadek” – zabawa dydaktyczna. [IV.9]

Cel: doskonalenie pamięci i spostrzegawczości wzrokowej i słuchowej.

Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań. [I.6, III.1]

Cel: współdziałanie z innymi dziećmi podczas zabawy.

Rozwijane kompetencje kluczowe:

- kompetencje w zakresie rozumienia i tworzenia informacji;
- kompetencje matematyczne oraz kompetencje w zakresie nauk przyrodniczych, technologii i inżynierii;
- kompetencje cyfrowe;
- kompetencje osobiste, społeczne i w zakresie uczenia się;
- kompetencje w zakresie przedsiębiorczości;
- kompetencje w zakresie świadomości i ekspresji kulturalnej.

RANEK

Zabawy dowolnie wybraną zabawką.

„Sylabowe zagadki” – zabawa słowna.

Nauczyciel wypowiada pierwszą sylabę nazwy warzyw i owoców, dzieci dopowiadają dalsze. Zabawę mogą kontynuować dzieci i zadawać zagadki sylabowe kolegom.

„Warzywno-owocowy teatrzyk” – zabawa w teatr.

Nauczyciel proponuje tworzenie dialogów pomiędzy kukiełkami z warzyw i owoców (przygotowanych wcześniej przez nauczyciela). Teatrzyk może nosić tytuł: „Jak warzywa się sprzeczały o zalety swe dzień cały”. Jedną z kukiełek może animować prowadzący.

Ćwiczenia poranne zestaw nr 5.

„Sad i ogród” – zabawa orientacyjno-porządkowa.

Nauczyciel dzieli salę na trzy części (z wykorzystaniem liny gimnastycznej): ogród, sad i plac zabaw. Dzieci poruszają się w rytm tamburyna na „placu zabaw”, na hasło „sad” gromadzą się w wyznaczonym miejscu, stają prosto i unoszą ręce do góry (drzewa w sadzie). Na hasło „ogród” zajmują miejsce w drugiej części, kucając (warzywa na grządkach).

„Owoce do kosza” – ćwiczenie dużych grup mięśniowych.

Dzieci poruszają się po sali, naśladując zbieranie oraz zrywanie z drzew owoców (skłony w przód, na boki, wspięcia na palce, wyciąganie rąk w różnych kierunkach).

„Marsz z koszyczkiem” – zabawa uspokajająca.

Dzieci maszerują po obwodzie koła z jedną ręką luźno wzdłuż ciała, drugą zgiętą w łokciu, jakby trzymały koszyczek. Na akcent zmieniają kierunek marszu oraz układ rąk.

Przygotowanie do śniadania – mycie rąk.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

Zajęcie 1 – Matematyka

„Jesienne rytmy” – stukanie, układanie i rysowanie.

CELE:

- zauważanie regularności w serii elementów,
- rozwijanie percepcji wzrokowej, pamięci i spostrzegawczości,
- polisensoryczne poznawanie świata.

Pomoce dydaktyczne: kasztany, żołędzie, papier, marker, chusta, patyki (okazy naturalne dla nauczyciela, patyczki matematyczne dla dzieci), jabłka, orzechy, karty pracy „Między nami Emotkami” cz. 1, str. 28.

PRZEBIEG:

1. „Kasztany i żołędzie” – zabawa z elementem kodowania.

Nauczyciel ustala z dziećmi, że kółko będzie oznaczać kasztana, a owal – żołędzia. Następnie prowadzący rysuje dowolny układ na tablicy, np. koło, koło, owal, owal, a dzieci przed sobą na dywanie układają: kasztan, kasztan, żołędź, żołędź. Kolejny układ to np. koło, owal, koło, owal; dzieci układają kasztan, żołędź, kasztan, żołędź itd.

2. „Kasztankowe rytmy” – wystukiwanie rytmów na podstawie układów kół.

Dzieci wyposażone w dwa kasztany realizują rytm zaznaczony kółkami na tablicy, np. o ooo lub oooooo oo.

3. „Kto odgadnie, który to rytm?” – ćwiczenie słuchowe.

Nauczyciel wygrywa za pomocą kasztanów pewien rytm, dzieci próbują odnaleźć na tablicy odpowiedni układ kół.

4. „Zapamiętaj rytm” – układanie rytmów wg wzoru.

Nauczyciel układa prosty rytm, np. kasztan, patyk, kasztan, patyk. Po 1 minucie przykrywa kasztany i patyki chustką, a dzieci z pamięci próbują ułożyć zapamiętany wzór. Zmiany układów rytmicznych.

5. Układanie wysłuchanych rytmów z materiału przyrodniczego.

Nauczyciel zwraca się do dzieci: Ułóż tyle jabłek, ile razy podskoczę, ułóż tyle orzechów, ile razy zaklaszczę w dłonie. Po wykonaniu ćwiczenia prowadzący prosi wybrane dziecko, aby ułożyło rytm z jabłek lub orzechów na podstawie kolejnych serii podskoków i klaśnieć. Zmiany dzieci.

6. „Dzieci i drzewa” – zabawa orientacyjno-porządkowa.

Dzieci łączą się w pary, jedno dziecko jest drzewem (stoi nieruchomo), drugie biega; na hasło „ukryj się” – kuca przy swoim drzewem; potem zmiana.

7. „Owocowo-warzywne rytmy” – **karta pracy „Między nami Emotkami” cz. 1, str. 28.**

4-latki:

Dzieci ustalają, jak należy uzupełnić rytm, łączą linią właściwy obrazek z odpowiednim miejscem w szeregu owocowo-warzywnym.

5-latki:

Dzieci indywidualnie, a potem chórem wypowiadają w ustalonym rytmie pierwsze głoski w nazwach owoców i warzyw.

Zajęcie 2 – Muzyka

„Jesienne rymowanki” – recytowanie prostych tekstów w trzech rejestrach głosu.

CELE:

- posługiwanie się głosem niskim, wysokim lub średnim oraz szeptem, półgłosem, głośno, cienko, grubo,
- szybkie reagowanie na sygnał nauczyciela,
- przyzwyczajanie do równoczesnego rozpoczynania recytacji.

Pomoce dydaktyczne: okazy przyrodnicze: kasztan, żołędź, liść, szyszka, płyta CD utwór 11.

PRZEBIEG:

1. „Jesienna muzyka” – zabawa z el. kodowania. Dzieci stoją w kręgu. Nauczyciel ustala z dziećmi, że uniesienie do góry konkretnego okazu przyrodniczego będzie oznaczać jakiś dźwięk:
kasztan – stuknięcie piąstkami o siebie,
żołędź – tupnięcie,
liść – zaszuranie nogami,
szyszka – wypowiadanie „szszszszsz”.

2. „To jest mój głos” – ćwiczenie emisyjne.

Nauczyciel prosi dzieci, by każdy po kolei spokojnie i wyraźnie powiedział „To jest mój głos”.

3. „Złota jesień” – recytowanie rymowanki w trzech rejestrach głosu.

Dzieci recytują rymowanki głosem niskim, wysokim lub średnim. Nauczyciel unosi dłoń do góry, trzymając ją na wysokości klatki piersiowej lub nisko.

rymowanka I:

Idzie jesień, złota jesień,
bukiet liści w koszu niesie.

rymowanka II:

Spadła gruszka do fartuszka,
a za gruszką dwa jabłuszka.

rymowanka III:

Por, marchewka i pietruszka
już wskoczyły do garnuszka.

3. „Łańcuszek dźwięków” – ćwiczenie emisyjne.

Dzieci siedząc w kręgu powtarzają to samo zdanie, mówiąc szeptem (pierwsza osoba), półgłosem (druga osoba), głośno (trzecia osoba):

„Ładna buzia nie jest blada,
gdy owoców dużo zjada”.

4. „Karuzela” – płąs ze śpiewem. **Płyta CD utwór 11.**

Chłopcy dziewczęta, dalej spieszymy się.

Karuzela czeka, woła nas z daleka.

Starsi już poszli a młodsi jeszcze nie.

Hejże ha! Hejże ha! Śpieszmy się!

Hej hopsa. Jak ona szybko mknie.

Hej dalej, dalej do zabawy spieszmy się.

Hej hopsa sa. Jak ona szybko mknie.

Hej dalej, dalej do zabawy spieszmy się.

5. „Wiatraczki” – zabawa ruchowo-naśladowcza.

Dzieci z rozłożonymi rękami obracają się wokół siebie, naśladując wiatraczki (przy akompaniamencie tamburyna). Na przerwę w graniu opuszczają ręce wzdłuż tułowia.

PO POŁUDNIU

Słuchanie dowolnie wybranej książeczki.

„Coś wpadło nie do tego kosza” – karta pracy „Między nami Emotkami” cz. 1, str. 29.

4-latki:

Dzieci analizują zawartość dwóch koszy i odnajdują elementy, które nie pasują do zawartości, skreślają je; łączą burak, arbuz i kalafior z właściwym koszem.

5-latki:

Dzieci analizują zawartość dwóch koszy i odnajdują elementy, które nie pasują do zawartości; dorysowują do zamieszczonego owalu dowolne elementy tak, by powstał owoc albo warzywo.

„Piłka w kole” – zabawa z elementem rzutu.

Dzieci stoją w kole. Nauczyciel wrzuca do środka piłkę. Zadaniem dzieci jest rzucanie i łapanie piłki tak, aby nie dopuścić, by wypadła poza koło.

Przygotowanie do podwieczorku – mycie rąk.

„Turkuć podjadek” – zabawa dydaktyczna.

Dzieci siedzą w kole, trzymają ręce z tyłu. W obręczy (jak na talerzu) leżą wybrane warzywa i owoce (5-6 sztuk). Jedno dziecko siada przy obręczy i zakłada na chwilę opaskę na oczy, inne w tym czasie zabiera jeden produkt i chowa za plecami. Zgadujący odsłania oczy, sprawdza, czego brakuje na talerzu i próbuje odkryć, kto produkt zabrał.

Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań.

TEMAT KOMPLEKSOWY:

6. ZŁOTA JESIEŃ WOKÓŁ NAS

Dzień 1

Temat dnia: Za co lubimy jesień?

DZIECKO:

- określi cechy przedmiotów,
- odtworzy jesienne odgłosy,
- weźmie udział w wycieczce do parku,
- zapamięta kształty liści,
- narysuje z kolegą wspólny obrazek.

Propozycja wpisu do dziennika zajęć:

I. Realizowane obszary podstawy programowej: I.6, III.5, IV.5, IV.2, IV.1, I.5

Zabawy dowolnie wybraną zabawką. [I.6, III.5]

Cel: zgodne dzielenie się zabawkami.

„Patrzę i widzę” – zabawa słowna. [IV.5, IV.2]

Cel: określanie cech przedmiotów.

„Jesienne odgłosy” – zabawa ortofoniczna. [IV.1]

Cel: rozwijanie poprawnej wymowy.

Ćwiczenia poranne zestaw nr 6. [I.5]

Cel: ożywienie, podniesienie energii.

II. Realizowane obszary podstawy programowej: IV.18, II.11, I.2, III.5, I.5, IV.2

„Park jesienią” – wycieczka do parku. [IV.18, II.11, I.2]

Cel: odkrywanie zjawisk zachodzących w przyrodzie wraz ze zmianą pory roku.

„Ślalom” – zabawa z elementem biegu. [III.5, I.5]

Po powrocie do przedszkola – podsumowanie spostrzeżeń dzieci. [IV.2]

III. Realizowane obszary podstawy programowej: IV.7, IV.9, I.5, IV.8, I.6, III.1

Słuchanie wybranej przez nauczyciela muzyki. [IV.7]

Cel: rozwijanie wrażliwości na piękno muzyki.

„Kształty liści” – karty pracy „Między nami Emotkami” cz. 1 str. 30. [IV.9]

Cel: rozwijanie percepcji wzrokowej.

„Kamień” – zabawa ruchowo-naśladowcza. [I.5]

„Obrazek we dwoje” – zabawa rysunkowa. [IV.8]

Cel: rozwijanie umiejętności współpracy w parze.

Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań. [I.6, III.1]

Cel: zgodne dzielenie wspólnej przestrzeni.

Rozwijane kompetencje kluczowe:

- kompetencje w zakresie rozumienia i tworzenia informacji;
- kompetencje matematyczne oraz kompetencje w zakresie nauk przyrodniczych, technologii i inżynierii;
- kompetencje cyfrowe;
- kompetencje osobiste, społeczne i w zakresie uczenia się;
- kompetencje w zakresie przedsiębiorczości.

RANEK

Zabawy dowolnie wybraną zabawką.

„Patrzę i widzę” – zabawa słowna.

Dziecko rozpoczyna zabawę mówiąc: „Patrzę i widzę coś, co jest... (podaje cechę, np. puchate). Ten, kto zgadnie pierwszy, o jaki przedmiot chodzi, prowadzi dalej zabawę.

„Jesienne odgłosy” – zabawa ortofoniczna.

Nauczyciel wypowiada zgłoski: kap, wiu, szu, chlap, pac, bęc, dzieci je naśladują, po każdym dźwięku ustalają, w jaki sposób może się on kojarzyć z jesienią, np. kap pasuje do deszczu, wiu – do wiatru, szu – do szelestu liści, chlap – do skakania po kałużach, pac – do spadających owoców do koszyka, bęc – do spadającego na ziemię kasztana.

Ćwiczenia poranne zestaw 6.

„Na drzewie, pod drzewem” – zabawa orientacyjno-porządkowa.

Dzieci poruszają się po sali w rytmie tamburyna, na hasło „na drzewie” zatrzymują się z rękami wysoko uniesionymi do góry. Na hasło „pod drzewem” wykonują przysiad podparty.

„Dziupla” – ćwiczenie dużych grup mięśniowych.

Dzieci spletają palce, tworząc z rąk dziuplę. Unoszą splecione ręce zgodnie z poleceniem nauczyciela: dziupla wysoko, nisko, z boku, wejdź do dziupli, wyjdź z dziupli.

„Maszerują dzieci” – zabawa uspokajająca.

Dzieci maszerują w kole, mówiąc rytmicznie: „Maszerują dzieci raz, dwa, trzy (na trzy wyskok w górę), słońce pięknie świeci raz, dwa, trzy (idą na palcach i na trzy wyskok w górę).

Przygotowanie do śniadania – mycie rąk.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

Zajęcie 1 – Rozwijanie mowy i myślenia

„Park jesienią” – wycieczka do parku.

CELE:

- odkrywanie zjawisk zachodzących w przyrodzie wraz ze zmianą pory roku,
- rozpoznawanie gamy ciepłych barw,
- rozwijanie wrażliwości na piękno przyrody.

PRZEBIEG:

Przed wyjazdem:

1. Podanie celu wycieczki: odkrywanie cech złotej jesieni.
2. Przypomnienie o zasadzie nieoddalania się od grupy, kulturalnego zachowania się w miejscach publicznych.
3. Wycieczka do parku.
Obserwowanie drzew i krzewów rosnących w parku; zwrócenie uwagi na jesienny koloryt, zachęcenie do wielozmysłowego poznawania otaczającej przyrody: chodzenie, bieganie, podrzucanie opadłych liści; poszukiwanie największego i najmniejszego liścia; szukanie liścia, który jest cały żółty, następnie takiego, który ma trzy kolory, czterech liści z czterech różnych drzew.
4. „Słalom” – pokonanie wyznaczonej trasy slalomem (bieg w obie strony).
5. Zebranie spostrzeżeń dzieci po powrocie do przedszkola.
Nauczyciel pyta dzieci, co zapamiętały z wycieczki, na co zwróciły swoją uwagę.

Przygotowanie do obiadu – mycie rąk.

PO POŁUDNIU

Słuchanie wybranej przez nauczyciela muzyki.

„Kształty liści” – karta pracy „Między nami Emotkami” cz. 1, str. 30.

4-latki:

Dzieci otaczają pętlą liście o charakterystycznych kształtach – dłoni, piórka, serduszka. Kolor pętli jest przypisany do konkretnego kształtu.

5-latki:

Dzieci otaczają pętlą liście o charakterystycznych kształtach – dłoni, piórka, trójkąta, serduszka. Kolor pętli jest przypisany do konkretnego kształtu.

„Kamień” – zabawa ruchowo-naśladowcza.

Dzieci stoją nieruchomo i wyobrażają sobie, że przed każdym z nich leży ciężki kamień, który za chwilę będą musiały podnieść. Na sygnał wolnego uderzenia w bębenek wykonują ćwiczenie – podnoszą kamień, a następnie maszerują z wyobrażonym kamieniem.

Przygotowanie do podwieczorku – mycie rąk.

„Obrazek we dwoje” – zabawa rysunkowa.

Dzieci malują parami obrazek na jednej kartce, trzymaną wspólnie kredką. Biorą ją razem do rąk i nie rozmawiając przy pracy, wspólnie rysują np. tańczące liście na wietrze.

Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań.

Dzień 2

Temat dnia: Kolory jesieni.

DZIECKO:

- utrwali nazewnictwo kolorów,
- pozna właściwości liści jesiennych,
- wysłucha opowiadania pt. „Żłota jesień”,
- wykona pracę plastyczną pt. „Brzozy”,
- przejdzie bez kontroli wzroku z punktu A do punktu B,
- weźmie udział w zabawach z chustą animacyjną.

Propozycja wpisu do dziennika zajęć:

I. Realizowane obszary podstawy programowej: I.6, II.7, III.5, IV.12, I.5

Zabawy dowolnie wybraną zabawką. [I.6, II.7]

Cel: nabywanie kompetencji społeczno-emocjonalnych.

„Kolory” – zabawa dydaktyczna. [III.5]

Cel: ścisłe przestrzeganie reguł zabawy.

„Skarby jesieni” – zabawy sensoryczne. [IV.12]

Cel: wyznaczanie konsekwentnych serii.

Ćwiczenia poranne zestaw nr 6. [I.5]

II. Realizowane obszary podstawy programowej: IV.2, IV.5, II.1, I.5, IV.8, I.7, I.4, III.5

„Żłota jesień” – opowiadanie nauczyciela na podstawie utworu M. Jelonek z cyklu „Ach, te emocje!” cz. 2. [IV.2, IV.5, II.1]

Cel: akceptacja przemijania; pogodzenie się z faktem, że wszystko ma swój koniec.

„Jadące wózki z marchewką” – zabawa bieżna. [I.5]

„Brzozy” – technika łączona (wycinanie, malowanie techniką 5 palców). [IV.8, I.7]

Cel: koncentracja na demonstracji i instrukcji słownej nauczyciela.

Zabawy na powietrzu – rzucanie szyszkami do drzew. [I.4, III.5]

Cel: rozwijanie celności rzutów.

III. Realizowane obszary podstawy programowej: IV.3, III.9, IV.14, I.5, IV.1 III.1, I.6

Słuchanie wybranej książki z kącika czytelniczego. [IV.3]

Cel: wzbogacanie czynnego i biernego słownika.

„Droga przez park” – zabawa integracyjna. [III.9, IV.14]

Cel: budzenie zaufania do drugiej osoby.

„Kamień” – zabawa ruchowo-naśladowcza. [I.5]

„Spadające liście pani Jesieni” – zabawa z chustą animacyjną. [IV.1]

Cel: kontrolowanie ruchów swojego ciała.

Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań. [III.1, I.6]

Cel: budowanie pozytywnych relacji z innymi dziećmi.

Rozwijane kompetencje kluczowe:

- kompetencje w zakresie rozumienia i tworzenia informacji;
- kompetencje matematyczne oraz kompetencje w zakresie nauk przyrodniczych, technologii i inżynierii;
- kompetencje osobiste, społeczne i w zakresie uczenia się;
- kompetencje w zakresie przedsiębiorczości;
- kompetencje w zakresie świadomości i ekspresji kulturalnej.

RANEK

Zabawy dowolnie wybraną zabawką.

„Kolory” – zabawa dydaktyczna.

Dziecko, które poprowadzi zabawę, trzyma piłkę. Pozostałe dzieci siadają w szeregu naprzeciw niego. Prowadzący rzuca piłkę po kolei do każdego uczestnika, wymieniając przy tym różne kolory. Dzieci łapią i odrzucają piłkę. Nie można jej złapać, gdy rzucający piłkę powie „czarny!”. Jeśli to nastąpi, trzeba zrobić 5 przysiadów.

„Skarby jesieni” – zabawy sensoryczne.

Układanie liści od najmniejszego do największego i na odwrót.

Układanie liści od najjaśniejszego do najciemniejszego.

Ćwiczenia poranne zestaw 6.

„Na drzewie, pod drzewem” – zabawa orientacyjno-porządkowa.

Dzieci poruszają się po sali w rytmie tamburyna, na hasło „na drzewie”, zatrzymują się z rękami wysoko uniesionymi do góry. Na hasło „pod drzewem”, wykonują przysiad podparty.

„Dziupla” – ćwiczenie dużych grup mięśniowych.

Dzieci spletają palce, tworząc z rąk dziuplę. Unoszą splecione ręce zgodnie z poleceniem nauczyciela: dziupla wysoko, nisko, z boku, wejdź do dziupli, wyjdź z dziupli.

„Maszerują dzieci” – zabawa uspokajająca.

Dzieci maszerują w kole mówiąc rytmicznie: „Maszerują dzieci raz, dwa, trzy (na trzy wyskok w górę), słońce pięknie świeci raz, dwa, trzy (idą na palcach i na trzy wyskok w górę)

Przygotowanie do śniadania – mycie rąk.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

Zajęcie 1 – Rozwijanie mowy i myślenia

„Żłota jesień” – opowiadanie nauczyciela na podstawie utworu M. Jelonek z cyklu „Ach, te emocje!” cz. 2.

CELE:

- akceptacja przemijania; pogodzenie się z faktem, że wszystko ma swój koniec,
- przygotowanie do definiowania,
- wzrost zainteresowań środowiskiem przyrodniczym.

Pomoce dydaktyczne: karty pracy „Między nami Emotkami” cz. 1 str. 31, tamburyn.

PRZEBIEG:

1. „Żłota jesień” – słuchanie utworu M. Jelonek z cyklu „Ach, te emocje!” cz. 2.

„ACH, TE EMOCJE!”

Maciek do przedszkola zawsze chodził z tatą – wspólne poranki są miłe: można razem nieśpiesznie zjeść śniadanie, założyć dwie różne skarpety, w międzyczasie pobawić się w policjanta i złodzieja, a na koniec pójść do przedszkola przez najpiękniejszy na świecie park – park nieopodal domu Maćka i jego rodziców.

– Robi się coraz chłodniej. Brak czapki to już kiepski pomysł, synku – powiedział podczas jednej z wędrówek tata, po czym wyciągnął z plecaka zieloną czapkę i naciągnął Maćkowi na uszy, całując go w nos. – Pogoda się zmienia. Wczoraj w powietrzu czuć było jeszcze lato, a dziś już pachnie jesienią – tłumaczył.

Choć do przedszkola było już niedaleko, Maciek zdążył się jeszcze rozejrzeć. Tata miał rację! Wydawało mu się, że wczoraj jeszcze park był cały zielony, słońce lekko grzało jego policzki, a dziś? Dziś na chodniku leżało już kilka liści: jeszcze nie złotych, jak to bywa jesienią, ale już nie tak intensywnie zielonych, jak latem.

– Szkoda, że lato minęło... Co teraz? Co będziemy robić? – ze smutkiem w głosie zapytał Maciek, gdy żegnał się z tatą w przedszkolnej szatni.

– Synku! Jak to: co będziemy robić? Jesień to piękna pora roku: ma wyjątkowe kolory! Owszem, szybciej robi się ciemno, i częściej pada deszcz, ale nie ma złej pogody na zabawę – są tylko złe ubrania! – wyjaśnił tata, dodając Maćkowi otuchy.

Szybko, bo już po kilku dniach okazało się, że tata miał rację: wystarczyła kurtka przeciwdeszczowa, kalosze i chęci, by droga do przedszkola jesienią była równie wspaniała, co latem.

– Jesień jest jednak super! Miło wykąpać się w szeleszczących liściach, szukać kasztanów i robić z nich figurki – przyznał Maciek.

– Możemy też skakać przez mniejsze i większe kałuże, jeść aromatyczną, jesienną zupę dyniową i jeść ciasto ze śliwkami, o które trudno wosnąć i latem. Może spróbujemy dziś przygotować te jesiennie potrawy? – zapytał tata.

– Świetny pomysł! – krzyknął chłopiec, który nie mógł doczekać się powrotu z przedszkola do domu i wspólnego gotowania z rodzicami.

Do domu przyniósł piękny, jesienny bukiet – spryskany specjalnym sprejem, by był trwały i cały rok przypominał, że jesień wcale nie musi być smutna i szara.

Komentarz M. Rotkiel:

Umiejętność akceptacji przemijania i tego, że wszystko, co fajne, ma swój koniec, ale jednocześnie może być on początkiem czegoś nowego i dobrego - to ważna emocjonalna kompetencja. Początki tej nauki to okres przedszkolny, w czasie którego na prostych przykładach możemy wytłumaczyć dzieciom zasadę, że coś się kończy, aby mogło zacząć się coś nowego i również fajnego. Doskonałym narzędziem do omówienia tego tematu jest opowiadania o Maćku i jego dylematach. Pozwólmy, aby dziecko opowiedziało historię i wyciągnęło wnioski samo, dopytajmy więc: *„Czym zasmucił się Maciek?”*, *„Co mówił i co tłumaczył mu tata, aby go pocieszyć?”*, *„Czy okazało się, że tata chłopca miał rację?”*, *„Co polubił w jesieni Maciek i czy jego nastrój się poprawił?”*. Wesprzyjmy dziecko w tym, aby spróbowało samo wyciągnąć wnioski z tej historii i poszukało puenty, dopytajmy: *„Czego twoim zdaniem uczy nas opowiadanie o Maćku?”*, *„Czy też czasami smucisz się, że coś się kończy, a potem okazuje się, że dzięki temu zaczyna się coś nowego co też jest fajne i przyjemne?”*. Podajmy pomocne przykłady. Porozmawiamy o ważnych emocjach, które wtedy odczuwamy, najpierw to może być smutek, a nawet złość, a potem, gdy okazuje się, że nowa sytuacja ma plusy, że jest w niej coś miłego, to pojawia się zaskoczenia, a później radość. Możemy rozwinąć temat, pytając: *„Czy jeśli nic by się nie zmieniło i zawsze było tak samo, to było by to ciekawe?”*. Poprośmy o przykłady sytuacji, w których zmiana jest okazją do doświadczenia czegoś również ekscytującego, tak jak koniec wakacji i powrót do przedszkola i ulubionych kolegów. Wakacje są super, ale dobrze, że się kończą i zaczyna się ulubione przedszkole, prawda?

Krótką rozmowa na temat utworu:

- O jakiej części ubrania zapomniał Maciek, wybierając się do przedszkola?
- Czy zasmucił się Maciek?
- Co mówił i co tłumaczył mu tata, aby go pocieszyć?
- Czy okazało się, że tata chłopca miał rację?
- Co polubił w jesieni Maciek i czy jego nastrój się poprawił?
- Jakie pomysły na jesiennie zabawy miał Maciek i tata Maćka?
- Jakie pomysły na zabawy jesiennie macie wy?

2. Rozwiązywanie zagadek o tematyce jesiennnej.

Nauczyciel zaprasza dzieci do rozwiązywania zagadek, których rozwiązania można znaleźć w treści opowiadania.

W lecie ma daszek, zimą – pomponik.

czapka

4. Dla zainteresowanych: Zabawy z literą „A”. **Karta pracy „Między nami Emotkami” cz. 1 str. 31.**

4-latki:

Dzieci słuchają rymowanki o Ali i Adamie, rysują nogi stołu i część arbuza po śladzie, kolorują te elementy.

5-latki:

Dzieci słuchają rymowanki o Ali i Adamie, wymieniają wszystkie wyrazy zaczynające się głosem „a”, ozdabiają literę „A” rysunkami arbuzów.

5. „Jadące wózki z marchewką” – zabawa bieżna.

Dzieci dobierają się parami. Stają jedno za drugim i podają sobie ręce. Bieg w różnym tempie (tamburyn): wolno – wózki pełne marchewki, szybko – wózki puste.

Zajęcie 2 – Plastyka

„Brzozy” – technika łączona (wycinanie, malowanie techniką 5 palców).

CELE:

- wzbogacenie wiedzy przyrodniczej,
- koncentracja na demonstracji i instrukcji słownej nauczyciela,
- rozwijanie wytrwałości podczas wykonywania bardziej pracochłonnego zadania.

Pomoce dydaktyczne: tablica demonstracyjna nr 7, gazety czarno-białe, mazaki, farby plakatowe, brązowe kartki z bloku technicznego, klej.

PRZEBIEG:

1. „Zielony listek” – słuchanie wiersza J. Żarniewskiej.

„Zielony listek”

Był sobie zielony listek
Miał długi, mocny ogonek.
Huśtał się lekko na wietrze,
i błyszczał w słońcu na klonie.
Gdy przyszła malarka Jesień,
okryła go żółcią, czerwienią.
Wiatr zawiał i strącił go z drzewa,
by unieść za chwilę nad ziemią.

Pytanie do dzieci: Czy wiecie, dlaczego jesienią liście spadają z drzew?

Informacje do przekazania dzieciom:

Każdy mały liść to wielka fabryka substancji odżywczych, która daje drzewu energię, żeby żyć i rosnąć. Przez wiosnę i lato drzewo zgromadziło wystarczające zapasy pożywienia, aby pozwolić sobie na dłuższy urlop i „zimowy sen”. Liście, które nie produkują pożywienia, nie są już drzewu potrzebne i dlatego spadają. Dodatkowo są mało odporne na przymrozki, a „gołe” drzewo lepiej poradzi sobie z mocnym wiatrem i opadami śniegu.

2. „Drzewa jesienią” – wspólne oglądanie planszy edukacyjnej. **Tablica demonstracyjna nr 7.**

Porównywanie wyglądu drzew, próby nazywania drzew: klon, dąb, kasztanowiec, brzoza. Nazywanie kolorów liści.

3. „Brzozy” – technika łączona (wycinanie, malowanie techniką 5 palców).

Dzieci wycinają paski z gazet czarno-białych (pnie drzew) i nakleja je na brązowej kartce w pewnych odstępach. Następnie techniką 5 palców malują listki w jesiennych barwach w górnej części drzew. Na koniec obrysowują czarnym mazakiem dolne i środkowe, bezlistne części pni drzew.

4. Wspólne oglądanie prac. Zwrócenie uwagi na liczbę brzoź. Wykorzystanie prac jako dekoracji sali.

5. „Dzieci i drzewa” – zabawa orientacyjno-porządkowa.

Dzieci łączą się w pary, jedno dziecko jest drzewem (stoi nieruchomo), drugie biega; na hasło „ukryj się” – kuca przy swoim drzewem; potem zmiana.

Zabawy na powietrzu – rzucanie szyszkami do drzew.

Przygotowanie do obiadu – mycie rąk.

PO POŁUDNIU

Słuchanie wybranej książeczki.

„Droga przez park” – zabawa integracyjna.

Nauczyciel rozkłada w sali dowolne przeszkody. Wybiera dwoje dzieci do zabawy. Jedno dziecko zakłada opaskę na oczy, drugie przeprowadza kolegę, trzymając go za przedramię i wydając precyzyjne polecenia.

Dzieci 4-letnie prowadzi nauczyciel.

„Kamień” – zabawa ruchowo-naśladowcza.

Dzieci stoją nieruchomo i wyobrażają sobie, że przed każdym z nich leży ciężki kamień, który za chwilę będą musiały podnieść. Na sygnał wolnego uderzenia w bębenek wykonują ćwiczenie – podnoszą kamień, a następnie maszerują z wyobrażonym kamieniem.

Przygotowanie do podwieczorku – mycie rąk.**„Spadające liście pani Jesieni” – zabawa z chustą animacyjną.**

Dzieci trzymają chustę animacyjną za uchwyty. Nauczyciel umieszcza garść liści na chuście. Uczestnicy napinają chustę animacyjną i zaczynają nią poruszać. Zadaniem dzieci jest wykonywanie takich ruchów chustą, aby jak najmniej liści spadło na podłogę. Zabawę prowadzimy kilka minut – możemy prosić dzieci o szybkie/wolne/mocne/delikatne poruszanie chustą.

Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań.

Dzień 3

Temat dnia: Zmysłami poznajemy jesień.

DZIECKO:

- wykorzysta w zabawie kasztany i liście,
- policzy kasztany bez kontroli wzroku,
- weźmie udział w zabawach z kodowaniem,
- pozna piosenkę pt. „To jesieni znak”,
- ozdobi suknię pani Jesieni,
- utrwali piosenkę „To jesieni znak”.

Propozycja wpisu do dziennika zajęć:

II. Realizowane obszary podstawy programowej: I.6, III.1, IV.1, IV.15, I.5

Zabawy dowolnie wybraną zabawką. [I.6, III.1]

Cel: zacieśnianie więzi koleżeńskich.

„Dotyk i zapach jesieni” – zabawa sensoryczna. [IV.1]

Cel: odbieranie i przetwarzanie bodźców.

„Ile kasztanów widzisz?” – zabawa matematyczna. [IV.15]

Cel: rozwijanie umiejętności odwzorowywania liczebności zbioru.

Ćwiczenia poranne zestaw nr 6. [I.5]

III. Realizowane obszary podstawy programowej: IV.9, IV.15, II.4, I.5, IV.7, IV.2, I.4, IV.1

Zabawy z kodowaniem. [IV.9, IV.15, II.4]

Cel: rozwijanie umiejętności krytycznego i logicznego myślenia, wnioskowania.

„Ruchomy most” – zabawa z elementem równowagi. [I.5]

„To jesieni znak” – wprowadzenie do nauki piosenki. [IV.7, IV.2]

Cel: wzbogacenie wiedzy przyrodniczej.

Zabawy na powietrzu – układanie wzorów z kamyków, liści, szyszek. [I.4, IV.1]

Cel: poznawanie właściwości tworzywa przyrodniczego.

IV. Realizowane obszary podstawy programowej: IV.7, IV.8, I.5, IV.7, I.6, I.7

Słuchanie muzyki relaksacyjnej. Płyta CD utwór 2. [IV.7]

Cel: rozluźnienie, regeneracja organizmu.

„Suknia pani Jesieni” – zabawa plastyczna. [IV.8]

Cel: rozwijanie zdolności współdziałania.

„Cebulki” – zabawa orientacyjno-porządkowa. [I.5]

„To jesieni znak” – utwórz piosenkę. Płyta CD utwór 13. [IV.7]

Cel: rozwijanie poczucia rytmu.

Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań. [I.6, I.7]

Cel: wyrabianie nawyku sprzątanego po zabawie.

Rozwijane kompetencje kluczowe:

- kompetencje w zakresie rozumienia i tworzenia informacji;
- kompetencje matematyczne oraz kompetencje w zakresie nauk przyrodniczych, technologii i inżynierii;
- kompetencje cyfrowe;
- kompetencje osobiste, społeczne i w zakresie uczenia się;
- kompetencje w zakresie przedsiębiorczości;
- kompetencje w zakresie świadomości i ekspresji kulturalnej.

RANEK

Zabawy dowolnie wybraną zabawką.

„Dotyk i zapach jesieni” – zabawa sensoryczna.

Dzieci podają sobie z rąk do rąk pudełko z naturalnymi okazami liści; mieszając delikatnie liście w kartonie, wyszukują ukryte w nich kasztany. Przedszkolaki podrzucają i łapią kasztany. Rysują „na niby” kasztanami różne wzory na podłodze. Stukają kasztanem o kasztan kolegi, kasztanami o podłogę przed sobą, kasztanami o kolana na zmianę: jedno, drugie, jedno, drugie. Noszenie kasztana na głowie i na wyciągniętej dłoni.

„Ile kasztanów widzisz?” – zabawa matematyczna.

Nauczycielka wyjmuje z woreczka pewną liczbą kasztanów, zadaniem dzieci jest ułożenie przed sobą takiej samej liczby małych klocków.

Ćwiczenia poranne zestaw 6.

„Na drzewie, pod drzewem” – zabawa orientacyjno-porządkowa.

Dzieci poruszają się po sali w rytmie tamburyna, na hasło „na drzewie”, zatrzymują się z rękami wysoko uniesionymi do góry. Na hasło „pod drzewem” wykonują przysiad podparty.

„Dziupla” – ćwiczenie dużych grup mięśniowych.

Dzieci spletały palce, tworząc z rąk dziuplę. Unoszą splecione ręce zgodnie z poleceniem nauczyciela: dziupla wysoko, nisko, z boku, wejdź do dziupli, wyjdź z dziupli.

„Maszerują dzieci” – zabawa uspokajająca.

Dzieci maszerują w kole, mówiąc rytmicznie: „Maszerują dzieci raz, dwa, trzy (na trzy wyskok w górę), słońce pięknie świeci raz, dwa, trzy (idą na palcach i na trzy wyskok w górę).

Przygotowanie do śniadania – mycie rąk.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

Zajęcie 1 – Matematyka

Zabawy z kodowaniem.

CELE:

- rozwijanie umiejętności krytycznego i logicznego myślenia, wnioskowania,
- rozwijanie pamięci dowolnej,
- odczuwanie radości i zadowolenia z pokonywania trudności.

Pomoce dydaktyczne: duże obręcze, płyta CD utwór 3, 7, kubki plastikowe, kostka, karta pracy „Między nami Emotkami” cz. 1, str. 32, liście, tamburyn.

PRZEBIEG:

1. „Gimnastyczna gąsienica” – dekodowanie informacji. **Płyta CD utwór 7.**

Nauczyciel układa na podłodze gąsienicę z dużych kolorowych obręczy. Pierwsza grupa dzieci ustawia się w rzędzie i idzie w rytm muzyki, wchodząc kolejno do obręczy rozłożonych na podłodze. Na pauzę w muzyce dzieci się zatrzymują, sprawdzają, w jakim kolorze jest obręcz, w której aktualnie stoją, i wykonują ćwiczenie wg instrukcji:

- zielona obręcz – wykonujemy przysiady,
- czerwona obręcz – skaczemy jak piłeczki,
- niebieska obręcz – stoimy na jednej nodze,
- żółta obręcz – tupiemy w podłogę.

Dzieci, które stoją poza obręczami, kontrolują prawidłowość wykonywanych przez kolegów ćwiczeń. Potem ćwiczenie wykonuje druga grupa.

2. „Zbuduj wieżę według kodu” – układanie kubków wg kodu.

Nauczyciel umieszcza na tablicy kolorowe kartki w ustalonej przez siebie kolejności. Dzieci odzwierciedlają ten wzór za pomocą kubków na dywanie. Stopniowo nauczyciel zwiększa trudność (5-latki) i umieszcza kolorowe kartki piętrowo; wówczas dzieci również tworzą piętrowe wieże.

3. Czy znasz magiczną liczbę 3? – dekodowanie informacji.

Nauczyciel ustala z dziećmi, że liczba 1 będzie oznaczać dotknięcie do nosa, liczba 2 – złapanie rękoma za kolana, liczba 3 – pogłaskanie się po grzywcę/włosach. Następnie prowadzący wymienia liczby w dowolnej kolejności, dzieci wykonują zapamiętane ruchy.

4. Zabawa z kostką.

Dzieci siadają w kole. Każde dziecko przelicza, ile oczek wyrzuciło na kostce i podskakuje tyle razy.

5. „Zapamiętaj i wykonaj” – zabawa muzyczno-ruchowa z elementem kodowania. **Płyta CD utwór 3.**

Dzieci tańczą do muzyki, podczas pauzy słuchają określonego instrumentu, którego dźwięk oznacza, w jaki sposób będą tańczyć podczas kolejnego fragmentu muzyki: dźwięk bębna – taniec na siedząco, dźwięk tamburyna – taniec w parach, dźwięk marakasów – taniec z uniesionymi rękoma.

6. „Jeden, dwa, trzy!” – zabawa ruchowo-matematyczna.

Nauczyciel rozdaje dzieciom liście – do jednej ręki 1 listek jesienny, do drugiej ręki 2 liście jesiennie. Dzieci poruszają się zgodnie z akompaniamentem tamburyna, na hasło: „jeden!” – podnoszą do góry 1 listek, na hasło: „dwa!” – podnoszą do góry 2 listki, na hasło: „trzy!” – podnoszą obie ręce do góry, pokazując 3 listki. Częste zmiany haseł.

7. „Ruchomy most” – zabawa z elementem równowagi.

Dzieci chodzą po wyznaczonej linii, stawiając stopę przed stopą.

8. „Ile żołędzi schowała wiewiórka w dziupli?” – karta pracy **„Między nami Emotkami” cz. 1, str. 32.****4-latki:**

Dzieci pokonują labirynt, ustalając, którą drogą ma pójść wiewiórka, aby trafić do dziupli.

5-latki:

Dzieci rysują na planszy drogę wiewiórki do żołędzi, zwracając uwagę na kierunek strzałek w umieszczonym kodzie.

Zajęcie 2 – Muzyka

„To jesieni znak” – wprowadzenie do nauki piosenki.

CELE:

- wzbogacenie wiedzy przyrodniczej,
- poznanie tekstu i melodii piosenki o jesieni,
- rozwijanie pamięci słuchowej.

Pomoce dydaktyczne: płyta CD utwór 13, 14, liście i patyki.

PRZEBIEG:

1. „Jakie to drzewo?” – ćwiczenia słuchu fonematycznego.

Nauczyciel wymienia nazwy czterech drzew: klon, lipa, topola, jarzębina. Dzieci dzielą na sylaby każdą z nazw. Następnie prowadzący klaszcze 2 razy i pyta: Jakie to drzewo? (li – pa).
Zadaje kolejne zagadki, klaszcząc 1, 3, 4 razy.

2. „To jesieni znak” – wprowadzenie piosenki do nauki. **Płyta CD utwór 13.**

„To jesieni znak” sł. J. Żarniewska

Kiedy już babie lato
wietrzyk goni nad rzeką
Kiedy czas ruszyć ptakom
w swoją podróż daleką
To jesieni jest znak
O tak!
Kiedy plucha na dworze
moczy trawy i drzewa
Kiedy lis siedzi w norze,
niedźwiedź w gawrze swej ziewa
To jesieni jest znak
O tak!
Kiedy mgła świat otula
i kolory gdzieś gubi
Kiedy chmura brzydula
Swą szarością się chlubi
To jesieni jest znak
O tak!

Krótką rozmowa na temat treści:

- Jak brzmi refren tej piosenki?
- O jakich znakach jesieni jest mowa w piosence?

3. „Ile szelestów, ile trzasków?” – zagadka słuchowa.

Nauczyciel za zasłoną szeleści liśćmi lub łamie suche patyki. Dzieci rozpoznają odgłosy oraz podają ich liczbę.

4. „To jesieni znak” – śpiewanie refrenu piosenki.

5. „Jesień zbiera liście” – zabawa muzyczno-ruchowa. **Płyta CD utwór 14.**

Dzieci siedzą na dywanie w odstępach. Każde z nich otrzymuje 1 liść. Wybrane dziecko – pani Jesień stoi z boku z koszykiem. W czasie muzyki (wersja instrumentalna piosenki) pani

Jesień biega pomiędzy dziećmi i szybko zbiera do koszyka liście.

6. „To jesieni znak” – wspólne śpiewanie nowo poznanej piosenki.

7. „Wyprawa do sadu” – zabawa ruchowo-naśladowcza.

Kiedy nauczyciel gra na bębnie, dzieci biegają po sali. Na przerwę w muzyce naśladują poszczególne czynności wymienione przez nauczyciela: wchodzą po drabinie, zrywają jabłka, schodzą z drabiny, wkładają owoce do kosza, zanoszą je do domu, myją, kroją, jedzą, na koniec głaszczą się po brzuchu.

Zabawy na powietrzu – układanie mandali z kamyków, liści, szyszek.

Przygotowanie do obiadu – mycie rąk.

PO POŁUDNIU

Słuchanie muzyki relaksacyjnej.

„Suknia Pani Jesieni” – zabawa plastyczna.

Dzieci siedzące przy stolikach otrzymują sylwety sukni wycięte z szarego papieru (1 suknia na 1 stolik). Ozdabiają suknię, przyklejając liście (naturalne lub wycięte z papieru), dorysowują mazakami lub kredkami linie, wzory.

Nauczyciel umieszcza na tablicy sylwetę pani Jesieni w sukni identycznych rozmiarów, jak te ozdabiane przez dzieci. Po skończonej pracy, nauczyciel „przymierza” po kolei wszystkie suknie do sylwety pani Jesieni.

„Cebulki” – zabawa orientacyjno-porządkowa.

Dziecko porusza się zgodnie z rytmem tamburyna: biegają, podskakują, maszerują. Na pauzę w graniu kucają i rysują palcem wskazującym na dywanie małe kółka i duże kółka – cebulki. Nauczyciel może za każdym razem prosić o rysowanie cebulek innym palcem, np. kciukiem, palcem serdecznym, wskazującym.

Przygotowanie do podwieczorku – mycie rąk.

„To jesieni znak” – utrwalenie piosenki. Płyta CD utwór 13.

Każde dziecko otrzymuje krążek, który w zabawie będzie parasolem. Podczas pierwszej zwrotki piosenki dzieci poruszają się po sali, trzymając „parasol” nisko. Podczas drugiej zwrotki dzieci „otwierają parasole”, czyli unoszą krążki ponad głowę, trzymając je oburącz. Podczas trzeciej zwrotki dzieci „strząsają krople deszczu z parasoli”. Wszystkie refreny dzieci śpiewają, stojąc w miejscu.

Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań.

Dzień 4

Temat dnia: Jest coraz chłodniej, ubieramy się ciepłej.

DZIECKO:

- zaśpiewa solo nowo poznaną piosenkę,
- odnajdzie w sali jesienne liście,
- weźmie udział w szeregu zabaw i ćwiczeń ruchowych,
- zaprojektuje wzór na jesienny płaszczyk,
- nazwie części garderoby,
- zagra na instrumentach perkusyjnych zgodnie z ustalonym kodem.

Propozycja wpisu do dziennika zajęć:

I. Realizowane obszary podstawy programowej: I.6, III.1, IV.7, IV.14, I.5

Zabawy dowolnie wybraną zabawką. [I.6, III.1]

Cel: realizowanie własnych pomysłów.

„To jesieni znak” – śpiew solowy piosenki. [IV.7]

Cel: utrwalenie tekstu i melodii utworu.

„Poszukiwania jesiennych liści” – zabawa tropiąca. Płyta CD utwór 14. [IV.14]

Cel: rozwijanie orientacji przestrzennej.

Ćwiczenia poranne zestaw nr 6. [I.5]

II. Realizowane obszary podstawy programowej: I.8, I.5, III.5 IV.8, I.7, I.4, I.2

Ćwiczenia gimnastyczne zestaw nr 3 ze zmianami. [I.8, I.5, III.5]

Cel: posługiwanie się szarfą zgodnie z jej przeznaczeniem.

„Wzór na jesienny płaszczyk” – kolorowa wydrapywanka. [IV.8, I.7]

Cel: odkrywanie kombinacji efektów graficznych.

Spacer – zwrócenie uwagi na powierzchnie okrycia przechodniów. [I.4, I.2]

Cel: uświadomienie sobie, iż odpowiedni ubiór chroni nas przed zimnem, przeciwdziała przeziębieniom.

III. Realizowane obszary podstawy programowej: IV.1, IV.2, I.5, IV.7, IV.9, I.6, III.9

„Jesienny relaks” – zabawa relaksacyjna. [IV.1]

Cel: odczuwanie odprężenia, relaksu.

„Ubrania” – karta pracy „Między nami Emotkami” cz. 1, str. 33. [IV.2]

Cel: rozwijanie słuchu fonematycznego.

„Kolorowe owoce i warzywa” – zabawa orientacyjno-porządkowa. [I.5]

„Jesienna orkiestra” – zabawa muzyczna. [IV.7, IV.9]

Cel: rozwijanie umiejętności kodowania i dekodowania informacji.

Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań. [I.6, III.9]

Cel: czerpanie przyjemności z zabawy.

Rozwijane kompetencje kluczowe:

- kompetencje w zakresie rozumienia i tworzenia informacji;
- kompetencje matematyczne oraz kompetencje w zakresie nauk przyrodniczych, technologii i inżynierii;
- kompetencje cyfrowe;
- kompetencje osobiste, społeczne i w zakresie uczenia się;
- kompetencje w zakresie przedsiębiorczości;
- kompetencje w zakresie świadomości i ekspresji kulturalnej.

RANEK

Zabawy dowolnie wybraną zabawką.

„To jesieni znak” – śpiew solowy piosenki.

Nauczyciel zachęca dzieci do śpiewania solowego nowo poznanej piosenki przy mikrofonie (wałek z kulką owinięty folią aluminiową).

„Poszukiwania jesiennych liści” – zabawa tropiąca. Płyta CD utwór 14.

Nauczyciel chowa jesiennie liście w różnych miejscach sali. Dzieci chodzą przy dźwiękach piosenki i szukają listków. Wygrywają te dzieci, które odnajdą przynajmniej jeden liść.

Ćwiczenia poranne zestaw 6.

„Na drzewie, pod drzewem” – zabawa orientacyjno-porządkowa.

Dzieci poruszają się po sali w rytmie tamburyna, na hasło „na drzewie” zatrzymują się z rękami wysoko uniesionymi do góry. Na hasło „pod drzewem” wykonują przysiad podparty.

„Dziupla” – ćwiczenie dużych grup mięśniowych.

Dzieci spletają palce, tworząc z rąk dziuplę. Unoszą splecione ręce zgodnie z poleceniem nauczyciela: dziupla wysoko, nisko, z boku, wejdź do dziupli, wyjdź z dziupli.

„Maszerują dzieci” – zabawa uspokajająca.

Dzieci maszerują w kole, mówiąc rytmicznie: „Maszerują dzieci raz, dwa, trzy (na trzy wyskok w górę), słońce pięknie świeci raz, dwa, trzy (idą na palcach i na trzy wyskok w górę).

Przygotowanie do śniadania – mycie rąk.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

Zajęcie 2 – Ćwiczenia gimnastyczne

Ćwiczenia gimnastyczne zestaw nr 3 ze zmianami.

CELE:

- aktywne uczestnictwo w zabawach i stosowanie się do ich reguł,
- nabywania świadomości dzielenia przestrzeni z innymi ludźmi,
- posługiwanie się szarfą zgodnie z jej przeznaczeniem.

Pomoce dydaktyczne/przybory: szarfy.

PRZEBIEG:

Cześć wstępna.

1. „Powożenie kucykami” – zabawa orientacyjno-porządkowa.

Dzieci dobierają się trójkami. Dwoje z przodu to kucyki. Podają sobie „wewnętrzne” ręce, w „zewnątrznych” trzymają lejce (szarfy). Z tyłu staje woźnica, chwytając lewą ręką za lejce, w prawej trzyma bat (swoją szarfę). Z boku terenu zabawy wyznaczona jest stajnia. Pojazdy jeżdżą w różne strony, wymijając się. Wreszcie zmęczone kucyki zajeżdżają do stajni. Następuje zmiana ról i zabawa trwa dalej.

2. „Góra – dół, przód – tył”. Dzieci składają szarfę na połowę, na sygnał nauczyciela unoszą ją do góry, na dół, w przód, w tył.

Część główna:

Zabawy i ćwiczenia z szarfami:

1. „Przewlekane szarfy”. Dzieci stoją w rozсыpcie, każde ma przed sobą na dywanie ułożone kółko z szarfy. Na sygnał wskakuje do szarfy i przewija się przez nią, kończąc ćwiczenie, trzymając szarfę u góry w rękach.

2. „Mostek”. Dzieci stoją w rzędzie lub w dwóch rzędach. Z szarf ułożona jest linia – mostek, po której kolejno każde dziecko przechodzi, starając się „nie wpaść do wody”.

3. „Patrz na sufit”. Dzieci leżą na brzuchu ze złączonymi nogami, ręce wyprostowane przed sobą trzymając szarfę złożoną na pół. Na polecenie unoszą proste ręce do góry, głowa patrzy na sufit. Chwilę wytrzymują w tej pozycji, ponownie unoszą ręce.

4. „Pranie bielizny”. Dzieci siedzą na podłodze z szarfą w dłoniach. Wkładają szarfę między stopy, unoszą nogi nad podłogę i wykonują ruchy jak przy praniu bielizny.

5. „Wiatraczki”. Dzieci układają szarfę w kółeczko, na sygnał obiegają ją wkoło, na kolejny sygnał stoją w środku na jednej nodze z ramionami w bok.

6. „Wiewiórki w dziuplach”. Ułożone z szarf kółka to dziuple. W każdej dziupli jedna wiewiórka (dziecko). Wiewiórki biegają w różnych kierunkach, omijając dziuple. Na zawołanie: „Lis idzie!” – każda wiewiórka wskakuje do najbliższej dziupli i przysiadła.

7. „Zapamiętaj ten rytm”. Dzieci z pomocą nauczyciela rozkładają szarfy w kręgu, tak żeby można było przejść z jednej szarfy do drugiej i w niej stanąć. Gdy koło z szarf jest gotowe, prowadzący ustala z dziećmi zasady, np. w czerwonej szarfi robimy trzy przysiady, w zielonej – trzy razy podskakujemy, w żółtej – trzy razy klaszczemy, w niebieskiej – robimy obrót.

8. „Celuj uważnie”. Dzieci zwijają szarfę w rulon, a następnie z wyznaczonego miejsca wrzucają ją do pojemnika.

Część końcowa:

1. Marsz po obwodzie koła na zewnętrznych częściach stóp, na wewnętrznych krawędziach stóp, na palcach, na piętach.

Zajęcie 2 – Plastyka

„Wzór na jesienny płaszczyk” – kolorowa wydrapywanka.

CELE:

- poznanie nowej techniki plastycznej,
- odkrywanie kombinacji efektów graficznych,
- zwrócenie uwagi na konieczność dostosowania ubrania do warunków atmosferycznych.

Pomoce dydaktyczne: płyta CD utwór 13, kredki pastelowe, pędzle, czarna farba plakatowa.

PRZEBIEG:

1. „To jesieni znak” – utrwalenie piosenki. **Płyta CD utwór 13.**

„To jesieni znak” sł. J. Żarniewska

Kiedy już babie lato
wietrzyk goni nad rzeką
Kiedy czas ruszyć ptakom
w swoją podróż daleką
To jesieni jest znak
O tak!
Kiedy plucha na dworze
moczy trawy i drzewa

Kiedy lis siedzi w norze,
niedźwiedź w gawrze swej ziewa
To jesieni jest znak
O tak!
Kiedy mgła świat otula
i kolory gdzieś gubi
Kiedy chmura brzydula
Swą szarością się chlubi
To jesieni jest znak
O tak!

2. „Części garderoby” – zabawa słowna.

Dzieci słuchają rymowanki:

„Czapkę, szalik, ciepłą kurtkę
muszę włożyć na podwórko.
Sweter, spodnie i kalosze,
o parasol też poproszę”.
Dzieci wymieniają części garderoby, które nosimy jesienią.

3. „Wzór na jesienny płaszczyk” – kolorowa wydrapywanka.

Na całej kartce dzieci rysują kredkami pastelowymi kolorowe paski wierz lub wzdłuż. Następnie wszystko dokładnie zamalowują czarną farbą plakatową. Gdy kartka będzie jeszcze mokra, końcówką pędzla rysują dowolne wzory.

4. Wspólne oglądanie prac. Zwrócenie uwagi na różnorodność wzorów.

5. „Dzień dobry, sąsiedzie” – zabawa z elementem biegu.

Dzieci stoją w kole, trzymając się za ręce. Poza kołem stoi wybrane przez nauczyciela dziecko. Wybrana osoba, biegnąc za plecami innych, dotyka ramienia jednego z kolegów. Dotknięte dziecko rozpoczyna bieg w kierunku przeciwnym do kolegi. Gdy się spotkają, zatrzymują się, podają sobie ręce. Pierwsza osoba mówi: „Dzień dobry sąsiedzie, jak ci się wiedzie?”. Druga osoba odpowiada: „Dziękuję sąsiedzie, dobrze mi się wiedzie”.

Spacer – zwrócenie uwagi na wierzchnie okrycia przechodniów.

Przygotowanie do obiadu – mycie rąk.

PO POŁUDNIU**„Jesienny relaks” – zabawa relaksacyjna.**

Nastrojowa muzyka w tle, nauczyciel ciepłym głosem mówi: „Zamknijcie oczy i wyobraźcie, że jesteście w parku. Siedzicie na ławeczce, słoneczne promyki łaskoczą wasze policzki i nos. Obok ławki jest góra kolorowych liści, kładzicie się na niej, liście są mięciutkie i pięknie pachną. Jest wam miło i przyjemnie, nie myślicie o niczym, czujecie, jak całe ciało się rozluźnia. Nagle słyszycie dziwny szelest, siadacie i widzicie, że to wiewióreczka przebiegła obok i śmignęła na drzewo. Patrzy na was z góry, a wy uśmiechacie się do niej.”

„Ubrania” – karta pracy „Między nami Emotkami” cz. 1 str. 33.**4-latki:**

Dzieci kolorują te części garderoby, które noszą jesienią.

5-latki:

Dzieci nazywają części garderoby, kolorują ubrania o nazwach 3-sylabowych.

„Kolorowe owoce i warzywa” – zabawa orientacyjno-porządkowa.

Nauczyciel rozkłada krążki/szarfy w 3 kolorach (żółte, czerwone, zielone). Dzieci spacerują, na hasło „cebulki” szukają żółtych krążków i siadają w nich po turecku. Na hasło „kolorowe warzywa i owoce”, znów spacerują po sali. Inne hasła: ogórki, pomidory, banany, kiwi, truskawki, gruszki, sugerują kolor krążka.

Przygotowanie do podwieczorku – mycie rąk.**„Jesienna orkiestra” – zabawa muzyczna.**

Nauczyciel prezentuje dary jesieni: kasztany, żółędzie, liście oraz instrumenty perkusyjne: bębenek, marakasy, kołatkę. Dzieci ustalają, który instrument pasuje do którego jesiennego daru, np. kasztan – bębenek, żółędź – kołatka, listek – marakasy. Nauczyciel układa na małym stoliku schemat z darów jesieni, wybrane dzieci grają na odpowiednich instrumentach.

Następnie dzieci mogą układać własne schematy i obrazować je, grając na instrumentach.

Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań.

Dzień 5

Temat dnia: Zapasy na zimę.

DZIECKO:

- połączy cienie z darami jesieni,
- odnajdzie ukryty w sali przedmiot,
- określi położenie przedmiotów w przestrzeni,
- wysłucha muzyki klasycznej,
- narysuje obrazek do rymowanki o borowiku,
- określi, czy wypowiedziane przez nauczyciela zdania są prawdziwe, czy fałszywe.

Propozycja wpisu do dziennika zajęć:

I. Realizowane obszary podstawy programowej: I.6, III.1, IV.9, III.5, I.5

Zabawy dowolnie wybraną zabawką. [I.6, III.1]

Cel: rozumienie potrzeby dzielenia się zabawkami.

„Cienie” – karta pracy „Między nami Emotkami” cz. 1 str. 34. [IV.9]

Cel: rozwijanie percepcji wzrokowej.

„Kompot owocowy” – zabawa dydaktyczna. [III.5]

Cel: stosowanie się do ustalonych reguł zabawy.

Ćwiczenia poranne zestaw nr 6. [I.5]

II. Realizowane obszary podstawy programowej: IV.14, IV.15, III.8, I.5, IV.7, IV.1, I.4, I.8

„Spiżarnia” – zabawy matematyczne. [IV.14, IV.15, III.8]

Cel: rozumienie pojęć dotyczących położenia przedmiotów w przestrzeni.

„Wiewiórki w dziupli” – zabawa bieżna. [I.5]

„Preludium deszczowe” – słuchanie muzyki klasycznej F. Chopina. [IV.7, IV.1]

Cel: odkrywanie bogactwa różnych brzmień.

Zabawy na powietrzu – przechodzenie przez linę. [I.4, I.8]

Cel: rozwijanie koordynacji ruchowej.

III. Realizowane obszary podstawy programowej: IV.1, IV.8, I.5, IV.18, IV.5, I.6, I.7

Słuchanie muzyki relaksacyjnej. Płyta CD utwór 2. [IV.1]

Cel: odreagowanie napięć emocjonalnych.

„Borowik” – rysowany wierszyk. [IV.8]

Cel: odkrywanie atrakcyjności zabaw grafomotorycznych.

„Grzybek” – zabawa z elementem równowagi. [I.5]

„Przygotowania do zimy” – zabawa dydaktyczna. [IV.18, IV.5]

Cel: rozwijanie krytycznego myślenia.

Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań. [I.6, I.7]

Cel: poszanowanie zabawek jako wspólnej własności.

Rozwijane kompetencje kluczowe:

- kompetencje w zakresie rozumienia i tworzenia informacji;
- kompetencje matematyczne oraz kompetencje w zakresie nauk przyrodniczych, technologii i inżynierii;
- kompetencje osobiste, społeczne i w zakresie uczenia się;
- kompetencje w zakresie świadomości i ekspresji kulturalnej.

RANEK

Zabawy dowolnie wybraną zabawką.

„Cienie” – karta pracy „Między nami Emotkami” cz. 1, str. 34.

4- i 5-latki:

Dzieci łączą dary jesieni z ich cieniami.

„Kompot owocowy” – zabawa dydaktyczna.

W środku koła stoi stoik z kolorowymi kulkami (piłeczkami), symbolizującymi owoce. Kulka czerwona to truskawka, kulka żółta to gruszka, kulka zielona to agrest, kulka fioletowa to śliwka. Dziecko – ochotnik odwraca się tyłem, w tym czasie nauczyciel ukrywa jedną piłeczkę (np. śliwkę) w sali. Dzieci mówią: „Zaraz będzie już gotowy kompot owocowy”. Ochotnik się odwraca i mówi: „Brakuje mi tu – ...” – dziecko zgaduje, czego brakuje – ... śliweczki.

„Śliwka do kompotu wpaść nie chciała i się w sali gdzieś schowała” – odpowiadają dzieci.

Ochotnik poszukuje śliwki w sali, dzieci pomagają mu w odnalezieniu owocu, mówiąc: 2 kroki do przodu, 2 kroki w bok itd.

Ćwiczenia poranne zestaw 6.

„Na drzewie, pod drzewem” – zabawa orientacyjno-porządkowa.

Dzieci poruszają się po sali w rytmie tamburyna, na hasło „na drzewie”, zatrzymują się z rękami wysoko uniesionymi do góry. Na hasło „pod drzewem”, wykonują przysiad podparty.

„Dziupla” – ćwiczenie dużych grup mięśniowych.

Dzieci spletają palce, tworząc z rąk dziuplę. Unoszą splecione ręce zgodnie z poleceniem nauczyciela: dziupla wysoko, nisko, z boku, wejdź do dziupli, wyjdź z dziupli.

„Maszerują dzieci” – zabawa uspokajająca.

Dzieci maszerują w kole, mówiąc rytmicznie: „Maszerują dzieci raz, dwa, trzy (na trzy wyskok w górę), słońce pięknie świeci raz, dwa, trzy (idą na palcach i na trzy wyskok w górę).

Przygotowanie do śniadania – mycie rąk.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

Zajęcie 1 – Matematyka

„Spiżarnia” – zabawy matematyczne.

CELE:

- wzrost wiedzy na temat różnych sposobów przetwarzania owoców i warzyw, gromadzenia przez ludzi zapasów na zimę,
- doskonalenie umiejętności porównywania liczebności zbiorów,
- rozwijanie umiejętności dzielenia zbioru na podzbiory.

Pomoce dydaktyczne: słoiki z przetworami, papierowe paski, figury geometryczne, małe obręcze, krepina, tamburyn, karta pracy „Między nami Emotkami” cz. 1, str. 35.

PRZEBIEG:

1. „Przetwory na zimę” – prezentacja słoików z przetworami.

Pytanie nauczyciela: Czy ktoś z was widział, jak rodzice lub dziadkowie przygotowują przetwory?

Informacje do przekazania dzieciom:

Jesień to czas, kiedy robimy przetwory z owoców i warzyw, przygotowując zapasy na zimę. Historia przetworów owocowych i warzywnych jest bardzo długa. Już dawno temu powstały pierwsze receptury na przedłużanie trwałości darów natury. Owoce gotowano w miodzie, a warzywa konserwowano solą. Z czasem odkrywano coraz to nowsze metody przechowywania i konserwowania żywności, w tym także warzyw i owoców. To np. gotowanie, kiszenie, mrożenie czy marynowanie.

Ludzie przygotowują z owoców najczęściej dżemy, konfitury, marmolady, kompoty i soki, a z warzyw sałatki, kiszone ogórki i kapustę, marynowane grzyby.

Dzieci rozpoznają zaprezentowane przetwory na zimę.

2. Ustawianie słoików z przetworami w kolejności od najmniejszego do największego.

3. „Spiżarnia” – przeliczanie elementów zbioru i porównywanie liczebności zbiorów.

Nauczyciel umieszcza na tablicy poziomo cztery brązowe, kartonowe paski, do których przy-

pina figury geometryczne – symbole przetworów. Pierwsza półka to zielone prostokąty – ogórki kiszzone, druga to czerwone kwadraty – dzemy truskawkowe, trzecia to żółte prostokąty – kompoty jabłkowe, czwarta to fioletowe kwadraty – powidła śliwkowe. Liczba sylwet na półkach jest różna, np. na pierwszej – dwie, na drugiej – cztery, na trzeciej – jedna, na czwartej – trzy. Dzieci liczą przetwory i zaznaczają ich liczbę, rysując odpowiednią liczbę kółek na kartonikach przypiętych obok półek. Odpowiadają na pytania nauczyciela:

- Ile przetworów mamy na pierwszej półce?
- Ile przetworów mamy na drugiej półce?
- Ile na trzeciej?
- A ile na czwartej półce?
- Na której półce mamy najwięcej przetworów?
- Na której najmniej?
- Czego jest więcej: dżemów truskawkowych czy powideł śliwkowych?
- Czego jest więcej: kompotów jabłkowych czy ogórków kiszzonych?

4. „Moje przetwory” – tworzenie kompozycji w układzie kołowym.

Nauczyciel proponuje dzieciom skomponowanie własnych „przetworów”. Rozdaje im małe obręcze (słoiki) oraz krepinę. Dzieci rwą i zgniatają papier, formując owoce i warzywa. Każde dziecko przelicza zawartość swojego słoika i podaje głośno liczbę.

5. „Cebulki” – zabawa orientacyjno-porządkowa.

Dziecko poruszają się zgodnie z rytmem tamburyna: biegają, podskakują, maszerują. Na pauzę w graniu kucają i rysują palcem wskazującym na dywanie małe kółka i duże kółka – cebulki. Nauczyciel może za każdym razem prosić o rysowanie cebulek innym palcem, np. kciukiem, palcem serdecznym, wskazującym.

6. „Przetwory” – karta pracy „Między nami Emotkami” cz. 1, str. 35.

4-latki:

Dzieci rysują w pustym słoiku tyle samo elementów, co w pełnym słoiku stojącym obok.

5-latki:

Dzieci dopełniają zbiór elementów do 3, 4, 5, 6 – w zależności od tego, ile oczek wskazuje kostka.

Zajęcie 2 – Muzyka

„Preludium deszczowe” – słuchanie muzyki klasycznej F. Chopina.

CELE:

- odkrywanie bogactwa różnych brzmień,
- zdobycie wiedzy na temat sławnego Polaka – F. Chopina,
- rozwijanie spostrzegawczości słuchowej.

Pomoce dydaktyczne: płyta CD utwór 15, tablica demonstracyjna nr 8, chusteczki, butelki z wodą, farby, pałeczka.

PRZEBIEG:

1. „Muzyczny worek” – zabawa muzyczno-ruchowa.

Dzieci siedzą w kole i podają sobie worek w rytmie muzyki. Gdy muzyka milknie, zadaniem uczestnika jest wyciągnięcie wyimaginowanego instrumentu z worka oraz zaprezentowanie sposobu gry na nim za pomocą ruchów i gestów.

2. „Preludium deszczowe” – słuchanie muzyki klasycznej F. Chopina. **Płyta CD utwór 15.**

Dzieci słuchają utworu F. Chopina „Preludium deszczowe”, dzielą się swoimi wrażeniami i spostrzeżeniami.

Nauczyciel wyjaśnia, że instrumentem, który słyszą na nagraniu, jest fortepian.

3. „Deszcz, kropi, pada i leje” – w przysiadzie podpartym dzieci odtwarzają deszcz (drobny kapuśniaczek, duży deszcz i ulewę), uderzając palcami o podłogę.

4. „Ksylofon wodny” – granie na nietypowym instrumencie.

Nauczyciel ustawia w szeregu osiem butelek, wlewa do nich wodę tak, aby w każdej następnej było więcej płynu niż w poprzedniej. Do każdej butelki dodaje pędzelkiem farbą akwarelową. Dzieci kolejno podchodzą i grają swoje „preludium deszczowe”, używając pałeczki.

5. „Fryderyk Chopin” – pokaz **tablicy demonstracyjnej nr 8.**

Informacje do przekazania dzieciom:

Fryderyk Chopin był wielkim polskim kompozytorem, który zyskał sławę na całym świecie. Zaczął grać na fortepianie, kiedy miał zaledwie pięć lat. Pierwszą nauczycielką była jego matka. Chłopiec w wieku 7 lat napisał swoją pierwszą kompozycję. Niedługo potem zaczął też występować, a jako nastolatek grał już koncerty na całym świecie.

Jego twórczość obejmuje przede wszystkim utwory fortepianowe, w tym wiele preludiów, etiud, mazurków i ballad.

6. „Preludium deszczowe” – improwizacja ruchowa z chusteczkami.

Dzieci ilustrują ruchem muzykę, trzymając w ręku chusteczkę.

7. „Wiatraczki” – zabawa ruchowo-naśladowcza.

Dzieci z rozłożonymi rękami obracają się wokół siebie, naśladując wiatraczki (przy akompaniamencie tamburyna). Na przerwę w graniu opuszczają ręce wzdłuż tułowia.

Zabawy na powietrzu – przechodzenie przez linę.

Przygotowanie do obiadu – mycie rąk.

PO POŁUDNIU

Słuchanie muzyki relaksacyjnej. Płyta CD utwór 2.

„Borowik” – rysowany wierszyk.

„Koła połowa to głowa.

Długa nóżka w mchu mocno stoi,

borowik niczego się nie boi.”

Dzieci rysują kilkakrotnie borowika, recytując jednocześnie wierszyk. Nauczyciel pyta dzieci, czy wiedzą, dlaczego borowik z wiersza niczego się nie boi? (jest królem grzybów)

„Grzybek” – zabawa z elementem równowagi.

Dzieci stoją jak grzybki na jednej nodze przez 10 sekund.

Przygotowanie do podwieczorku – mycie rąk.

„Przygotowania do zimy” – zabawa dydaktyczna.

Nauczyciel wypowiada zdania prawdziwe albo fałszywe; dzieci po każdym zdaniu stosują określenia: prawda – nieprawda.

– Tylko ludzie przygotowują się do zmian zachodzących w różnych porach roku.

– Ludzie zasypiają na całą zimę.

– Wiewiórka, mysz, chomik tak jak człowiek robi zapasy na zimę.

– Rośliny i zwierzęta tak jak człowiek zmieniają ubrania w zależności od pory roku.

– Ludzie przygotowują się do nadejścia zimy, przygotowując: przetwory, składując owoce i warzywa w spiżarni.

– Kompot robi się z warzyw.

– Ogórki i kapustę można kisić w beczkach.

Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań.

TEMAT KOMPLEKSOWY:

7. DBAM O SWOJE BEZPIECZEŃSTWO

Dzień 1

Temat dnia: **Bezpieczna droga do przedszkola.**

DZIECKO:

- podejmie próby układania zagadek ruchowych,
- wykaże szybką reakcję na sygnał słowny,
- wysłucha opowiadania „Przyszła zebra do „zebry”.
- weźmie udział w szeregu zabaw i ćwiczeń ruchowych,
- utrwali zasady przechodzenia przez jezdnię w praktyce,
- narysuje swoją drogę do przedszkola,
- dokona syntezy sylabowej wyrazów.

Propozycja wpisu do dziennika zajęć:

I. Realizowane obszary podstawy programowej: I.6, III.1, IV.1, III.3, I.5

Zabawy dowolnie wybraną zabawką. [I.6, III.1]

Cel: szanowanie potrzeb innych.

„Idę do przedszkola i widzę ...” – zagadki ruchowe. [IV.1]

Cel: trening mowy ciała.

„Dziura w płocie” – zabawa zręcznościowa.

Cel: rozwijanie szybkiej reakcji ruchowej na sygnał słowny. [III.3]

Ćwiczenia poranne zestaw nr 7.

Cel: wzmacnianie mięśni i ogólnej sprawności. [I.5]

II. Realizowane obszary podstawy programowej: IV.2, IV.5, III.8, I.5, I.8, I.4, III.7

„Przyszła zebra do „zebry” – opowiadanie nauczyciela na podstawie utworu M. Jelonek. [IV.2, IV.5, III.8]

Cel: zwrócenie uwagi na istnienie homonimów – wyrazów o identycznym brzmieniu, ale różnym znaczeniu.

Ćwiczenia gimnastyczne zestaw nr 4. [I.5, I.8]

Cel: szybka zmiana miejsc i ustawień.

Spacer do najbliższego przejścia dla pieszych. [I.4, III.7]

Cel: utrwalanie zasad przechodzenia przez jezdnię.

III. Realizowane obszary podstawy programowej: IV.3, IV.8, III.5, I.5, IV.2, I.6, III.9

„Książka w odcinkach” – słuchanie fragmentu dowolnie wybranej książki. [IV.3]

Cel: wydłużanie koncentracji uwagi.

„Droga do przedszkola” – praca plastyczna w grupach. [IV.8, III.5]

Cel: umiejętność współpracy i dzielenia przestrzeni.

„Spacer z psem” – zabawa z elementem czworakowania. [I.5]

„W drodze do przedszkola” – ćwiczenia słownikowo-gramatyczne. [IV.2]

Cel: rozwijanie percepcji słuchowej.

Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań. [I.6, III.9]

Cel: nawiązywanie relacji z rówieśnikami.

Rozwijane kompetencje kluczowe:

- kompetencje w zakresie rozumienia i tworzenia informacji;
- kompetencje osobiste, społeczne i w zakresie uczenia się;
- kompetencje obywatelskie;
- kompetencje w zakresie przedsiębiorczości;
- kompetencje w zakresie świadomości i ekspresji kulturalnej.

RANEK

Zabawy dowolnie wybraną zabawką.

„Idę do przedszkola i widzę...” – zabawa dramatyczna.

Chętne dziecko staje przed grupą i mówi: „Idę do przedszkola i widzę...”, po czym za pomocą mowy ciała demonstruje dowolny obiekt (pojazd, zwierzę, drzewo, staruszkę, dom). Dla ułatwienia dzieci mogą wydawać odgłosy.

„Dziura w płocie” – zabawa integracyjna.

Dziecko stojące w środku koła obserwuje grupę. Nauczyciel wymienia dwa imiona jego kolegów lub koleżanek, którzy muszą szybko zamienić się miejscami. Dziecko z koła stara się uprzedzić kogoś z tej dwójki i wypełnić „dziurę w płocie”, pozbawiając kogoś miejsca.

Ćwiczenia poranne zestaw nr 7.

„Ruchliwa ulica” – zabawa orientacyjno-porządkowa.

Nauczyciel unosi zielony krążek, dzieci poruszają się po sali w dowolny sposób (są kierowcami aut lub rowerzystami). Gdy w górze pojawi się krążek czerwony – zatrzymują się i stoją bez ruchu.

„Warsztat samochodowy” – ćwiczenie dużych grup mięśniowych.

- odkręcamy śrubki: ręce przed siebie, ruchy skrętne od środka na zewnątrz,
- sprawdzamy podwozie: leżenie tyłem, ręce i nogi do góry, chwytamy dłońmi za stopy,
- pompujemy koła: rytmiczne przysiady,
- zakręcamy śrubki: ręce do przodu, ruchy skrętne do środka.

„Znaki drogowe” – zabawa uspokajająca.

Dzieci maszerują brzegiem dywanu (droga) w rytm bębna. Na hasło „znak drogowy”, stają na jednej nodze, unosząc ręce w bok dla utrzymania równowagi. Przy powtórzeniu stają na drugiej nodze.

Przygotowanie do śniadania – mycie rąk.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

Zajęcie 1 – Rozwijanie mowy i myślenia

„Przyszła zebra do „zebry” – opowiadanie nauczyciela na podstawie utworu M. Jelonek.

CELE:

- utrwalenie zasad przechodzenia przez jezdnię,
- uświadomienie roli sygnalizacji świetlnej,
- zachowywanie ostrożności w pobliżu ulicy.

Pomoce dydaktyczne: małe obręcze/kółka: czerwone, żółte, zielone, karty pracy „Między nami Emotkami” cz. 1, str. 36.

PRZEBIEG:

1. Układanie na podłodze rytmu z białych i czarnych pasków.

Pytanie do dzieci: Co przypomina wam ten wzór? (przejście dla pieszych).

Jak inaczej nazywamy przejście dla pieszych? (zebra)

2. „Przyszła zebra do „zebry” – opowiadanie nauczyciela na podstawie utworu M. Jelonek.

Zebra Klara mieszkała w Afryce i na co dzień była z tego bardzo zadowolona. Kochała swoich przyjaciół, lubiła rozległe tereny, gorący klimat. Nie przeszkadzała jej pora sucha, gdy z nieba nie spadnęła ani jedna kropelka deszczu, jak i deszczowa, kiedy ulewy wydawały się nieskończone. Za to najbardziej, najbardziej na świecie przeszkadzało jej to, że widoki na sawannie były takie... nudne – wszędzie tylko piasek i trawa, nic wysokiego, może poza kilkoma baobabami, no i żyrafami o długich szyjach.

Pewnego dnia Klara podsłuchiwała rozmowę podróżników, którzy zwiedzali jej teren. Mówili

bardzo cicho, by nie spłoszyć zwierząt, ale temat był tak ciekawy, że zebra zbliżyła się do nich najbardziej, jak to możliwe, by posłuchać o tym, jak wygląda prawdziwe, wielkie miasto: z budynkami sięgającymi aż do chmur, z mnóstwem kolorowych świateł i kolorowych ludzi. Postanowiła więc wziąć sprawy w swoje ręce i spełnić marzenie o zwiedzeniu miasta, gdzie życie toczy się inaczej niż na afrykańskiej sawannie.

Zebra Klara wyruszyła więc na długą, naprawdę długą wędrówkę, i po kilkunastu dniach i nocach dotarła do miasta. Pomimo zmęczenia była szczęśliwa oraz dumna z siebie, że zrobiła tak wiele, by zobaczyć te ogromne budynki, zjeść trochę trawy, napić się wody z fontanny w parku, przedzierać się przez tłumy ludzi i posłuchać muzyków grających na ulicy.

Ponadto okazało się też, że Klara w mieście była bardzo sławną postacią. Zupełnie nie spodziewała się, że ciągle ktoś będzie ją wołał. Za każdym razem, gdy próbowała przejść na drugą stronę ulicy, ktoś wołał „To właśnie Zebra!”. Na początku nie wiedziała, o co chodzi, więc z najszerszym uśmiechem odpowiadała „Tak, to ja!”, aż do czasu, gdy podsłuchiwała, jak dorosły obok tłumaczył dziecku, że pasy namalowane na jezdni to „zebra” – i przejście dla pieszych nazywamy tak dlatego, że wyglądają właśnie tak jak ona. Wtedy uśmiechała się już mniej.

Po kilku dniach Klara była już zmęczona tą sławą i czuła, że w tym mieście jest zdecydowanie za dużo zebra, by mogła czuć się naprawdę wyjątkowo. Przeszła więc wolno przez miasto, by nacieszyć się widokiem po raz ostatni i właśnie wtedy poczuła, że wszystko, co tak wielkie, bogate i huczne, trochę ją przeraża i zdecydowanie lepiej żyje jej się na sawannie – w domu. Tęsknota była tak wielka, że powrót do Afryki zajął jej o kilka dni i nocy mniej. Może dlatego, że po drodze nie było już żadnych innych zebra, przy których trzeba się zatrzymywać i uważać na samochody – dokładnie tak jak w mieście.

3. Krótka rozmowa na temat opowiadania:

- Dlaczego zebra Klara postanowiła wybrać się do miasta?
- Co ją zdziwiło podczas zwiedzania miasta?
- Czy Klara postanowiła zostać w mieście? Dlaczego?

4. „Prawda – fałsz” – zabawa dydaktyczna.

Nauczyciel wypowiada stwierdzenia związane z treścią opowiadania oraz ogólnie z ruchem drogowym, dzieci oceniają zdania jako prawdziwe lub fałszywe.

- Klara była lwicą.
- W mieście jest dużo „zebra” na przejściach dla pieszych.
- Przed „zebrą” trzema się zatrzymać i uważać na samochody.
- Zebry – zwierzęta czują się najlepiej w Afryce.
- Samochodem można podróżować po morzu.
- Statek pływa po wodzie.
- Samochód ciężarowy przewozi także ludzi.
- Samolot zatrzymuje się na skrzyżowaniu.
- Łódka płynie w chmurach.
- Duży rower ma 6 kół.

- Helikopter ma śmigło.
- Hulajnoga ma jedno koło.

4. Dla zainteresowanych: Zabawy z literą „M”. **Karta pracy „Między nami Emotkami” cz. 1, str. 36.**

4-latki:

Dzieci słuchają rymowanki, wysnuwają przypuszczenia, dokąd jedzie Magda, kolorują światła sygnalizatora.

5-latki:

Dzieci słuchają rymowanki, wysnuwają przypuszczenia, dokąd jedzie Magda, ozdabiają literę „M” zgodnie z podanym rytmem.

5. „Stój – idź!” – zabawa orientacyjno-porządkowa.

Dzieci dobierają się parami, trzymając się za ręce, maszerują wzdłuż sali w obydwu kierunkach. Gdy nauczyciel ma podniesioną tarczę zieloną, przechodzą przez jezdnię, zaznaczoną na dywanie taśmą malarską. Gdy podniesiona jest tarcza czerwona – zatrzymują się przed linią, stoją przy „krawędzi jezdni” i ruszają z chwilą, gdy zmieni się kolor tarczy na zielony.

Zajęcie 2 – Ćwiczenia gimnastyczne

Ćwiczenia gimnastyczne zestaw nr 4.

CELE:

- rozwijanie celności rzutów,
- szybka zmiana miejsc i ustawień,
- posługiwanie się woreczkiem zgodnie z jej przeznaczeniem.

Pomoce dydaktyczne/przybory: woreczki.

PRZEBIEG:

Cześć wstępna.

1. „Bieg przerywany” – zabawa orientacyjno-porządkowa.

Dzieci otrzymują po jednym woreczku. Na sygnał przechodzą do swobodnego biegu z woreczkiem w dłoni. Na hasło: Stop! zatrzymują się, kładą woreczek na głowie, wykonują ostrożnie siad skrzyżny, tak, by woreczek nie spadł na podłogę, wolno wstają, łapią woreczek i na sygnał powtarzają bieg.

2. „Ćwiczenia z woreczkiem”. Przekładanie woreczka z ręki do ręki dookoła tułowia, przekładanie woreczka pod uniesionym kolaniem prawej i lewej nogi, podnoszenie woreczka w górę za głowę, opuszczanie z tyłu na podłogę, wykonanie przysiadu i podnoszenie go.

Część główna:

1. „Dzień dobry, do widzenia”. Dzieci siadają w siadzie klęcznym, kolana złączone, pośladki na piętach, woreczek na głowie. Na hasło: Dzień dobry – wykonują skłon głowy w przód tak, aby woreczek spadł z głowy. Na hasło: Do widzenia – wykonują skłon głowy w tył.

2. „Dotknij woreczka”. Dzieci układają woreczki przed sobą na podłodze i stają przed nimi w niewielkim rozkroku; wykonują skłon w przód, starając się dotknąć rękami woreczka; następnie prostują się i klaszczą dwa razy nad głową.

3. „Stań na kamieniu”. Na polecenie nauczyciela dzieci wstają i idą w kole, omijając leżące na podłodze woreczki. Na hasło: Stań na kamieniu! – zatrzymują się i stają na najbliższym woreczku, starając się całkowicie zakryć go stopami.

4. „Celuj w okienko”. Dzieci dobierają się parami, siadają naprzeciwko siebie na odległość wyciągniętych ramion. Jedno dziecko kładzie swój woreczek na głowie, drugie tworzy z rąk koło – okienko. Na sygnał nauczyciela dziecko z woreczkiem wykonuje skłon tułowia w przód, próbując wcelować woreczkiem do „okienka”. Potem zmiana.

5. „Rzuty”. Dzieci dobierają się w drużyny wg kolorów woreczków. Grupy siadają w kołach. W środku kół nauczyciel kładzie duże obręcze. Dzieci odliczają do 5. Na sygnał nauczyciela wstają „jedyńki” i rzucają woreczkami do obręczy, starając się trafić do środka. Potem kolej na „dwójki”, „trójki”, „czwórki”, „piątki”.

6. „Skoki do pachołka”. Nauczyciel dzieli dzieci na dwa zespoły. Uczestnicy ustawiają się w dwóch rzędach. Naprzeciwko rzędów stoją pachołki. Pierwsze osoby z rzędów skaczą obunóż do pachołka, zostawiają tam woreczek i wracają skokami na koniec swojego rzędu. Ćwiczenie wykonują kolejne osoby.

Część końcowa:

1. Leżenie przodem (na plecach), woreczek ma brzuchu. Dzieci wykonują wdechy i wydechy, obserwując unoszący się i opadający woreczek.

Spacer do najbliższego przejścia dla pieszych.

Pokaz prawidłowego przechodzenia przez jezdnię.

1. Zatrzymuję się.
2. Patrzę w lewo.
3. Patrzę w prawo
4. Patrzę w lewo

5. Droga wolna – idę.

Przygotowanie do obiadu – mycie rąk.

PO POŁUDNIU

„Książka w odcinkach” – słuchanie fragmentu dowolnie wybranej książki.

„Droga do przedszkola” – praca w grupach.

Dzieci siedząc przy stolikach otrzymują długą kartkę (3 sklejone kartki A4), z narysowaną na środku jezdnią (dwie linie). Zadaniem dzieci jest narysowanie pojazdów po obu stronach jezdni oraz mijanych obiektów.

„Spacer z psem” – zabawa z elementem czworakowania.

Dzieci dobierają się w pary. Jedno jest psem – chodzi na czworakach, drugie panem. Pan zakłada psu smycz – czyli szarfę w pasie i idzie z nim na spacer. Zmiana ról.

Przygotowanie do podwieczorku – mycie rąk.

„W drodze do przedszkola” – ćwiczenia słuchu fonematycznego.

Nauczyciel podaje sylabami nazwę czegoś, co można zobaczyć w drodze do przedszkola. Dzieci scalają sylaby w wyrazy.

Dzieci 5-letnie układają zdanie z wykorzystaniem tych wyrazów.

Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań.

Dzień 2

Temat dnia: Ruch drogowy.

DZIECKO:

- zapamięta krótką rymowaną „Jedzie rowerek...”,
- utrwali symbolikę kolorów w sygnalizatorach świetlnych,
- powtórzy dźwięki wydawane przez pojazdy,
- wykona samochód z papierowego talerza,
- zaznaczy trasę na planszy do kodowania,
- zbuduje z klocków ulicę.

Propozycja wpisu do dziennika zajęć:

I. Realizowane obszary podstawy programowej: I.6, III.1, III.5, IV.9, I.5

Zabawy dowolnie wybranymi zabawkami. [I.6, III.1]

Cel: dokonywanie wyborów, realizowanie pomysłów.

„Jedzie rowerek” – zabawa integracyjna. [III.5]

Cel: czerpanie radości ze wspólnej zabawy.

„Gramy w zielone, żółte, czerwone” – zabawa dydaktyczna. [IV.9]

Cel: utrwalenie znajomości symboliki kolorów w sygnalizatorach świetlnych.

Ćwiczenia poranne zestaw nr 7. [I.5]

II. Realizowane obszary podstawy programowej: IV.1, IV.2, IV.5, I.5, IV.8, I.7, I.4, III.5

„Pojazdy jadą” – zabawa ortofoniczna. [IV.1, IV.2, IV.5]

Cel: wzbogacenie słownictwa (nazwy pojazdów).

„Wycieraczki samochodowe” – zabawa ruchowo-naśladowcza. [I.5]

„Samochód” – praca z papierowego talerza. [IV.8, I.7]

Cel: rozwijanie zamiłowania do precyzyjnego wykonania szczegółów.

Spacer po okolicy – obserwacja i rozróżnianie pojazdów kołowych. [I.4, III.5]

Cel: utrwalenie nazw pojazdów poruszających się po naszych drogach dostępnych w bezpośredniej obserwacji.

III. Realizowane obszary podstawy programowej: IV.3, IV.8, IV.9, I.5, IV.11, I.6, III.9

„Książka w odcinkach” – słuchanie kolejnego fragmentu utworu literackiego. [IV.3]

Cel: rozwijanie wyobraźni.

„Dokąd jedzie pan Marek?” – karta pracy „Między nami Emotkami” cz. 1, str. 38. [IV.8, IV.9]

Cel: rozwijanie umiejętności dekodowania informacji.

„Spacer z psem” – zabawa z elementem czworakowania. [I.5]

„Ulice i uliczki” – zabawy konstrukcyjne. [IV.11]

Cel: umiejętność planowania kolejnych etapów pracy.

Zabawy swobodne w kąciakach zainteresowań. [I.6, III.9]

Cel: szukanie kompromisów w sytuacjach konfliktowych.

Rozwijane kompetencje kluczowe:

- kompetencje w zakresie rozumienia i tworzenia informacji;
- kompetencje matematyczne oraz kompetencje w zakresie nauk przyrodniczych, technologii i inżynierii;
- kompetencje cyfrowe;
- kompetencje osobiste, społeczne i w zakresie uczenia się;
- kompetencje obywatelskie;
- kompetencje w zakresie przedsiębiorczości.

RANEK

Zabawy dowolnie wybranymi zabawkami.

„Jedzie rowerek” – zabawa integracyjna.

Wybrane dziecko otrzymuje dzwoneczek, biegnie dookoła, dzwoniąc i mówiąc: „Jedzie rowerek raz, dwa, trzy, teraz rowerkiem pojedziesz ty!”. Wręcza koledze dzwoneczek, a samo siada na jego miejscu.

„Gramy w zielone, żółte, czerwone” – zabawa dydaktyczna.

Dzieci szukają u siebie na ubraniach lub w sali zajęć, przedmiotów w kolorze, w jakim pali się światło sygnalizatora drogowego (światło zielone, czerwone, żółte). Nauczyciel ustala kolejność wskazywania kolorów.

Ćwiczenia poranne zestaw nr 7.

„Ruchliwa ulica” – zabawa orientacyjno-porządkowa.

Nauczyciel unosi zielony krążek, dzieci poruszają się po sali w dowolny sposób (są kierowcami aut lub rowerzystami). Gdy w górze pojawi się krążek czerwony – zatrzymują się i stoją bez ruchu.

„Warsztat samochodowy” – ćwiczenie dużych grup mięśniowych.

- odkręcamy śrubki: ręce przed siebie, ruchy skrętne od środka na zewnątrz,
- sprawdzamy podwozie: leżenie tyłem, ręce i nogi do góry, chwytałyśmy dłońmi za stopy,
- pompujemy koła: rytmiczne przysiady,
- zakręcamy śrubki: ręce do przodu, ruchy skrętne do środka.

„Znaki drogowe” – zabawa uspokajająca.

Dzieci maszerują brzegiem dywanu (droga) w rytm bębenka. Na hasło „znak drogowy”, stają na jednej nodze, unosząc ręce w bok dla utrzymania równowagi. Przy powtórzeniu stają na drugiej nodze.

Przygotowanie do śniadania – mycie rąk.**ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE****Zajęcie 1 – Rozwijanie mowy i myślenia****„Pojazdy jadą” – zabawa ortofoniczna.****CELE:**

- wzbogacenie słownictwa (nazwy pojazdów),
- utrwalenie znajomości zasad przechodzenia przez jezdnię,
- uświadomienie konieczności dbania o bezpieczeństwo.

Pomoce dydaktyczne: tablica demonstracyjna nr 9, karty pracy „Między nami Emotkami” cz. 1, str. 37.

PRZEBIEG:**1. „Pojazdy” – ćwiczenia słownikowo-gramatyczne na podstawie tablicy edukacyjnej nr 9.**

Nauczyciel opisuje wybrany pojazd (kolor, przeznaczenie itp.), zadaniem dzieci jest wskazać, o którym pojeździe mowa. Następnie cała grupa dzieli nazwę pojazdu na sylaby.

2. „Pojazdy jadą” – zabawa ortofoniczna.

Nauczyciel dzieli dzieci na 4 grupy: rowery, pociągi, samoloty, samochody.

Grupy stają w 4 kątach sali. Wywołane pojazdy wydają odgłosy i poruszają się po całej sali.

Rowery wydają dźwięki: dzyń, dzyń, pociągi – puf, puf, samoloty – żżżż, samochody – tititiit.

Zmiany grup zgodnie z ruchem wskazówek zegara.

3. „Pojazdy uprzywilejowane” – rozwiązywanie zagadek o pojazdach uprzywilejowanych.

Jaki to samochód, duży i czerwony, w ogromną drabinę jest wyposażony?

(straż pożarna)

Naśladowanie odgłosu pojazdu straży pożarnej: i–u, i–u,...

Kto tak prędko, na sygnale do chorego jedzie Jeśli trzeba do szpitala prędko go zawiezie

(karetka pogotowia)

Naśladowanie odgłosu karetki pogotowia: e–o, e–o,...

Pędzi na sygnale, miga światłkami,

dzielnych policjantów wiezie na wezwanie.

(radiowóz policyjny)

Naśladowanie odgłosu radiowozu policyjnego: i–o, i–o,...

4. Pojazdy wodne, powietrzne i lądowe – zabawa słowna.

Nauczyciel pyta dzieci o to, w jaki sposób dotarły do przedszkola. Następnie prosi o to, by dzieci wymieniły, jakie znają pojazdy wodne, powietrzne i lądowe. Dzieci porównują szybkość pojazdów (co jest szybsze: łódka czy motorówka? samochód czy pociąg? helikopter czy samolot? itd.).

5. „Wycieraczki samochodowe” – zabawa ruchowo-naśladowcza.

Dzieci leżąc na dywanie z uniesionymi, złączonymi, wyprostowanymi nogami wykonują przenoszenie nóg w lewo i w prawo.

6. „Ruch drogowy – kto postępuje właściwie?” – **karta pracy „Między nami Emotkami” cz. 1, str. 37.**

4- i 5-latk:

Dzieci analizują treść obrazka i zaznaczają właściwe zachowania, kolorując odpowiednią Emotkę.

Zajęcie 2 – Plastyka

„Samochód” – praca z papierowego talerza.

CELE:

- odkrywanie skuteczności ruchu palców i dłoni,
- rozwijanie zamiłowania do precyzyjnego wykonania szczegółów,
- odczuwanie satysfakcji z wykonanego zadania.

Pomoce dydaktyczne: samochody – zabawki, papierowe talerze, nożyczki, kolorowy papier, klej, mazaki, tarcza zielona i czerwona.

PRZEBIEG:

1. „Jaki pojazd zniknął?” – zabawa dydaktyczna.

Nauczyciel ustawia w szeregu kilka samochodów. Dzieci zapamiętują układ pojazdów, po czym odwracają się tyłem, a nauczyciel chowa jedno z aut. Przedszkolaki odgadują, które z nich zniknęło.

2. „Samochód” – praca z papierowego talerza.

Nauczyciel rozdaje dzieciom połówki papierowych talerzy.

Dzieci kładą przed sobą połówki talerzy stroną zaokrągloną do góry, odcinają od góry, pod kątem prostym, mały fragment z jednej albo drugiej strony. W ten sposób uzyskują kształt

samochodu pick-up (ze skrzynią ładunkową znajdującą się zaraz za kabiną pasażerską). Wycinają dwa koła z czarnego papieru, okno, światło, przyklejają je w odpowiednich miejscach. Mogą też dorysować linię drzwi, zderzak...

3. Umieszczenie prac na tablicy – w ten sposób powstaną karawany jadących pojazdów.

4. „Stój – idź” – zabawa orientacyjno-porządkowa.

Dzieci dobierają się parami, trzymając się za ręce, maszerują wzdłuż sali w obydwu kierunkach. Gdy nauczyciel ma podniesioną tarczę zieloną, przechodzą przez jezdnię, zaznaczoną na dywanie taśmą malarską. Gdy podniesiona jest tarcza czerwona – zatrzymują się przed linią, stoją przy „krawędzi jezdni” i ruszają z chwilą, gdy zmieni się kolor tarczy na zielony.

Zabawy na powietrzu z wykorzystaniem sprzętu terenowego.

Przygotowanie do obiadu – mycie rąk.

PO POŁUDNIU

„Książka w odcinkach” – słuchanie kolejnego fragmentu utworu literackiego.

„Dokąd jedzie pan Marek?” – karta pracy „Między nami Emotkami” cz. 1, str. 38.

4-latki:

Dzieci ustalają, którą z dróg ma pojechać pan Marek, by dotrzeć do domu, zaznaczają linią właściwą trasę.

5-latki:

Dzieci rysują wg kodu trasę podróży pana Marka i ustalają, dokąd dojechał.

„Spacer z psem” – zabawa z elementem czworakowania.

Dzieci dobierają się w pary. Jedno jest psem – chodzi na czworakach, drugie panem. Pan zakłada psowski smycz – czyli szarfę w pasie i idzie z nim na spacer. Zmiana ról.

Przygotowanie do podwieczorku – mycie rąk.

„Ulice i uliczki” – zabawy konstrukcyjne.

Dzieci tworzą budowle z różnych klocków, łączą je, tworząc mniejsze i większe ulice.

Zabawy swobodne w kąciakach zainteresowań.

Dzień 3

Temat dnia: Bezpieczni w podróży.

DZIECKO:

- pozna rymowanekę na temat bezpieczeństwa w podróży,
- wymyśli tematy rozmów podróżujących dzieci przedstawionych na obrazku,
- utrwali znajomość figury geometrycznej – koła,
- weźmie udział w ćwiczeniach inhibicyjno-incytacyjnych,
- dokona wyboru przedmiotów umilających czas w podróży,
- dostosuje swoje ruchy do treści piosenki.

Propozycja wpisu do dziennika zajęć:

I. Realizowane obszary podstawy programowej: I.6, III.1, IV.6, IV.5, I.5

Zabawy dowolnie wybranymi zabawkami. [I.6, III.1]

Cel: zacieśnianie więzi koleżeńskich.

„Bezpieczni w podróży” – nauka rymowanki. [IV.6]

Cel: utrwalenie podstawowych zasad bezpieczeństwa w podróży.

„O czym rozmawiają dzieci w podróży?” – karta pracy „Między nami Emotkami” cz. 1, str. 39. [IV.5]

Cel: rozwijanie twórczej aktywności werbalnej.

Ćwiczenia poranne zestaw nr 7. [I.5]

II. Realizowane obszary podstawy programowej: IV.12, IV.9, III.5, I.5, IV.7, IV.1, I.4, IV.18

„Auto ma 4 koła” – zabawy z kołami. [IV.12, IV.9, III.5]

Cel: zwrócenie uwagi na szczególne znaczenie koła w konstrukcji pojazdów.

„Być kierowcą” – zabawa z elementem biegu. [I.5]

Ćwiczenia inhibicyjno-incytacyjne. [IV.7, IV.1]

Cel: świadome pobudzanie reakcji i jej świadome hamowanie.

Zabawy na powietrzu – tworzenie kopców z liści. [I.4, IV.18]

Cel: poznawanie właściwości liści.

III. Realizowane obszary podstawy programowej: IV.3, IV.5, I.5, IV.7, III.7, I.6,

„Książka w odcinkach” – słuchanie kolejnego fragmentu utworu literackiego. [IV.3]

Cel: wyrabianie umiejętności łączenia faktów znanych z nowymi.

„Aby podróż była miła” – zabawa słowna. [IV.5]

Cel: próba uzasadniania własnych wyborów.

„Spacer z psem” – zabawa ruchowa z elementem czworakowania. [I.5]

„Stop!” – zabawa muzyczno-ruchowa. [IV.7]

Cel: podporządkowanie się regułom zabawy.

Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań. [III.7, I.6]

Cel: umiejętność organizowania własnej przestrzeni.

Rozwijane kompetencje kluczowe:

- kompetencje w zakresie rozumienia i tworzenia informacji;
- kompetencje matematyczne oraz kompetencje w zakresie nauk przyrodniczych, technologii i inżynierii;
- kompetencje cyfrowe;
- kompetencje osobiste, społeczne i w zakresie uczenia się;
- kompetencje obywatelskie;
- kompetencje w zakresie świadomości i ekspresji kulturalnej.

RANEK

Zabawy dowolnie wybranymi zabawkami.

„Bezpieczni w podróży” – nauka rymowanki.

Podróżować mam bezpiecznie, więc fotelik chcę koniecznie,
pasy zawsze w nim zapinam; mamie, tacie przypominam,
bo tak mały, jak i duży, chce bezpieczny być w podróży!

„O czym rozmawiają dzieci w podróży?” – karta pracy „Między nami Emotkami” cz. 1, str. 39.

4-latki:

Dzieci wymyślają tematy rozmów podróżujących osób przedstawionych na obrazku, rysują po śladzie kształty samochodów, kolorują pierwszy z nich.

5-latki:

Dzieci wymyślają tematy rozmów podróżujących osób przedstawionych na obrazku, rysują po śladzie kształty samochodów elektrycznych.

Ćwiczenia poranne zestaw nr 7.

„Ruchliwa ulica” – zabawa orientacyjno-porządkowa.

Nauczyciel unosi zielony krążek, dzieci poruszają się po sali w dowolny sposób (są kierowcami aut lub rowerzystami). Gdy w górze pojawi się krążek czerwony – zatrzymują się i stoją bez ruchu.

„Warsztat samochodowy” – ćwiczenie dużych grup mięśniowych.

- odkręcamy śrubki: ręce przed siebie, ruchy skrętne od środka na zewnątrz,
- sprawdzamy podwozie: leżenie tyłem, ręce i nogi do góry, chwytamy dłońmi za stopy,
- pompujemy koła: rytmiczne przysiady,
- zakręcamy śrubki: ręce do przodu, ruchy skrętne do środka.

„Znaki drogowe” – zabawa uspokajająca.

Dzieci maszerują brzegiem dywanu (droga) w rytm bębna. Na hasło „znak drogowy” stają na jednej nodze, unosząc ręce w bok dla utrzymania równowagi. Przy powtórzeniu stają na drugiej nodze.

Przygotowanie do śniadania – mycie rąk.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

Zajęcie 1 – Matematyka

„Auto ma 4 koła” – zabawy z kołami.

CELE:

- utrwalenie figury geometrycznej – koła,
- zwrócenie uwagi na szczególne znaczenie wykorzystania koła do poruszania pojazdów,
- rozwijanie krytycznego myślenia.

Pomoce dydaktyczne: kartki z kodami, klocki, koperty, pojazdy – zabawki, koła hula-hop, obręcze, tamburyn, karta pracy „Między nami Emotkami” cz. 1, str. 40.

PRZEBIEG:

1. „Zakodowane klocki” – zabawa w dekodowanie informacji.

Nauczyciel pokazuje kartkę z 1 kropką, narysowanym kołem i plamą żółtego koloru. Pyta dzieci, czy domyślają się, ile i jakich klocków należy wyjąć z pudełka (jeden, okrągły, żółty). Nauczyciel pokazuje kartkę z 4 kropkami, narysowanym kwadratem i plamą zielonego koloru. Pyta dzieci, czy domyślają się, ile i jakich klocków należy wyjąć z pudełka (cztery, kwadratowe, zielone).

2. „Sklep z figurami” – zabawa matematyczna z wykorzystaniem kodów.

Nauczyciel dzieli dzieci na 4 grupy, które siadają w 4 kołach, na środku każdego koła stawia pudełko z klockami i kopertę. W kopercie znajdują się zakodowane wiadomości. Dzieci dekodują wiadomości i wykonują zadanie: kropki oznaczają liczbę figur, natomiast narysowany kształt oraz plama koloru oznacza, jaką figurę należy kupić w sklepie; dzieci kupują figury,

wybierając je z pudełka, układają z nich dowolny wzór.

Przykład: W kopercie znajduje się kartka z 3 kropkami, narysowanym kołem, plamą czerwonego koloru. Oznacza to, że każde dziecko z tej grupy wybiera po 3 okrągłe, czerwone klocki. Na kolejnej kartce są 2 kropki, narysowany kwadrat, plama niebieskiego koloru. Oznacza to, że dzieci z tej grupy wybierają po 2 niebieskie, kwadratowe klocki. Ze wszystkich 5 klocków układają dowolny wzór.

3. „Koła i kółka” – zabawa ruchowo-matematyczna.

Dzieci rysują koło w powietrzu lewą i prawą ręką oraz oburącz. Wybrane dzieci kolejno przechodzą po okręgu.

Nauczyciel podkreśla, że koła wykorzystywane są do poruszania się pojazdów. Ciężko byłoby stworzyć samochody, gdyby nie wymyślono kół.

4. „Pojazdy” – klasyfikowanie pojazdów według jednej określonej cechy.

Nauczyciel kładzie na dywanie dwa koła hula-hop.

Dzieci układają pojazdy-zabawki według jednej cechy:

duże – małe,

osobowe – ciężarowe,

poruszające się po drogach – po torach itp.

5. „Gdzie zaparkował kierowca?” – zabawa matematyczna.

Nauczyciel umieszcza samochód osobowy w różnych miejscach sali, dzieci określają te miejsca, używając pojęć: nad, pod, za, między, na.

6. „Być kierowcą” – zabawa z elementami biegu.

Przy akompaniamencie tamburyna dzieci naśladują samochody i „jeżdżą” po całej sali, uważając, by nikogo nie potrącić. Kiedy milknie muzyka, dzieci zatrzymują się i naśladują warkot pojazdów. Zabawę można powtórzyć z krążkami – kierownicami.

7. „Dorysuj koła” – **karta pracy „Między nami Emotkami” cz. 1, str. 40.**

4- i 5-latki:

Dzieci rysują po śladzie koła w pojazdach, mogą je pokolorować.

Zajęcie 2 – Muzyka

Ćwiczenia inhibicyjno-incytacyjne.

CELE:

- świadome pobudzanie reakcji i jej świadome hamowanie,
- rozwijanie słuchu muzycznego,
- dokładne wykonywanie poleceń nauczyciela.

Pomoce dydaktyczne: klawesy, bębenek, tamburyn, płyta CD utwór 3.

PRZEBIEG:

1. „Marsz” – ćwiczenie rytmiczne.

Nauczyciel gra na klawesach, dzieci maszerują w różnych kierunkach, na sygnał maszerują w miejscu, z równoczesnym klaskaniem w dłonie.

2. Ćwiczenia inhibicyjno-incytacyjne:

- A) „Usłysz bębenek”. Dzieci poruszają się po obwodzie koła. Gdy usłyszą bębenek, zatrzymują się i podskakują tyle razy, ile uderzeń usłyszały.
- B) „Nakręcane zabawki”. Dzieci poruszają się zgodnie z akompaniamentem, naśladując wybrane zabawki. Na przerwę w muzyce zatrzymują się w bezruchu.
- C) „Kto zapamięta?”. Przed rozpoczęciem zabawy nauczyciel podaje sposoby reakcji na kolejno pojawiające się przerwy w muzyce. Zadaniem dzieci jest zapamiętać kolejność poleceń i wykonać je (np. na pierwszą pauzę dzieci łączą się w pary stając do siebie plecami, na drugą robią dwuosobowe koło, na trzecią robią „mostek” – zakładają sobie wzajemnie ręce na ramiona).
- D) „Roboty”. Przy akompaniamencie tamburyna dzieci poruszają się jak roboty – mają mocno napięte mięśnie, ruchy krótkie, „sztywne”. Na określony sygnał rozluźniają się w skłonie w przód – ręce i głowa swobodnie i luźno opuszczone – „roboty są zepsute”.
- E) „Tańcz i czekaj”. Dzieci tańczą, gdy gra muzyka. W momencie, gdy nastanie cisza, każdy uczestnik musi stanąć w bezruchu w środku małej obręczy. **Płyta CD utwór 3.**

3. „Telefon rytmiczny” – zabawa słuchowo-rytmiczna.

Nauczyciel mówi najbliższemu siedzącemu dziecku na ucho sylabami rytm (np. titi ta titi ta), ono przekazuje ten rytm kolejnemu, ostatnie powtarza głośno. Nauczyciel sprawdza, czy rytm nie został zmieniony.

4. „Nakręcanie bączka” – zabawa z elementem biegu.

Dzieci stoją w rozkroku, ręce trzymają na biodrach. Wykonują skręty tułowia w lewo i w prawo. Po kilku skrętach bieg na palcach po kole w lewą, a potem w prawą stronę.

Zabawy na powietrzu – tworzenie kopców z liści.

Przygotowanie do obiadu – mycie rąk.

PO POŁUDNIU

„Książka w odcinkach” – słuchanie kolejnego fragmentu.

„Aby podróż była miła” – zabawa słowna.

Dzieci wybierają spośród zgromadzonych przedmiotów te, które można zabrać w podróż, aby miała przyjemnie. Uzasadniają swój wybór.

„Spacer z pieszkiem” – zabawa z elementem czworakowania.

Dzieci dobierają się w pary. Jedno jest pieszkiem – chodzi na czworakach, drugie panem. Pan zakłada pieskowi smycz – czyli szarfę w pasie i idzie z nim na spacer. Zmiana ról.

Przygotowanie do podwieczorku – mycie rąk.

„Stop!” – zabawa muzyczno-ruchowa.

Dzieci idą po obwodzie koła, ilustrując słowa piosenki na melodię „Panie Janie”. Na słowo: Stop! – zatrzymują się i pozostają w ciszy i bezruchu, dopóki nauczyciel nie zaintonuje kolejnej zwrotki.

Jadę, jadę, jadę, jadę (dzieci idą „trzymając kierownice”)

Hop, hop, hop, hop, hop, hop (podskakują w miejscu),

Biegnę, biegnę, biegnę, biegnę, biegnę, biegnę (biegną),

Teraz stop!, teraz stop! (zatrzymują się bez ruchu).

Pływam, pływam, pływam, pływam (idą, wykonując rękami ruch, jakby pływały żabką),

Hop, hop, hop, hop, hop, hop (podskakują w miejscu),

Biegnę, biegnę, biegnę, biegnę, biegnę, biegnę (biegną),

Teraz stop!, teraz stop! (zatrzymują się bez ruchu).

Łatam, latam, latam, latam (idą, naśladując rękami ruch skrzydeł),

Hop, hop, hop, hop, hop, hop (podskakują w miejscu),

Biegnę, biegnę, biegnę, biegnę, biegnę, biegnę (biegną),

Teraz stop, teraz stop (zatrzymują się bez ruchu).

Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań.

Dzień 4

Temat dnia: Znaki drogowe.

DZIECKO:

- pozna znaczenie kilku znaków drogowych,
- zwróci uwagę na różne kształty znaków drogowych,
- weźmie udział w szeregu zabaw i ćwiczeń ruchowych,
- wykona pracę plastyczną „Znak drogowy”,
- wykona minisygnalizator,
- utrwali rymowankę „Bezpieczni w podróży”.

Propozycja wpisu do dziennika zajęć:

I. Realizowane obszary podstawy programowej: I.6, III.1, IV.5, IV.9, I.5

Zabawy dowolnie wybranymi zabawkami. [I.6, III.1]

Cel: rozwijanie swoich zainteresowań.

„Znaki drogowe” – wspólne oglądanie tablicy graficznej nr 10. [IV.5]

Cel: rozumienie zawartych informacji w postaci symbolu.

„Znaki drogowe” – karta pracy „Między nami Emotkami” cz. 1, str. 41. [IV.9]

Cel: uświadomienie znaczenia znaków drogowych.

Ćwiczenia poranne zestaw nr 7. [I.5]

II. Realizowane obszary podstawy programowej: I.8, I.5, III.5, IV.8, I.7, I.4, I.2

Ćwiczenia gimnastyczne zestaw nr 4. [I.8, I.5, III.5]

Cel: rozwijanie celności rzutów.

„Znak drogowy” – technika łączona (rysowanie, wyklejanie). [IV.8, I.7]

Cel: wzmacnianie mięśni dłoni i sprawności manualnej.

Spacer – oglądanie mijanych pojazdów. [I.4, I.2]

Cel: rozwijanie ciekawości poznawczej.

III. Realizowane obszary podstawy programowej: IV.3, IV.8, I.5, IV.6, I.6, III.1

„Książka w odcinkach” – słuchanie zakończenia utworu literackiego. [IV.3]

Cel: rozbudzanie ciekawości poznawczej.

„Minisygnalizator” – zabawa plastyczna. [IV.8]

Cel: utrwalenie symboliki kolorów świateł sygnalizatora.

„Wycieraczki samochodowe” – zabawa ruchowo-naśladowcza. [I.5]

„Bezpieczni w podróży” – utrwalenie rymowanki. [IV.6]

Cel: utrwalanie zasad bezpieczeństwa w podróży.

Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań. [I.6, III.1]

Rozwijane kompetencje kluczowe:

- kompetencje w zakresie rozumienia i tworzenia informacji;
- kompetencje matematyczne oraz kompetencje w zakresie nauk przyrodniczych, technologii i inżynierii;
- kompetencje osobiste, społeczne i w zakresie uczenia się;
- kompetencje obywatelskie.

RANEK

Zabawy dowolnie wybranymi zabawkami.

„Znaki drogowe” – wspólne oglądanie tablicy demonstracyjnej nr 10.

Analiza wyglądu znaków nakazu, zakazu, ostrzegawczych i informacyjnych.

Nauczyciel zadaje dzieciom pytania: Jakie figury geometryczne przypominają nam te znaki drogowe? Komu służą te znaki? (podróżującym, kierowcom, pieszym)

„Znaki drogowe” – karta pracy „Między nami Emotkami” cz. 1, str. 41.

4-latki:

Dzieci podają znaczenie przedstawionych znaków drogowych, łączą liniami połówki puzzli przedstawiających znaki drogowe.

5-latki:

Dzieci podają znaczenie przedstawionych znaków drogowych, łączą linią pasujące do siebie elementy, odszukują w ramce znak drogowy, którego nie ma wśród puzzli, otaczają go pętlą.

Ćwiczenia poranne zestaw nr 7.

„Ruchliwa ulica” – zabawa orientacyjno-porządkowa.

Nauczyciel unosi zielony krążek, dzieci poruszają się po sali w dowolny sposób (są kierowcami aut lub rowerzystami). Gdy w górze pojawi się krążek czerwony – zatrzymują się i stoją bez ruchu.

„Warsztat samochodowy” – ćwiczenie dużych grup mięśniowych.

- odkręcamy śrubki: ręce przed siebie, ruchy skrętne od środka na zewnątrz,
- sprawdzamy podwozie: leżenie tyłem, ręce i nogi do góry, chwytemy dłońmi za stopy,

- pompujemy koła: rytmiczne przysiady,
- zakręcamy śrubki: ręce do przodu, ruchy skrętne do środka.

„Znaki drogowe” – zabawa uspokajająca.

Dzieci maszerują brzegiem dywanu (droga) w rytm bębena. Na hasło „znak drogowy” stają na jednej nodze, unosząc ręce w bok dla utrzymania równowagi. Przy powtórzeniu stają na drugiej nodze.

Przygotowanie do śniadania – mycie rąk.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

Zajęcie 2 – Ćwiczenia gimnastyczne

Ćwiczenia gimnastyczne zestaw nr 4.

CELE:

- rozwijanie celności rzutów,
- szybka zmiana miejsc i ustawień,
- posługiwanie się woreczkiem zgodnie z jej przeznaczeniem.

Pomoce dydaktyczne/przybory: woreczki.

PRZEBIEG:

Część wstępna:

1. „Bieg przerywany” – zabawa orientacyjno-porządkowa.

Dzieci otrzymują po jednym woreczku. Na sygnał przechodzą do swobodnego biegu z woreczkiem w dłoni. Na hasło: Stop! zatrzymują się, kładą woreczek na głowie, wykonują ostrożnie siad skrzyżny, tak, by woreczek nie spadł na podłogę, wolno wstają, łapią woreczek i na sygnał powtarzają bieg.

2. „Ćwiczenia z woreczkiem”. Przekładanie woreczka z ręki do ręki dookoła tułowia, przekładanie woreczka pod uniesionym kolaniem prawej i lewej nogi, podnoszenie woreczka w górę za głowę, opuszczanie z tyłu na podłogę, wykonanie przysiadu i podnoszenie go.

Część główna:

1. „Dzień dobry, do widzenia”. Dzieci siadają w siadzie klęcznym, kolana złączone, pośladki na piętach, woreczek na głowie. Na hasło: Dzień dobry – wykonują skłon głowy w przód tak, aby woreczek spadł z głowy. Na hasło: Do widzenia – wykonują skłon głowy w tył.

2. „Dotknij woreczka”. Dzieci układają woreczki przed sobą na podłodze i stoją przed nimi w niewielkim rozkroku; wykonują skłon w przód, starając się dotknąć rękami woreczka; następnie prostują się i klaszczą dwa razy nad głową.
3. „Stań na kamieniu”. Na polecenie nauczyciela dzieci wstają i idą w kole, omijając leżące na podłodze woreczki. Na hasło: Stań na kamieniu! – zatrzymują się i stoją na najbliższym woreczku, starając się całkowicie zakryć go stopami.
4. „Celuj w okienko”. Dzieci dobierają się parami, siadają naprzeciwko siebie na odległość wyciągniętych ramion. Jedno dziecko kładzie swój woreczek na głowie, drugie tworzy z rąk koło – okienko. Na sygnał nauczyciela dziecko z woreczkiem wykonuje skłon tułowia w przód, próbując wcelować woreczkiem do „okienka”. Potem zmiana.
5. „Rzuty”. Dzieci dobierają się w drużyny wg kolorów woreczków. Grupy siadają w kołach. W środku kół nauczyciel kładzie duże obręcze. Dzieci odliczają do 5. Na sygnał nauczyciela wstają „jedyńki” i rzucają woreczkami do obręczy, starając się trafić do środka. Potem kolej na „dwójki”, „trójki”, „czwórki”, „piątki”.
6. „Skoki do pachołka”. Nauczyciel dzieli dzieci na dwa zespoły. Uczestnicy ustawiają się w dwóch rzędach. Naprzeciwko rzędów stoją pachołki. Pierwsze osoby z rzędów skaczą obunóż do pachołka, zostawiają tam woreczek i wracają skokami na koniec swojego rzędu. Ćwiczenie wykonują kolejne osoby.

Część końcowa:

1. Leżenie przodem (na plecach), woreczek ma brzuchu. Dzieci wykonują wdechy i wydechy, obserwując unoszący się i opadający woreczek.

Zajęcie 2 – Plastyka**„Znak drogowy” – wyklejanka.****CELE:**

- wzbogacenie wiadomości na temat znaków drogowych,
- wzmacnianie mięśni dłoni i sprawności manualnej,
- rozwijanie zainteresowań technicznych.

Pomoce dydaktyczne: wyprawka str. 6, czerwony papier, klej.

PRZEBIEG:

1. „Chodnik służy do chodzenia, jezdnia służy do jeżdżenia” – ćwiczenia dykcyjne.
Dzieci powtarzają ww. zdanie głośno, cicho, szybko, wolno, sylabami.

2. „Znak drogowy” – wyklejanka. **Wyprawka str. 6.**

Dzieci wycinają z wyprawki znak drogowy „Uwaga, pociąg!”, wyklejają czerwonymi kawałkami papieru krawędzie trójkąta, tworzącego znak ostrzegawczy, kolorują na czarno kształt lokomotywy.

3. Wspólne oglądanie prac. Zwrócenie uwagi na precyzję i dokładność ich wykonania.

4. „Pociąg i tunel” – zabawa orientacyjno-porządkowa.

Nauczyciel dzieli dzieci na dwie grupy. Dzieci z pierwszej grupy ustawiają się w rzędzie i trzymają się za ramiona – tworzą pociąg. Druga grupa ustawia się w pary jedna za drugą, podają sobie ręce i podnoszą je do góry – tworzą tunel. Na sygnał gwizdka (sygnał daje nauczyciel) – pociąg rusza po sali i przejeżdża kilka razy przez tunel. W powtórce zabawy dzieci zamieniają się rolami.

Spacer – oglądanie mijanych pojazdów.

Przygotowanie do obiadu – mycie rąk.

PO POŁUDNIU

„Książka w odcinkach” – słuchanie zakończenia utworu literackiego.

„Minisygnalizator” – zabawa plastyczna.

Nauczyciel rozdaje dzieciom papier kolorowy (czerwony, zielony, niebieski) oraz kubeczki. Każde dziecko przy pomocy kubeczka odrysowuje szablon koła w trzech kolorach, wycina kółka, a następnie wkleja je we właściwej kolejności na talerzyk papierowy, aby utworzyć swój własny mini sygnalizator.

„Wycieraczki samochodowe” – zabawa ruchowo-naśladowcza.

Dzieci leżąc na dywanie z uniesionymi, złączonymi, wyprostowanymi nogami wykonują przenoszenie nóg w lewo i w prawo.

Przygotowanie do podwieczorku – mycie rąk.

„Bezpieczni w podróży” – utrwalenie rymowanki.

Dzieci recytują rymowankę sylabami (jak „roboty”):

Podróżować mam bezpiecznie, więc fotelik chcę koniecznie,
pasy zawsze w nim zapinam; mamie, tacie przypominam,
bo tak mały, jak i duży, chce bezpieczny być w podróży!

Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań.

Dzień 5

Temat dnia: „Żeby kózka nie skakała...”

DZIECKO:

- zilustruje ruchem opowieść nauczyciela,
- wykona zjeżdżalnię dla misia,
- weźmie udział w tworzeniu makiety „Plac zabaw”,
- zagra na instrumentach perkusyjnych do piosenki „To jesieni znak”,
- pozna rymówkę „Skacz jak lubisz...”,
- utrwali zasady bezpiecznej zabawy.

Propozycja wpisu do dziennika zajęć:

I. Realizowane obszary podstawy programowej: I.6, I.7, IV.1, IV.11, I.5

Zabawy dowolnie wybranymi zabawkami. [I.6, I.7]

Cel: poszanowanie zabawek i przedmiotów w sali.

„Tor wyścigowy” – opowieść ruchowa. [IV.1]

Cel: rozwijanie ekspresji ruchowej i werbalnej.

„Zjeżdżalnia dla misia” – zabawa konstrukcyjna. [IV.11]

Cel: rozwijanie pomysłowości podczas wykorzystania przedmiotów w nietypowy sposób.

Ćwiczenia poranne zestaw nr 7. [I.5]

II. Realizowane obszary podstawy programowej: IV.11, IV.14, IV.9, III.8, I.5, IV.7, I.4

„Plac zabaw” – tworzenie makiety. [IV.11, IV.14, IV.9, III.8]

Cel: aktywizowanie myślenia kombinatorycznego.

„Z koła do koła” – zabawa orientacyjno-porządkowa. [I.5]

„To jesieni znak” – instrumentacja do piosenki. [IV.7]

Cel: rozumienie pojęć: zwrotka, refren.

Zabawy na powietrzu – zabawa w „chowanego”. [I.4]

Cel: rozwijanie orientacji w terenie.

III. Realizowane obszary podstawy programowej: IV.1, I.5, I.8, IV.2, I.6, III.4

„Listek” – zabawa relaksacyjna. [IV.1]

Cel: redukcja napięcia psychoruchowego.

„Skacz, jak lubisz” – zabawa integracyjna o charakterze ruchowym. [I.5]

Cel: rozwijanie skoczności.

„Ruchomy most” – zabawa z elementem równowagi. [I.8]

„Jestem bezpieczny” – wypowiedzi dzieci na podstawie własnych doświadczeń i obserwacji. [IV.2]

Cel: przestrzeganie zasad bezpiecznej zabawy.

Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań. [I.6, III.4]

Cel: używanie form grzecznościowych podczas zabawy.

Rozwijane kompetencje kluczowe:

- kompetencje w zakresie rozumienia i tworzenia informacji;
- kompetencje matematyczne oraz kompetencje w zakresie nauk przyrodniczych, technologii i inżynierii;
- kompetencje osobiste, społeczne i w zakresie uczenia się;
- kompetencje obywatelskie;
- kompetencje w zakresie przedsiębiorczości;
- kompetencje w zakresie świadomości i ekspresji kulturalnej.

RANEK

Zabawy dowolnie wybranymi zabawkami.

„Tor wyścigowy” – opowieść ruchowa.

Dzieci w siadzie klęcznym, wykonują sugerowane ruchy i dźwięki:

- przekręcamy klucz: jedna ręka przed siebie, obrotowy ruch dłoni,
- włączamy światła: druga ręka, ruch jw.
- ruszamy: pochylenie do przodu, dźwięk: brrr,
- ostry zakręt w lewo: przechylenie tułowia, dźwięk: yyy,
- ostry zakręt w prawo: przechylenie tułowia, dźwięk: yyy,
- dziury w asfalcie: unoszenie i opadanie bioder, dźwięk: łup, łup, łup,
- ostre hamowanie: spięcie ciała, dźwięk: iii,
- cofanie: odchylenie tułowia do tyłu, dźwięk: pip, pip, pip,
- wyłączamy światła i silnik: gesty jak na początku.

„Zjeżdżalnia dla misia” – zabawa konstrukcyjna.

Każdy dwuosobowy zespół otrzymuje małą maskotkę misia i z dowolnie wybranych elementów dostępnych w sali ustawia mu zjeżdżalnię. Zespoły prezentują swoje konstrukcje, demonstrują, jak miś zjeżdża ze zjeżdżalni.

Ćwiczenia poranne zestaw nr 7.

„Ruchliwa ulica” – zabawa orientacyjno-porządkowa.

Nauczyciel unosi zielony krążek, dzieci poruszają się po sali w dowolny sposób (są kierowcami aut lub rowerzystami). Gdy w górze pojawi się krążek czerwony – zatrzymują się i stoją bez ruchu.

„Warsztat samochodowy” – ćwiczenie dużych grup mięśniowych.

- odkręcamy śrubki: ręce przed siebie, ruchy skrętne od środka na zewnątrz,
- sprawdzamy podwozie: leżenie tyłem, ręce i nogi do góry, chwytamy dłońmi za stopy,
- pompujemy koła: rytmiczne przysiady,
- zakręcamy śrubki: ręce do przodu, ruchy skrętne do środka.

„Znaki drogowe” – zabawa uspokajająca.

Dzieci maszerują brzegiem dywanu (droga) w rytm bębenka. Na hasło „znak drogowy”, stają na jednej nodze, unosząc ręce w bok dla utrzymania równowagi. Przy powtórzeniu stają na drugiej nodze.

Przygotowanie do śniadania – mycie rąk.**ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE****Zajęcie 1 – Matematyka****„Plac zabaw” – tworzenie makiety.****CELE:**

- aktywizowanie myślenia kombinatorycznego,
- rozumienie pojęć: obok, między, na środku,
- rozumienie pojęcia symbolu.

Pomoce dydaktyczne: kanwa do makiety, patyczki drewniane, wykałaczki, plastelina, patyki do szaszłyków, sznureczki, kartoniki, nakrętki, tektura falista, obręcze.

PRZEBIEG:

1. „Miejsca bezpiecznych zabaw” – wypowiedzi dzieci na podstawie własnych doświadczeń.
Nauczyciel nadmienia, iż najbezpieczniejszymi miejscami zabaw są specjalnie wydzielone do tego place. Przy wejściu na plac zabaw znajdują się słupki, uniemożliwiające wjazd samochodem. Dzieci wymieniają, co się znajduje na przedszkolnym placu zabaw, w co się można na nim bawić. Dzielią się swoimi pomysłami na temat uatrakcyjnienia miejsca podwórkowych zabaw.
2. „Plac zabaw” – tworzenie makiety.
Nauczyciel przygotowuje matę/dywanik/tekturę – kanwę do makiety. Dzieci kolejno zapęniają ją urządzeniami terenowymi wg instrukcji nauczyciela – „Na środku ustawmy 3 huśtawki, w czterech rogach umieścmy piaskownice. Między huśtawkami a piaskownicą zrobmy ścieżkę zdrowia – ułożymy 5 kół, przeplotnię, znowu 5 kół. Po drugiej stronie między huśtawkami a piaskownicą umieścmy karuzelę”.

Zaznaczanie w sposób umowny urządzeń znajdujących się na podwórku: piaskownica: 4 patyczki drewniane ułożone w kształcie kwadratu, karuzela: do podłoża przyklejamy kulkę z plasteliny, wkładamy do niej 4 wykałaczki, zakończone plastikowymi nakrętkami przymocowanymi również za pomocą plasteliny, huśtawka (przygotowana przez nauczyciela wcześniej): łączenie za pomocą kulek z plasteliny 3 patyków od szaszłyków, zawieszenie na górnej krawędzi sznureczków, które w dolnej części są przywiązane do prostokątnego kartonika – siedziska huśtawki, ścieżka zdrowia: ułożone w rzędzie nakrętki oraz tektura falista złożona w harmonijkę.

Umieszczenie dzieci bawiących się na placu zabaw (gotowe ludziki/ symboliczne klocki) wg instrukcji nauczyciela: w pierwszej piaskownicy 1 dziecko, w drugiej – 2 dzieci, w trzeciej – 3 dzieci, w czwartej – 4 dzieci. Chętne dziecko może policzyć, ile dzieci razem bawi się w piaskownicy.

Obok huśtawki stoi 2 dzieci, ścieżkę zdrowia przekracza 4 dzieci.

3. Planowanie znaków dotyczących przestrzegania zasad na placu zabaw.

Dzieci wymyślają znaki mówiące o tym, co można robić, a czego nie można na placu zabaw. Np. przekreślony obrazek psa – nie wprowadzamy psów na plac, przekreślona złamana gałązka – nie niszczymy roślin, dwoje dzieci uśmiechniętych – młodzie i starsze – bawimy się wspólnie z młodszymi dziećmi.

4. „Z koła do koła” – zabawa orientacyjno-porządkowa.

Nauczyciel rozkłada na dywanie obręcze. Każde dziecko szuka sobie swojego kółka. Na sygnał bębienka dzieci przechodzą z koła do koła.

Zajęcie 2 – Muzyka

„To jesieni znak” – instrumentacja do piosenki.

CELE:

- utrwalenie tekstu i melodii piosenki,
- rozumienie pojęć: zwrotka, refren,
- wzbogacanie przeżyć i wyobraźni muzycznej.

Pomoce dydaktyczne: liście (papierowe lub naturalne), płyta CD utwór 13, 14, instrumenty perkusyjne, kartki papieru, parasole.

PRZEBIEG:

1. „Zawody z liśćmi” – zabawa ze współzawodnictwem indywidualnym.

Wybrana grupa dzieci otrzymuje jesienne liście (okazy naturalne lub papierowe). Uczestnicy przyklejają przy jednym końcu sali, kładą liście przed sobą na podłodze. Na sygnał nauczyciela dmuchaniem posuwają swoje liście przez całą salę. Zmiany dzieci.

2. „To jesieni znak” – śpiewanie zbiorowe piosenki. **Płyta CD utwór 13.**

„To jesieni znak” sł. J. Żarniewska

Kiedy już babie lato
wietrzyk goni nad rzeką
Kiedy czas ruszyć ptakom
w swoją podróż daleką
To jesieni jest znak
O tak!
Kiedy plucha na dworze
moczy trawy i drzewa
Kiedy lis siedzi w norze,
niedźwiedź w gawrze swej ziewa
To jesieni jest znak
O tak!
Kiedy mgła świat otula
i kolory gdzieś gubi
Kiedy chmura brzydula
Swą szarością się chlubi
To jesieni jest znak
O tak!

3. „To jesieni znak” – instrumentacja do piosenki.

Dzieci ustawione w kole trzymają w ręku instrumenty perkusyjne. W środku stoi wybrane dziecko z pałeczką w ręku. Podczas zwrotek dziecko znajdujące się wewnątrz koła chodzi i uderza rytmicznie w różne instrumenty trzymane przez kolegów. Podczas refrenu wszystkie dzieci grają na swoich instrumentach, w tym momencie dziecko z pałeczką nie gra, czeka, aż koledzy skończą. Powtórka zabawy, zmiana dziecka w środku.

4. Zabawa z kartkami papieru.

Dzieci otrzymują kartki papieru i starają się wydobyć z nich różne odgłosy: odgłos deszczu (stukanie palcami jednej ręki w kartkę utrzymaną w powietrzu za pomocą drugiej ręki), odgłos wiatru (dmuchanie na kartki trzymane w powietrzu oburącz), odgłos suchych liści (gniecenie kartek), odgłos chodzenia po suchych liściach (pocieranie zgniecionymi papierami jeden o drugi we współpracy z kolegą obok).

5. Zabawa z parasolami. **Płyta CD utwór 14.**

Podczas melodii zwrotki kilkoro dzieci z parasolami stoi w różnych miejscach sali. Pozostałe dzieci poruszają się pomiędzy nimi w dowolny sposób. Podczas melodii refrenu dzieci ustawiają się rzędem za wybranym przez siebie dzieckiem z parasolem i kołyszają się w rytmie piosenki.

6. „Dzieci i liście” – zabawa muzyczno-ruchowa.

Nauczyciel ustala, że w zabawie dziewczynki będą dziećmi, a chłopcy – liśćmi. Przy akompaniamencie kołatki dziewczynki spacerują po sali, chłopcy kucają w różnych miejscach sali. Przy akompaniamencie tamburyna dziewczynki kucają, a chłopcy – liście biegają między nimi. Przy akompaniamencie marakasów chłopcy kucają, a dziewczynki „zbierają liście” dotykając. „Liście” idą za osobą, która je „zebrała”.

7. „Wiatraczki” – zabawa ruchowo-naśladowcza.

Dzieci z rozłożonymi rękami obracają się wokół siebie, naśladując wiatraczki (przy akompaniamencie tamburyna). Na przerwę w graniu opuszczają ręce wzdłuż tułowia.

Zabawy na powietrzu – zabawa w „chowanego”.

Jedna osoba (lub grupa osób) zasłania oczy i odlicza, w tym czasie reszta uczestników zabawy ma za zadanie schować się przed szukającym. Kiedy osoba już policzyła, mówi głośno hasło Szukam! Wygrywa ta osoba, która została znaleziona najpóźniej. Osoba znaleziona jako pierwsza – staje się szukającym w następnej rundzie.

Przygotowanie do obiadu – mycie rąk.

PO POŁUDNIU

„Listek” – zabawa relaksacyjna.

Dzieci leżą na poduszczykach i wyobrażają sobie sytuację:

„W wielkim lesie na grubej gałęzi olbrzymiego dębu kołysał się łagodnie mały listek. Listek był cały zielony i tak skrzył się w słońcu, że podziwiali go wszystkie leśne ptaki i zwierzęta. Podnosiły ku niemu wzrok wiewiórki zbierające opadłe na ziemię żółędzie, nawet sam lis zwrócił uwagę na ten najpiękniejszy w całej puszczy listek.

Ale minęła wiosna, minęło lato i nadeszła jesień. Powoli kolor listka zmieniał się. Jednak choć miejsce pięknej zieleni zajęła żółć, a później brąz, to nadal wszyscy podziwiali oświecony słońcem listek. Niestety! Pewnego dnia powiał wiatr tak mocny, że zerwał listek z drzewa. Ten zaś uniół się ponad sosny, brzozy i dęby. Z początku bardzo się bał, lecz wiatr wiał coraz słabiej i słabiej, aż posadził go na mięciutkim mchu, w najbezpieczniejszym miejscu w całym lesie. A jak bardzo to miejsce jest bezpieczne, przekonacie się sami, gdy podczas spaceru po wielkim lesie ujrzycie wciąż piękny, błyszczący w słońcu brązowy listek, który czeka teraz na spotkanie z wami”.

„Skacz, jak lubisz” – zabawa integracyjna o charakterze ruchowym.

„Tak jak lubisz sobie skacz
i przed siebie zawsze patrz,
to jest temat naszej gry:
teraz skakać będziesz ty!”

Jedno z dzieci w dowolny sposób skacze w kole, grupa recytuje tekst. Ostatni wers mówi skaczący, zatrzymując się i wskazując następcę.

„Ruchomy most” – zabawa z elementem równowagi.

Dzieci chodzą po wyznaczonej linii, stawiając stopę przed stopą.

Przygotowanie do podwieczorku – mycie rąk.

„Jestem bezpieczny” – wypowiedzi dzieci na podstawie własnych doświadczeń i obserwacji.

Dzieci wymieniają przykłady obowiązujących zasad bezpieczeństwa, nauczyciel uzupełnia wypowiedzi dzieci.

JAZDA NA ROWERZE:

nie wolno jeździć dzieciom po ulicach i po chodnikach, tylko na specjalnych placach lub ścieżkach rowerowych.

NA ZJEŹDŻALNI należy:

- wspinać się po jednym stopniu;
- przy zjeżdżaniu i wchodzeniu zachowywać bezpieczny odstęp między sobą;
- zjeżdżać tylko wówczas, gdy na dole nikogo już nie ma;
- po zjechaniu na dół szybko odejść.

Nie wolno:

- wspinać się po powierzchni do zjeżdżania ani wbiegać na nią;
- zjeżdżać, gdy powierzchnia zjeżdżalni jest uszkodzona.

NA HUŚTAWCE należy:

- trzymać się poręczy lub siedzenia obiema rękami;
- huśtać się tylko w pozycji siedzącej;
- huśtać się pojedynczo.

Nie wolno:

- zeskakiwać z huśtawki będącej w ruchu;
- przechodzić zbyt blisko huśtawki, na której bawi się inne dziecko.

NA KARUZELI:

nie wolno:

- wychylać się;
- wstawać, opuszczać miejsca w czasie ruchu karuzeli.

ZABAWA W PIASKOWNICY:

nie należy:

- rzucać piaskiem (piasek łatwo może wpaść do oka bawiącemu się obok dziecku i sprawić mu ból);

- wynosić piasek poza obszar piaskownicy.

GRA W PIŁKĘ:

- powinna się odbywać na specjalnym placu, z dala od okien budynków mieszkalnych.

Nie wolno grać w piłkę:

- na ulicy
- na chodniku.

ZABAWY W WODZIE zawsze wymagają bliskiej obecności osób dorosłych.

Nikommu, a szczególnie dzieciom nie wolno:

- kąpać się w czasie burzy;
- kąpać się w nieznanym zbiorniku wodnym;
- wchodzić do wody w miejscu, gdzie kąpiel jest zabroniona.

Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań.

TEMAT KOMPLEKSOWY:

8. WAŻNE WYNAŁAZKI

Dzień 1

Temat dnia: **Wynałazki znakomicie ułatwiają nasze życie.**

DZIECKO:

- przekaże szeptem wiadomość,
- przejdzie po sznurku bosymi stopami,
- nazwie popularne wynalazki,
- weźmie udział w szeregu zabaw i ćwiczeń ruchowych,
- powtórzy zgłoski w różnym tempie,
- rozplącze poplątane kabelki i nawinie je na rolkę.

Propozycja wpisu do dziennika zajęć:

I. Realizowane obszary podstawy programowej: I.6, I.7, IV.2, I.8, I.5

Zabawy dowolnie wybranymi zabawkami. [I.6, I.7]

Cel: poszanowanie zabawek.

„Zanieś wiadomość” – zabawa słuchowa. [IV.2]

Cel: poprawa percepcji słuchowej.

„Linia telefoniczna” – zabawa sensoryczna. [I.8]

Cel: doskonalenie zmysłu równowagi.

Ćwiczenia poranne zestaw nr 8. [I.5]

Cel: doskonalenie dokładności i precyzji ruchów.

II. Realizowane obszary podstawy programowej: IV.2, IV.5, III.8, I.8, I.5, I.4, IV.9

Wynałazki” – ćwiczenia słownikowo-gramatyczne na podstawie tablicy demonstracyjnej nr 11. [IV.2, IV.5, III.8]

Cel: zwrócenie uwagi na znaczenie postępu technicznego.

Ćwiczenia gimnastyczne zestaw nr 4 ze zmianami. [I.8, I.5]

Cel: posługiwanie się woreczkiem zgodnie z jego przeznaczeniem.

Spacer – obserwacja urządzeń technicznych na zewnątrz budynku – hydrant, sprzęt rekreacyjny – siłownia na powietrzu, słupy elektryczne. [I.4, IV.9]

Cel: rozwijanie zainteresowań technicznych.

III. Realizowane obszary podstawy programowej: IV.1, IV.2, I.5, I.7, I.6, II.4

Słuchanie muzyki relaksacyjnej. Płyta CD utwór 2. [IV.1]

Cel: obniżenie napięcia psychoruchowego.

„Zegary” – ćwiczenia ortofoniczne. [IV.2]

Cel: usprawnianie mięśni narządów mowy.

„Odkurzacze” – zabawa z elementem czworakowania. [I.5]

„Poplątane kabelki” – zabawa manipulacyjna. [I.7]

Cel: rozwijanie małej motoryki.

Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań. [I.6, II.4]

Cel: czerpanie radości ze wspólnej zabawy.

Rozwijane kompetencje kluczowe:

- kompetencje w zakresie rozumienia i tworzenia informacji;
- kompetencje matematyczne oraz kompetencje w zakresie nauk przyrodniczych, technologii i inżynierii;
- kompetencje osobiste, społeczne i w zakresie uczenia się;
- kompetencje obywatelskie;
- kompetencje w zakresie przedsiębiorczości.

RANEK

Zabawy dowolnie wybranymi zabawkami.

„Zanieś wiadomość” – zabawa słuchowa.

Zabawę rozpoczyna prowadzący, który mówi głośno, dla kogo przekaże wiadomość, a następnie wypowiada szeptem do osoby siedzącej obok treść wiadomości, np. Masz ładną fryzurę albo Lubię jeść pomarańcze. Dzieci powtarzają w kręgu wiadomość dotąd, aż trafi ona do osoby, wymienionej jako adresat. Dziecko, któremu została przekazana wiadomość, powtarza ją głośno.

Dzieci 5-letnie mogą również samodzielnie wymyślać treść wiadomości i określać adresata.

„Linia telefoniczna” – zabawa sensoryczna.

Nauczyciel układa na całej długości dywanu płataninę z 2 lub 3 sznurków. Na końcu wskazanego sznurka staje wybrane dziecko. Ochotnik sprawdzi, idąc po dowolnym sznurku, czy dojdzie do swego kolegi, czy nie (czy połączenie telefoniczne zostanie odebrane, czy nie). Na sygnał START! ochotnik boso idzie po swojej linii. Jeśli okaże się, że droga zakończyła się niepomyślnie, wybiera inny sznurek.

Ćwiczenia poranne zestaw nr 8.**„Linia telefoniczna” – zabawa orientacyjno-porządkowa.**

Dzieci poruszają się po sali w rytm bębenka, na hasło „Linia telefoniczna” chwytają się za ręce, tworząc linię lub kilka linii.

„Rytmiczny SMS” – zabawa rytmiczna.

Dzieci dobierają się parami. Jedno dziecko wystukuje palcem drugiemu na plecach numer alarmowy: 112, czyli * * * **, potem następuje zamiana ról.

„Zrób, to co ja” – ćwiczenie dużych grup mięśniowych.

- zrób 3 przysiady,
- zrób 3 wyskoki w górę,
- obejrzyj się do tyłu,
- dotknij ręką stopy,
- spójrz na sufit,
- rozejrzyj się, poruszając wyłącznie głową.

„Idziemy i śpiewamy” – zabawa uspokajająca.

Dzieci maszerują w kole śpiewając znaną piosenkę.

Przygotowanie do śniadania – mycie rąk.**ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE****Zajęcie 1 – Rozwijanie mowy i myślenia****„Wynalazki” – ćwiczenia słownikowo-gramatyczne na podstawie tablicy demonstracyjnej nr 11.****CELE:**

- wzbogacenie słownika czynnego i biernego,
- zwrócenie uwagi na znaczenie postępu technicznego,
- rozwijanie słuchu fonematycznego.

Pomoce dydaktyczne: tablica demonstracyjna nr 11, karty pracy „Między nami Emotkami” cz. 1 str. 42.

PRZEBIEG:**1. „Czynności” – zagadki ruchowe.**

Nauczyciel naśladuje wykonywanie czynności z wykorzystaniem różnych urządzeń, np. rozmowa telefoniczna, sprzątanie za pomocą odkurzacza, kierowanie pojazdem, robienie zdjęć itd.

2. „Wynalazki” – ćwiczenia słownikowe na podstawie **tablicy demonstracyjnej nr 11**.

Dzieci analizują treść tablicy przedstawiającej wynalazki, które zmieniły świat. Wymieniają nazwy wynalazków, mówią, ile sylab słyszą w wyrazach: koło, pismo, pieniądze, zegar, samochód, telefon, żarówka, laptop; wymieniają pierwszą i ostatnią głoskę w tych wyrazach (5-latki); dzielą się opinią, który z tych wynalazków ich zdaniem jest najważniejszy.

Nauczyciel wyjaśnia, że wynalazkiem jest coś, co zostało wymyślone i skonstruowane w jakimś celu. Wynalazek jest przeciwieństwem odkrycia, gdyż odkrycie to coś, co już istniało, lecz było dotąd nieznanne.

3. „Jak było wcześniej?” – wypowiedzi dzieci na podstawie zgromadzonej wcześniej wiedzy.

Nauczyciel prosi dzieci, by zastawiły się nad tym, jak ludzie żyli i radzili sobie wcześniej, zanim wynaleziono urządzenia techniczne.

4. „Na tropie wynalazków” – wyszukiwanie w otoczeniu różnych wynalazków.

Dzieci odnajdują w sali np. sprzęt CD, zegar, telefon komórkowy nauczyciela, latarkę, lupę, tablicę interaktywną, laptop...

5. „Dokończ zadanie” – zabawa słowna.

Moja siostra lubi oglądać...

Gdy wychodzisz z domu, wyłącz...

Gdy żelazko się nagrzało, będzie pięknie...

Wodę nalewam i w czajniku ją...

Sokowirówka robi...

Zakupione lody należy przechowywać w...

Nauczyciel przypomina, że ze sprzętu gospodarstwa domowego dzieci mogą korzystać tylko pod nadzorem osoby dorosłej!

5. „Zamiana miejsc” – zabawa orientacyjno-porządkowa.

Prosimy dzieci o ustawienie w kole. Nauczyciel wywołuje dwoje dzieci, które mają się zamienić miejscami w określony sposób, np. skacząc na jednej nodze. Po dwóch minutach zabawy dzieci zgłaszają same kolejny pomysł – w jaki sposób będą zmieniać miejsca, np. na czworakach, naśladując auto, klaszcząc i maszerując jednocześnie.

6. Dla zainteresowanych: Zabawy z literą „T”. **Karta pracy str. 42.**

4-latki:

Dzieci zastanawiają się, do czego może służyć wynalazek Tomka, kolorują śrubę, którą chłopek wykorzysta w swojej maszynie.

5-latki:

Dzieci zastanawiają się, do czego może służyć wynalazek Tomka, kolorują Tomka oraz przedmioty, których nazwy rozpoczynają się głoską „t”.

Zajęcie 2 – Ćwiczenia gimnastyczne

Ćwiczenia gimnastyczne zestaw nr 4 ze zmianami.

CELE:

- rozwijanie celności rzutów,
- szybka zmiana miejsc i ustawień,
- posługiwanie się woreczkiem zgodnie z jego przeznaczeniem.

Pomoce dydaktyczne/przybory: woreczki.

PRZEBIEG:**Cześć wstępna.**

1. „Slalom” – zabawa z elementem biegu.

Nauczyciel układa trasę z woreczków, którą ma pokonać każde dziecko.

Dzieci biegną jedno za drugim – za pierwszym razem z woreczkiem w dłoni, za drugim razem – z woreczkiem pod pachą.

2. „Ćwiczenia z woreczkiem”. Przekładanie woreczka z ręki do ręki dookoła tułowia, przekładanie woreczka pod uniesionym kolaniem prawej i lewej nogi, podnoszenie woreczka w górę za głowę, opuszczanie z tyłu na podłogę, wykonanie przysiadu i podnoszenie go.

Część główna:

1. „Dzień dobry, do widzenia”. Dzieci siadają w siadzie klęcznym, kolana złączone, pośladki na piętach, woreczek na głowie. Na hasło: Dzień dobry – wykonują skłon głowy w przód tak, aby woreczek spadł z głowy. Na hasło: Do widzenia – wykonują skłon głowy w tył.

2. „Dotknij woreczka”. Dzieci układają woreczki przed sobą na podłodze i stoją przed nimi w niewielkim rozkroku; wykonują skłon w przód, starając się dotknąć rękami woreczka; następnie prostują się i klaszczą dwa razy nad głową.
3. „Stań na kamieniu”. Na polecenie nauczyciela dzieci wstają i idą w kole, omijając leżące na podłodze woreczki. Na hasło: Stań na kamieniu! – zatrzymują się i stoją na najbliższym woreczku, starając się całkowicie zakryć go stopami.
4. „Celuj w okienko”. Dzieci dobierają się parami, siadają naprzeciwko siebie na odległość wyciągniętych ramion. Jedno dziecko kładzie swój woreczek na głowie, drugie tworzy z rąk koło – okienko. Na sygnał nauczyciela dziecko z woreczkiem wykonuje skłon tułowia w przód, próbując wcelować woreczkiem do „okienka”. Potem zmiana.
5. „Rzuty”. Dzieci dobierają się w drużyny wg kolorów woreczków. Grupy siadają w kołach. W środku kół nauczyciel kładzie duże obręcze. Dzieci odliczają do 5. Na sygnał nauczyciela wstają „jedyńki” i rzucają woreczkami do obręczy, starając się trafić do środka. Potem kolej na „dwójki”, „trójki”, „czwórki”, „piątki”.
6. „Skoki do pachołka”. Nauczyciel dzieli dzieci na dwa zespoły. Uczestnicy ustawiają się w dwóch rzędach. Naprzeciwko rzędów stoją pachołki. Pierwsze osoby z rzędów skaczą obunóż do pachołka, zostawiają tam woreczek i wracają skokami na koniec swojego rzędu. Ćwiczenie wykonują kolejne osoby.

Część końcowa:

1. Leżenie tyłem, nogi zgięte w kolanach. Stopy stoją na podłodze, woreczek leży przy stopach. Dzieci chwytają woreczek palcami lewej stopy, podnoszą w górę, zakładają nogę na nogę (lewą na prawą) i puszczają woreczek. Następnie prawa stopa chwytka woreczek i przekłada przez lewe kolano.

Spacer – obserwacja urządzeń technicznych na zewnątrz budynku – hydrant, sprzęt rekreacyjny – siłownia na powietrzu, słupy elektryczne.

Przygotowanie do obiadu – mycie rąk.

PO POŁUDNIU

Słuchanie dowolnej muzyki relaksacyjnej. Płyta CD utwór 2.

„Zegary” – ćwiczenia ortofoniczne.

Przedszkolaki mówią tekst rymowanki:

„Czas odmierzał zegar stary, dzieci za nim powtarzały”.

Nauczyciel podaje zgłoski do powtórzenia w różnym tempie:

- cyk, cyk,
- tik, tak,
- bim, bam.

„Odkurzacz” – zabawa z elementem czworakowania.

Dzieci przechodzą na czworaka z jednej strony dywanu na drugą w rytm tamburyna. nauczyciel zmienia w trakcie rytm (zwalnia, przyśpiesza, robi przerwy).

Przygotowanie do podwieczorku – mycie rąk.**„Poplątane kabelki” – zabawa manipulacyjna.**

Dzieci otrzymują splecione kawałki sznurka (sznurowadło lub tasiemka). Zadaniem dzieci jest rozplątanie i nawinięcie sznurka na rolkę po ręczniku papierowym.

Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań.

Dzień 2

Temat dnia: Gdybym był naukowcem...

DZIECKO:

- wymyśli skojarzenia do wylosowanych przedmiotów,
- wprowadzi w ruch wacik za pomocą oddechu,
- oceni prawdziwość zdań,
- wykona pracę plastyczną „Wiatraczek”,
- rozpozna kształty przedmiotów bez kontroli wzroku,
- przeniesie dzwoneczek z punktu A do punktu B tak, by nie wydał dźwięku.

Propozycja wpisu do dziennika zajęć:

I. Realizowane obszary podstawy programowej: I.6, I.7, IV.6, IV.2, I.5

Zabawy dowolnie wybranymi zabawkami. [I.6, I.7]

Cel: odkładanie zabawek na wyznaczone miejsce.

„Skojarzenia” – zabawa słowna. [IV.6]

Cel: rozwijanie myślenia abstrakcyjnego.

„Wentylator” – ćwiczenia oddechowe. [IV.2]

Cel: wydłużanie fazy wydechowej.

Ćwiczenia poranne zestaw nr 8. [I.5]

II. Realizowane obszary podstawy programowej: IV.5, IV.2, III.1, I.5, IV.8, I.7, I.4, III.5

„Prawda – fałsz” – zabawa dydaktyczna. [IV.5, IV.2, III.1]

Cel: rozwijanie krytycznego myślenia.

„Puszczamy latawce” – zabawa bieżna. [I.5]

„Wiatraczek” – technika łączona (składanie i naklejanie gotowych elementów, rysowanie). [IV.8, I.7]

Cel: dbałość o precyzyjne wykonanie szczegółów w rysunku.

Zabawy na powietrzu – wyskoki dosiężne. [I.4, III.5]

Cel: poprawa skoczności.

III. Realizowane obszary podstawy programowej: IV.3, IV.1, I.5, IV.8, I.6, III.5

Słuchanie dowolnie wybranej książeczki. [IV.3]

Cel: rozwijanie empatii.

„Worek skarbów” – zabawa sensoryczna. [IV.1]

Cel: rozwijanie zmysłu dotyku.

„Odkurzacz” – zabawa z elementem czworakowania. [I.5]

„Kółka i sprężynki” – zabawa plastyczna. [IV.8]

Cel: rozwijanie pomysłowości.

Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań. [I.6, III.5]

Rozwijane kompetencje kluczowe:

- kompetencje w zakresie rozumienia i tworzenia informacji;
- kompetencje matematyczne oraz kompetencje w zakresie nauk przyrodniczych, technologii i inżynierii;
- kompetencje osobiste, społeczne i w zakresie uczenia się;
- kompetencje obywatelskie;
- kompetencje w zakresie przedsiębiorczości.

RANEK

Zabawy dowolnie wybranymi zabawkami.

„Skojarzenia” – zabawa słowna.

Dzieci losują z pudełka przedmiot i określają, z jakim urządzeniem technicznym można go skojarzyć (np. plastikowy chlebek – opiekacz, krawalnica, toster; chusteczka – pralka, żelazko; papier – odkurzacz, niszczarka; ziemniak – frytkownica, piekarnik; kartka – drukarka, kserokopiar, komputer itp.)

„Wentylator” – ćwiczenia oddechowe.

Dzieci w parach otrzymują okrągły wacik na nitce. Jedno trzyma wacik, drugie dmucha, aby wacik jak najdłużej był w odchyleniu.

Ćwiczenia poranne zestaw nr 8.

„Linia telefoniczna” – zabawa orientacyjno-porządkowa.

Dzieci poruszają się po sali w rytm bębenka, na hasło „Linia telefoniczna” chwytają się za ręce, tworząc linię lub kilka linii.

„Rytmiczny SMS” – zabawa rytmiczna.

Dzieci dobierają się parami. Jedno dziecko wystukuje palcem drugiemu na plecach numer alarmowy: 112, czyli * * **, potem następuje zamiana ról.

„Zrób, to co ja” – ćwiczenie dużych grup mięśniowych.

- zrób 3 przysiady,
- zrób 3 wyskoki w górę,
- obejrzyj się do tyłu,
- dotknij ręką stopy,

- spójrz na sufit,
- rozejrzyj się, poruszając wyłącznie głową.

„Idziemy i śpiewamy” – zabawa uspokajająca.

Dzieci maszerują w kole śpiewając znaną piosenkę.

Przygotowanie do śniadania – mycie rąk.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

Zajęcie 1 – Rozwijanie mowy i myślenia

„Prawda – fałsz” – zabawa dydaktyczna.

CELE:

- utrwalenie nazw urządzeń elektrycznych,
- rozwijanie krytycznego myślenia,
- rozwijanie zainteresowań technicznych.

Pomoce dydaktyczne: kartki ze zdaniami, kubki, woda, barwniki spożywcze, oliwka dla dzieci, salaterka, karty pracy „Między nami Emotkami” cz. 1, str. 43.

PRZEBIEG:

1. Powitanie.

Nauczyciel wita dzieci, wypowiadając określone zdania:

- witam wszystkich, którzy oglądali wczoraj telewizję,
- witam wszystkich, którzy lubią pozować do zdjęć,
- witam wszystkich, którzy rozmawiali ostatnio przez telefon,
- witam wszystkich, którzy ostatnio korzystali z komputera,
- witam wszystkich, którzy gdy chorują zażywają lekarstwa,
- witam wszystkich, którzy lecieli samolotem.

2. „Toster, mikser, samolot” – zabawa integracyjna.

Dzieci stoją w kole, w trzyosobowych zespołach. Nauczyciel nieoczekiwanie wskazuje kogoś stojącego w środku trójki, wywołując przy tym jeden z wynalazków: toster, mikser lub samolot.

Osoba w środku wykonuje czynności:

Toster – wybrana osoba jest grzanką w tosterze. Radośnie podskakuje, zaś koledzy po bokach chwytają się za ręce, imitując toster, tak, by grzanka była w jego środku.

Mikser – wskazana osoba podnosi obie ręce do góry, uczestnicy z prawej i lewej strony zamieniają się w łopatki miksera, kręcąc się dookoła własnej osi pod rękami wybranej osoby.

Samolot – wybrana osoba składa wyprostowane ręce nad głową i pochyla się do przodu. Uczestnicy z obu stron także się pochylają i rozkładają odpowiednio prawą i lewą rękę w bok, imitując skrzydła samolotu. Cała trójka buja się wspólnie raz w jedną, raz w drugą stronę. Zmiany osób w środku.

3. „Prawda – fałsz” – zabawa dydaktyczna.

Nauczyciel odczytuje wylosowaną przez dziecko kartkę ze zdaniem, dziecko określa, czy dane zdanie jest prawdą, czy fałszem. Dziecko 5-letnie ustala, jaki wyraz należy zmienić w fałszywym zdaniu.

Przykłady zdań:

- Ala wysuszy włosy suszarką.
- Tomek włączy zamrażarkę, żeby obejrzeć film.
- Kacper chce zaprosić babcię na swoje urodziny, więc użyje telefonu.
- Ula powinna wyprać bluzkę w pralce.
- Amelia ma ochotę na deser z bitej śmietany, więc użyje miksera.
- Natalka sprzątnie zaśmiecony dywan odkurzaczem.
- Bartek ma wymiętą koszulę, więc użyje lampki.
- W kuchence mikrofalowej Jurek ugotuje jajka.
- Na biurku Tomka jest nowa lodówka.

4. „Zasady obchodzenia się z prądem” – przekazanie informacji.

- urządzenia elektryczne można dotykać tylko suchymi rękami,
- wtyczkę z gniazda wyciąga dorosły,
- nie wylewamy wody na urządzenia elektryczne,
- od zerwanych przewodów elektrycznych trzymamy się z daleka,
- nie używamy urządzeń elektrycznych podczas kąpieli.

5. „Puszczamy latawcę” – zabawa bieżna.

Dzieci biegają po sali ze wstążką w dłoni, dostosowując tempo biegania do akompaniamentu nauczyciela.

6. „Co do czego pasuje?” – karta pracy „Między nami Emotkami” cz. 1, str. 43.

4- i 5-latki:

Dzieci łączą urządzenie elektryczne z przedmiotem pasującym do niego, np. pralka – ubrania...

Zajęcie 2 – Plastyka

„Wiatraczek” – technika łączona (składanie i naklejanie gotowych elementów, rysowanie)

CELE:

- poznanie działania i sposobów wykorzystania kilku urządzeń technicznych w gospodarstwie domowym,
- dbałość o precyzyjne składanie papieru,
- zachowanie porządku w miejscu pracy.

Pomoce dydaktyczne: koła origami, papierowe prostokąty, klej, mazaki.

PRZEBIEG:

1. Klasyfikowanie urządzeń technicznych.

Nauczyciel proponuje grupowanie urządzeń technicznych, w tym elektrycznych według kategorii:

- a) utrzymują porządek i czystość (np. żelazko, odkurzacz, mop, pralka)
- b) służą do rozrywki i zabawy (komputer, telefon, sprzęt CD, hulajnoga)
- c) przechowują i pomagają przyrządzać żywność (np. lodówka, mikser, sokowirówka, krajalnica, toster, opiekacz)
- d) pomagają chronić zdrowie, narządy zmysłów (np. wiatraczek, lampka, termometr, inhalator)

2. „Wiatraczek” – technika łączona (składanie i naklejanie gotowych elementów, rysowanie).

Etapy wykonania pracy:

- a) naklejenie prostokąta (ok. 5 cm x 10 cm) w układzie pionowym na kartkę, w jej dolnej części,
- b) naklejenie dużego koła na kartkę, w jej górnej części (tak, by zasłoniło górny fragment prostokąta)
- c) złożenie na połowę czterech kół średniej wielkości, naklejenie ich w dużym kole tak, by tworzyły śmigła wiatraka,
- d) naklejenie małego kółeczka pośrodku dużego koła tak, by ukryło połączenie śmigieł,
- e) naklejenie prostokąta (ok. 6 cm x 12 cm) w układzie poziomym w dolnej części (tak, aby zasłonił dolny fragment poprzedniego prostokąta),
- f) dorysowanie guzików – przycisków oraz kabla.

3. Prezentacja wiatraczków przez autorów prac.

4. „Płynie prąd – awaria” – zabawa ruchowo-naśladowcza.

Dzieci zmieniają się w dowolne urządzenia i poruszają się po dywanie w dowolny sposób, bo płynie w nich prąd. Na hasło „Awaria!” – stoją w bezruchu, bo nie ma prądu.

Zabawy na powietrzu – wyskoki dosiężne.

Dzieci próbują z rozbiegu dosięgnąć do grzechotki uwiązanej za pomocą sznurka na gałęzi drzewa.

Przygotowanie do obiadu – mycie rąk.**PO POŁUDNIU****Słuchanie dowolnie wybranej książeczki.****„Worek skarbów” – zabawa sensoryczna.**

Nauczyciel przygotowuje dwa zestawy klocków geometrycznych (drewnianych lub plastikowych), jeden umieszcza w woreczku, drugi – w pojemniku. Wybrane dziecko wybiera klocek z pojemnika i wskazuje kolegę, który postara się wyjąć z woreczka ten sam kształt klocka. Jeśli nauczyciel dysponuje dużą liczbą klocków, dzieci 5-letnie mogą wykonywać zadania w parach lub w małych grupkach. Po wyjęciu wszystkich klocków dzieci wspólnie układają wymyślony pojazd.

„Odkurzacz” – zabawa z elementem czworakowania.

Dzieci przechodzą na czworaka z jednej strony dywanu na drugą w rytm tamburyna. Nauczyciel zmienia w trakcie rytm (zwalnia, przyspiesza, robi przerwy).

Przygotowanie do podwieczorku – mycie rąk.**„Kółka i sprężynki” – zabawa plastyczna.**

Dzieci projektują maszyny i urządzenia, wykorzystując tylko dwa elementy: kółka i sprężynki w dowolnej ilości.

Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań.

Dzień 3

Temat dnia: Świat robotów.

DZIECKO:

- pozna kilka różnych sposobów powitania,
- obrysuje klocki na kartce,
- stworzy „geometryczne cudaki”,
- zareaguje na muzyczne zmiany tempa i dynamiki,
- wskaże kierunek, z którego dochodzi dźwięk,
- rozwinie umiejętność mówienia sylabami.

Propozycja wpisu do dziennika zajęć:

I. Realizowane obszary podstawy programowej: I.6, III.1, III.5, IV.8, I.5

Zabawy dowolnie wybranymi zabawkami. [I.6, III.1]

Cel: wykorzystanie dostępnych zabawek.

„Żółwik, beczka i piąteczka” – zabawa integracyjna. [III.5]

Cel: współtworzenie miłej, życzliwej atmosfery.

„Kwadraty” – obrysowywanie kwadratowych klocków na kartkach. [IV.8]

Cel: przygotowanie pomocy do zajęć.

Ćwiczenia poranne zestaw nr 8. [I.5]

II. Realizowane obszary podstawy programowej: IV.12, IV.11, I.5, IV.7, IV.1, I.4, III.5

„Geometryczne cudaki” – zabawy z figurami geometrycznymi. [IV.12, IV.11]

Cel: utrwalanie podstawowych cech jakościowych figur geometrycznych.

„Zaprogramowane roboty” – zabawa ruchowo-naśladowcza. [I.5]

„Słuchaj i chodź” – zabawa muzyczno-ruchowa. [IV.7, IV.1]

Cel: integrowanie ruchu z muzyką (koordynacja słuchowo-ruchowa).

Zabawy na powietrzu – wykorzystanie sprzętu terenowego. [I.4, III.5]

Cel: przestrzeganie reguł bezpieczeństwa.

III. Realizowane obszary podstawy programowej: IV.1, IV.2, I.5, IV.2, I.6, III.1

„Dbam o swego robota” – masażyk relaksacyjny. [IV.1]

Cel: zredukowanie napięcia mięśniowego.

„Czyj telefon dzwoni?” – zabawa słuchowa. [IV.2]

Cel: koncentrowanie uwagi na źródle dźwięku.

„Odkurzacze” – zabawa z elementem czworakowania. [I.5]

„Jestem robotem” – zabawa artykulacyjna. [IV.2]

Cel: rozwijanie umiejętności mówienia sylabami.

Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań. [I.6, III.1]

Cel: realizowanie własnych potrzeb związanych ze sposobem spędzania wolnego czasu.

Rozwijane kompetencje kluczowe:

- kompetencje w zakresie rozumienia i tworzenia informacji;
- kompetencje matematyczne oraz kompetencje w zakresie nauk przyrodniczych, technologii i inżynierii;
- kompetencje cyfrowe;
- kompetencje osobiste, społeczne i w zakresie uczenia się;
- kompetencje w zakresie przedsiębiorczości;
- kompetencje w zakresie świadomości i ekspresji kulturalnej.

RANEK

Zabawy dowolnie wybranymi zabawkami.

„Żółwik, beczka i piąteczka” – zabawa integracyjna.

Wszystkie dzieci kolejno się witają, wykonując określone gesty powitalne.

„Kwadraty” – obrysowywanie na kartkach.

Dzieci otrzymują kartkę i duży kwadrat z mozaiki geometrycznej oraz ołówki. Obrysowują kwadrat, układając go na środku kartki.

Ćwiczenia poranne zestaw nr 8.

„Linia telefoniczna” – zabawa orientacyjno-porządkowa.

Dzieci poruszają się po sali w rytm bębna, na hasło „Linia telefoniczna” chwytają się za ręce, tworząc linię lub kilka linii.

„Rytmiczny SMS” – zabawa rytmiczna.

Dzieci dobierają się parami. Jedno dziecko wystukuje palcem drugiemu na plecach numer alarmowy: 112, czyli * * **, potem następuje zamiana ról.

„Zrób, to co ja” – ćwiczenie dużych grup mięśniowych.

- zrób 3 przysiady,
- zrób 3 wyskoki w górę,
- obejrzyj się do tyłu,
- dotknij ręką stopy,
- spójrz na sufit,
- rozejrzyj się, poruszając wyłącznie głową.

„Idziemy i śpiewamy” – zabawa uspokajająca.

Dzieci maszerują w kole śpiewając znaną piosenkę.

Przygotowanie do śniadania – mycie rąk.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

Zajęcie 1 – Matematyka

„Geometryczne cudaki” – zabawy z figurami geometrycznymi.

CELE:

- utrwalanie podstawowych cech jakościowych figur geometrycznych,
- rozwijanie umiejętności budowania własnych strategii,
- rozwijanie inwencji twórczej.

Pomoce dydaktyczne: 4 figury geometryczne dużych rozmiarów, kartki z narysowanymi kwadratami, karty pracy „Między nami Emotkami” cz. 1, str. 44, wyprawka str. 7.

PRZEBIEG:

1. „Zakodowane figury” – zabawa z elementem kodowania.

Nauczyciel pokazuje szablon figury, a dzieci wykonują polecenie:

Kwadrat – tupnij nogą.

Koło – podskocz 2 razy.

Prostokąt – klaśnij raz.

Trójkąt – zrób skłon.

2. Zabawne figurzaki” – twórcze przekształcanie.

Każde dziecko otrzymuje swoją kartkę przygotowaną rano z narysowanym na środku kwadratem oraz kredki. Zadaniem dzieci jest przekształcenie figury według własnego pomysłu. Na koniec dzieci prezentują „figurzaki”. Chętne przedszkolaki mogą nadawać im imiona.

3. „Domki figur” – zabawa muzyczno-ruchowa.

Nauczyciel w różnych miejscach sali rozkłada 4 kocyki lub 4 koła hula-hop. Każdy kocyk/ hula-hop oznaczony jest inną figurą. Prowadzący umawia się z dziećmi, że są to domki figur. Dzieci otrzymują po 1 figurze i sprawdzają, gdzie są ich domki. Gdy muzyka gra, dzieci – figury bawią się (biegają po sali, podskakują), natomiast gdy prowadzący podnosi do góry jedną z figur – dzieci siadają w wyznaczonych domkach; gdy nauczyciel opuszcza figurę w dół – wracają do zabawy.

4. „Geometryczne cudaki” – układanie z figur geometrycznych. **Wyprawka str. 7.**

Dzieci układają dywaniki indywidualnych „geometryczne cudaki” – stworki złożone wyłącznie z figur geometrycznych.

Po wykonaniu zadania dzieci przechadzają się między dywanikami i podziwiają prace kolegów.

5. „Telefon dotykowy” – zabawa relaksacyjna.

Dzieci podzielone na cztery grupy według figur geometrycznych siadają jedno za drugim. Ostatniemu w rzędzie dziecku nauczyciel pokazuje kształt figury, którą ma narysować na plecach kolegi siedzącego przed nim. Przedszkolaki kolejno rysują kształty figur na plecach w swoich rzędach, pierwsze dziecko głośno nazywa figurę.

6. „Zaprogramowane roboty” – zabawa ruchowo-naśladowcza.

Dzieci wykonują polecenie wydawane przez nauczyciela lub jedno z dzieci, np. „robot skacze”, „robot robi przysiady”, „robot przynosi przedmiot w kolorze czerwonym”, „robot śpiewa” itp.

7. „Z ilu figur geometrycznych składa się ten robot?” – **karta pracy „Między nami Emotkami” cz. 1, str. 44.****4- i 5-latki:**

Dzieci kolorują odpowiednią liczbę okienek pod figurami, z których składa się robot.

Zajęcie 1 – Muzyka**„Słuchaj i chodź” – zabawa muzyczno-ruchowa.****CELE:**

- rozwijanie wrażliwości na zmiany tempa,
- integrowanie ruchu z muzyką (koordynacja słuchowo-ruchowa),
- rozwijanie samodzielności i konsekwencji w działaniu.

Pomoce dydaktyczne: płyta CD utwór 9, 14, 16.

PRZEBIEG:

1. „Chodzenie w tempie” – zabawa matematyczno-ruchowa.

Dzieci stoją w rozsypcy. Prowadzący zaprasza je do zabawy w chodzenie w tempie, które dyktują liczby – im większą liczbę mówi nauczyciel, tym szybsze tempo chodzenia. 1 – to tempo najwolniejsze, 2 – odrobinę szybsze, 3 – jeszcze szybsze od 2 itd.

2. „Rytmiczne chodzenie w przestrzeni” – zabawa muzyczno-ruchowa.

Cała grupa wspólnie z nauczycielem chodzi w jednakowym tempie i rytmie. Kiedy prowadzący zatrzymuje się – wszyscy się zatrzymują, gdy nauczyciel rusza – wszyscy ruszają.

3. „Na przekór” – zadanie ruchowe.

Regułą zabawy jest działanie zawsze odwrotne do poleceń prowadzącego. Jeśli nauczyciel mówi: „idziemy do przodu”, oznacza to, że wszyscy poruszają się do tyłu. A gdy pada komenda „idziemy do tyłu” – wszyscy idą do przodu.

4. „Pachnie las” – ćwiczenia inhibicyjno-incytacyjne. **Płyta CD utwór 14.**

Dzieci poruszają się po sali w rytm piosenki „To jesieni znak” i naśladują zbieranie do kosza darów jesieni: kolorowych liści, żółędzi, grzybów, jarzębiny. Podczas przerwy w muzyce dzieci zatrzymują się, robią głęboki wdech i mówią z wydechem „pachnie las”.

5. „Marsz” – tworzenie akompaniamentu do muzyki marszowej. **Płyta CD utwór 16.**

Dzieci maszerują po okręgu, grając na instrumentach perkusyjnych.

6. „Kolce jeża” – zabawa rysunkowa inspirowana Metodą Edukacji Przez Ruch. **Płyta CD utwór 16.**

Rytmiczne kreślenie linii w marszowym rytmie.

7. „Maszyna” – zabawa uwzględniająca zmiany tempa. **Płyta CD utwór 9.**

„Ta maszyna, ta maszyna
swoją pracę już zaczyna”.

Dzieci siadają parami naprzeciwko siebie, wypowiadają rymowaną, po czym stykając się otwartymi dłońmi naśladują działanie tłoków w maszynie, w zależności od tempa muzyki. Przy muzyce do biegu przesuwają złączone dłonie do przodu i do tyłu, przy muzyce do marszu klaszczą w dłonie partnerów, przy muzyce do podskoków uderzają rytmicznie w swoje kolana.

7. „Korale Pani Jarzębiny” – zabawa orientacyjno-porządkowa.

Nauczyciel przyjmuje rolę pani Jesieni. Dzieci przykucają w odstępach. Osoba dotknięta apaszką (wiatr) dołącza do Pani Jesieni i tak zostają nawleczone wszystkie korale. Zabawa kończy się, gdy wszystkie dzieci utworzą korale jarzębiny.

Zabawy na powietrzu – wykorzystanie sprzętu terenowego.

Przygotowanie do obiadu – mycie rąk.

PO POŁUDNIU**„Dbam o swego robota” – masażyk relaksacyjny.**

Dzieci w parach otrzymują piłeczki sensoryczne. Jedno kładzie się na dywanie, a drugie wykonuje polecenia nauczyciela, „polerując” części robota (ramiona, plecy, nogi, stopy itp.).

„Czyj telefon dzwoni?” – zagadki słuchowe.

Jedno z dzieci otrzymuje pozytywkę (lub inny przedmiot wydający dźwięk), drugie siada w kole. Pierwsza osoba uruchamia pozytywkę po pytaniu nauczyciela „Czyj telefon dzwoni?”. Dziecko w kole bez kontroli wzroku ma wskazać, z której strony dochodzi dźwięk.

„Odkurzac” – zabawa z elementem czworakowania.

Dzieci przechodzą na czworaka z jednej strony dywanu na drugą w rytm tamburyna. Nauczyciel zmienia w trakcie rytm (zwalnia, przyspiesza, robi przerwy).

Przygotowanie do podwieczorku – mycie rąk.**„Jestem robotem” – zabawa artykulacyjna.**

Dzieci powtarzają sylabami zdania wypowiedane przez nauczyciela, próbując brzmieć jak roboty (przesadne ruchy warg i żuchwy).

Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań.

Dzień 4

Temat dnia: Eksperymenty i doświadczenia.

DZIECKO:

- pokoloruje bezprzewodowe myszki do komputera,
- skoncentruje uwagę na obserwacji doświadczenia pt. „Wędrujące bąbelki”,
- wykona szereg zabaw i ćwiczeń ruchowych,
- wykona slim – masę plastyczną i pozna jej właściwości,
- pozna właściwości magnesu,
- uświadomi sobie rolę urządzeń technicznych w życiu człowieka.

Propozycja wpisu do dziennika zajęć:

I. Realizowane obszary podstawy programowej: I.6, II.4, IV.9, IV.13, I.5

Zabawa dowolnie wybranymi zabawkami. [I.6, II.4]

Cel: czerpanie radości ze swobodnej zabawy.

„Pokoloruj bezprzewodowe myszki do komputera” – karta pracy „Między nami Emotkami” cz. 1, str. 45. [IV.9]

Cel: rozwijanie percepcji wzrokowej.

„Wędrujące bąbelki” – obserwacja doświadczenia. [IV.13]

Cel: rozbudzanie ciekawości poznawczej.

Ćwiczenia poranne zestaw nr 8. [I.5]

II. Realizowane obszary podstawy programowej: I.8, I.5, III.5, IV.8, I.7, I.4, II.11

Ćwiczenia gimnastyczne zestaw nr 4 ze zmianami. [I.8, I.5, III.5]

Cel: aktywny udział w zabawach i ćwiczeniach.

„Slimy, inaczej – gluty” – eksperymenty plastyczne. [IV.8, I.7]

Cel: rozwijanie małej motoryki.

Spacer – obserwacja krajobrazu. [I.4, II.11]

Cel: odkrywanie przyjemności ze wspólnej przechadzki.

III. Realizowane obszary podstawy programowej: IV.1, IV.13, I.5, IV.5, I.6, I.7

„Mycie auta” – masażyk relaksacyjny. [IV.1]

Cel: rozwijanie wrażliwości czuciowej.

„Tańczące pinezki” – zabawa z magnesem. [IV.13]

Cel: poznawanie właściwości siły magnetycznej.

„Zamiana miejsc” – zabawa orientacyjno-porządkowa. [I.5]

„Pomocnicy” – zabawa słowna. [IV.5]

Cel: uświadomienie sobie, w jaki sposób urządzenia techniczne ułatwiają ludziom życie.

Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań. [I.6, I.7]

Cel: odkładanie zabawek na miejsce po skończonej zabawie.

Rozwijane kompetencje kluczowe:

- kompetencje w zakresie rozumienia i tworzenia informacji;
- kompetencje matematyczne oraz kompetencje w zakresie nauk przyrodniczych, technologii i inżynierii;
- kompetencje osobiste, społeczne i w zakresie uczenia się;
- kompetencje w zakresie przedsiębiorczości.

RANEK

Zabawa dowolnie wybranymi zabawkami.

„Pokoloruj bezprzewodowe myszki do komputera” – karta pracy „Między nami Emotkami” cz. 1, str. 45.

4- i 5-latki:

Dzieci kolorują wyłącznie bezprzewodowe myszki od komputera.

„Wędrujące bąbelki” – obserwacja doświadczenia.

Dzieci obserwują doświadczenie, w którym nauczyciel wykorzystuje $\frac{3}{4}$ łożeczka oliwy, $\frac{1}{4}$ łożeczka wody, barwnik spożywczy, tabletkę musującą. Wlewa płyny, wrzuca tabletkę, zakręca słoik; dzieci obserwują wędrujące bąbelki.

Ćwiczenia poranne zestaw nr 8.

„Linia telefoniczna” – zabawa orientacyjno-porządkowa.

Dzieci poruszają się po sali w rytm bębna, na hasło „Linia telefoniczna” chwytają się za ręce, tworząc linię lub kilka linii.

„Rytmiczny SMS” – zabawa rytmiczna.

Dzieci dobierają się parami. Jedno dziecko wystukuje palcem drugiemu na plecach numer alarmowy: 112, czyli * * **, potem następuje zamiana ról.

„Zrób, to co ja” – ćwiczenie dużych grup mięśniowych.

- zrób 3 przysiady,

- zrób 3 wyskoki w górę,
- obejrzyj się do tyłu,
- dotknij ręką stopy,
- spójrz na sufit,
- rozejrzyj się, poruszając wyłącznie głową.

„Idziemy i śpiewamy” – zabawa uspokajająca.

Dzieci maszerują w kole śpiewając znaną piosenkę.

Przygotowanie do śniadania – mycie rąk.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

Zajęcie 2 – Ćwiczenia gimnastyczne

Ćwiczenia gimnastyczne zestaw nr 4 ze zmianami.

CELE:

- rozwijanie celności rzutów,
- aktywny udział w proponowanych zabawach i ćwiczeniach,
- posługiwanie się woreczkiem zgodnie z jego przeznaczeniem.

Pomoce dydaktyczne/przybory: woreczki.

PRZEBIEG:

Cześć wstępna.

1. „Slalom” – zabawa z elementem biegu.

Nauczyciel układa trasę z woreczków, którą ma pokonać każde dziecko.

Dzieci biegną jedno za drugim – za pierwszym razem z woreczkiem w dłoni, za drugim razem – z woreczkiem pod pachą.

2. „Ćwiczenia z woreczkiem”. Przekładanie woreczka z ręki do ręki dookoła tułowia, przekładanie woreczka pod uniesionym kolaniem prawej i lewej nogi, podnoszenie woreczka w górę za głowę, opuszczanie z tyłu na podłogę, wykonanie przysiadu i podnoszenie go.

Część główna:

1. „Dzień dobry, do widzenia”. Dzieci siadają w siadzie klęcznym, kolana złączone, pośladki na piętach, woreczek na głowie. Na hasło: Dzień dobry – wykonują skłon głowy w przód tak, aby woreczek spadł z głowy. Na hasło: Do widzenia – wykonują skłon głowy w tył.

2. „Dotknij woreczka”. Dzieci układają woreczki przed sobą na podłodze i stają przed nimi w niewielkim rozkroku; wykonują skłon w przód, starając się dotknąć rękami woreczka; następnie prostują się i klaszczą dwa razy nad głową.
3. „Stań na kamieniu”. Na polecenie nauczyciela dzieci wstają i idą w kole, omijając leżące na podłodze woreczki. Na hasło: Stań na kamieniu! – zatrzymują się i stają na najbliższym woreczku, starając się całkowicie zakryć go stopami.
4. „Celuj w okienko”. Dzieci dobierają się parami, siadają naprzeciwko siebie na odległość wyciągniętych ramion. Jedno dziecko kładzie swój woreczek na głowie, drugie tworzy z rąk koło – okienko. Na sygnał nauczyciela dziecko z woreczkiem wykonuje skłon tułowia w przód, próbując wcelować woreczkiem do „okienka”. Potem zmiana.
5. „Rzuty”. Dzieci dobierają się w drużyny wg kolorów woreczków. Grupy siadają w kołach. W środku kół nauczyciel kładzie duże obręcze. Dzieci odliczają do 5. Na sygnał nauczyciela wstają „jedyńki” i rzucają woreczkami do obręczy, starając się trafić do środka. Potem kolej na „dwójki”, „trójki”, „czwórki”, „piątki”.
6. „Skoki do pachołka”. Nauczyciel dzieli dzieci na dwa zespoły. Uczestnicy ustawiają się w dwóch rzędach. Naprzeciwko rzędów stoją pachołki. Pierwsze osoby z rzędów skaczą obunóż do pachołka, zostawiają tam woreczek i wracają skokami na koniec swojego rzędu. Ćwiczenie wykonują kolejne osoby.

Część końcowa:

1. Leżenie tyłem, nogi zgięte w kolanach. Stopy stoją na podłodze, woreczek leży przy stopach. Dzieci chwytają woreczek palcami lewej stopy, podnoszą w górę, zakładają nogę na nogę (lewą na prawą) i puszczają woreczek. Następnie prawa stopa chwytka woreczek i przekłada przez lewe kolano.

Zajęcie 2 – Plastyka

„Slimy , inaczej – gluty” – eksperymenty plastyczne.

CELE:

- rozwijanie percepcji zmysłowej,
- koncentracja na wykonywanym zadaniu,
- rozwijanie małej motoryki.

Pomoce dydaktyczne: słoiki, farby, woda, pędzel, składniki do przygotowania slimów.

PRZEBIEG:

1. „Kim są naukowcy?” – wyjaśnienie dzieciom pojęcia.

Na przestrzeni wieków ludzie ciągle eksperymentując i wymyślając coraz to nowe wynalazki przyczynili się do rozwoju cywilizacji. Naukowców cechuje dociekliwość i chęć poznania tego, co do tej pory nieznane. W trudach i z dużym poświęceniem spędzają oni wiele godzin, dni i lat w laboratoriach, przyczyniając się do tego, żeby ludziom żyło się lepiej.

2. „Przyjaźń kolorów” – obserwacja doświadczenia.

Naukowcy wykonują wiele doświadczeń i eksperymentów. Nauczyciel proponuje sprawdzenie, które kolory się „przyjaźnią”.

Prowadzący barwi za pomocą farbki wodę w słoikach na czerwono, niebiesko i zielono. Dodaje kolejno:

- czerwony + żółty = pomarańczowy
- niebieski + żółty = zielony
- czerwony + niebieski = fioletowy

Wniosek: W wyniku zmieszania różnych kolorów powstaje trzeci – inny.

3. „Slimy , inaczej – gluty” – eksperymenty plastyczne.

Nauczyciel proponuje dzieciom wykonanie slimów.

Sposób I:

Do wykonania masy plastycznej potrzebne będą w równych proporcjach: mąka ziemniaczana, płyn do mycia naczyń oraz przezroczysty klej szkolny. Substancje dokładnie ze sobą mieszamy i ugniatamy. Aby glutek był bardziej kolorowy i atrakcyjny, do masy można dodać barwniki czy ozdobniki, np. brokat.

Sposób II:

Przygotowujemy szklankę mąki pszennej, szklankę mąki ziemniaczanej, 3/4 szklanki oleju, 1/2 szklanki wody, barwnik spożywczy (opcjonalnie), brokat (opcjonalnie). Wszystkie składniki przekładamy do miski i mieszamy. Powstałą masę wyrabiamy rękami do uzyskania pożądanej konsystencji. Jeśli slime jest zbyt twardy, można dodać do niego kilka łyżeczek oleju. Jeśli zbyt miękki – kilka łyżek mąki ziemniaczanej. Naturalny slime różni się od glutek z kleju i nieco przypomina ciastolinę.

3. „Cień” – zabawa ruchowo-naśladowcza.

Dzieci dobierają się w pary. Jedna osoba z pary staje za drugim. Ta druga jest cieniem, który naśladuje ruchy i gesty pierwszej. Po chwili dzieci zamieniają się miejscami.

Spacer – obserwacja krajobrazu.

Przygotowanie do obiadu – mycie rąk.

PO POŁUDNIU

„Mycie auta” – masażyk relaksacyjny.

Dzieci w parach naśladując czynności mycia auta, masują nawzajem swoje plecki.

„Tańczące pinezki” – zabawa z magnesem.

Nauczyciel wycina w pudełku kartonowym okienka w przeciwległych ściankach. Dwoje dzieci siada po obu stronach pudełka, wkłada rękę z magnesem do środka i przeciąga magnesami po ściance wieczka od wewnątrz. Na wieczku leżą 2 metalowe pinezki. Przedmioty „tańczą”, zbliżając się i oddalając od siebie. Nauczyciel wyjaśnia, że tak działa siła magnesu. Magnes przyciąga metale.

„Zamiana miejsc” – zabawa orientacyjno-porządkowa.

Prosimy dzieci o ustawienie w kole. Nauczyciel wywołuje dwoje dzieci, które mają się zamienić miejscami w określony sposób, np. skacząc na jednej nodze. Po dwóch minutach zabawy dzieci zgłaszają same kolejny pomysł – w jaki sposób będą zmieniać miejsca, np. na czworakach, naśladując auto, klaszcząc i maszerując jednocześnie...

Przygotowanie do podwieczorku – mycie rąk.**„Pomocnicy” – zabawa słowna.**

Nauczyciel opowiada o Misiu i jego „Pomocnikach”, dzieci w trakcie opowiadania wymieniają nazwy sprzętów.

„Miś obudził się z rana i poszedł do łazienki umyć ząbki, „Pomocniku!” – zawołał i pojawiła się... /szczoteczka elektryczna/. Następnie Miś wziął szybki prysznic, wytarł się ręcznikiem, ale włosy były mokre. „Pomocniku!” – zawołał i pojawiła się.../suszarka/. Ubrał się, a mokry ręcznik i brudną piżamkę postanowił wrzucić do prania. Zawołał więc „Pomocniku” i pojawiła się.../pralka/. Miś poszedł do kuchni, aby zjeść tost i napić się herbatki. Jacy „Pomocnicy” do tego mu się przydali? /toster, czajnik/. Potem jeszcze posprzątał pokój, a pomógł mu w tym.../odkurzacz/. Wieczorem przed spaniem chciał poczytać bajeczkę, ale było już ciemno, więc zawołał „Pomocniku!” i zjawiła się.../lampka nocna/. Teraz Miś już może spać:

– Dobranoc Misiu! – Dobranoc „Pomocnicy”.

Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań.

Dzień 5

Temat dnia: Popularne urządzenia techniczne i elektryczne.

DZIECKO:

- rozwiąże zagadki słowne,
- ułoży różne kształty ze wstążki,
- porówna liczebność zbiorów,
- podejmie próby rytmizowania przysłów,
- utrwali pojęcia: czyste – brudne,
- wysnuje hipotezy w zdaniach typu: Co było, gdyby...?

Propozycja wpisu do dziennika zajęć:

I. Realizowane obszary podstawy programowej: I.6, III.1, IV.5, IV.2, I.5

Zabawy dowolnie wybranymi zabawkami. [I.6, III.1]

Cel: nawiązywanie przyjaznych relacji z innymi dziećmi.

„Co to jest?” – rozwiązywanie zagadek słownych. [IV.5]

Cel: przygotowanie do definiowania.

„Moja wstążeczka jest...” – zabawa manipulacyjna. [IV.2]

Cel: poznawanie właściwości przedmiotów.

Ćwiczenia poranne zestaw nr 8. [I.5]

II. Realizowane obszary podstawy programowej: IV.15, III.8, I.5, IV.7, II.4, I.4, IV.14

„Auta i kierowcy” – porównywanie liczebności zbiorów. [IV.15, III.8]

Cel: rozumienie pojęcia liczby naturalnej w różnych aspektach.

„Skaczące piłki” – zabawa skoczna. [I.5]

„Dylu dylu na badyłu” – rytmizacja przysłów. [IV.7, II.4]

Cel: rozwijanie wrażliwości na pauzy w muzyce,

Zabawy na powietrzu – chód tyłem, bokiem, slalomem. [I.4, IV.14]

Cel: rozwijanie orientacji w schemacie własnego ciała i w przestrzeni.

III. Realizowane obszary podstawy programowej: IV.1, IV.5, I.5, IV.2, I.6, III.2

Słuchanie dowolnej muzyki relaksacyjnej. [IV.1]

Cel: wyciszenie się i odpoczynek.

„Pralka” – karta pracy „Między nami Emotkami” cz. 1, str. 47. [IV.5]

Cel: rozwijanie logicznego myślenia.

„Skaczące piłki” – zabawa skoczna. [I.5]

„Co by było, gdyby...?” – twórcza zabawa słowna. [IV.2]

Cel: rozwijanie wyobraźni twórczej.

Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań. [I.6, III.2]

Cel: zacieśnianie więzi koleżeńskich.

Rozwijane kompetencje kluczowe:

- kompetencje w zakresie rozumienia i tworzenia informacji;
- kompetencje matematyczne oraz kompetencje w zakresie nauk przyrodniczych, technologii i inżynierii;
- kompetencje osobiste, społeczne i w zakresie uczenia się;
- kompetencje w zakresie świadomości i ekspresji kulturalnej.

RANEK

Zabawa dowolnie wybranymi zabawkami.

„Co to jest?” – rozwiązywanie zagadek.

Gdy swe włosy chcesz wysuszyć,
możesz śmiało jej tu użyć. /suszarka/

Gdy ubranka brudne są,
to uruchom .../pralkę/ swą.

Jajka z mąką wymiksuj,
potem omlet nam smakuje. /mikser/

Warczy, bo się o porządek troszczy,
więc z podłogi zje paproszki. /odkurzacz/

Ćwiczenia poranne zestaw nr 8.

„Linia telefoniczna” – zabawa orientacyjno-porządkowa.

Dzieci poruszają się po sali w rytm bębna, na hasło „Linia telefoniczna” chwytają się za ręce, tworząc linię lub kilka linii.

„Rytmiczny SMS” – zabawa rytmiczna.

Dzieci dobierają się parami. Jedno dziecko wystukuje palcem drugiemu na plecach numer alarmowy: 112, czyli * * *, potem następuje zamiana ról.

„Zrób to, co ja” – ćwiczenie dużych grup mięśniowych.

- zrób 3 przysiady,

- zrób 3 wysoki w górę,
- obejrzyj się do tyłu,
- dotknij ręką stopy,
- spójrz na sufit,
- rozejrzyj się, poruszając wyłącznie głową.

„Idziemy i śpiewamy” – zabawa uspokajająca.

Dzieci maszerują w kole śpiewając znaną piosenkę.

Przygotowanie do śniadania – mycie rąk.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

Zajęcie 1 – Matematyka

„Auta i kierowcy” – porównywanie liczebności zbiorów.

CELE:

- rozwijanie umiejętności konstruowania zbiorów o takiej samej liczbie obiektów,
- rozumienie pojęcia liczby naturalnej w różnych aspektach,
- rozwijanie samodzielności myślenia.

Pomoce dydaktyczne: klocki, zabawki, przedmioty codziennego użytku, pudełka, karty pracy „Między nami Emotkami” cz. 1, str. 46.

PRZEBIEG:

1. „Duże i małe kroki” – zabawa matematyczno-ruchowa.

Nauczyciel zaprasza dzieci do zabawy polegającej na liczeniu własnych kroków. Uczestnicy ustawiają się w szeregu po jednej stronie sali, będą się przemieszczać w kierunku drugiej strony sali.

Kiedy nauczyciel podrzuci wysoko piłkę – dzieci stawiają duże kroki.

Kiedy nauczyciel podrzuci nisko piłkę – dzieci stawiają małe kroki.

W zależności, ile będzie podrzutów, dzieci robią tyle kroków, a następnie starają się porównać, których kroków zrobili mniej, więcej lub tyle samo: dużych czy małych.

2. „Auta i kierowcy” – działania na zbiorach.

Nauczyciel prosi wybrane dziecko o przyniesienie 4-6 aut. Każde auto musi mieć swego kierowcę. Wybrane dziecko obok każdego auta stawia ludzika z klocków. Aut i kierowców jest tyle samo.

Kierowcy mają przerwę w pracy. Nauczyciel prosi wybrane dziecko o ustawienie ludzików z klocków w jednej gromadce. Czy kierowców jest tyle samo? A może jest ich mniej lub wię-

cej? Po skończonej pracy każdy kierowca wraca do swojego domu. Wybrane dziecko przenosi figurki ludzików na półki. Ilu kierowców jest w domu? Czy wiemy to bez liczenia, czy musimy policzyć?

3. „Kredki” – działania na zbiorach.

Nauczyciel wyjmuję garść kredek. Dzieci liczą je głośno. Wybrane dziecko wkłada wszystkie kredki do pustego pudełka. Ile kredek jest w pudełku? Musimy liczyć, czy wiemy to bez liczenia? Następnie wybrane dziecko układa kredki na stole, jedną obok drugiej. Ile jest kredek? Czy wiemy to bez liczenia?

4. „Pieski i miski” – działania na zbiorach.

Wybrane dziecko ustawia pieski – maskotki i miseczki plastikowe. Każdy piesek musi mieć swoją miseczkę. Piesków i miseczek jest po tyle samo. Następnie wybrane dziecko zbiera miseczki i układa je jedną na drugą. Czy teraz piesków i miseczek jest po tyle samo? Czy wiemy to bez liczenia, czy musimy policzyć?

5. „Stań po właściwej stronie” – zabawa ruchowo-matematyczna.

Nauczyciel zwraca się do dzieci:

Po jednej stronie ustawiają się sami chłopcy, po drugiej same dziewczynki,
po jednej stronie ustawiają się dzieci, które mają rodzeństwo, po drugiej te, które nie mają,
po jednej stronie ustawiają się dzieci, które lubią jabłka, po drugiej te, które nie lubią itd.
Po każdym poleceniu następuje porównanie, których dzieci jest mniej, więcej lub tyle samo.

6. „Skaczące piłki” – zabawa skoczna.

Dzieci wykonują podskoki obunóż z obrotami wokół siebie.

7. „Selfie” – karta pracy „Między nami Emotkami” cz. 1, str. 46.

4-latki:

Dzieci porównują liczbę osób na zdjęciach i łączą w pary fotografie, na których jest jednakowa liczba osób.

5-latki:

Dzieci porównują liczbę osób na zdjęciach i łączą w pary fotografie, na których jest jednakowa liczba osób. Z uwagi na to, że jedno zdjęcie pozostało bez pary, rysują na pustym ekranie odpowiednią liczbę osób.

Nauczyciel robi selfie z dziećmi.

Zajęcie 1 – Muzyka

„Dylu dylu na badyłu” – rytmizacja przysłów.

CELE:

- rozwijanie poczucia rytmu,
- rozwijanie wrażliwości na pauzy w muzyce,
- większa chęć samodzielnego wykonywania zadań i odczuwanie zadowolenia.

Pomoce dydaktyczne: papierowe talerze, pomponiki, płyta CD utwór 6.

PRZEBIEG:

1. „Pompony i talerze” – zabawa rytmiczna.

Nauczyciel układa w szeregu papierowe talerze, na jednym z nich kładzie mały pomponik. Demonstruje, w jaki sposób zrealizować rytm – widząc pusty talerz rozkładamy ręce (cisza), widząc pomponik – robimy 1 klaśnięcie.

Przykład: nauczyciel układa szereg złożony z czterech talerzy, na trzecim kładzie pomponik. Wybrane dziecko realizuje rytm: cisza – cisza – klaśnięcie – cisza.

Następnie prowadzący dokłada pomponik na pierwszy talerz. Wybrane dziecko realizuje rytm: klaśnięcie – cisza – klaśnięcie – cisza.

Prowadzący może dowolnie przekładać pomponiki i zwiększać ich liczbę.

2. „Dylu dylu na badyłu” – rytmizacja powiedzenia związanego z muzyką.

Dzieci wypowiadają zdanie w rytmie ćwierćnut: dy – lu, dy– lu na ba – dy –lu.

Następnie dzieci wypowiadają zdanie w innym rytmie podanym przez nauczyciela:

dy – lu, dylu na ba – dylu.

x x xx x x xx

3. „Co dwie głowy, to nie jedna” – rytmizacja przysłowia.

Wyjaśnienie dzieciom znaczenia przysłowia: Dwie osoby są w stanie zdziałać więcej niż jedna. Kiedy napotykamy trudności, warto aby na nasz problem spojrział ktoś „świeżym okiem”. Może się okazać, że rozwiązanie było łatwiejsze, niż nam się wydawało.

Nauczyciel najpierw powtarza, a potem rytmizuje ww. przysłowie, dzieląc je na sylaby. Następnie prosi dzieci, by powtórzyły tak samo – raz recytując, raz wyklaskując.

Przykład:

Co dwie gło – wy, / to nie – jed – na.

xxx x / xxx x

4. „Cicha woda brzegi rwie” – rytmizacja przysłowia.

Wyjaśnienie dzieciom znaczenia przysłowia: Ktoś skromny i spokojny potrafi wykazać się nieoczekiwanymi cechami, zaskakującą energią.

Nauczyciel najpierw powtarza, a potem rytmizuje ww. przysłowie, dzieląc je na sylaby. Następnie prosi dzieci, by powtórzyły tak samo – raz recytując, raz wyklaskując.

Przykład:

Ci – cha wo – da / brze – gi rwie
xxxx / x x x

5. „Stary niedźwiedź” – płąs ze śpiewem. **Płyta CD utwór 6.**

Stary niedźwiedź mocno śpi, stary niedźwiedź mocno śpi,
my się go boimy, na palcach chodzimy,
jak się zbudzi to nas zje, jak się zbudzi, to nas zje.
Pierwsza godzina niedźwiedź śpi,
druga godzina niedźwiedź chrapie,
trzecia godzina niedźwiedź łapie!

6. „Dzień dobry, sąsiedzie” – zabawa z elementem biegu.

Dzieci stoją w kole, trzymając się za ręce. Poza kołem stoi wybrane przez nauczyciela dziecko. Wybrana osoba, biegnąc za plecami innych, dotyka ramienia jednego z kolegów. Dotknięte dziecko rozpoczyna bieg w kierunku przeciwnym do kolegi. Gdy się spotkają, zatrzymują się, podają sobie ręce. Pierwsza osoba mówi: „Dzień dobry sąsiedzie, jak ci się wiedzie?”. Druga osoba odpowiada: „Dziękuję sąsiedzie, dobrze mi się wiedzie”.

Zabawy na powietrzu – chód tyłem, bokiem, slalomem.

Przygotowanie do obiadu – mycie rąk.

PO POŁUDNIU

Słuchanie dowolnej muzyki relaksacyjnej.

„Pralka” – karta pracy „między nami Emotkami” cz. 1, str. 47.

4-latki:

Dzieci doprowadzają linią do pralki ubrania wymagające prania.

5-latki:

Dzieci sprawdzają, który kod „doprowadzi” skarpety do pralki.

„Co by było, gdyby...?” – twórcza zabawa słowna.

Nauczyciel zadaje pytania, na które dzieci próbują odpowiedzieć:

Co by było, gdyby świat był w kolorach zieleni?

Co by było, gdyby fruwały ryby?

Co by było, gdyby z nieba padał kolorowy deszcz?

Co by było, gdyby zamiast drzew rosły gigantyczne lizaki?

Co by było, gdyby ludzie wyglądali tak samo?

Co by było, gdyby świat był czarno-biały?

Co by było, gdyby pod wodą mieszkaly ptaki?

„Skaczące piłki” – zabawa skoczna.

Dzieci wykonują podskoki obunóż z obrotami wokół siebie.

Przygotowanie do podwieczorku – mycie rąk.

„Moja wstążeczka jest...” – zabawa manipulacyjna.

Nauczyciel rozdaje dzieciom wstążki (np. z krepiny). Dzieci siedząc w kole, słuchają wypowiedzianej przez nauczyciela rymowanki, zwracając szczególną uwagę na jej zakończenie: „Wstążeczko, wstążeczko, zamień się w...” /kółeczko, jajeczko, czapeczkę, ogonek kotka/. Układają podany kształt z wstążki.

Następnie dzieci układają kształt wg własnego pomysłu i prezentują go, mówiąc: „Moja wstążeczka jest...”.

Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań.

TEMAT KOMPLEKSOWY:

9. SPOSOBY NA JESIENNĄ SZARUGĘ

Dzień 1

Temat dnia: **Gdy słońce za oknem...**

DZIECKO:

- zwerbalizuje własne powody do radości,
- zilustruje ruchem opowieść nauczyciela,
- dowie się, co zbierają ludzie,
- weźmie udział w szeregu zabaw i ćwiczeń ruchowych,
- wykona automasaż „Pada deszcz”,
- odkryje zaskakujące efekty nakładania się barw,
- odgadnie, kto jest ukryty pod chustą.

Propozycja wpisu do dziennika zajęć:

I. Realizowane obszary podstawy programowej: I.6, III.1, IV.5, I.9, I.5

Zabawy dowolnie wybranymi zabawkami.

Cel: uprzejme zwracanie się do siebie nawzajem. [I.6, III.1]

„Wiele powodów do szczęścia” – zabawa integracyjna. [IV.5]

Cel: uświadomienie sobie, że szczęście może się składać z drobnych przyjemności.

„Nasz parasol kolorowy do zabawy jest gotowy” – zabawy zręcznościowe. [I.9]

Cel: rozwijanie celowości ruchu.

Ćwiczenia poranne zestaw nr 9. [I.5]

Cel: wzmacnianie napięcia mięśniowego.

II. Realizowane obszary podstawy programowej: IV.1, I.5, III.8, I.8, III.5, I.4, IV.18

„Zabawy Agatki” – opowieść ruchowa. [IV.1, I.5, III.8]

Cel: nabywanie umiejętności wyrażania swojej ekspresji poprzez ruch.

Ćwiczenia gimnastyczne zestaw nr 5. [I.8, III.5]

Cel: odróżnianie i zapamiętywanie poleceń, sygnałów umownych, gestów.

Spacer – obserwacja spadających liści z drzew. [I.4, IV.18]

Cel: zwrócenie uwagi na zmiany w przyrodzie przed nadejściem zimy.

III. Realizowane obszary podstawy programowej: IV.1, IV.8, I.5, IV.9, I.6, I.7

„Pada deszcz” – automasażyk. [IV.1]

Cel: dostarczanie i odbieranie bodźców dotykowych.

„Świat w deszczu” – zabawa plastyczna. [IV.8]

Cel: odkrywanie różnych kombinacji barwnych plam.

„Zbieramy krople deszczu” – zabawa orientacyjno-porządkowa. [I.5]

„Kogo ukryła jesienna mgła?” – zabawa dydaktyczna. [IV.9]

Cel: rozwijanie pamięci wzrokowej.

Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań. [I.6, I.7]

Cel: utrwalanie nawyku pozostawiania porządku po skończonej zabawie.

Rozwijane kompetencje kluczowe:

- kompetencje w zakresie rozumienia i tworzenia informacji;
- kompetencje matematyczne oraz kompetencje w zakresie nauk przyrodniczych, technologii i inżynierii;
- kompetencje osobiste, społeczne i w zakresie uczenia się;
- kompetencje w zakresie przedsiębiorczości;
- kompetencje w zakresie świadomości i ekspresji kulturalnej.

RANEK

Zabawy dowolnie wybranymi zabawkami

„Wiele powodów do szczęścia” – zabawa integracyjna.

Nauczyciel staje pośrodku koła. Rzuca do wybranego dziecka piłkę, a ono po jej złapaniu musi podać wybrany przez siebie powód do szczęścia i zamienić się z nauczycielem miejscami. Następnie osoba w środku rzuca piłkę innemu uczestnikowi. Zabawa kończy się w momencie, gdy wszyscy przynajmniej raz znajdą się w środku koła. Na koniec prowadzący pyta: Czy wasze powody do szczęścia były takie same?

„Nasz parasol kolorowy do zabawy jest gotowy” – zabawy zręcznościowe.

a) naśladowanie parasola:

nauczyciel kołysze zamkniętym parasolem na boki – dzieci kołyszą się na boki, nauczyciel obraca złożonym parasolem dookoła – dzieci obracają się wokół własnej osi, nauczyciel podrzuca parasol rytmicznie w górę – dzieci podskakują, nauczyciel otwiera parasol – dzieci rozkładają ręce na boki, nauczyciel zamyka parasol i stawia na podłodze – dziecko opuszcza ręce wzdłuż ciała.

b) chętne dziecko „zagarnia” otwartym parasolem jak najwięcej piłeczek i przesuwa je w wyznaczone miejsce,

- c) chętne dziecko powtarza rytm zagrany pałeczkami przez nauczyciela: dwa uderzenia w rozłożony parasol, dwa uderzenia pałeczkami o siebie, dwa uderzenia w rozłożony parasol, dwa uderzenia pałeczkami o siebie.

Ćwiczenia poranne zestaw nr 9.

„Przed i po deszczu” – zabawa orientacyjno-porządkowa.

Na hasło: Przed deszczem! – dzieci krążkiem naśladują świecące słońce,

Na hasło: Deszcz! – dzieci trzymają krążki nad głową,

Na hasło: Po deszczu! – dzieci przeskakują przez krążki (kałuże).

Sięgając chmur – ćwiczenie dużych grup mięśniowych.

Dzieci z siadu kucznego powoli podnoszą się, wstają, prostują do pozycji stojącej, wspinają się na palce, wyciągają do góry ręce, tak jakby chciały sięgnąć nieba, chmur. Na kłaśnięcie nauczyciela przysiadają, powracając do pozycji wyjściowej. Ćwiczenie można powtórzyć kilkakrotnie.

„Rymowanka o chmurce” – ilustrowanie ruchem.

Pewna chmurka całkiem mała (dzieci pokazują połączonymi palcami wskazującym i kciukiem małą, „tycią” chmurkę) sprytnie innych udawała

Raz zmieniała się w stokrotkę i zmyślała, że jest kotkiem

Udawała grzybka w lesie, owcę, którą baca niesie.

Przygotowanie do śniadania – mycie rąk.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

Zajęcie 1 – Rozwijanie mowy i myślenia

„Zabawy Agatki” – opowieść ruchowa.

CELE:

- skupienie na słuchanej historii,
- wzbogacenie wiedzy na temat tego, co zbierają ludzie, czym się interesują,
- nabywanie umiejętności wyrażania swojej ekspresji poprzez ruch.

Pomoce dydaktyczne: przedmioty związane z hobby, karta pracy „Między nami Emotkami” cz. 1, str. 48.

PRZEBIEG:

1. „Co lubisz robić? – wypowiedzi dzieci na podstawie własnych przeżyć i doświadczeń.

Dzieci nazywają swoje ulubione zajęcia, hobby.

2. „Zabawy Agatki” – opowieść ruchowa.

Dzieci naśladują czynności, o których opowiada nauczyciel.

„Pewnego jesiennego dnia Agatka obudziła się bardzo wcześnie (dzieci przecierają oczy). Przeciągnęła się (przeciągają się) i zaczęła ziewać (ziewają: aaaaaa). W domu panowała cisza, tylko z pokoju rodziców dochodziło chrapanie taty (naśladują chrapanie). Dziewczynka cichutko, aby nikogo nie obudzić, postanowiła pobawić się zabawkami. Najpierw pooglądała zbiór swoich książeczek o kotach, potem zdecydowała, że pobawi się ulubionym pajacykiem, który zazwyczaj – nawet lekko dotknięty – zaczynał skakać (wykonują skoki pajacyka). Jednak tego dnia pajacyk był smutny (opuszczają kąci ust, robiąc smutną minę). Okazało się, że miał uszkodzoną jedną nogę. Mimo to skakał na drugiej (dzieci robi smutną minę i skaczą na jednej nodze), bo skakanie bardzo lubił. Agatka postanowiła poprosić mamę o pomoc w naprawie zabawki, a tymczasem delikatnie posadziła pajacyka, opierając go plecami o ścianę (dzieci siadają przy ścianie, opierając się plecami). Zaczęła bawić się laleczką, która śmiesznie chodziła na sztywnych nogach (dzieci chodzą, nie zginając nóg w kolanach), aż w końcu piłeczką, która równiutko podskakiwała po podłodze (skaczą obunóż). W kącie pokoju stał rowerek. Agatka wskoczyła na niego i pojechała do sypialni rodziców (kładą się na plecach, naśladując jazdę na rowerze). Bała się, że jest już późno i nie zdąży do przedszkola. Mama na „dzień dobry” utuliła ją w swoich ramionach (kołyszą się na boki w siadzie skrzyżnym), a tatuś kilka razy głośno ją pocałował (naśladują całowanie). „Tak miło rozpoczęty dzień będzie na pewno wspaniały” – pomyślała Agatka i wszyscy razem, całą trójką najpierw zrobili krótką gimnastykę poranną (wymachy ramion, skłony, przysiady), a potem pomaszrowali do kuchni na śniadanie”.

3. „Co zbierają ludzie?” – zabawa słowna.

Nauczyciel zadaje dzieciom pytanie: Co zbierała Agatka? (książki o kotach). Prowadzący prosi, by dzieci wymieniły, jakie kolekcje posiadają w swoich domach. Wspomina też o własnych kolekcjach z dzieciństwa. Nadmienia, że ludzie dorośli również zbierają różne przedmioty, np. stare monety, znaczki pocztowe, kamienie, muszle, bilety z różnych miejsc, w których byli, fotografie, mapy.

4. „Jakie to hobby?” – zabawa dydaktyczna.

Dzieci losują przedmiot, nazywają go i mówią, z jakim hobby im się kojarzy (gumowa rybka – wędkowanie, gitara – muzykowanie, garnuszek – gotowanie, ciężarek – sport, szydełko – dzierganie, koraliki – tworzenie biżuterii).

5. „Pływanie” – zabawa ruchowo-naśladowcza.

Dzieci leżą na dywanie i wykonują ruchy jak przy pływaniu. Mogą „płynąć” na plecach lub leżąc na brzuchu.

6. Dla zainteresowanych: Zabawy z literą „l”. **Karta pracy „Między nami Emotkami: cz. 1, str. 48.**

4-latki:

Dzieci słuchają rymowanki, zastanawiają się, czy małe dzieci mogą używać igły lub maszyny do szycia, ozdabiają serwetkę wg wzoru, łącząc przerywane linie.

5-latki:

Dzieci słuchają rymowanki, zastanawiają się, czy małe dzieci mogą używać igły lub maszyny do szycia, ozdabiają literę „l” według wzoru po śladzie lub łącząc przerywane linie.

Zajęcie 2 – Ćwiczenia gimnastyczne**Ćwiczenia gimnastyczne zestaw nr 5.****CELE:**

- odróżnianie i zapamiętywanie poleceń, sygnałów umownych, gestów,
- rozwój koordynacji ruchowej,
- wyrabianie estetyki ruchów.

Pomoce dydaktyczne/przybory: chustki, płyta CD utwór 12.

PRZEBIEG:**Część wstępna:**

1. „Marsz z chustkami”. Dzieci maszerują po obwodzie koła, nauczyciel rozdaje chustki – machanie z przodu, z tyłu, nad głową, nisko, wysoko, zataczanie kół.

2. „Ukryte dzieci” – zabawa orientacyjno-porządkowa.

Dzieci biegają po sali z chustkami w dłoni. Na mocne uderzenie w tamburyn zatrzymują się, nakrywają chustką, dwa uderzenia w tamburyn są sygnałem do ponownego ruchu.

Część główna:**„Chusteczko – ćwicz z nami”:**

1. „Lusterko” – umieszczenie chustki na wysokości twarzy, naprężenie tkaniny, poruszanie głową w różnych kierunkach (góra – dół, lewo – prawo).

2. „Chusteczka na wietrze” – poruszanie chustą na górze, na dole.

3. „Dotknij chustki” – dzieci układają chustki przed sobą na podłodze i stoją przed nimi w niewielkim rozkroku. Wykonują skłon w przód, starając się dotknąć rękami chusty, następnie prostują się i klaszczą dwa razy nad głową.
4. „Wiatraczki” – dzieci podnoszą ręce w bok, w jednej dłoni trzymając chustę, kręcą się wokół własnej osi (prawo/lewo).
5. „Dotknij stopy” – dzieci stoją w niewielkim rozkroku. Ich zadaniem jest dotknięcie chustą palców u stóp – prawa ręka z chustą dotyka palców lewej stopy / lewa ręka z chustą dotyka palców prawej stopy.
6. „Pod kolanko” – dzieci stoją na jednej nodze i przekładają pod uniesioną nogą chustę z ręki prawej do lewej / lewej do prawej.
7. „Przesuwamy chustę” – dzieci siedzą w siadzie klęcznym, chustkę mają ściągniętą za rogi położoną tuż przy kolanach. Odsuwają chustkę obiema rękami jak najdalej w przód z jednoczesnym skłonem tułowia; następnie ponownie przysuwają ją do kolan.
8. „Sprytna stopa” – dzieci siedzą i podpierają się rękami z tyłu. Ich zadaniem jest chwytywanie palcami u stóp chusty i unoszenie jej zgodnie z poleceniem. (prawą / lewą nogą).
9. „Unieś chustę” – dzieci umieszczają chustę między stopami i kładą się na plecach. Na sygnał nauczycielki unoszą jednocześnie obie nogi wyprostowane do góry i trzymają kilka sekund. Następnie powoli opuszczają nogi.
10. „Kolorowy taniec chust” – improwizacje ruchowe do muzyki. **Płyta CD utwór 12.**
Dzieci ustawiają się w dowolnie wybranym miejscu sali. Gdy zabrzmie muzyka, delikatnie poruszają się w rytm słyszanego utworu, wymachując chustką. Podczas pauzy nieruchomieją.

Część końcowa:

1. „Falująca chustka” – ćwiczenia oddechowe.

Dzieci trzymają rozłożoną chustkę w rękach, dmuchają na nią delikatnie lub mocno, obserwując, w jaki sposób się porusza. Nauczyciel zwraca uwagę na nabieranie powietrza nosem, a wydychanie ustami.

Spacer – obserwacja spadających z liści drzew.

Przygotowanie do obiadu – mycie rąk.

PO POŁUDNIU**„Pada deszczyk” – automasażyk.**

Dzieci kładą się lub siadają w wygodnej pozycji, opukują palcami ciało, naśladując krople deszczu i przesuwają palce po ciele, naśladując spływanie kropel deszczu.

„Świat w deszczu” – zabawa plastyczna.

Dzieci układają bibułkowe ścinki na kartce, moczą je, spryskując wodą z rozpylacza, po chwili zdejmują bibułę.

„Zbieramy krople deszczu” – zabawa orientacyjno-porządkowa.

Nauczyciel jest chmurką, która zbiera swoje kropelki deszczu: biegnąc po sali, dotyka każdego dziecka, które mija. Dotknięte osoby podają sobie ręce i tworzą zamknięty krąg w kształcie chmurki, która lekko się kołysze.

Przygotowanie do podwieczorku – mycie rąk.**Kogo ukryła jesienna mgła? – zabawa dydaktyczna.**

Dzieci poruszają się po sali przy akompaniamencie tamburyna, na przerwę przykucają, zamykają oczy. W tym czasie nauczyciel przykrywa jedno z dzieci tiulową chustą. Pozostałe przedszkolaki odgadują, kogo ukryła „jesienna mgła”.

Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań.

Dzień 2

Temat dnia: Łamigłówki Sówki Mądrej Główki.

DZIECKO:

- odwzoruje kompozycję narysowaną przez nauczyciela,
- spróbuje domyślić się znaczenia podanych słów,
- pozna wiersz „Słota” J. Żarniewskiej,
- przekształci kroplę wody w dowolną rzecz lub postać,
- zilustruje ruchem rymowankę „Sówka”.

Propozycja wpisu do dziennika zajęć:

I. Realizowane obszary podstawy programowej: I.6, III.5, IV.9, IV.5, I.5

Zabawy dowolnie wybranymi zabawkami. [I.6, III.5]

Cel: realizowanie własnych pomysłów.

„Patyczkowy świat” – odwzorowywanie kompozycji. [IV.9]

Cel: usprawnianie percepcji wzrokowej.

„Słownikowy blef” – zabawa dydaktyczna. [IV.5]

Cel: rozwijanie krytycznego myślenia.

Ćwiczenia poranne zestaw nr 9. [I.5]

II. Realizowane obszary podstawy programowej: IV.5, IV.2, I.5, IV.8, I.7, I.2, I.4

„Słota” – wprowadzenie do nauki wiersza J.Żarniewskiej. [IV.5, IV.2]

Cel: rozwój pamięci dowolnej.

„Liście na wietrze” – zabawa ruchowo-naśladowcza. [I.5]

„Kropla wody” – przekształcanie kropli w dowolną rzecz lub postać. Wyprawka str. 8. [IV.8, I.7]

Cel: poznanie nowej techniki plastycznej.

Zabawy na powietrzu – rzuty kółkiem ringo do celu. [I.2, I.4]

Cel: rozwijanie celności rzutów.

III. Realizowane obszary podstawy programowej: IV.7, IV.6, I.5, IV.5, I.6, III.4

Słuchanie dowolnej muzyki relaksacyjnej. [IV.7]

Cel: rozumienie potrzeby regeneracji i odpoczynku.

„Sówka” – rymowanka ilustrowana ruchem. [IV.6]

Cel: trening pamięci i wyobraźni.

„Skaczące piłki” – zabawa skoczna. [I.5]

„Słota” – utrwalenie wiersza J. Żarniewskiej. [IV.5]

Cel: poznawanie rymów.

Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań. [I.6, III.4]

Cel: stosowanie form grzecznościowych podczas zabawy.

Rozwijane kompetencje kluczowe:

- kompetencje w zakresie rozumienia i tworzenia informacji;
- kompetencje matematyczne oraz kompetencje w zakresie nauk przyrodniczych, technologii i inżynierii;
- kompetencje osobiste, społeczne i w zakresie uczenia się;
- kompetencje w zakresie przedsiębiorczości;
- kompetencje w zakresie świadomości i ekspresji kulturalnej.

RANEK

Zabawy dowolnie wybranymi zabawkami.

„Patyczkowy świat” – odwzorowywanie kompozycji.

Dzieci otrzymują kolorowe patyczki lub słomki. Nauczyciel flamastrami na tablicy (lub na kartonie) rysuje wzór, dzieci go odwzorowują, układając z patyczków (choinka, drabina, plotek, domek itp.).

„Słownikowy blef” – zabawa dydaktyczna.

Nauczyciel wybiera słowo ze słownika, a następnie przedstawia jego dwie definicje. Dzieci próbują stwierdzić, która definicja jest prawdziwa.

Przykłady:

Czy aster to kwiat jesienny, czy specjalny plaster?

Czy botwinka to zupa, czy wkładka do botków?

Czy dłuto to narzędzie stolarskie, czy narzędzie pisarskie?

Czy foksterier to rasa psa, czy nazwa ryby?

Czy gawęda to rodzaj tkaniny, czy opowieść?

Czy kajuta to imię, czy pomieszczenie na statku?

Czy prowiant to zapas jedzenia, czy maszyna?

Ćwiczenia poranne zestaw nr 9.

„Przed i po deszczu” – zabawa orientacyjno-porządkowa.

Na hasło: Przed deszczem! – dzieci krążkiem naśladuje świecące słońce,

Na hasło: Deszcz! – dzieci trzymają krążki nad głową,

Na hasło: Po deszczu! – dzieci przeskakują przez krążki (kałuże).

Sięgając chmur – ćwiczenie dużych grup mięśniowych.

Dzieci z siadu kucznego powoli podnoszą się, wstają, prostują do pozycji stojącej, wspinają się na palce, wyciągają do góry ręce, tak jakby chciały sięgnąć nieba, chmur. Na kłaśnięcie nauczyciela przysiadają, powracając do pozycji wyjściowej. Ćwiczenie można powtórzyć kilkakrotnie.

„Rymowanka o chmurce” – ilustrowanie ruchem:

Pewna chmurka całkiem mała (dzieci pokazują połączonymi palcami wskazującym i kciukiem małą, „tycią” chmurkę) sprytnie innych udawała
Raz zmieniała się w stokrotkę i zmyślała, że jest kotkiem
Udawała grzybka w lesie, owcę, którą baba niesie.

Przygotowanie do śniadania – mycie rąk.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

Zajęcie 1 – Rozwijanie mowy i myślenia

„Słota” – wprowadzenie do nauki wiersza J. Żarniewskiej.

CELE:

- wzbogacenie wiedzy przyrodniczej,
- rozwijanie pamięci dowolnej,
- usprawnianie narządów artykulacyjnych.

Pomoce dydaktyczne: chusta animacyjna, torebki foliowe, karty pracy „Między nami Emotkami” cz.1, str. 49.

PRZEBIEG:

1. „Słota” – zabawa integracyjna z wykorzystaniem chusty animacyjnej.

Nauczyciel przydziela dzieciom role chmurki, deszczu i wiatru. Dzieci trzymają chustę za uchwyty. Na hasło nauczyciela: Chmurki! – wyznaczone dzieci chowają się pod chustą. Polecenie: Do góry! oznacza, że dzieci trzymające chustę unoszą ją wysoko, a dzieci znajdujące się pod chustą, wracają na swoje miejsca.

Na hasło: Wiatr! – kolejne dzieci chowają się pod chustą, na hasło: Deszcz! – ostatnia grupa chowa się pod chustą. Nauczyciel wypowiada hasła tak, by dzieci nie zorientowały się, która grupa będzie wywołana, np. Chmurki! Chmurki! Deszcz! Wiatr! Deszcz! Chmurki! Wiatr! itd.

2. „Słota” – słuchanie wiersza J. Żarniewskiej.

„Słota” J. Żarniewska

Idzie chmura, będzie deszcz,
pod parasol spiesz się, spiesz!
Już wichura chłodem dmucha,
wita nas jesienna plucha.
Po kałużach jesień człapie
błotem pryska, deszczem kapie.
Z drzew ostatni listek spadł
listopadem pachnie świat.

Krótką rozmowa na temat wiersza:

- Czy wiecie, jaką pogodę oznacza słowo „plucha”?
- Co robi jesień w wierszu?
- Czym się różni wiatr od wichury?

3. Powtórne wysłuchanie wiersza – szukanie odpowiedzi na pytanie: Czym pachnie świat?

4. Recytacja pierwszych dwóch wersów wiersza.

5. „Jak pada deszcz, a jak wieje wiatr?” – ćwiczenia ortofoniczne.

Naśladowanie przez dzieci deszczu – uderzanie palcami o podłogę, z jednoczesnym wypowiedzianiem słów: kap, kap, kap. Naśladowanie wiejącego wiatru – szeleszczenie foliowymi torebkami z jednoczesnym wymawianiem głoski „sz”.

6. „Liście na wietrze” – zabawa ruchowo-naśladowcza.

Nauczyciel gra na tamburynie szybko, średnio szybko, wolno; dzieci dostosują swoje ruchy do dynamiki muzyki – wirują jak liście na wietrze.

7. „Słota” – próby recytacji wiersza wspólnie z nauczycielem.

8. „Parasol” – **karta pracy „Między nami Emotkami” cz.1, str. 49.**

4- i 5-latki:

Dzieci analizują wygląd jesiennego parasola i kolorują drugi, w paski, wykorzystując identyczne barwy.

Zajęcie 2 – Plastyka

„Kropla deszczu” – przekształcanie kropli w dowolną rzecz lub postać.

Wyprawka str. 8.

CELE:

- poznanie nowej techniki plastycznej,
- wzbogacenie wiedzy przyrodniczej,
- rozwijanie intuicji malarskiej.

Pomoce dydaktyczne: wyprawka str. 8, mazaki, kredki, elementy z folii samoprzylepnej.

PRZEBIEG:

1. „Deszczowy masaż” – zabawa w parach.

Dzieci dobierają się parami, będą wzajemnie masować swoje plecy. Nauczyciel prosi, aby intensywność i formy nacisku były inspirowane rodzajem deszczu, który wymieni (mżawka, kapuśniaczek, deszcz, ulewa, oberwanie chmury). Prowadzący przypomina, aby niezależnie od mocy nacisku, dbać o komfort masowanej osoby.

2. „Jak powstaje deszcz?” – objaśnienia nauczyciela.

Informacje do przekazania dzieciom: Woda paruje. Para unosi się do góry i widzimy ją w postaci chmury. W górze jest znacznie zimniej niż na powierzchni Ziemi. Pod wpływem zimna para wodna skrapla się, powstają małe krople wody, które łączą się w duże i ciężkie, aby w postaci deszczu spaść na ziemię.

3. „Kropla deszczu” – przekształcanie kropli w dowolną rzecz lub postać. **Wyprawka str. 8.**

Dzieci mają do dyspozycji mazaki, kredki, elementy z folii samoprzylepnej.

4. Wspólne oglądanie prac. Nadawanie tytułów pracom przez autorów.

5. „Zbieramy krople deszczu” – zabawa ruchowo-naśladowcza.

Nauczyciel jest chmurką, która zbiera swoje kropelki deszczu: biegnąc po sali, dotyka każdego dziecka, które mija. Dotknięte osoby podają sobie ręce i tworzą zamknięte kręgi w kształcie chmurek, która lekko się kołysz.

Zabawy na powietrzu – rzuty kółkiem ringo do celu.

Przygotowanie do obiadu – mycie rąk.

PO POŁUDNIU

Słuchanie dowolnej muzyki relaksacyjnej.**„Sówka” – rymowanka ilustrowana ruchem.**

Duże oczy, świecą w nocy – ręce przed siebie, ruch kolisty na zewnątrz,
Dzióbek mały, zastrzony – pocieranie dłonią o dłoń na wysokości nosa,
Piórka miękkie z każdej strony – lekkie pocieranie po przedramionach,
A do tego mądra główka – dłonie na skroniach, skręty szyi,
Kto to taki? – uniesienie ramion w górę,
To jest sówka! – wyrzut rąk w górę.

„Skaczące piłki” – zabawa skoczna.

Dzieci wykonują podskoki obunóż z obrotami wokół siebie.

Przygotowanie do podwieczorku – mycie rąk.**„Słota” – utrwalenie wiersza J. Żarniewskiej.**

Nauczyciel rozpoczyna wers, dzieci dopowiadają dalszy ciąg.
Idzie chmura, będzie deszcz,
pod parasol spiesz się, spiesz!
Już wichura chłodem dmucha,
wita nas jesienna plucha.
Po kałużach jesień człapie
błotem pryska, deszczem kapie.
Z drzew ostatni listek spadł
listopadem pachnie świat.

Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań.

Dzień 3

Temat dnia: **Codzienne przedmioty – niecodzienne zabawy.**

DZIECKO:

- narysuje dowolne kształty na tacy z mąką,
- wymyśli nowe zastosowania przedmiotów,
- wyróżni podzbiory w zbiorze przedmiotów,
- wymyśli tekst i melodię do treści obrazka,
- odnajdzie w sali przedmioty o określonych przez nauczyciela cechach,
- przedstawi ruchem dowolne czynności.

Propozycja wpisu do dziennika zajęć:

I. Realizowane obszary podstawy programowej: I.6, III.2, IV.8, IV.6, I.5

Zabawy dowolnie wybranymi zabawkami. [I.6, III.2]

Cel: samodzielny wybór towarzystwa do zabawy.

„Palcem rysowane” – zabawy grafomotoryczne. [IV.8]

Cel: rozwijanie motoryki małej.

„Nowe zastosowania przedmiotów” – zabawa kreatywna. [IV.6]

Cel: rozwijanie inwencji twórczej.

Ćwiczenia poranne zestaw nr 9. [I.5]

II. Realizowane obszary podstawy programowej: IV.12, IV.9, III.8, I.5, IV.7, II.4, I.4

„Kolekcje” – wyróżnianie podzbiorów w zbiorze. [IV.12, IV.9, III.8]

Cel: rozwijanie umiejętności porządkowania zbiorów.

„Nakręcanie bączka” – zabawa z elementem biegu. [I.5]

„Pada deszcz, pada deszcz, a ja sobie śpiewam” – improwizacje wokalne. [IV.7]

Cel: wyrabianie śmiałości podczas prezentacji na forum grupy.

Zabawy na powietrzu – „Ciuciubabka”. [II.4, I.4]

Cel: rozwijanie orientacji w przestrzeni bez kontroli wzroku.

III. Realizowane obszary podstawy programowej: IV.3, III.9, I.5, IV.2, IV.5, I.6

Słuchanie książki wybranej przez dzieci z kącika książek. [IV.3]

Cel: rozwijanie zamiłowań czytelnich.

„Wielkie poszukiwania” – zabawa dydaktyczna. [III.9]

Cel: rozwijanie samodzielności i zaradności.

„Spacer z psem” – zabawa z elementem czworakowania. [I.5]
„W co się bawić, kiedy pada deszcz?” – zagadki ruchowe. [IV.2, IV.5]
Cel: trening mowy ciała.
Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań. [I.6]

Rozwijane kompetencje kluczowe:

- kompetencje w zakresie rozumienia i tworzenia informacji;
- kompetencje matematyczne oraz kompetencje w zakresie nauk przyrodniczych, technologii i inżynierii;
- kompetencje osobiste, społeczne i w zakresie uczenia się;
- kompetencje w zakresie przedsiębiorczości;
- kompetencje w zakresie świadomości i ekspresji kulturalnej.

RANEK**Zabawa dowolnie wybranymi zabawkami.****„Palcem rysowane” – zabawa grafomotoryczna.**

Dzieci tworzą palcem wzory na tackach oprószonych mąką.

„Nowe zastosowania przedmiotów” – zabawa kreatywna.

Nauczyciel przygotowuje w worku różne przedmioty, np. klamerkę do bielizny, łyżkę do butów, gąbkę do zmywania. Wybrane dziecko losuje z worka dowolny przedmiot. Stara się określić na podstawie dotyku jego kształt, wielkość, fakturę itp. Następnie wyjmuje przedmiot, nazywa go i opisuje jego przeznaczenie. Pozostałe dzieci próbują określić wartość przedmiotu z punktu widzenia cech użytkowych (łatwa lub trudna obsługa), ekonomicznych (tanie lub drogie w zakupie), estetycznych (np. ładne lub brzydkie). Szukają sposobu na jeszcze inne wykorzystanie przedmiotu (np. klamerka może zastąpić spinak do włosów, zakładkę do książki, przyrząd do chwytania wacików i opatrywania skaleczeń, łyżka do butów może zastąpić wiosło, mieszadło do farb, gąbka do zmywania może zastąpić dach w budowlu z klocków, łódeczko dla Calineczki itp.).

Ćwiczenia poranne zestaw nr 9.**„Przed i po deszczu” – zabawa orientacyjno-porządkowa.**

Na hasło: Przed deszczem! – dzieci krążkiem naśladują świecące słońce,

Na hasło: Deszcz! – dzieci trzymają krążki nad głową,

Na hasło: Po deszczu! – dzieci przeskakują przez krążki (kałuże).

Sięgając chmur – ćwiczenie dużych grup mięśniowych.

Dzieci z siadu kucznego powoli podnoszą się, wstają, prostują do pozycji stojącej, wspinają się na palce, wyciągają do góry ręce, tak jakby chciały sięgnąć nieba, chmur. Na kłaśnięcie nauczyciela przysiadają, powracając do pozycji wyjściowej. Ćwiczenie można powtórzyć kilkakrotnie.

„Rymowanka o chmurce” – ilustrowanie ruchem:

Pewna chmurka całkiem mała (dzieci pokazują połączonymi palcami wskazującym i kciukiem małą „tycią” chmurkę) sprytnie innych udawała
Raz zmieniała się w stokrotkę i zmyślała, że jest kotkiem
Udawała grzybka w lesie, owcę, którą baba niesie.

Przygotowanie do śniadania – mycie rąk.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

Zajęcie 1 – Matematyka

„Kolekcje” – wyróżnianie podzbiorów w zbiorze.

CELE:

- rozwijanie umiejętności porządkowania zbiorów,
- rozumienie pojęć: pasuje – nie pasuje,
- rozwijanie samodzielności myślenia.

Pomoce dydaktyczne: tablica demonstracyjna nr 2, papierowe talerze, nakrętki, makarony, ubrania, produkty spożywcze, przedmioty związane z higieną.

PRZEBIEG:

1. „Co kolekcjonują moi rodzice lub dziadkowie?” – wypowiedzi dzieci na podstawie własnych doświadczeń.
2. „Kolekcje” – wyróżnianie podzbiorów w zbiorze. **Tablica demonstracyjna nr 2.**
Dzieci wybierają i umieszczają na tablicy obrazki, na których widnieją:
zabawki, które są substytutami istot żyjących (konik, dinozaur),
zabawki, którymi bawimy się na podwórku (do piasku, piłka nożna),
zabawki, które są pojazdami (helikopter, rakieta, samochód),
zabawki, na których można dostrzec koła (piłka, rakieta, helikopter, konik, bębenek, samochód, robot, dinozaur).
3. „Pojazdy” – wyróżnianie podzbiorów w zbiorze.
Dzieci umieszczają w oddzielnych obręczach pojazdy osobowe i ciężarowe.
4. „Lalki” – wyróżnianie podzbiorów w zbiorze.
Dzieci umieszczają w oddzielnych obręczach lalki z jasnymi włosami i laki z ciemnymi włosami oraz lalki bez włosów (bobasy).

5. „Szukanie błędów” – zabawa z piłkami.

Nauczyciel prezentuje dzieciom zbiór piłek małych i zbiór piłeczek małych. Przedszkolaki sprawdzają, czy faktycznie wszystkie elementy zbioru są rozłożone właściwie.

6. „Nasza grupa” – zabawa klasyfikacyjna.

Nauczyciel zaprasza dzieci, które mają niebieskie oczy, których imię zaczyna się na „B”, których nazwisko składa się z 3 sylab.

7. Nazywanie obiektów i podawanie ich przeznaczenia.

Dzieci mają różne przedmioty. Nazywają je i opisują, gdzie dany przedmiot można znaleźć, do czego służy, czy on jest itp. Wymieniają cechy, których nie widać.

Przykład 1. Spośród wszystkich przedmiotów dzieci wybierają te, które służą do ubrania.

Przykład 2. Spośród wszystkich przedmiotów dzieci wybierają te, które służą do jedzenia.

Przykład 3. Spośród wszystkich przedmiotów dzieci wybierają te, których miejsce jest w łazience.

8. „Nakręcanie bączka” – zabawa z elementem biegu.

Dzieci stoją w rozkroku, ręce trzymają na biodrach. Wykonują skręty tułowia w lewo i w prawo. Po kilku skrętach bieg na palcach po kole w lewą, a potem w prawą stronę.

Zajęcie 2 – Muzyka

„Pada deszcz, pada deszcz, a ja sobie śpiewam” – improwizacje wokalne.

CELE:

- rozwijanie inwencji twórczej,
- wyrabianie śmiałości podczas prezentacji na forum grupy,
- rozwijanie wrażliwości muzycznej.

Pomoce dydaktyczne: płyta CD utwór 12, 16, celofan, miski i butelki z wodą, instrumenty, łyżeczki, tablica demonstracyjna nr 12, parasolki.

PRZEBIEG:1. „Powitanie z kolegami”. **Płyta CD utwór 16.**

Dzieci poruszają się w rytm muzyki; na przerwę w muzyce (wyciszenie) witają się z kolegami (witają się dłonie, kolana, nosy itp.).

2. „Pada deszcz, pada deszcz, a ja sobie śpiewam” – improwizacje melodyczne.

Dzieci układają samodzielnie melodię do ww. zdania.

3. „Pada deszcz, pada deszcz, a ja sobie śpiewam” – improwizacje wokalne.

Dzieci wymyślają tekst i melodię kojarząc się z jesienią.

4. „Deszczowa pogoda” – improwizacje wokalne na podstawie **tablicy demonstracyjnej nr 12**.

Dzieci wymyślają tekst i melodię dopasowaną do treści tablicy demonstracyjnej.

5. „Jakie odgłosy wydaje padający deszcz?” – granie na nietypowych instrumentach.

Odkrywanie w sali różnych przedmiotów i materiałów, za pomocą których można wywołać odgłos padającego deszczu – prezentacja przed kolegami (wykorzystanie celofanu, misek i butelek z wodą, instrumentów, łyżeczek itp.). Wspólny koncert – nauczyciel dyryguje (ręka opuszczona – drobny, cichy deszczyk, który stopniowo przechodzi w ulewę – ręka uniesiona w górę).

6. „Taniec w deszczu” – improwizacje taneczne. **Płyta CD utwór 12.**

Dzieci tańczą w sposób dowolny przy muzyce, dwoje z nich trzyma rozłożoną parasolkę. Gdy nauczyciel ściszy muzykę, dzieci przekazują parasolki kolejnym osobom.

7. „Dzieci i drzewa” – zabawa orientacyjno-porządkowa.

Dzieci łączą się w pary, jedno dziecko jest drzewem (stoi nieruchomo), drugie biega; na hasło „ukryj się” – kuca przy swoim drzewem; potem zmiana.

Zabawy na powietrzu – „Ciuciubabka”.

Przygotowanie do obiadu – mycie rąk.

PO POŁUDNIU

Słuchanie książki wybranej przez dzieci z kącika książek.

„Wielkie poszukiwania” – zabawa dydaktyczna.

Zadaniem dzieci jest odszukanie przedmiotów w sali na podstawie wymienionych przez nauczyciela określić.

Należy odszukać:

- coś twardego,
- coś pięknego,
- coś, czym chętnie bawią się chłopcy,
- coś wydającego odgłosy,
- coś związanego z przyrodą,
- coś metalowego i chłodnego,
- miejsce gdzie można się schronić.

„Spacer z pieszkiem” – zabawa z elementem czworakowania.

Dzieci dobierają się w pary. Jedno jest pieszkiem – chodzi na czworakach, drugie panem. Pan zakłada pieskowi smycz – czyli szarfę w pasie i idzie z nim na spacer. Zmiana ról.

Przygotowanie do podwieczorku – mycie rąk.**„W co się bawić, kiedy pada deszcz?” – zagadki ruchowe.**

Dziecko wchodzi do koła, grupa zadaje pytanie: „W co się bawić, w co się bawić, kiedy pada deszcz?”.

Dziecko odpowiada: „Baw się ze mną, baw się ze mną, jeśli tylko chcesz!” i ruchem przedstawia dowolną aktywność. Grupa odgaduje rodzaj zabawy lub czynności.

Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań.

Dzień 4

Temat dnia: Gimnastyka wyobraźni.

DZIECKO:

- rozpozna stany emocjonalne przedstawione na obrazku,
- wzbogaci słownictwo przy wyliczaniu przedmiotów,
- weźmie udział w szeregu zabaw i ćwiczeń ruchowych,
- pozna nową technikę plastyczną – rysowanie zmoczoną kredą na papierze,
- narysuje po śladzie kształt chmury i opadów deszczu,
- powtórzy ruchy i gesty ustalone przez kolegę/koleżankę.

Propozycja wpisu do dziennika zajęć:

I. Realizowane obszary podstawy programowej: I.6, I.7, II.1, IV.9, IV.2, I.5

Zabawa dowolnie wybranymi zabawkami. [I.6, I.7, II.1]

Cel: dbanie o zabawki, jako wspólną własność.

„Dorysuj” – karta pracy „Między nami Emotkami” cz. 1, str. 50. [IV.9]

Cel: rozwijanie percepcji wzrokowej.

„Co jest w środku...?” – słowna zabawa twórcza. [IV.2]

Cel: rozwijanie słownictwa.

Ćwiczenia poranne zestaw nr 9. [I.5]

II. Realizowane obszary podstawy programowej: I.9, I.8, III.5, IV.8, I.7, I.4, IV.18

Ćwiczenia gimnastyczne zestaw nr 5. [I.9, I.8, III.5]

Cel: rozwijanie koordynacji ruchowej.

Rysowanie zmoczoną kredą na papierze na dowolny temat. [IV.8, I.7]

Cel: zapoznanie z nową techniką plastyczną.

Spacer – obserwacja zmian krajobrazu. [I.4, IV.18]

Cel: zwrócenie uwagi na zmiany w przyrodzie.

III. Realizowane obszary podstawy programowej: IV.3, IV.8, I.5, III.5, I.6, III.2

Słuchanie dowolnej wybranej książki. [IV.3]

Cel: wzbogacanie słownika biernego i czynnego.

„Chmura deszczowa” – karta pracy „Między nami Emotkami” cz. 1, str. 51. [IV.8]

Cel: rozwijanie sprawności grafomotorycznej.

„Pływanie” – zabawa ruchowa naśladowcza. [I.5]

„Chochlik” – zabawa dydaktyczna. [III.5]

Cel: przestrzeganie ustalonych reguł zabawy.

Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań. [I.6, III.2]

Cel: dzielenie przestrzeni z innymi uczestnikami zabawy.

Rozwijane kompetencje kluczowe:

- kompetencje w zakresie rozumienia i tworzenia informacji;
- kompetencje matematyczne oraz kompetencje w zakresie nauk przyrodniczych, technologii i inżynierii;
- kompetencje osobiste, społeczne i w zakresie uczenia się;
- kompetencje w zakresie przedsiębiorczości;
- kompetencje w zakresie świadomości i ekspresji kulturalnej.

RANEK

Zabawy dowolnie wybranymi zabawkami.

„Dorysuj” – karta pracy „Między nami Emotkami” cz. 1, str. 50.

4-latki:

Dzieci dorysowują do każdego z czterech półkoli elementy wg wzoru przedstawionego obok.

5-latki:

Dzieci dorysowują do każdego z czterech półkoli dowolne elementy tak, by powstały cztery odrębne rysunki.

„Co jest w środku...?” – słowna zabawa twórcza.

Dzieci wymieniają, co może być w środku: koperty, pudełka, portmonetki, skrzynki, walizki, torbki, sejf, kieszeni, teczek, piórnik, lodówki, telewizora, studni, worka, namiotu cyrkowego, mydelniczki, kabiny prysznicowej, szafki kuchennej, apteczki, auta, wiaderka, butelki, dzbanka...

Ćwiczenia poranne zestaw nr 9.

„Przed i po deszczu” – zabawa orientacyjno-porządkowa.

Na hasło: Przed deszczem! – dzieci krążkiem naśladują świecące słońce,

Na hasło: Deszcz! – dzieci trzymają krążki nad głową,

Na hasło: Po deszczu! – dzieci przeskakują przez krążki (kałuże).

Sięgając chmur – ćwiczenie dużych grup mięśniowych.

Dzieci z siadu kucznego powoli podnoszą się, wstają, prostują do pozycji stojącej, wspinają się na palce, wyciągają do góry ręce, tak jakby chciały sięgnąć nieba, chmur. Na kłaśnięcie nauczyciela przysiadają, powracając do pozycji wyjściowej. Ćwiczenie można powtórzyć kilkakrotnie.

„Rymowanka o chmurce” – ilustrowanie ruchem:

Pewna chmurka całkiem mała (dzieci pokazują połączonymi palcami wskazującym i kciukiem małą, „tycią” chmurkę) sprytnie innych udawała
Raz zmieniała się w stokrotkę i zmyślała, że jest kotkiem
Udawała grzybka w lesie, owcę, którą baba niesie.

Przygotowanie do śniadania – mycie rąk.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

Zajęcie 1 – Ćwiczenia gimnastyczne

Ćwiczenia gimnastyczne zestaw nr 5.

CELE:

- odróżnianie i zapamiętywanie poleceń, sygnałów umownych, gestów,
- rozwój koordynacji ruchowej,
- wyrabianie estetyki ruchów.

Pomoce dydaktyczne/przybory: chustki, płyta CD utwór 12.

PRZEBIEG:

Część wstępna:

1. „Marsz z chustkami”. Dzieci maszerują po obwodzie koła, nauczyciel rozdaje chustki – machanie z przodu, z tyłu, nad głową, nisko, wysoko, zataczanie kół.
2. „Ukryte dzieci” – zabawa orientacyjno-porządkowa.
Dzieci biegają po sali z chustkami w dłoni. Na mocne uderzenie w tamburyn zatrzymują się, nakrywają chustką, dwa uderzenia w tamburyn są sygnałem do ponownego ruchu.

Część główna:

„Chusteczko – ćwicz z nami”:

1. „Lusterko” – umieszczenie chustki na wysokości twarzy, naprężenie tkaniny, poruszanie głową w różnych kierunkach (góra – dół, lewo – prawo).

-
2. „Chusteczka na wietrze” – poruszanie chustą na górze, na dole.
 3. „Dotknij chustki” – dzieci układają chustki przed sobą na podłodze i stoją przed nimi w niewielkim rozkroku. Wykonują skłon w przód, starając się dotknąć rękami chusty, następnie prostują się i klaszczą dwa razy nad głową.
 4. „Wiatraczki” – dzieci podnoszą ręce w bok, w jednej dłoni trzymają chustę, kręcą się wokół własnej osi (prawo/lewo).
 5. „Dotknij stopy” – dzieci stoją w niewielkim rozkroku. Ich zadaniem jest dotknięcie chustą palców u stóp – prawa ręka z chustą dotyka palców lewej stopy / lewa ręka z chustą dotyka palców prawej stopy.
 6. „Pod kolanko” – dzieci stoją na jednej nodze i przekładają pod uniesioną nogą chustę z ręki prawej do lewej / lewej do prawej.
 7. „Przesuwamy chustę” – dzieci siedzą w siadzie klęcznym, chustkę mają ściągniętą za rogi położoną tuż przy kolanach. Odsuwają chustkę obiema rękami jak najdalej w przód z jednoczesnym skłonem tułowia; następnie ponownie przysuwają ją do kolan.
 8. „Sprytna stopa” – dzieci siedzą i podpierają się rękami z tyłu. Ich zadaniem jest chwytanie palcami u stóp chusty i unoszenie jej zgodnie z poleceniem (prawą / lewą nogą).
 9. „Unieś chustę” – dzieci umieszczają chustę między stopami i kładą się na plecach. Na sygnał nauczycielki unoszą jednocześnie obie nogi wyprostowane do góry i trzymają kilka sekund. Następnie powoli opuszczają nogi.
 10. „Kolorowy taniec chust” – improwizacje ruchowe do muzyki. **Płyta CD utwór 12.**
Dzieci ustawiają się w dowolnie wybranym miejscu sali. Gdy zabrzmi muzyka, delikatnie poruszają się w rytm słyszanego utworu, wymachując chustką.

Część końcowa:

1. „Falująca chustka” – ćwiczenia oddechowe.

Dzieci trzymają rozłożoną chustkę w rękach, dmuchają na nią delikatnie lub mocno, obserwując, w jaki sposób się porusza. Nauczyciel zwraca uwagę na nabieranie powietrza nosem, a wydychanie ustami.

Zajęcie 2 – Plastyka

„Czary – mary z kredą” – rysowanie zmoczoną kredą na papierze na dowolny temat.

CELE:

- zapoznanie z nową techniką plastyczną,
- odważne realizowanie własnych pomysłów,
- rozwijanie wyobraźni.

Pomoce dydaktyczne: kredki, kreda, miseczki z wodą, czarne kartki, szarfy.

PRZEBIEG:

1. „Kredki” – zagadka słowna.

Patyczki drewniane
W pudełku schowane,
Pięknie rysują,
Zatemperowane!

2. „Kredki do pudełka” – zabawa dydaktyczna.

Dzieci recytują rymowaną, wybrane dziecko podchodzi do stolika i wkłada jedną kredkę o wskazanym kolorze do pudełka.

„Kolorowe kredki mamy.
Do pudełka je wkładamy.
Robimy porządek już
Zieloną kredkę do pudełka włóż”.

3. „Kredka a kreda” – zauważanie podobieństw i różnic.

4. „Kreda pije wodę” – obserwacja doświadczenia.

Nauczyciel umieszcza kredę w kubeczku z wodą, woda zaczyna wsiąkać w kredę; można powiedzieć, że kreda pije wodę.

5. „Czary – mary z kredą” – rysowanie zmoczoną kredą na papierze na dowolny temat.

Dzieci tworzą dowolny rysunek/kompozycję na czarnym papierze. Za każdym razem moczą kredę w miseczce z wodą.

6. Wspólne oglądanie prac. Zwrócenie uwagi na różnicowanie pomysłów dzieci.

7. „Taniec kolorów” – zabawa orientacyjno-porządkowa.

Nauczyciel dzieli dzieci na 4 grupy oznaczone innym kolorem szarfy. Na hasło np.: „czerwone!” – przy muzyce tańczą tylko dzieci z czerwonymi szarfami, pozostałe siedzą na dywanie. Na hasło: „zielone!” – czerwone wracają na swoje miejsce, a tańczą tylko zielone itd.

Spacer – obserwacja zmian krajobrazu.

Przygotowanie do obiadu – mycie rąk.

PO POŁUDNIU

Słuchanie dowolnie wybranej książki.

„Chmura deszczowa” – karta pracy „Między nami Emotkami” cz.1, str. 51.

4- i 5-latki:

Dzieci rysują po śladzie kształt chmury i opady deszczu.

„Pływanie” – zabawa ruchowa naśladowcza.

Dzieci leżą na dywanie i wykonują ruchy jak przy pływaniu. Mogą „pływać” na plecach lub na brzuchu.

Przygotowanie do podwieczorku – mycie rąk.

„Chochlik” – zabawa dydaktyczna.

Wybrane dziecko odwraca się tyłem do grupy, nauczyciel wskazuje, kto będzie Chochlikiem. Zadaniem Chochlika jest pokazywanie rękami ruchów i dyskretne ich zmienianie (klaskanie, uderzanie dłońmi o kolana, o podłogę, młynek). Grupa naśladuje Chochlika, a zgadujący stara się dostrzec, kto sygnalizuje grupie zmiany.

Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań.

Dzień 5

Temat dnia: Jarmark różności.

DZIECKO:

- podejmie próby dmuchania przez słomkę na piłeczkę pingpongową,
- spróbuje określić swoje mocne strony,
- zastosuje pojęcia: przed siebie, za siebie, do tyłu, do przodu,
- rozwiąże zagadki melodyczne i dźwiękowe,
- ustali, którego elementu zabrakło w budowlu z klocków,
- użyje pojęć: mniej – więcej podczas gry z kostką.

Propozycja wpisu do dziennika zajęć:

I. Realizowane obszary podstawy programowej: I.6, III.1, IV.2, IV.5, I.5

Zabawy dowolnie wybranymi zabawkami. [I.6, III.1]

Cel: próby pokojowego rozwiązywania konfliktów.

„Słomki i piłeczki” – ćwiczenia oddechowe. [IV.2]

Cel: wydłużanie fazy wydechu.

„Mam talent” – zabawa słowna. [IV.5]

Cel: uświadomienie sobie swoich mocnych stron.

Ćwiczenia poranne zestaw nr 9. [I.5]

II. Realizowane obszary podstawy programowej: IV.14, I.9, III.8, I.5, IV.7, IV.1, I.4

„Kierunki” – zabawy matematyczno-ruchowe. [IV.14, I.9, III.8]

Cel: rozumienie pojęć: przed siebie, za siebie, do tyłu, do przodu.

„Z koła do koła” – zabawa orientacyjno-porządkowa. [I.5]

„Muzyczny świat” - zagadki melodyczne i słuchowe. [IV.7, IV.1]

Cel: wydłużanie koncentracji uwagi.

Zabawy na powietrzu – rzucanie piłką do kosza/kartonowego pudła. [I.4]

Cel: poprawa celności rzutów.

III. Realizowane obszary podstawy programowej: IV.1, IV.9, I.5, IV.15, I.6, II.4

Słuchanie dowolnej muzyki relaksacyjnej. [IV.1]

Cel: obniżanie napięcia psychoruchowego.

„Zabawa Ani i Eli” – karta pracy „Między nami Emotkami” cz. 1, str. 53. [IV.9]

Cel: rozwijanie spostrzegawczości wzrokowej.

„Nakręcanie bączka” – zabawa ruchowa z elementem biegu. [I.5]

„Kostki” – zabawa dydaktyczna. [IV.15]

Cel: sprawne przeliczanie liczby kropek, stosowanie pojęć: więcej – mniej.

Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań. [I.6, II.4]

Cel: oczekiwanie na rodziców w miłej atmosferze.

Rozwijane kompetencje kluczowe:

- kompetencje w zakresie rozumienia i tworzenia informacji;
- kompetencje matematyczne oraz kompetencje w zakresie nauk przyrodniczych, technologii i inżynierii;
- kompetencje osobiste, społeczne i w zakresie uczenia się;
- kompetencje w zakresie przedsiębiorczości;
- kompetencje w zakresie świadomości i ekspresji kulturalnej.

RANEK

Zabawy dowolnie wybranymi zabawkami.

„Słomki i piłeczki” – ćwiczenia oddechowe.

Dzieci otrzymują słomki, siadają wokół stołu i dmuchają do siebie piłeczkę pingpongową. Starają się nie dopuścić, by piłeczka upadła na podłogę.

„Mam talent” – zabawa słowna.

Dzieci siedzą w kręgu. Nauczyciel toczy piłeczkę w stronę wybranej osoby, mówiąc: „Mój talent to robienie smacznej pizzy. Jaki jest twój?”.

Pytania pomocnicze: W czym jesteś dobry? Co potrafisz? Czego możesz nauczyć swoje młodsze rodzeństwo?

Ćwiczenia poranne zestaw nr 9.

„Przed i po deszczu” – zabawa orientacyjno-porządkowa.

Na hasło: Przed deszczem! – dzieci krążkiem naśladową świecące słońce,

Na hasło: Deszcz! – dzieci trzymają krążki nad głową,

Na hasło: Po deszczu! – dzieci przeskakują przez krążki (kałuże).

Sięgając chmur – ćwiczenie dużych grup mięśniowych.

Dzieci z siadu kucznego powoli podnoszą się, wstają, prostują do pozycji stojącej, wspinają się na palce, wyciągają do góry ręce, tak jakby chciały sięgnąć nieba, chmur. Na kłaśnięcie nauczyciela przysiadają, powracając do pozycji wyjściowej. Ćwiczenie można powtórzyć kilkakrotnie.

„Rymowanka o chmurce” – ilustrowanie ruchem:

Pewna chmurka całkiem mała (dzieci pokazują połączonymi palcami wskazującym i kciukiem małą, „tycią” chmurkę) sprytnie innych udawała.

Raz zmieniała się w stokrotkę i zmyślała, że jest kotkiem
Udawała grzybka w lesie, owcę, którą bacia niesie.

Przygotowanie do śniadania – mycie rąk.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

Zajęcie 1 – Matematyka

„Kierunki” – zabawy matematyczno-ruchowe.

CELE:

- rozumienie pojęć: przed siebie, za siebie, do tyłu, do przodu,
- próby rozróżniania stron: lewa – prawa,
- aktywny udział w proponowanych aktywnościach.

Pomoce dydaktyczne: frotki, woreczki, papierowe liście, obręcze, karty pracy „Między nami Emotkami” cz. 1, str. 52.

PRZEBIEG:

1. „Gimnastyka” – zadania ruchowe.

Nauczyciel proponuje wspólną gimnastykę. Stoi przed dziećmi i demonstruje kolejne ćwiczenia, nazywając wykonywane czynności:

- wznoszenie obu rąk do góry, do dołu, przed siebie, za siebie,
- podskoki w miejscu, do przodu, do tyłu,
- wymachy jedną, potem drugą nogą: do przodu, do tyłu, w bok,
- przysiady z wyciągniętymi rękami do przodu,
- czołganie się na brzuchu do przodu,
- chodzenie jak raki do tyłu.

2. Rozdanie dzieciom frotek (założenie na lewy nadgarstek) oraz woreczków.

3. Zabawa z woreczkami.

Dzieci siadają na dywanie skrzyżnie, następnie nauczyciel podaje informacje, gdzie należy położyć woreczek: przed sobą, za sobą, na swoim lewym ramieniu na prawym kolanie, obok lewej nogi, obok prawej nogi, prosi o kreślenie kół w lewo i w prawo ręką trzymającą woreczek itp.

Dzieci chodzą z woreczkami na głowie po całej sali, na sygnał nauczyciela przedszkolaki pochylają głowę do przodu tak, by woreczek spadł na podłogę.

4. „Chodzenie pod dyktando”.

Nauczyciel dzieli dzieci na kilkusobowe grupy i proponuje kolejnym grupom zabawę w „chodzenie pod dyktando”. Zwraca się do grupy dzieci:

Dwa kroki w prawo, teraz trzy kroki w lewo, cztery kroki do tyłu, jeden do przodu, pięć w lewo, sześć w prawo (dzieci głośno liczą kroki i wykonują polecenia). Dzieciom 4-letnim nauczyciel formułuje prostsze polecenia.

Zadania ruchowe można utrudnić, np.

- trzy kroki do przodu i popatrz w górę,
- dwa kroki do tyłu i kucnij,
- dwa kroki w prawo i zaklaskaj,
- cztery kroki do przodu i tupnij dwoma nogami,
- jeden krok w tył i tupnij lewą nogą,
- cztery kroki w lewo i pomachaj prawą ręką itd.

Na zakończenie zamiana ról – wybrane w drodze wyliczanki dziecko wyznacza nauczycielowi polecenia ruchowe wg własnego pomysłu.

5. Lecą liście, lecą – zabawa dydaktyczna.

Dzieci siedzą w kole, nauczyciel rozdaje im po dwa liście. Prowadzący wypowiada rymowaną, zawierającą polecenia ruchowe:

„Lecą liście, lecą liście, tu i tam

Jeden listek mam na dole, drugi w górze mam.

Lecą liście, lecą liście tu i tam,

Jeden listek jest przede mną, drugi z tyłu mam.

Lecą liście, lecą liście tu i tam,

Jeden listek mam na brzuchu, drugi na głowie mam.

Lecą liście, lecą liście tu i tam,

Jeden listek w lewej ręce, drugi w prawej mam.

Lecą liście, lecą liście tu i tam,

Jeden listek jest pod stopą, drugi w dłoni mam”.

6. „Z koła do koła” – zabawa orientacyjno-porządkowa.

Nauczyciel rozkłada na dywanie obręcz. Każde dziecko szuka sobie swojego kółka. Na sygnał bębienka dzieci przechodzą z koła do koła.

7. „Kierunki” – karta pracy „Między nami Emotkami” cz. 1, str. 52.

4- i 5-latki:

Dzieci kolorują kredki zwrócone w różną stronę wg kodu.

Zajęcie 2 – Muzyka

„Muzyczny świat” – zagadki melodyczne i słuchowe.

CELE:

- rozwijanie spostrzegawczości i pamięci słuchowej,
- wydłużanie koncentracji uwagi,
- rozwijanie wrażliwości na barwę dźwięku.

Pomoce dydaktyczne: plastikowe butelki wypełnione kaszą, ryżem, grochem, bułką tartą, instrumenty perkusyjne, pudełka po kremach, rolki po ręcznikach papierowych i gumki recepturki, nakrętki od wody mineralnej, klocki, kapsle (metalowe), szklanki i łyżeczki.

PRZEBIEG:

1. „Słuchamy ciszy” – zabawa słuchowa.

Nauczyciel zwraca się do dzieci szeptem: Zamknijcie oczy, proszę i posłuchajcie ciszy.

Dzieci zamykają oczy i przez chwilę starają się „posłuchać ciszy”. Następnie każde dziecko wypowiada szeptem swoje imię.

2. „Nietypowe marakasy” – zagadki dźwiękowe.

Nauczyciel demonstruje dźwięki, jakie wydają plastikowe butelki wypełnione kaszą, ryżem, grochem, bułką tartą. Następnie chowa się za kotarę i gra na wybranych nietypowych instrumentach; dzieci rozpoznają dźwięki.

3. „Rozpoznaj mnie” – zagadki dźwiękowe.

Dzieci siedzą w kręgu, w środku leżą instrumenty: bębenek, kołatka, tamburyno, trójkąt, marakasy, talerze. Nauczyciel schowany za parawanem wydobywa dźwięki z poszczególnych instrumentów. Zadaniem dzieci jest odgadnięcie, który to instrument i wskazanie go. Dziecko wybrane przez nauczyciela wskazuje i gra na instrumencie, wybiera kolegę, który dzieli na sylaby nazwę tego instrumentu.

4. „Gramy” – gra na instrumentach.

Dzieci otrzymują po jednym instrumencie.

Nauczyciel wypowiada rymowaną: „Tamburyno/ marakasy/trójkąty/kołatki w rękach mamy. I na nim/nich zagramy”.

Dzieci z wymienionymi instrumentami grają w sposób dowolny przez chwilę. Uniesiona ręka nauczyciela oznacza koniec grania. Zamiany instrumentów.

5. „Piosenki – zagadki” – zagadki melodyczne.

Nauczyciel śpiewa na sylabie „la” piosenki poznane przez dzieci, przedszkolaki rozpoznają melodie.

6. „Grające przedmioty” – zagadki słuchowe.

Nauczyciel prosi dzieci o poszukanie pomysłów na wydobywanie dźwięków z przyniesionych przedmiotów:

- pudełka po kremach,
- rolki po ręcznikach papierowych i gumki recepturki,
- nakrętki od wody mineralnej,
- klocki,
- kapsle (metalowe),
- szklanki i łyżeczki.

Nauczyciel zasłania przed dziećmi grające przedmioty, kolejno zaprasza dzieci za zasłonę do wywoływania dźwięków z wybranego przedmiotu. Pozostali uczestnicy odgadują, co tak gra.

7. „Wiatraczki” – zabawa ruchowo-naśladowcza.

Dzieci z rozłożonymi rękami obracają się wokół siebie, naśladując wiatraczki (przy akompaniamencie tambury). Na przerwę w graniu opuszczają ręce wzdłuż tułowia.

Zabawy na powietrzu – rzucanie piłką do kosza/kartonowego pudła.**Przygotowanie do obiadu – mycie rąk.****PO POŁUDNIU****Słuchanie dowolnej muzyki relaksacyjnej.****„Zabawa Ani i Eli” – karta pracy „Między nami Emotkami” cz. 1, str. 53.****4- i 5-latki:**

Dzieci analizują wygląd klocka Ani i Eli, ustalają, który element z niego wypadł, wyszukują go w ramce i otaczają pętlą.

„Nakręcanie bączka” – zabawa z elementem biegu.

Dzieci stoją w rozkroku, ręce trzymają na biodrach. Wykonują skręty tułowia w lewo i w prawo. Po kilku skrętach bieg na palcach po kole w lewą, a potem w prawą stronę.

Przygotowanie do podwieczorku – mycie rąk.**„Kostki” – zabawa dydaktyczna.**

Nauczyciel wybiera dwójkę dzieci, każde z nich rzuca swoją kostkę i sprawdza, kto wyrzuci więcej.

Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań.

TEMAT KOMPLEKSOWY:

10. MAMY RÓŻNE DOMY

Dzień 1

Temat dnia: Domy na moim osiedlu.

DZIECKO:

- zapamięta kolejność układania elementów wieży,
- wykaże refleks podczas zajmowania wolnego miejsca w kole,
- weźmie udział w wycieczce po osiedlu,
- nazwie składowe części domu,
- uzupełni rysunek domu elementami literopodobnymi,
- wysłucha wiersza D. Kossakowskiej

Propozycja wpisu do dziennika zajęć:

I. Realizowane obszary podstawy programowej: I.6, IV.11, IV.9, III.5, I.5

Zabawy dowolnie wybranymi zabawkami. [I.6, IV.11]

Cel: rozwijanie inwencji twórczej.

„Budujemy wieżę” – zabawa zręcznościowa. [IV.9]

Cel: rozwijanie pamięci wzrokowej i ruchowej.

„Szukam wejścia” – zabawa w kole. [III.5]

Cel: rozwijanie szybkiego refleksu.

Ćwiczenia poranne zestaw nr 10. [I.5]

Cel: rozwijanie świadomości własnego ciała.

II. Realizowane obszary podstawy programowej: IV.2, III.7, I.2, I.5, IV.5, III.2

„Domy na moim osiedlu” – wycieczka po osiedlu, oglądanie budynków: domów jednorodzinnych [IV.2, III.7, I.2]

parterowych i piętrowych, bloków, wieżowców.

Cel: próby definiowania pojęcia „dom”,

„Dzieci do domu” – zabawa bieżna na podwórku. [I.5]

Po powrocie zebranie spostrzeżeń dzieci z wycieczki. [IV.5, III.2]

III. Realizowane obszary podstawy programowej: IV.1, IV.8, I.5, IV.5, I.6, I.7

„W moim domu” – zabawa relaksacyjna. [IV.1]

Cel: przywołanie pozytywnych skojarzeń, niosących spokój i odprężenie.

„Uzupełnij rysunek domu” – karta pracy „Między nami Emotkami” cz. 1, str. 54. [IV.8]

Cel: rozwijanie sprawności grafomotorycznej.

„Dźwig na budowie” – zabawa z elementem skłonu. [I.5]

„Mój dom” – słuchanie wiersza J. Żarniewskiej. [IV.5]

Cel: uświadomienie sobie, że dom to miejsce, w którym czujemy się dobrze i bezpiecznie.

Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań. [I.6, I.7]

Cel: poszanowanie zabawek.

Rozwijane kompetencje kluczowe:

- kompetencje w zakresie rozumienia i tworzenia informacji;
- kompetencje matematyczne oraz kompetencje w zakresie nauk przyrodniczych, technologii i inżynierii;
- kompetencje osobiste, społeczne i w zakresie uczenia się;
- kompetencje obywatelskie.

RANEK**Zabawy dowolnie wybranymi zabawkami.****„Budujemy wieżę” – zabawa zręcznościowa.**

Z klocków, zabawek, pudeł kartonowych, pojemników plastikowych dzieci budują wieżę. Zadaniem przedszkolaków jest zapamiętanie, co na czym stawiały. Wieża jest budowana do momentu, aż się przewróci. Potem dzieci przypominają sobie kolejność układania (co było pod czym).

„Szukam wejścia” – zabawa w kole.

Dzieci siedzą w zwartym kole. Jedno dziecko spaceruje dookoła, drugie w kole trzyma figurkę (np. ludzika z klocków), którą będzie chciało wręczyć innemu dziecku. Po dokonaniu wyboru ogłasza: ... (np. Basiu), to dla ciebie. Basia wstaje ze swojego miejsca, odbiera zabawkę, a spacerujące w tym czasie dziecko szybko siada na zwolnionym miejscu, zanim Basia zdąży wrócić.

Ćwiczenia poranne zestaw nr 10.**„Zabawa ruchowa z kostką”.**

Każde dziecko po kolei rzuca kostką, następnie wymyśla ćwiczenie, które reszta grupy powtarza, tyle razy, ile oczek wypadło na kostce.

„Budujemy dom” – ćwiczenie dużych grup mięśniowych.

- robimy wykop: ręce splecione z przodu, unoszenie i powolne opuszczanie nogi ugiętej w kolanie,
- mieszamy beton: krążenie bioder w jedną i drugą stronę,

- murujemy ścianę: przysiad, powolne wstawanie wraz z unoszeniem rąk wyżej i wyżej aż do wspięcia na palce,
- malujemy ściany: wyrzuty ramion w różnych kierunkach,
- podziwiamy budowę: skręty szyi.

„Odpoczynek w domu” – zabawa uspokajająca.

Leżenie na plecach, ręce wzdłuż ciała, powolne unoszenie rąk do góry (wdech), opuszczanie (wydech).

Przygotowanie do śniadania – mycie rąk.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

Zajęcie 1 – Rozwijanie mowy i myślenia

„Domy na moim osiedlu” – wycieczka po osiedlu, oglądanie budynków: domów jednorodzinnych parterowych i piętrowych, bloków, wieżowców.

CELE:

- próby definiowania pojęcia „dom”,
- spostrzeganie podobieństw i różnic,
- kulturalne zachowanie się w miejscach publicznych.

PRZEBIEG:

1. „Jaki może być dom?” – twórcza zabawa słowna.

Dzieci, siedząc w kręgu, kolejno podają określenia do słowa „dom”, np. dom wysoki, piękny, mój, duży, szczęśliwy, rodzinny, babci, lalek, stary.

Dzieci wymieniają z jakich podstawowych części składa się dom: ściany, dach, komin, okna, drzwi, schody.

2. Analiza słuchowa wyrazu „dom” (dzieci 5-letnie).

Dzieci dzielą na głoski wyraz „dom”, od każdej głoski wymyślają skojarzenia pasujące do tego wyrazu, np. d – drzwi, dach, dym, dywan, doniczka; o – okno, olej, obraz, m – mama, miłość, miska, mikser.

3. Podanie celu wycieczki – zapoznanie z architekturą osiedla, budynkami mieszkalnymi, oglądanie domów jednorodzinnych parterowych i piętrowych, bloków, wieżowców.

4. Przypomnienie o zasadach obowiązujących podczas wycieczki.

5. Przejście przez osiedle, oglądanie budynków: domów jednorodzinnych parterowych i piętrowych, bloków, wieżowców.

6. „Dzieci do domu” – zabawa bieżna na podwórku.

Dzieci poruszają się swobodnie po ogrodzie przedszkolnym, na sygnał słowny: Dzieci do domu! – biegną do nauczyciela. Na kolejny sygnał słowny: Dzieci, zapraszam do zabawy! – znowu mogą swobodnie biegać.

Nauczyciel za każdym razem zmienia miejsce, do którego będą wracać dzieci.

W sali przedszkolnej zebranie spostrzeżeń z wycieczki:

Których domów widzieliśmy najwięcej?

Czy więcej na naszym osiedlu jest bloków czy wieżowców?

Czy widzieliśmy więcej budynków starych czy nowych?

Przygotowanie do obiadu – mycie rąk.

PO POŁUDNIU

„W moim domu” – zabawa relaksacyjna.

Dzieci kładą się w wygodnej pozycji, nauczyciel opuszcza rolety w oknach, mówi spokojnym głosem, robiąc pauzy:

„Jest wieczór / jesteście po miłej kąpeli, w piżamkach, w łóżeczku / pod ręką czujecie puszystego misia / do pokoju wchodzi mama / siada na skraju waszego łóżeczku / czujecie jej zapach / oddychacie głębiej / mama kładzie rękę na waszym czole / ręka mamy jest przyjemnie ciepła / przesuwą się po waszej główce, policzkach, po ramionkach, po pleckach, po nóżkach / mama bierze róg kołderki i leciutko was przykrywa aż po samą szyję / kołderka jest lekka i ciepła / czujecie to i wasz miś też to czuje / myślicie o czymś przyjemnym, co wam się może przyśnić / (dłuższa pauza).

Nauczyciel odsłania okna, może zapytać o sny (jeśli dzieci będą miały ochotę o tym mówić).

„Mój dom” – słuchanie wiersza J. Żarniewskiej.

„Mój dom” J. Żarniewska

Każdy chce mieć własny dom.

Mały albo duży.

Takie miejsce, do którego
wraca się z podróży.

W moim domu jest wesoło,
z okien widać drzewa.

Gra muzyka, mruczą koty
mama często śpiewa.

Siostra czasem figle płata,
tata wciąż żartuje.

I choć każdy z nas jest różny,
dobrze się tu czuje.
Dom to nie jest dach nad głową,
okna, cztery ściany.
To rodzina, w której wszyscy
bardzo się kochamy.

Krótką rozmowa na temat wiersza:

- Kto w wierszu opowiada o swoim domu?
- Czy dziecko z wiersza ma rodzeństwo?
- Czy w jego domu są jakieś zwierzęta?
- Jaki widać widok z okien domu?
- Jak czuje się dziecko we własnym domu?
- Jaki widok widać z okien waszego domu?
- Z kim w domu spędzacie najwięcej czasu?

„Dźwig na budowie” – zabawa z elementem skłonu.

Dzieci poruszają się w rytm bębenka, wydając dźwięki jak pracująca maszyna, na przerwę stają w rozkroku, wykonują skłon, ręce luźno, następnie powoli prostują się i unoszą ręce wysoko w górę.

Przygotowanie po podwieczorku – mycie rąk.

„Uzupełnij rysunek domu” – karta pracy „Między nami Emotkami” cz. 1, str. 54.

4- i 5-latki:

Dzieci wzbogacają wygląd części składowych domu wg wskazanego wzoru złożonego z elementów literopodobnych.

Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań.

Dzień 2

Temat dnia: Na budowie.

DZIECKO:

- wykorzysta w niestandardowy sposób klocki i dostępne materiały do zabawy konstrukcyjnej,
- podejmie próby gimnastyki buzi i języka,
- wzbogaci słownictwo związane z budową,
- ułoży z patyczków domek,
- rozpozna kierunek, z którego dochodzi dźwięk,
- narysuje domy różnej wysokości.

Propozycja wpisu do dziennika zajęć:**I. Realizowane obszary podstawy programowej: I.6, III.1, IV.11, IV.2, I.5**

Zabawy dowolnie wybranymi zabawkami. [I.6, III.1]

Cel: zacieśnianie więzi koleżeńskich.

„Budujemy domy” – zabawa konstrukcyjna. [IV.11]

Cel: wykorzystanie klocków i dostępnych przedmiotów w niestandardowy sposób.

„Na budowie” – zabawa logopedyczna. [IV.2]

Cel: usprawnianie narządów mowy.

Ćwiczenia poranne zestaw nr 10. [I.5]

II. Realizowane obszary podstawy programowej: IV.2, IV.5, III.8, I.5, IV.12, IV.8, I.7, I.4, III.5

„Na budowie” – ćwiczenia słownikowo-gramatyczne na podstawie tablicy demonstracyjnej nr 13. [IV.2, IV.5, III.8]

Cel: rozszerzanie zasobu słownictwa.

„Szukaj swojego domku” – zabawa orientacyjno-porządkowa. [I.5]

„Domek” – układanie z patyczków. [IV.12, I.7]

Cel: rozwijanie precyzji i dokładności podczas manipulowania patyczkami.

Zabawy na powietrzu – chody i biegi za nauczycielem. [I.4, III.5]

Cel: zwrócenie uwagi na zachowanie bezpiecznej odległości między dziećmi.

III. Realizowane obszary podstawy programowej: : IV.1, IV.7, I.5, IV.12, IV.8, I.6, III.7

Słuchanie dowolnej muzyki relaksacyjnej. IV.1

Cel: rozwijanie wrażliwości muzycznej.

„Gdzie są drzwi?” – zabawa słuchowa. [IV.7]

Cel: rozwijanie wrażliwości słuchowej.

„Dźwig na budowie” – zabawa z elementem skłonu. [I.5]

„Rysujemy domy o różnej liczbie okien” – zabawa matematyczno-plastyczna. [IV.12, IV.8]

Cel: utrwalenie liczebników głównych.

Zabawy dowolne w kąciach zainteresowań. [I.6, III.7]

Cel: respektowanie indywidualnych potrzeb i zainteresowań innych osób.

Rozwijane kompetencje kluczowe:

- kompetencje w zakresie rozumienia i tworzenia informacji;
- kompetencje matematyczne oraz kompetencje w zakresie nauk przyrodniczych, technologii i inżynierii;
- kompetencje osobiste, społeczne i w zakresie uczenia się;
- kompetencje obywatelskie;
- kompetencje w zakresie przedsiębiorczości.

RANEK

Zabawa dowolnie wybranymi zabawkami.

„Budujemy domy” – zabawy konstrukcyjne.

Nauczyciel proponuje budowanie w grupach „Żółtego osiedla”, „Czerwonego osiedla”, „Niebieskiego osiedla”, „Zielonego osiedla”. Dzieci oprócz klocków mogą wykorzystywać pudła i pojemniki, woreczki, auta.

„Na budowie” – zabawa logopedyczna.

Dzieci naśladują plac budowy poprzez gimnastykę buzi i języka:

- dźwig: usta szeroko otwarte, język wędruje góra – dół, dotykając czubkiem warg,
- przesuwanie płyt betonowych: usta otwarte, język nie dotykając warg wędruje od jednego kąca do drugiego,
- kręte schody: język wędruje dotykając po kolei każdego zęba na dole, potem na górze i w odwrotnym kierunku,
- pompujemy beton: usta w okrągły dzióbek, rozciągamy powoli do pełnego otwarcia i z ściąganiem do pozycji wyjściowej.
- błotko na budowie: uderzanie dłońmi o uda z rytmicznym klaskaniem języka. Nauczyciel nadaje rytm.

Ćwiczenia poranne zestaw nr 10.

„Zabawa ruchowa z kostką”.

Każde dziecko po kolei rzuca kostką, następnie wymyśla ćwiczenie, które reszta grupy powtarza, tyle razy, ile oczek wypadło na kostce.

„Budujemy dom” – ćwiczenie dużych grup mięśniowych.

- robimy wykop: ręce splecione z przodu, unoszenie i powolne opuszczanie nogi ugiętej w kolanie,
- mieszamy beton: krążenie bioder w jedną i drugą stronę,
- murujemy ścianę: przysiad, powolne wstawanie wraz z unoszeniem rąk wyżej i wyżej aż do wspięcia na palce,
- malujemy ściany: wyrzuty ramion w różnych kierunkach,
- podziwiamy budowę: skręty szyi.

„Odpoczynek w domu” – zabawa uspokajająca.

Leżenie na plecach, ręce wzdłuż ciała. powolne unoszenie rąk do góry (wdech), opuszczanie (wydech).

Przygotowanie do śniadania – mycie rąk.**ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE****Zajęcie 1 – Rozwijanie mowy i myślenia****„Na budowie” – ćwiczenia słownikowo-gramatyczne na podstawie tablicy demonstracyjnej nr 13.****CELE:**

- rozszerzanie zasobu słownictwa,
- rozwijanie wnioskowania oraz myślenia i wyobraźni twórczej,
- dokładność w wykonaniu powierzonych zadań.

Pomoce dydaktyczne: woreczki, karty pracy „Między nami Emotkami” cz. 1, str. 55, tablica demonstracyjna nr 13.

PRZEBIEG:**1. „Podaj cegłę” – zabawa zręcznościowa.**

Dzieci stojąc w kole podają cegły (woreczki), mówiąc równocześnie (wyraźnie): „Podaj cegłę”. Nauczyciel podaje woreczki w jedną stronę aż do ich wyczerpania, a ostatnia osoba w kole układa z nich murek na środku sali. „Cegły” nie powinny się rozbijać, należy podawać je precyzyjnie.

2. „Na budowie” – ćwiczenia słownikowo-gramatyczne na podstawie tablicy demonstracyjnej nr 13.

Dzieci nazywają obiekty oraz czynności, które wykonują ludzie na placu budowy. Wysnuwają hipotezy: Jaka budowla powstaje – mieszkalna? sportowa? użyteczności publicznej? Czy to

początek budowy, środek, koniec?

Prowadzący nadmienia: Aby powstał budynek, potrzebnych jest wiele narzędzi i maszyn budowlanych. Koparka wykopuje fundamenty. Betoniarka przygotowuje zaprawę murarską – musi połączyć w jedną masę żwir, cement, wodę i dodatki. Dźwig podnosi palety z cegłami i przenosi je we właściwe miejsce. Kielnią nakłada się i rozprowadza zaprawę budowlaną w trakcie układania murów. Spychacz wyrównuje teren wokół budynku.

3. „Na budowie” – ilustracja dźwiękowa do obrazka.

Dzieci podają skojarzenia dźwiękowe na temat treści obrazka, wybierają instrumenty i dobierają takie dźwięki, które wg nich mogą być ilustracją muzyczną do sytuacji przedstawionej na obrazku.

4. „Na budowie” – ilustracja ruchowa do obrazka.

Dzieci tworzą ilustrację ruchową do obrazka.

Dzieci 5-letnie przygotowują ilustrację ruchową w grupach, następnie prezentują to, co przygotowały na forum. Podczas prezentacji nauczyciel włącza muzykę, która inspiruje aktywność dramatyczną dzieci.

Dzieci 4-letnie słuchają i wykonują instrukcje nauczyciela.

5. „Architekci i konstruktorzy” – zabawa dydaktyczna.

Nauczyciel przedstawia na kartce prostą budowlę, wybrane dzieci przenoszą ten projekt na budowlę z klocków. Dzieci 5-letnie mogą pracować w grupach.

6. „10 najdziwniejszych budowli na świecie” – prezentacja multimedialna.

Nauczyciel dysponujący tablicą interaktywną lub laptopem może pokazać dzieciom dziwne, oryginalne budowle, np. w kształcie kwiatu lotosu, imbryka, z 1000 okien o odmiennych kształtach itd.

7. „Szukaj swojego domku” – zabawa orientacyjno-porządkowa.

Dzieci biegają w tempie podanym na instrumencie perkusyjnym. Na mocne uderzenie szukają sobie domku – małej obręczy w takim samym kolorze jak szarfa, którą mają na sobie.

8. Dla zainteresowanych: Zabawy z literą „D”. **Karta pracy „Między nami Emotkami” cz. 1, str. 55.**

4-latki:

Dzieci słuchają rymowanki, rysują krótszą drogę, którą dotrze pies Darka do swojego domu.

5-latki:

Dzieci słuchają rymowanki, wymieniają wszystkie słowa rozpoczynające się głoską „d”, które w niej wystąpiły, ozdabiają literę „D”, dorysowując dowolne klocki.

Zajęcie 2 – Plastyka

„Domek” – układanie z patyczków.

CELE:

- dostrzeganie charakterystycznych cech domów,
- rozwijanie precyzji i dokładności podczas manipulowania patyczkami,
- utrwalenie znajomości figur geometrycznych.

Pomoce dydaktyczne: figury geometryczne z wyprawki str. 7, patyczki.

PRZEBIEG:

1. „Kształty domów” – zabawa słowna.

Dzieci odpowiadają na pytania, używając nazw figur geometrycznych: Jaki kształt mają ściany domów? Jaki kształt mają dachy? Jaki kształt mają drzwi, a jaki okna? Jaki kształt mają kominy?

2. Wspólne układanie domów z figur geometrycznych na tablicy. **Wyprawka, str. 7.**

Dzieci podchodzą kolejno do tablicy i „dokładają” po 1 elemencie, który w efekcie utworzy dom/domy.

3. „Domek z 7 patyczków” – układanie.

Każde dziecko podejmuje próby ułożenia domku z ograniczonej liczby patyczków. Po wykonaniu zadania przedszkolaki określają, czy było to trudne, czy łatwe zadanie.

4. „Domek” – układanie z patyczków.

Dzieci układają domek wg własnego pomysłu z patyczków matematycznych / patyczków higienicznych / patyczków kreatywnych.

5. Wspólne oglądanie prac pozostawionych na stolikach. Zwrócenie uwagi na nietypowe domki.

6. „Domek ślimaka” – zabawa ruchowo-naśladowcza.

Dzieci biegają po sali w rytm wystukiwany na tamburynie, kiedy muzyka milknie, zwijają się na podłodze, jak ślimaczki w swoim domku.

Zabawy na powietrzu – celowanie piłeczką do zawieszanej tarczy.

Przygotowanie do obiadu – mycie rąk.

PO POŁUDNIU

Słuchanie dowolnej muzyki relaksacyjnej.

„Gdzie są drzwi?” – zabawa słuchowa.

Zasłaniamy dziecku oczy opaską, obracamy lub prowadzimy chwilę w różnych kierunkach.

Jedna osoba otwiera i zamyka drzwi, dziecko z opaską wskazuje kierunek, z którego dochodzą odgłosy.

„Dźwig na budowie” – zabawa z elementem skłonu.

Dzieci poruszają się w rytm bębenka, wydając dźwięki jak pracująca maszyna, na przerwę stoją w rozkroku, wykonują skłon, ręce luźno, następnie powoli prostują się i unoszą ręce wysoko w górę.

Przygotowanie do podwieczorku – mycie rąk.

„Rysujemy domy o różnej liczbie okien” – zabawa matematyczno-plastyczna.

Dzieci rysują domy o 1, 2, 3 oknach.

Zabawy swobodne w kąciakach zainteresowań.

Dzień 3

Temat dnia: Mój dom.

DZIECKO:

- podejmie próby biegu cwałem w parze,
- dokona syntezy sylabowej wyrazów,
- zilustruje „matematyczne dyktando”,
- pozna zabawę taneczną „Wygibasy”,
- narysuje dywan w kolorową kratę,
- odtworzy dźwięki charakterystyczne dla domu.

Propozycja wpisu do dziennika zajęć:

I. Realizowane obszary podstawy programowej: I.6, III.1, III.5, III.3, IV.2, I.5

Zabawy dowolnie wybranymi zabawkami. [I.6, III.1]

Cel: czerpanie radości ze wspólnej zabawy.

„Otwieram drzwi” – zabawa integracyjna. [III.5, III.3]

Cel: budowanie postawy życzliwości i akceptacji w stosunku do innych członków grupy.

„Słowa i słówka” – ćwiczenia słuchu fonematycznego.

Cel: coraz sprawniejsze scalanie sylab w wyrazy. [IV.2]

Ćwiczenia poranne zestaw nr 10. [I.5]

II. Realizowane obszary podstawy programowej: IV.12, IV.14, IV.9, I.5, IV.7, IV.1, I.4, III.5

„Domy i domki” – porównywanie wysokości obiektów. [IV.12, IV.14, IV.9]

Cel: rozumienie pojęć: wysoki – niski, wyższy – niższy.

„Muzyczny domek” – zabawa ruchowo-naśladowcza. [I.5]

„Wygibasy” – zabawa taneczna. [IV.7, IV.1]

Cel: rozwijanie poczucia rytmu i tempa.

Zabawy na powietrzu – bieg „zygzakiem”. [I.4, III.5]

Cel: rozwijanie orientacji przestrzennej.

III. Realizowane obszary podstawy programowej: IV.3, IV.8, I.5, IV.2, I.6, III.5

Słuchanie książki wybranej przez dzieci z kącika czytelniczego. [IV.3]

Cel: rozwijanie wrażliwości emocjonalnej.

„Dywan w kolorową kratę” – ćwiczenie grafomotoryczne. [IV.8]

Cel: rozwijanie koordynacji wzrokowo-ruchowej.

„Dźwig na budowie” – zabawa z elementem skłonu. [I.5]

„W moim domu” – zabawa ortofoniczna. [IV.2]

Cel: dbałość o poprawną artykulację wszystkich głosek.

Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań. [I.6, III.5]

Cel: poznawanie swoich preferencji i upodobań.

Rozwijane kompetencje kluczowe:

- kompetencje w zakresie rozumienia i tworzenia informacji;
- kompetencje matematyczne oraz kompetencje w zakresie nauk przyrodniczych, technologii i inżynierii;
- kompetencje osobiste, społeczne i w zakresie uczenia się;
- kompetencje obywatelskie;
- kompetencje w zakresie świadomości i ekspresji kulturalnej.

RANEK

Zabawy dowolnie wybranymi zabawkami.

„Otwieram drzwi” – zabawa integracyjna.

Wybrane dziecko staje w kole i mówi:

„Gdy otwieram drzwi, wtedy wchodzisz ty... /imię/.

Wymienione dziecko podchodzi, para podaje sobie ręce, wykonuje bieg cwałem, podśpiewując lub mówiąc:

„Tak to ja, tak to ja, więc się bawmy raz i dwa”.

W kole zostaje dziecko, które wcześniej zostało zaproszone. Teraz ono zaprasza kolejną osobę do koła.

„Słowa i słówka” – ćwiczenia słuchu fonematycznego.

Nauczyciel podaje pierwszą sylabę, dzieci dodają do niej sylabę „la”, np. O – la, A – la, To – la, E – la, U – la, Jo – la, He – la, Li – la, Po – la, la – la, sa – la, ku – la, ro – la, fa – la. Dzieci każdorazowo scalają sylaby, podając brzmienie całego wyrazu.

Ćwiczenia poranne zestaw nr 10.

„Zabawa ruchowa z kostką”.

Każde dziecko po kolei rzuca kostką, następnie wymyśla ćwiczenie, które reszta grupy powtórza, tyle razy, ile oczek wypadło na kostce.

„Budujemy dom” – ćwiczenie dużych grup mięśniowych.

- robimy wykop: ręce splecione z przodu, unoszenie i powolne opuszczanie nogi ugiętej w kolanie,
- mieszamy beton: krążenie bioder w jedną i drugą stronę,
- murujemy ścianę: przysiad, powolne wstawanie wraz z unoszeniem rąk wyżej i wyżej aż do

- wspięcia na palce,
- malujemy ściany: wyrzuty ramion w różnych kierunkach,
 - podziwiamy budowę: skręty szyi.

„Odpoczynek w domu” – zabawa uspokajająca.

Leżenie na plecach, ręce wzdłuż ciała. powolne unoszenie rąk do góry (wdech), opuszczanie (wydech).

Przygotowanie do śniadania – mycie rąk.**ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE****Zajęcie 1 – Matematyka****„Domy i domki” – porównywanie wysokości obiektów.****CELE:**

- rozumienie pojęć: wysoki – niski, wyższy – niższy,
- zapoznanie z pomieszczeniami, które znajdują się w każdym domu,
- nabywanie umiejętności dekodowania informacji.

Pomoce dydaktyczne: domek z mebelkami dla lał, budowle z klocków, domy z pudełek kartonowych, karton A3 w kratkę, z narysowanymi domami i dziećmi, kartoniki ze strzałkami, karta pracy „Między nami Emotkami” cz. 1, str. 56.

PRZEBIEG:**1. „Domy ludzi i domy zwierząt” – zabawa słowna.**

Nauczyciel wymienia domy ludzi i domy zwierząt, dzieci określają ich przynależność: igloo, domek jednorodzinny, gniazdko, buda, blok, wigwam, zamek, chatka góralska, mrowisko, dziupla, gawra, nora, pałac, wieżowiec.

2. „Domek dla lał” – wspólne oglądanie mebli w domku dla lał.

Nazywanie mebli, porównywanie wysokości mebli.

3. „Domy z klocków” – porównywanie wysokości budowli.

Nauczyciel wykorzystuje budowle, które dzieci zbudowały w ranku lub poprzedniego dnia.

4. „Domy z pudełek” – porównywanie wysokości budowli.

Nauczyciel wykorzystuje przygotowane wcześniej pudełka z narysowanymi oknami i drzwiami. Pudełka to „domy z płaskim dachem”.

5. „Którędy do domu?” – zabawa z kodowaniem.

Na kartonie A3 lub większym, umieszczonym na tablicy, nauczyciel rysuje w rogach 4 domy. Są to domy do wynajęcia. Jacek i Agatka (symboliczne ludziki) znajdują się na środku w dużym kwadracie. Dzieci chciałyby przed nocą dotrzeć do jednego z domów. Plansza jest podzielona na małe kwadraty. Jeden z nich jest oznaczony jako początek wędrówki - pole startowe. Jacek i Agatka będą poruszać się zgodnie z kierunkiem, jaki wskazują strzałki umieszczone pod kartonem. Przedszkolaki podchodzą kolejno i rysują trasę zgodnie z kierunkiem strzałek, na koniec dowiadują się w którym domu przenocują dzieci.

6. „Matematyczne dyktando” – rysowanie wg instrukcji słownej.

Nauczyciel prosi dzieci o narysowanie tego, o czym będzie mówił:

Na środku podwórka stał wysoki dom. Miał 4 okna – 2 na górze, 2 na dole. W oknach na górze były niebieskie firanki. Obok domu rosły dwa drzewa, jedno wysokie, a drugie niskie. Na wysokim drzewie siedział ptak, a na niskim rosły jabłka.

7. „Muzyczny domek” – zabawa ruchowo-naśladowcza.

Dzieci chodzą po sali w rytm muzyki. W trakcie rytmicznego marszu prowadzący mówi nazwę jakiegoś pomieszczenia, a dzieci ruchem naśladują czynność pasującą do danego miejsca (sypialnia – głowa ułożona na dłoniach, chrapanie, duży pokój – przełączanie kanałów w pilocie do telewizora, kuchnia – gotowanie, mieszanie w garnku, łazienka – mycie rąk, twarzy, ogród – zabawa z piłką, skakanie przez skakankę).

8. „Wysoki – niski” – **karta pracy „Między nami Emotkami” cz. 1, str. 56.**

4-latki:

Zadaniem dzieci jest otoczenie pętlą najwyższego domu w pierwszym szeregu, najniższego domu w drugim szeregu, dorysowanie w ostatnim szeregu dwóch domów: pierwszego – najniższego, trzeciego – najwyższego.

5-latki:

Zadaniem dzieci jest otoczenie pętlą najwyższego domu w pierwszym szeregu, najniższego domu w drugim szeregu, następnie dorysowanie domu najwyższego w trzecim szeregu i najniższego w czwartym szeregu.

Zajęcie 2 – Muzyka

„Wygibasy” – zabawa taneczna.

CELE:

- usprawnienie oddychania i fonacji,
- rozwijanie poczucia rytmu i tempa,
- rozwijanie aktywności werbalnej.

Pomoce dydaktyczne: płyta CD utwór 16 i 21, instrumenty perkusyjne.

PRZEBIEG:

1. „Sygnał muzyczny” – zabawa uwzględniająca zmiany barwy dźwięku. **Płyta CD utwór 16.**

Dzieci maszerują przy muzyce marszowej, gdy usłyszą sygnał muzyczny (dźwięk trójkąta) – zwracają się w przeciwną stronę i idą dalej.

2. „Przerwa w muzyce” – zabawa uwzględniająca przerwy w muzyce.

Nauczyciel gra do marszu na tamburynie; gdy akompaniament milknie, dzieci siadają i czekają w ciszy, aż muzyka ponownie zaprosi je do marszu

3. „Marsz i bieg w dwóch grupach” – zabawa uwzględniająca zmiany tempa.

Nauczyciel dzieli dzieci na dwie grupy. Gdy nauczyciel gra na bębnie ćwierćnuty – dzieci z pierwszej grupy maszerują po sali. Gdy nauczyciel gra na tamburynie ósemki – dzieci z drugiej grupy biegają po sali. Potem zmiana.

4. „Wygibasy” – zabawa taneczna. **Płyta CD utwór 21.**

„Wygibasy” sł. J. Żarniewska

Ręce w górę – raz i dwa,

tupnij, podskocz, hopsasa.

Teraz młynek w lewo, w prawo

i kolana „biją brawo”.

Robimy piruety,

gdy grają kastaniety.

Robimy wygibasy,

gdy grają marakasy.

Mieszkamy makarony,

gdy grają saksofony.

Skaczemy jak kangurki

gdy grają bum bum rurki.

Sklony w boki raz i dwa,

pokaż węża, pokaż lwa.

Taniec fajną jest zabawą,

kto nie tańczy, bije brawo!

Robimy piruety...

Dzieci wykonują ruchy, o których jest mowa w tekście piosenki.

5. „Kastaniety” – zabawa rytmiczna.

Nauczyciel wyjaśnia, że kastaniety to inaczej kołatki.

Prowadzący rozdaje wybranym dzieciom kołatki, wyklaskuje rytmy, a dzieci je powtarzają, grając na kołatkach.

6. „Liczenie liczby dźwięków”.

Nauczyciel wybiera dziecko, którego zadaniem będzie liczenie dźwięków zagranych na kołatce i zapraszanie do koła utworzonego ze skakanki lub sznurka takiej samej liczby dzieci.

7. „Wygibasy” – zabawa taneczna. Powtórzenie.

Zabawy na powietrzu – bieg „zygzakiem”.

Przygotowanie do obiadu – mycie rąk.

PO POŁUDNIU

Słuchanie książki wybranej przez dzieci z kącika czytelniczego.

„Dywan w kolorową kratę” – ćwiczenie grafomotoryczne.

Dzieci rysują kolorowe linie z lewej strony kartki do prawej, następnie z góry do dołu.

Powstałe kratki mogą pokolorować.

„Dźwig na budowie” – zabawa z elementem skłonu.

Dzieci poruszają się w rytm bębna, wydając dźwięki jak pracująca maszyna, na przerwę stają w rozkroku, wykonują skłon, ręce luźno, następnie powoli prostują się i unoszą ręce wysoko w górę.

Przygotowanie do podwieczorku – mycie rąk.

„W moim domu” – zabawa ortofoniczna.

Dzieci powtarzają dźwięki, jakie wydają z siebie przedmioty z najbliższego otoczenia: kapcie: „szur, szur”, klapki: „klap, klap”, małe buciki: „tup, tup”, nalewanie wody do wiaderka: „lu, lu”, wylewanie wody z wiaderka: „chlust!”, pranie: „chlupu, chlup”, szorowanie podłogi: „szuru, szuru”, czyszczenie butów: „szast, szast”, gotowanie wody w czajniku: „szszsz”, gwizdanie czajnika: „iiiiiiii...”, zegar na ścianie: „tik, tak, tik, tak”, dzwonek u drzwi: „ding, dong”.

Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań.

Dzień 4

Temat dnia: Bajkowe domki.

DZIECKO:

- wytupie swój nastrój,
- zauważy podobieństwa i różnice w wyglądzie domów,
- weźmie udział w szeregu zabaw i ćwiczeń ruchowych,
- wykona pracę plastyczną „Piernikowy domek”,
- ułoży domek wg instrukcji słownej,
- wykona masażyk na plecach kolegi.

Propozycja wpisu do dziennika zajęć:**I. Realizowane obszary podstawy programowej: I.6, II.4, IV.2, IV.9, I.5**

Zabawy dowolnie wybranymi zabawkami. [I.6, II.4]

Cel: rozwiązywanie konfliktów w pokojowy sposób.

„Podaj słowo” – ćwiczenia słuchu fonematycznego. [IV.2]

Cel: rozwijanie inteligencji językowej.

„Połącz okno z domem” – karta pracy „Między nami Emotkami” cz. 1, str. 57. [IV.9]

Cel: rozwijanie percepcji wzrokowej.

Ćwiczenia poranne zestaw nr 10. [I.5]

II. Realizowane obszary podstawy programowej: I.8, I.9, III.5, IV.8, I.7, I.2, I.4

Ćwiczenia gimnastyczne zestaw nr 5 ze zmianami. [I.8, I.9, III.5]

Cel: rozwój koordynacji ruchowej.

„Piernikowy domek” – technika kolażu [IV.8, I.7]

Cel: rozwój inwencji twórczej podczas tworzenia oryginalnych rozwiązań plastycznych.

Spacer – oglądanie przybłokowych placów zabaw. [I.2, I.4]

Cel: zwrócenie uwagi na atrakcyjność sprzętu terenowego.

III. Realizowane obszary podstawy programowej: IV.3, IV.5, I.5, III.5, I.6, I.7

Słuchanie dowolnie wybranej książki. [IV.3]

Cel: wzbogacanie słownictwa.

„Budowanie domu przez telefon” – zabawa dydaktyczna. [IV.5]

Cel: koncentrowanie się na podanym opisie słownym.

„Domek ślimaka” – zabawa ruchowo-naśladowcza. [I.5]

„Tata robi remont” – masażyk. [III.5]

Cel: łagodzenie napięć, przełamanie niechęci przed dotykiem.

Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań. [I.6, I.7]

Cel: sprawne porządkowanie miejsca zabawy po jej zakończeniu.

Rozwijane kompetencje kluczowe:

- kompetencje w zakresie rozumienia i tworzenia informacji;
- kompetencje matematyczne oraz kompetencje w zakresie nauk przyrodniczych, technologii i inżynierii;
- kompetencje osobiste, społeczne i w zakresie uczenia się;
- kompetencje w zakresie przedsiębiorczości.

RANEK

Zabawy dowolnie wybranymi zabawkami.

„Podaj słowo” – ćwiczenia słuchu fonematycznego.

Nauczyciel prosi dzieci 5-letnie o podawanie słów, składających się z 3, 4, 5 głosek.

Dzieci 4-letnie scalają podane sylaby w wyrazy, np. ma–ma = mama.

„Połącz okno z domem” – karta pracy „Między nami Emotkami” cz. 1, str. 57.

4-latki:

Dzieci łączą linią w pary budynki i pasujące do nich okna.

5-latki:

Dzieci łączą linią w pary budynki i pasujące do nich okna, wskazują okno, które nie ma pary.

Ćwiczenia poranne zestaw nr 10.

„Zabawa ruchowa z kostką”.

Każde dziecko po kolei rzuca kostką, następnie wymyśla ćwiczenie, które reszta grupy powtórza, tyle razy, ile oczek wypadło na kostce.

„Budujemy dom” – ćwiczenie dużych grup mięśniowych.

- robimy wykop: ręce splecione z przodu, unoszenie i powolne opuszczanie nogi ugiętej w kolanie,
- mieszamy beton: krążenie bioder w jedną i drugą stronę,
- murujemy ścianę: przysiad, powolne wstawanie wraz z unoszeniem rąk wyżej i wyżej aż do

- wspięcia na palce,
- malujemy ściany: wyrzuty ramion w różnych kierunkach,
 - podziwiamy budowę: skręty szyi.

„Odpoczynek w domu” – zabawa uspokajająca.

Leżenie na plecach, ręce wzdłuż ciała. powolne unoszenie rąk do góry (wdech), opuszczanie (wydech).

Przygotowanie do śniadania – mycie rąk.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

Zajęcie 2 – Ćwiczenia gimnastyczne**Ćwiczenia gimnastyczne zestaw nr 5 ze zmianami****CELE:**

- odróżnianie i zapamiętywanie poleceń, sygnałów umownych, gestów,
- rozwój koordynacji ruchowej,
- wyrabianie estetyki ruchów.

Pomoce dydaktyczne/przybory: chustki, płyta CD utwór 12.

PRZEBIEG:**Część wstępna:**

1. „Robimy porządku” – zabawa orientacyjno-porządkowa.

Nauczyciel rozkłada na podłodze chusteczki. Dzieci biegają w dowolnym kierunku przy muzyce, omijając „bałagan”. Na przerwę w muzyce chwytają w dłonie chustki i „odkurzają mieszkanie”.

2. „Kreślenie chustką „leniwych ósemek” w powietrzu.

Część główna:**„Chusteczko – ćwicz z nami” :**

1. „Lusterko” – umieszczenie chustki na wysokości twarzy, naprężenie tkaniny, poruszanie głową w różnych kierunkach (góra – dół, lewo – prawo).

2. „Chusteczka na wietrze” – poruszanie chustą na górze, na dole.

3. „Dotknij chustki” – dzieci układają chustki przed sobą na podłodze i stoją przed nimi w niewielkim rozkroku. Wykonują skłon w przód, starając się dotknąć rękami chusty, następnie prostują się i klaszczą dwa razy nad głową.
4. „Wiatraczki” – dzieci podnoszą ręce w bok, w jednej dłoni trzymając chustę, kręcą się wokół własnej osi (prawo/lewo).
5. „Dotknij stopy” – dzieci stoją w niewielkim rozkroku. Ich zadaniem jest dotknięcie chustą palców u stóp – prawa ręka z chustą dotyka palców lewej stopy / lewa ręka z chustą dotyka palców prawej stopy.
6. „Pod kolanko” – dzieci stoją na jednej nodze i przekładają pod uniesioną nogą chustę z ręki prawej do lewej / lewej do prawej.
7. „Przesuwamy chustę” – dzieci siedzą w siadzie klęcznym, chustkę mają ściągniętą za rogi położoną tuż przy kolanach. Odsuwają chustkę obiema rękami jak najdalej w przód z jednoczesnym skłonem tułowia; następnie ponownie przysuwają ją do kolan.
8. „Sprytna stopa” – dzieci siedzą i podpierają się rękami z tyłu. Ich zadaniem jest chwytywanie palcami u stóp chusty i unoszenie jej zgodnie z poleceniem. (prawą / lewą nogą).
9. „Unieś chustę” – dzieci umieszczają chustę między stopami i kładą się na plecach. Na sygnał nauczycielki unoszą jednocześnie obie nogi wyprostowane do góry i trzymają kilka sekund. Następnie powoli opuszczają nogi.
10. „Kolorowy taniec chust” – improwizacje ruchowe do muzyki. **Płyta CD utwór 12.**
Dzieci ustawiają się w dowolnie wybranym miejscu sali. Gdy zabrzmie muzyka, delikatnie poruszają się w rytm słyszanego utworu, wymachując chustką.

Część końcowa:

1. „Jaki kształt ma chusteczka?":
 - dzieci unoszą chustkę do góry za rogi, pokazując, że ma kształt kwadratu,
 - dzieci sprawdzają, jaki kształt ma chustka, gdy złożymy ją na połowę,
 - dzieci sprawdzają, jaki kształt ma chustka, gdy złożymy ją na połowę, łącząc przeciwległe rogi.
2. „Wachlowanie chusteczką” – dzieci wachlują chustką tak, aby poczuły ruch powietrza.

Zajęcie 2 – Plastyka

„Piernikowy domek” – technika kolażu.

CELE:

- rozwój inwencji twórczej podczas tworzenia oryginalnych rozwiązań plastycznych,
- zgodne dzielenie się materiałem plastycznym,
- doprowadzenie pracy do końca.

Pomoce dydaktyczne: duży arkusz papieru, kredki, arkusze pianki kreatywnej, kolorowy papier, kuleczki z bibuły, pomponiki, mazaki, klej, nożyce.

PRZEBIEG:

1. „Dom Czerwonego Kapturka”, „Zamek Królowy Śnieżki” – wspólne tworzenie obrazka.

Nauczyciel zaczyna rysować na dużym arkuszu papieru przymocowanego do tablicy domek Czerwonego Kapturka. Chętne dzieci dorysowują brakujące elementy domu. Po wykonaniu wspólnego dzieła nauczyciel zaczyna rysować zamek Królowy Śnieżki. Zgłaszające się dzieci dorysowują brakujące elementy.

Dzieci porównują obie budowle, odpowiadają na pytanie, w którym domu wolałyby mieszkać i dlaczego.

2. „Piernikowy domek” – technika kolażu.

Nauczyciel proponuje wykonanie domku opisanego w popularnej bajce „Jaś i Małgosia”. Mowa o domku z piernika. Dzieci wyobrażają sobie domek zbudowany ze słodczy, opisują swoje wyobrażenia. Następnie przedstawiają je w formie graficznej.

3. Wspólne oglądanie prac plastycznych. Zwrócenie uwagi na motywy powtarzające się najczęściej.

4. „Przedzieramy się przez leśne zarośla” – zabawa z elementem czworakowania.

Dzieci poruszają się na czworakach między wyobrażonymi zaroślami, co pewien czas prostują się i idą kilka kroków do przodu.

Spacer – oglądanie przybłokowych placów zabaw.

Przygotowanie do obiadu – mycie rąk.

PO POŁUDNIU

Słuchanie dowolnie wybranej książeczki.

„Budowanie domu przez telefon” – zabawa dydaktyczna.

Dwoje dzieci odwraca się tyłem do siebie lub zajmuje miejsce po obu stronach parawanu/kurtyny. Jedno z nich jest kierownikiem budowy, układa projekt budowy i tłumaczy „przez telefon”, w jaki sposób budować dom, np. położyć 2 klocki duże, zielone, kwadratowe, jeden obok drugiego, nad nimi w górze 2 klocki trójkątne, czerwone.

„Domek ślimaka” – zabawa ruchowo-naśladowcza.

Dzieci biegają po sali w rytm wystukiwany na tamburynie, kiedy muzyka milknie, zwijają się na podłodze, jak ślimaczki w swoim domku.

„Tata robi remont” – masażyk.

Dzieci dobierają się parami, jedno z nich kładzie się na brzuchu, drugie masuje jego plecy w określony sposób:

Tata robi remont w domu:

maluje – dzieci wykonują płaskie ruchy całą dłońią,

piłuje – dzieci wykonują ruch piłowania krawędzią dłoni,

hebluje – dzieci przesuwają po plecach dwie złożone pięści,

wbijają gwoździe – dzieci pukają w plecy zgiętym palcem,

wierci otwory – dzieci wykonują palcem wskazującym ruch wiercenia,

zamiata śmieci – ruch dłoni z rozwartymi palcami.

Zmiana osoby masującej i masowanej.

Zabawy dowolne w kącikach zainteresowań.

Dzień 5

Temat dnia: Znane budowle.

DZIECKO:

- zaznajomi się z wyglądem znanych na świecie budowli,
- utrwali zabawę taneczną „Wygibasy”,
- weźmie udział w budowaniu z klocków wspólnego domu,
- rozegra wspólnie z innymi dziećmi muzyczną grę planszową,
- utrwali znajomość własnego adresu domowego,
- odnajdzie różnice między podobnymi obrazkami.

Propozycja wpisu do dziennika zajęć:

I. Realizowane obszary podstawy programowej: I.6, III.1, IV.2, IV.7, I.5

Zabawy dowolnie wybranymi zabawkami. [I.6, III.1]

Cel: nabywanie umiejętności zgodnej zabawy.

„Znane budowle” – rozmowa przy tablicy demonstracyjnej nr 14. [IV.2]

Cel: rozwijanie zainteresowań architekturą.

„Wygibasy” zabawa taneczna. [IV.7]

Cel: utrwalenie słów i układu ruchowego do utworu.

Ćwiczenia poranne zestaw nr 10. [I.5]

II. Realizowane obszary podstawy programowej: IV.12, IV.15, III.8, I.5, IV.7, II.8, I.4, III.5

„Budujemy wspólny dom” – zabawa konstrukcyjna. [IV.12, IV.15, III.8]

Cel: coraz sprawniejsze zmniejszanie lub zwiększanie liczby elementów zbioru.

„Domek na kurzej nóżce” – zabawa z elementem równowagi. [I.5]

Muzyczna gra planszowa. [IV.7, II.8]

Cel: rozwijanie wrażliwości muzycznej.

Zabawy na powietrzu – pościgi i ucieczki. [I.4, III.5]

Cel: rozwijanie szybkości.

III. Realizowane obszary podstawy programowej: IV.7, IV.6, III.3, IV.2, I.6, III.5

Słuchanie dowolnej muzyki relaksacyjnej. [IV.7]

Cel: stworzenie nastroju sprzyjającego wypoczynkowi.

„Gdzie kto mieszka?” – zabawa z rymówką. [IV.6, III.3]

Cel: utrwalenie znajomości swojego adresu zamieszkania.

„Wyścig słów” – zabawa dydaktyczna. [IV.2]

Cel: koncentracja na zadaniu słuchowo-ruchowym.

Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań. [I.6, III.5]

Cel: zgodne korzystanie ze wspólnej przestrzeni.

Rozwijane kompetencje kluczowe:

- kompetencje w zakresie rozumienia i tworzenia informacji;
- kompetencje matematyczne oraz kompetencje w zakresie nauk przyrodniczych, technologii i inżynierii;
- kompetencje cyfrowe;
- kompetencje osobiste, społeczne i w zakresie uczenia się;
- kompetencje obywatelskie;
- kompetencje w zakresie przedsiębiorczości;
- kompetencje w zakresie świadomości i ekspresji kulturalnej.

RANEK

Zabawy dowolnie wybranymi zabawkami.

„Znane budowle” – rozmowa przy tablicy demonstracyjnej nr 14.

Dzieci dzielą się spostrzeżeniami na temat przedstawionych budowli:

Paryż – Wieża Eiffla – najbardziej znany obiekt Paryża, rozpoznawany również jako symbol Francji. Jest najwyższą budowlą w Paryżu. „Żelazna dama” stoi nad Sekwaną.

Londyn – Big Ben – wieża zegarowa w Wielkiej Brytanii w Londynie. Została oficjalnie nazwana Elizabeth Tower, w celu uhonorowania 60-letniego panowania królowej Elżbiety II.

Egipt – piramidy – budowla służąca najczęściej jako grobowiec albo podbudowa dla świątyni. Najbardziej znana jest piramida Cheopsa.

Rzym – Koloseum – w starożytności amfiteatr w Rzymie, wzniesiony przez cesarzy. Odbýwały się w nim m.in. walki gladiatorów, polowania na dzikie zwierzęta.

„Wygibasy” – zabawa taneczna.

„Wygibasy” sł. J. Żarniewska

Ręce w górę – raz i dwa,

tupnij, podskocz, hopsasa.

Teraz młynek w lewo, w prawo

i kolana „biją brawo”.

Robimy piruety,

gdy grają kastaniety.

Robimy wygibasy,

gdy grają marakasy.

Mieszmamy makarony,

gdy grają saksofony.
Skaczemy jak kangurki
gdy grają bum bum rurki.
Sklony w boki raz i dwa,
pokaż węża, pokaż lwa.
Taniec fajną jest zabawą,
kto nie tańczy, bije brawo!
Robimy piruety...

Dzieci wykonują ruchy, o których jest mowa w tekście piosenki.

Ćwiczenia poranne zestaw nr 10.

„Zabawa ruchowa z kostką”.

Każde dziecko po kolei rzuca kostką, następnie wymyśla ćwiczenie, które reszta grupy powtarza, tyle razy, ile oczek wypadło na kostce.

„Budujemy dom” – ćwiczenie dużych grup mięśniowych.

- robimy wykop: ręce splecione z przodu, unoszenie i powolne opuszczanie nogi ugiętej w kolanie,
- mieszamy beton: krążenie bioder w jedną i drugą stronę,
- murujemy ścianę: przysiad, powolne wstawanie wraz z unoszeniem rąk wyżej i wyżej aż do wspięcia na palce,
- malujemy ściany: wyrzuty ramion w różnych kierunkach,
- podziwiamy budowę: skręty szyi.

„Odpoczynek w domu” – zabawa uspokajająca.

Leżenie na plecach, ręce wzdłuż ciała. powolne unoszenie rąk do góry (wdech), opuszczanie (wydech).

Przygotowanie do śniadania – mycie rąk.

Zajęcie 1 – Matematyka

„Budujemy wspólny dom” – zabawa konstrukcyjna.

CELE:

- rozwijanie umiejętności dostrzegania charakterystycznych cech domów,
- coraz sprawniejsze zmniejszanie lub zwiększanie liczby elementów zbioru,
- zaprawa w szybkim ujmowaniu wzrokiem zbiorów liczbowych.

Pomoce dydaktyczne: małe krążki, katalogi i czasopisma ze zdjęciami domów, figury geometryczne z wyprawki str. 7 oraz wycięte przez nauczyciela, kostka do gry, klocki, tamburyn, karty pracy „Między nami Emotkami” cz. 2, str. 58.

PRZEBIEG:

1. „Zajrzyj do okienka” – zabawa integracyjna.

Nauczyciel rozpoczyna zabawę, patrząc przez „okienko” – małą obręcz i zwracając się do wybranego dziecka, np.: „Witaj Marysiu”. Następnie Marysia wita kolejne dziecko w podobny sposób.

2. Wspólne oglądanie różnych domów w katalogach, czasopismach.

Dzielenie się spostrzeżeniami – w czym domy są podobne, a czym się różnią.

3. „Mój dom” – wypowiedzi dzieci.

Nauczyciel pyta dzieci o to, jak wyglądają ich domy, czy mieszkają w domu jednorodzinnym, bloku, wieżowcu. Ile ma pięter blok lub wieżowiec? Na którym piętrze mieszkają?

4. „Odwiedzamy domki” – zabawa dydaktyczna. **Wyprawka str. 7.**

Dzieci układają z figur geometrycznych różnorodne domki i umieszczają je przed sobą. Nauczyciel rozpoczyna zabawę, opisując wygląd jednego z domków, np. „Domek, który chciałabym odwiedzić, ma czerwony dach i dwa żółte okna”. Dziecko, które zauważy, że jego domek właśnie tak wygląda, zgłasza się: to mój domek itd.

Nauczyciel może też sprawić, że wszystkie dzieci się zgłoszą, jeśli powie: „Domek, który chciałabym odwiedzić ma ściany”.

5. „Budujemy wspólny dom” – zabawa konstrukcyjna.

Zgłaszające się dzieci rzucają kolejno kostką i układają dom, dokładając klocki lub je odejmując, zgodnie z liczbą oczek wyrzuconych na kostce. Robią to na słowa nauczyciela: dołóż albo odejmij.

6. „Domek na kurzej nóżce” – zabawa z elementem równowagi.

Dzieci biegają swobodnie w różnych kierunkach przy akompaniamencie tamburyna. Na hasło „Stop!” zatrzymują się, a nauczyciel mówi: „Domku, domku na kurzej nóżce, obróć się dookoła i stań do mnie przodem!”. Dzieci obracają się wokół własnej osi i stają na jednej nodze przodem do prowadzącego. Po chwili znowu biegają, zatrzymują się na słowa: „Domku, domku na kurzej nóżce, obróć się dookoła i stań do mnie tyłem!”, obraca się wokół własnej osi i stają na jednej nodze tyłem do prowadzącego.

7. „Kolorowe domki” – **karta pracy „Między nami Emotkami” cz.1, str. 58.**

4- i 5-latki:

Dzieci uzupełniają kolory dachów i ścian domów zgodnie z ustalonym kodem.

Zajęcie 2 – Muzyka

Muzyczna gra planszowa.

CELE:

- podporządkowanie się regułom zabawy,
- rozwój wrażliwości muzycznej,
- rozwój odporności emocjonalnej.

Pomoce dydaktyczne: instrumenty perkusyjne, kartki papieru z zapisanymi zadaniami, nutki wycięte z kartonu włożone w naciętą rolkę po papierze toaletowym, kostka, piłka.

PRZEBIEG:

1. „Pokaż ruchem akcent” – zabawa rytmiczna.

Dzieci siedzą w rozсыpie i słuchają akompaniamentu nauczyciela. Gdy usłyszą akcent, wyrzucają rękę w dowolnym kierunku.

2. Muzyczna gra planszowa.

Nauczyciel dzieli dzieci na dwie mniejsze grupki zawodników. Dzieci siedzą w szeregach naprzeciwko siebie. Między nimi przebiega tor gry (ułożone kartki papieru z zapisanymi zadaniami).

Każda grupa ma przydzielony pionek – nutkę wyciętą z kartonu włożoną w naciętą rolkę po papierze toaletowym (jedna grupa – czerwoną, druga – niebieską). Dzieci raz z jednej, raz z drugiej drużyny kolejno rzucają kostką i odliczają pola, po czym umieszczają obok kartki swoją nutkę. Wykonują zadanie zapisane na wylosowanym polu. Za niewykonane zadanie traci się jedną kolejkę. Wygrywa ta drużyna, która najszybciej dotrze do mety.

Zadania:

Wyklaszcz podany rytm.

Naśladuj ruchem i głosem szumiące drzewa.

Odgadnij, jaka to piosenka?

Syczcie jak węże.

Zaśpiewajcie dowolną piosenkę z towarzyszeniem tamburyna.

Zaśpiewaj o swojej ulubionej zabawce.

Zaklaszcz raz głośno, a raz cicho, obserwując ruchy dyrygenta – nauczyciela, który będzie ci pokazywał, jak klaskać.

Zaśpiewaj, co robisz rano, zanim pójdziesz do przedszkola.

Zaśpiewaj dowolną piosenkę na sylabach ti, ta.

Zatańczcie do wesołej muzyki, a do spokojnej stańcie w dowolnej pozycji. Odgadnijcie, czyje to odgłosy (miau, kwa, itp.).

Bzyczcie jak pszczoły.

Zatańcz cwałem.

Do czego zaprasza muzyka? (wyraź to ruchem, gestem).

Zgadnij, jakie to instrumenty.

Wybrany instrumentem naśladowaj krople deszczu uderzające o parapet. Naśladowuj spadające wirujące liście na wietrze.

Naśladowaj odgłosy kota z jednoczesnym pokazaniem, jak się przeciąga po obudzeniu.

Spróbuj zagrać na dzwonkach dowolną melodię.

Polecenie sugeruje, czy zadanie ma wykonać dziecko, które wyrzuciło kostkę, czy cała jego drużyna.

3. „Podaj piłkę” – reakcja na zmiany barwy dźwięku.

Dzieci stoją w kole, bokiem do środka, na rozstawionych nogach. Odległości między uczestnikami muszą być na tyle duże, żeby dzieci mogły się swobodnie schylić, i na tyle małe, żeby mogły podać piłkę bez rzucania. Dzieci podają piłkę koledze nad głowę, gdy usłyszą dźwięk marakasów lub dołem, między stopami – gdy usłyszą dźwięk kołatki.

4. „Wiatraczki” – zabawa ruchowo-naśladowcza.

Dzieci z rozłożonymi rękami obracają się wokół siebie, naśladowując wiatraczki (przy akompaniamencie tamburyna). Na przerwę w graniu opuszczają ręce wzdłuż tułowia.

Zabawy na powietrzu – pościgi i ucieczki.

Przygotowanie do obiadu - mycie rąk.

PO POŁUDNIU

Słuchanie dowolnej muzyki relaksacyjnej.

„Gdzie kto mieszka?” – zabawa z rymówką.

Nauczyciel na arkuszu papieru rysuje ulicę, na niej zaznacza budynek przedszkola. Wpisuje nazwę ulicy i numer na budynku. Wyjaśnia dzieciom, że każda ulica ma nazwę, a budynek numer. To adres naszego zamieszkania i każdy powinien go znać. Następnie odczytuje z dziennika adresy dzieci. Osoba, która rozpozna swój adres, wstaje i powtarza go, poprzedzając rymówką:

„Adres swój ja dobrze znam,
zaraz go powtórzę wam”.

Osoba, która nie rozpozna swego adresu, powinna skorzystać z pomocy nauczyciela.

„Domek ślimaka” – zabawa ruchowo-naśladowcza.

Dzieci biegają po sali w rytm wystukiwany na tamburynie; kiedy muzyka milknie, zwijają się na podłodze, jak ślimaczki w swoim domku.

Przygotowanie do podwieczorku – mycie rąk.

„Wyścig słów” – zabawa dydaktyczna.

Nauczyciel wypowiada szereg słów, zadaniem dzieci jest wykonanie klaśnięcia za każdym razem, gdy usłyszą słowo lub wyrażenie rozpoczynające się zgłoską „do”, np. dobry, do przodu, do połowy, dodatek, dojechać, do widzenia, doktor, dokończyć, domek, dorosły, dookoła, dostać, dotykać, dość.

Zabawy swobodne w kąciakach zainteresowań.

TEMAT KOMPLEKSOWY:

11. LEŚNIE ŚPIOCHY I NIE-ŚPIOCHY

11 listopada – Święto Niepodległości
POBIERZ SCENARIUSZE UROCZYSTOŚCI

Dzień 1

Temat dnia: Las liściasty, las iglasty.

DZIECKO:

- przedstawi zagadkę ruchową,
- wskaże kierunek, z którego dochodzi dźwięk,
- weźmie udział w tworzeniu mapy skojarzeń „Las”,
- weźmie udział w szeregu zabaw i ćwiczeń ruchowych,
- narysuje po śladzie zwierzęta leśne,
- odgadnie, kto wśród siedzących w kręgu dzieci ukrywa z tyłu przedmiot.

Propozycja wpisu do dziennika zajęć:

I. Realizowane obszary podstawy programowej: I.6, II.4, I.9, IV.2, I.5

Zabawy dowolnie wybranymi zabawkami. [I.6, II.4]

Cel: współtworzenie przyjaznej atmosfery w grupie.

„Leśne spotkania” – zagadki ruchowe. [I.9]

Cel: trening mowy ciała, polepszenie koordynacji ruchowej.

„Gdzie stuka dzięcioł” – zabawa słuchowa. [IV.2]

Cel: rozwijanie percepcji słuchowej poprzez ustalanie kierunku dźwięku.

Ćwiczenia poranne zestaw nr 11. [I.5]

Cel: rozwijanie skoczności.

II. Realizowane obszary podstawy programowej: IV.2, IV.18, III.8, I.8, I.5, I.4, III.1

„Las” – tworzenie mapy skojarzeń. [IV.2, IV.18, III.8]

Cel: wzbogacenie wiedzy przyrodniczej.

Ćwiczenia gimnastyczne zestaw nr 6. [I.8, I.5]

Cel: odróżnianie i zapamiętywanie poleceń.

Spacer – obserwacja otoczenia. [I.4, III.1]

Cel: bogacenie spostrzeżeń, rozwijanie orientacji w terenie.

III. Realizowane obszary podstawy programowej: IV.3, IV.9, I.5, III.5, I.6

Książka w odcinkach – czytanie fragmentu dowolnie wybranej książki. [IV.3]

Cel: rozwijanie wyobraźni.

„Tropimy zwierzęta” – karta pracy „Między nami Emotkami” cz. 1, str. 60. [IV.9]

Cel: doskonalenie percepcji wzrokowej.

„Zajęczki” – zabawa ruchowa z elementem skoku. [I.5]

„Wiewiórka” – zabawa integracyjna. [III.5]

Cel: rozwijanie umiejętności dokonywania wyborów.

Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań. [I.6]

Cel: rozwijanie inwencji twórczej.

Rozwijane kompetencje kluczowe:

- kompetencje w zakresie rozumienia i tworzenia informacji;
- kompetencje matematyczne oraz kompetencje w zakresie nauk przyrodniczych, technologii i inżynierii;
- kompetencje cyfrowe;
- kompetencje osobiste, społeczne i w zakresie uczenia się;
- kompetencje obywatelskie;
- kompetencje w zakresie przedsiębiorczości.

RANEK

Zabawy dowolnie wybranymi zabawkami.

„Leśne spotkania” – zagadki ruchowe.

Wybrane dziecko wchodzi do środka koła i mówi rymowaną, a następnie naśladuje leśne zwierzątko. Dzieci odgadują, o jakie zwierzę chodzi.

„Idę do lasu, nie robię hałasu.

Stawiam nogę za nogą,

bo mogę spotkać... zgadnij kogo?”

„Gdzie stuka dzięcioł?” – zabawa słuchowa.

Wybrane dziecko w opasce na oczach wskazuje kierunek, z którego dobiega stukanie dzięcioła (dziecko grające na dREWienkach).

Ćwiczenia poranne zestaw nr 11.

„Hop do norki” – zabawa orientacyjno-porządkowa.

Nauczyciel rozkłada na podłodze kółka gimnastyczne. Dzieci poruszają się w rytm bębna. Na

hasło „Hop do norki!” wskakują do najbliższego kółka i stoją nieruchomo do chwili, gdy ponownie usłyszą bębenek.

„Leśne przygody” – ćwiczenia dużych grup mięśniowych:

- zerwij szyszkę: dzieci maszerują licząc: raz, dwa, trzy, szyszka!; na słowo „szyszka” wyskakują obunóż wysoko do góry z wyrzutem rąk,
- zbieramy leśne skarby: dzieci chodzą po sali, zbierając leśne skarby; przykucają, pochylają się do przodu, na boki, podnoszą znalezione skarby w górę z wyrazem podziwu,
- wiewióreczki: podskoki raz na jednej, raz na drugiej nodze, obunóż,
- stare drzewo: dzieci stają na jednej, potem na drugiej nodze, wolno unosząc ręce w bok.

„Jak pachnie las” – zabawa uspokajająca.

Dzieci maszerują wężykiem za wyznaczoną osobą, wykonując wdech nosem i wydech ustami.

Przygotowanie do śniadania – mycie rąk.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

Zajęcie 1 – Rozwijanie mowy i myślenia

„Las” – tworzenie mapy skojarzeń.

CELE:

- wzbogacenie słownictwa,
- wzbogacenie wiedzy przyrodniczej,
- wydłużanie koncentracji uwagi.

Pomoce dydaktyczne: duży arkusz papieru, marker, czerwone i zielone kredki/kartoniki, klocki, karty pracy „Między nami Emotkami” cz. 2, str. 59.

PRZEBIEG:

1. „Las liściasty a las iglasty” – wyjaśnienie pojęć.

Nauczyciel zwraca się do dzieci: W Polsce występują naturalnie drzewa liściaste i iglaste. W zależności od rosnących w nich drzew wyróżniamy: lasy liściaste (rosną w nich tylko drzewa liściaste), lasy iglaste (rosną w nich tylko drzewa iglaste), lasy mieszane (rosną w nich drzewa liściaste i iglaste).

2. Jakim jestem zwierzątkiem? – zabawa dydaktyczna.

Wybrane dziecko ustala, jakim jest zwierzątkiem leśnym. Na podstawie pytań stawianych przez nauczyciela pozostałe dzieci odgadują nazwę zwierzęcia.

Przykłady pytań: Czy jesteś groźnym zwierzęciem? Czy jesteś dużym zwierzęciem? Czy zasypiasz na zimę? Czy potrafisz wejść na drzewo?
Czy masz długi ogon? Czy umiesz skakać? itd.

3. „Las” – tworzenie mapy skojarzeń.

Nauczyciel pyta dzieci, z czym kojarzy im się las, co można zobaczyć w lesie i zapisuje te skojarzenia, następnie prosi dzieci o wykonanie rysunków obrazujących skojarzenia, np. dzieci rysują drzewa liściaste, iglaste, owoce leśne... Nauczyciel na dużym arkuszu papieru umieszcza napis: LAS, od którego odchodzą strzałki do zbioru roślin i zwierząt. Nauczyciel uzupełnia rysunki dzieci gotowymi obrazkami zwierząt, które są zbyt trudne do narysowania.

4. Wykrywacz błędów – ocena prawdziwości twierdzeń.

Nauczyciel rozdaje dzieciom czerwone i zielone kredki lub kartoniki. Dzieci przez podniesienie zielonej kredki/kartonika sygnalizują, że zdanie jest prawdziwe, a czerwonej – że fałszywe.
Zdania: Jeże mieszkają w norkach. Sarny są roślinożerne. Mrówki są bardzo pracowite. Ptaki wylęgają się z jaj. Lisy żywią się trawą. Wiewiórki lubią orzechy.

5. „Ambona dla leśniczego” – praca zespołowa.

Każdy zespół otrzymuje identyczny zestaw klocków. Zadaniem grup jest zbudowanie w ciągu 3 min jak najwyższej wieży – ambony dla leśniczego.

6. „Dzieci i drzewa” – zabawa orientacyjno-porządkowa.

Dzieci łączą się w pary, jedno dziecko jest drzewem (stoi nieruchomo), drugie biega; na hasło „ukryj się” – kuca przy swoim drzewem; potem zmiana.

7. Dla zainteresowanych: zabawy z literą „Y”. **Karty pracy „Między nami Emotkami” cz. 2, str. 59.**

4-latki:

Dzieci próbują ustalić, czyje ślady wytropił Tymek ze swoim czworonożnym przyjacielem Rykiem.

5-latki:

Dzieci próbują ustalić, czyje ślady wytropił Tymek ze swoim czworonożnym przyjacielem Rykiem, ozdabiają literę „Y” dowolnymi śladami.

Zajęcie 2 – Ćwiczenia gimnastyczne

Ćwiczenia gimnastyczne zestaw nr 6.

CELE:

- wzmacnianie siły ramion, nóg i tułowia,
- wzrost zwinności, zręczności, szybkości reakcji,
- nabywanie postawy zdyscyplinowania podczas zajęć.

Pomoce dydaktyczne/przybory: plastikowe butelki, kula gazetowa.

PRZEBIEG:

Część wstępna:

1. „Pospiesz się” – zabawa orientacyjno-porządkowa.

Bieg po sali, na sygnał tamburyna dzieci zatrzymują się przy stojącej najbliższej butelce.

Modyfikacja: na sygnał tamburyna dzieci siadają skrzyżnie przy stojącej najbliższej butelce.

2. Wskazywanie butelką wymienionych przez nauczyciel elementów wyposażenia sali.

Część główna:

1. „Podbijanie butelki”. Dzieci w staniu podbijają butelkę tak, aby jak najdłużej utrzymywała się w powietrzu.

2. Butelka trzymana oburącz z przodu, bieg w miejscu z dotknięciem kolanami do butelki.

3. Przekładanie butelki z ręki do ręki za plecami, za kostkami.

4. Siad klęczny. Próby przesunięcia butelki poprzez dmuchanie.

5. Siad ze stopami opartymi o podłogę, zgięte kolana. Próby postawienia leżącej butelki palcami stóp.

6. W siadzie prostym podnoszenie i opuszczanie butelki włożonej między stopy.

7. Butelka z tyłu trzymana oburącz na wysokości pośladków. Bieg w miejscu i próba dotknięcia butelki piętami.

8. „Obrona twierdzy”. Wyznaczona osoba wchodzi do środka koła, staje obok butelki (twierdzy), jest „obrońcą twierdzy”. Dzieci leżące na obwodzie koła toczą papierową kulę między sobą, starając się strącić butelkę. „Obronca twierdzy” stara się nie dopuścić do jej strącenia.

9. Bieg slalomem między butelkami.

10. Przeskoki przez butelkę przodem, tyłem, bokiem.

Część końcowa:

1. Toczenie butelki palcami stóp w przód i w tył.

2. „Butelkowe rytmy”. Nauczyciel podaje rytm na tamburynie, dzieci wystukują go o podłogę butelkami.

Spacer – obserwacja otoczenia.

Przygotowanie do obiadu – mycie rąk.

PO POŁUDNIU

Książka w odcinkach – słuchanie fragmentu dowolnie wybranej książki.

„Tropimy zwierzęta” – karta pracy „Między nami Emotkami” cz. 1, str. 60.

4- i 5-latki:

Dzieci odszukują sylwety zwierząt leśnych i i obrysowują ich kontury dowolnymi kolorami kredek.

„Zajaczki” – zabawa ruchowa z elementem skoku.

Nauczyciel wypowiada rymowankę: „Zajaczki skakały, zajaczki skakały, zajaczki skakały...” – dzieci skaczą po sali, „...teraz się schowały” – dzieci wykonują siad klęczny i chowają głowę w kolana. Trwają tak bez ruchu do momentu, gdy nauczyciel znowu zacznie mówić tekst rymowanki.

Przygotowanie do podwieczorku – mycie rąk.

„Wiewiórka” – zabawa integracyjna.

Dzieci siedzą w zwartym kole, zakładając otwarte dłonie do tyłu. Wybrane dziecko obchodzi koło, dotykając po kolei dłoni dzieci. Dyskretnie zostawia jednemu z nich orzech i kontynuuje dotykanie dłoni. W tym czasie uczestnicy wypowiadają rymowankę: „Wiewiórka skakała, orzeszki chowała, zaraz się dowiemy, komu jeden dała”. Nauczyciel wymienia dowolne imię, dziecko wyjmując dłonie do przodu i mówi: „Ja go nie mam, ma go...” (podaje imię dziecka – przypuszcza, że to ono trzyma orzech w dłoni).

Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań.

Dzień 2

Temat dnia: Leśne dziuple, gawry, jamki, nory.

DZIECKO:

- wykona pracę plastyczną „Zwierzátko leśne w swoim domku”,
- dobierze akompaniament do sposobu poruszania się zwierząt,
- rozwiąże zagadki słowne na temat zwierząt leśnych,
- ułoży las z figur geometrycznych,
- przeskoczy przez niskie przeszkody,
- znajdzie maskotkę liska schowaną w sali.

Propozycja wpisu do dziennika zajęć:

I. Realizowane obszary podstawy programowej: I.6, I.7, IV.8, IV.7, I.5

Zabawy dowolnie wybranymi zabawkami. [I.6, I.7]

Cel: zgłaszanie nauczycielowi zabawek, które wymagają naprawy lub wymiany.

„Leśne zwierzątka” – kolorowanie sylwety zwierzęcia (pierwszy etap pracy plastycznej). [IV.8]

Cel: rozwijanie staranności i precyzji ruchów palców i dłoni.

„Misie, pszczółki i wiewiórki” – zabawa muzyczna. [IV.7]

Cel: utrwalenie sposobu gry na instrumentach perkusyjnych.

Ćwiczenia poranne zestaw nr 11. I.5

II. Realizowane obszary podstawy programowej: IV.5, IV.18, III.8, I.5, IV.12, I.9, I.4, III.5

„Zwierzęta leśne” – rozwiązywanie zagadek słownych. [IV.5, IV.18, III.8]

Cel: wzrost wiedzy na temat charakterystycznych cech zwierząt leśnych.

„Jeże na spacerze” – zabawa na czworakach. [I.5]

„Geometryczny las” – układanie z gotowych elementów. [IV.12, I.9]

Cel: rozwijanie koordynacji wzrokowo-ruchowej.

Zabawy na powietrzu – przeskakiwanie przez niskie przeszkody. [I.4, III.5]

Cel: rozwijanie skoczności i zręczności.

III. Realizowane obszary podstawy programowej: IV.3, I.9, IV.7, III.5, I.6, III.9

Książka w odcinkach – słuchanie kolejnego fragmentu. [IV.3]

Cel: wydłużanie koncentracji uwagi.

„Dziupla, gawra, jamka czy norka?” – wycinanie (drugi etap pracy plastycznej). [I.9]

Cel: podejmowanie próby cięcia nożyczkami po kształtach zaokrąglonych.

„Taniec z misiem” – zabawa muzyczno-ruchowa. Płyta CD utwór 5. [IV.7]

Cel: rozwijanie estetyki ruchów.

„Gdzie jest lisek?” – zabawa dydaktyczna. [III.5]

Cel: podejmowanie działań zgodnie z instrukcją.

Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań. [I.6, III.9]

Cel: samodzielne dokonywanie wyborów.

Rozwijane kompetencje kluczowe:

- kompetencje w zakresie rozumienia i tworzenia informacji;
- kompetencje matematyczne oraz kompetencje w zakresie nauk przyrodniczych, technologii i inżynierii;
- kompetencje osobiste, społeczne i w zakresie uczenia się;
- kompetencje obywatelskie;
- kompetencje w zakresie przedsiębiorczości;
- kompetencje w zakresie świadomości i ekspresji kulturalnej.

RANEK

Zabawy dowolnie wybranymi zabawkami.

„Leśne zwierzątka” – kolorowanie konturów (pierwszy etap pracy plastycznej).

Nauczyciel ma przygotowane wydrukowane konturowe rysunki zwierząt leśnych. Dzieci wybierają jedno z proponowanych przez nauczyciela zwierzątek (mogą je losować) i starannie kolorują sylwetę zwierzęcia.

„Misie, pszczołki i wiewiórki” – zabawa muzyczna.

Nauczyciel podaje nazwy zwierząt, dzieci za pomocą wybranego instrumentu próbują naśladować sposób poruszania się tych zwierząt. Następnie prowadzący dzieli dzieci na trzy zespoły: „niedźwiadki” otrzymują bębenki, „pszczołki” – marakasy, „wiewiórki” – tamburyna.

Nauczyciel ustala z każdą grupą w jakim rytmie mają grać, słysząc nazwę swego zwierzątka (niedźwiadki wolno, pszczoły – bardzo szybko, wiewiórki – szybko). Prowadzący wymienia nazwy zwierząt, dzieci grają w ustalonym tempie.

Ćwiczenia poranne zestaw nr 11.

„Hop do norki” – zabawa orientacyjno-porządkowa.

Nauczyciel rozkłada na podłodze kółka gimnastyczne. Dzieci poruszają się w rytm bębienka. Na hasło „Hop do norki!” wskakują do najbliższego kółka i stoją nieruchomo do chwili, gdy ponownie usłyszą bębenek.

„Leśne przygody” – ćwiczenia dużych grup mięśniowych:

- zerwij szyszkę: dzieci maszerują, licząc: raz, dwa, trzy, szyszka!; na słowo „szyszka” wyskakują

- obunóż wysoko do góry z wyrzutem rąk,
- zbieramy leśne skarby: dzieci chodzą po sali, zbierając leśne skarby; przykucają, pochylają się do przodu, na boki, podnoszą znalezione skarby w górę z wyrazem podziwu,
- wiewióreczki: podskoki raz na jednej, raz na drugiej nodze, obunóż,
- stare drzewo: dzieci stają na jednej, potem na drugiej nodze, wolno unosząc ręce w bok.

„Jak pachnie las” – zabawa uspokajająca.

Dzieci maszerują wężykiem za wyznaczoną osobą, wykonując wdech nosem i wydech ustami.

Przygotowanie do śniadania – mycie rąk.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

Zajęcie 1 – Rozwijanie mowy i myślenia

„Zwierzęta leśne” – rozwiązywanie zagadek słownych.

CELE:

- wzrost wiedzy na temat charakterystycznych cech zwierząt leśnych,
- zwrócenie uwagi na sposoby przygotowania zwierząt do zimy,
- rozumienie pojęcia: o 1 więcej.

Pomoce dydaktyczne: wyprawka str. 9, karty pracy „Między nami Emotkami” cz. 2, str. 61, tablica demonstracyjna nr 15.

PRZEBIEG:

1. „Zwierzęta leśne” – zabawa integracyjna. **Wyprawka str. 9.**

Dzieci otrzymują kartoniki ze zwierzętami. Nauczyciel zwraca się do dzieci: Witam zwierzątko, które... Dziecko, które ma kartonik ze zwierzęciem o wymienionych cechach, wstaje i kłania się innym dzieciom.

Przykłady: Witam zwierzątko, które: mają długi ogon, mają rude futerko, mają kolce, gromadzą zapasy na zimę, lubią przebywać w wodzie, są niewielkich rozmiarów...

2. „Zwierzęta leśne” – rozwiązywanie zagadek słownych. **Tablica demonstracyjna nr 15.**

Nauczyciel podaje słowo z podziałem na sylaby np. wie – wiór – ka, niedź – wiedź, zadaniem dzieci jest wskazać odpowiedni obrazek na tablicy.

Dzieci podejmują próby rozwiązywania prostych zagadek:

Jest brunatny, bardzo duży,
nos ma czarny, futra w bród,

zaś ze wszystkich smakołyków
on najbardziej lubi miód. (niedźwiedź)

On jest dziki, on jest zły
On ma bardzo ostre kły.
Gdy go ktoś w lesie spotyka, to na drzewo szybko zmyka. (dzik)

Podobno jest chytry, do kurników się wkrada
Codziennie rude futerko zakłada.
Ma pociągły pyszczek i puszysty ogonek
Podobny do pieska, lecz w lesie ma swój domek. (lis)

Jest zgrabna i płochliwa
W lesie je trawkę, liście zrywa.
Jest zwinna jak panna.
Kto to taki? To jest... (sarna)

Mądre oczy, duża głowa
w nocy łowi, w dzień się chowa.
Zgadniesz po tych paru słowach,
że ten ptak to... (sowa)

Z drzewa na drzewo bez kłopotu skaczę
Zbieram orzeszki, kiedy je zobaczę
Jestem dumna z kity, co ją rudą noszę
Jak ja się nazywam?
Odgadnijcie proszę. (wiewiórka)

Ma króciutkie nóżki,
małeńki ryjek,
choć igły nosi,
nigdy nic nie szyje. (jeż)

Lubi jagody i żółędzie,
więc sadelko sobie przędzie.
W czasie zimowej pory,
chowa się do swej nory.
Jego czarno-biała głowa,
w lesie dobrze się chowa. (borsuk)

Dzieci na tablicy przykrywają „kołderką”
zwierzęta zasypiające na zimę: jeża, niedźwiedzia, borsuka. (prostokąt)

3. „Zapasy na zimę – kto co gromadzi?” – podanie informacji w formie ciekawostek przyrodniczych.

Wiewiórka – robi zapasy orzechów, żołądki,

Niedźwiedź – robi tylko zapas tłuszczu pod własną skórą, przesypia zimę.

Chomik – kopie w ziemi spiżarnię, w której przechowuje zboże.

Kret – nie robi zapasów, tylko w czasie mrozów zapuszcza się w pogoni za pędrakami w głębsze pokłady ziemi.

Mysz – znosi do nor w ziemi nasiona różnych drzew.

Bóbr – robi zapas kłaczy roślin wodnych i gałęzi, układając je pod wodą.

Jeż – nie robi zapasów, całą zimę śpi zagrzebany w suche liście.

Borsuk – gromadzi duże zapasy tłuszczu pod skórą.

4. „Wysoko czy nisko?” – zabawa matematyczna. **Wyprawka str. 9.**

Nauczyciel zaprasza kilkoro dzieci i rozdaje im obrazki ze zwierzętami.

Dzieci stają tyłem do grupy. Prowadzący wypowiada zdanie o wybranym zwierzęciu, gdy dzieci usłyszą zdanie o zwierzęciu, którego obrazek trzymają, odwracają się przodem. Każde ze zwierząt musi być pokazane na takiej wysokości, na jakiej mieszka (sowa, wiewiórka – wysoko; lis, sarna – na wysokości tułowia, jeż, mrówka – karty oparte o podłogę).

Przykłady zdań:

Mały lisek schował się do norki.

Zajączki liczą marchewki.

Wiewiórka lubi skakać po drzewach.

Borsuk jak mało które zwierzę bardzo dobrze chodzi tyłem.

Jeż wypuszcza igły w celu obrony.

Niedźwiedź jest mistrzem łowienia ryb.

Mrówki mieszkają w mrowisku.

Sowy są aktywne w nocy, w dzień przeważnie śpią.

5. „Sowy i dziki” – zabawa ortofoniczna.

Nauczyciel kolejno wskazuje dziecko i mianuje „sową” lub „dzikiem”. Podczas trwania muzyki dzieci poruszają się po „lesie”, wydając dźwięki charakterystyczne dla danych zwierząt. Zadaniem dzieci jest odnaleźć wszystkich członków swojej rodziny.

6. „Tropy zwierząt” – **karta pracy „Między nami Emotkami” cz. 1, str. 61.**

4- i 5-latk:

Dzieci wykreślają tropy zwierząt, które nie pasują do pozostałych w szeregu.

7. „Wesoły zajączek” – zabawa z elementem skoku.

Nauczyciel wyrzuca kostkę. Grupa wykonuje ćwiczenia zgodnie z liczbą oczek wyrzuconych na kostce. Przykład:

- „zajączek podskakuje 4 razy i my też”,
- „zajączek robi 2 obroty i my też”
- „zajączek robi 6 przysiadów i my też”
- „zajączek podskakuje 3 razy na jednej nodze i my też”
- „zajączek wykonuje 5 pajacyków i my też”.

Zajęcie 2 – Plastyka

„Geometryczny las” – wycinanie z papieru.

CELE:

- rozwijanie koordynacji wzrokowo-ruchowej,
- rozwijanie wyobraźni związanej z naśladowaniem ruchu i odgłosów zwierząt,
- odwaga w wyrażaniu własnego zdania na forum grupy.

Pomoce dydaktyczne: figury z papieru przecięte na połowę, trójkąty z papieru, klej, papier kolorowy, nożyce.

PRZEBIEG:

1. „Figury geometryczne” – zabawa matematyczna.

Dzieci siedzą na dywanie, na tablicy wywieszone są znane dzieciom różne figury geometryczne podzielone na połowę: kwadrat, koło, trójkąt, prostokąt. Zadaniem dzieci jest połączyć i nazwać figury geometryczne.

2. „Jak wykonać choinkę z trójkątów?” – składanie drzewka z trójkątów wg zasady: na dole największy trójkąt, pośrodku trójkąt średniej wielkości, na górze – najmniejszy trójkąt.

3. „Geometryczny las” – wycinanie/układanie z papieru.

Dzieci 4-letnie mogą układać choinki z gotowych elementów, a następnie je naklejać. Dzieci 5-letnie mogą samodzielnie wycinać trójkąty, a potem je naklejać.

Oprócz drzew iglastych dzieci mogą tworzyć drzewa liściaste przez zestawienie cienkiego prostokąta – pnia i koła – korony drzewa. Żółte koło może imitować słońce.

4. Wspólne oglądanie prac plastycznych. Porównywanie liczby drzew.

5. „Zwierzęta leśne” – zabawa muzyczno-ruchowa.

Przy dźwiękach trójkąta dzieci wykonują skoki wiewiórki, przy dźwiękach bębenka – kroki człapiącego niedźwiedzia, przy dźwiękach kołatki – skoki zająca, przy dźwiękach drewnienek – dreptanie jeża nocą.

Zabawy na powietrzu – przeskakowanie przez niskie przeszkody.

Przygotowanie do obiadu – mycie rąk.

PO POŁUDNIU

Książka w odcinkach – słuchanie kolejnego fragmentu.

„Dziupła, gawra, jamka czy norka?” – wycinanie (drugi etap pracy plastycznej).

Dzieci wycinają pokolorowane rano sylwety zwierząt, przyklejają je na kartce, a następnie dorysowują dziuplę, gawrę, jamkę lub norkę.

„Taniec z misiem” – zabawa muzyczno-ruchowa. Płyta CD utwór 5.

Nauczyciel wybiera dwoje dzieci do środka koła, wręcza im misie. Wybrane osoby tańczą do piosenki, trzymając pluszaki. Pozostałe dzieci idą w kole. Dzieci w środku na umówiony znak przekazują misie następnym osobom.

Przygotowanie do podwieczorku – mycie rąk.

„Gdzie jest lisek?” – zabawa dydaktyczna.

Jedno dziecko odwraca się tyłem lub wychodzi na chwilę do łazienki. W tym czasie inne dziecko chowa w dowolnym miejscu maskotkę liska. Zadaniem pierwszego dziecka jest odnalezienie liska; podpowiedzią są dźwięki wydawane przez pozostałe dzieci – jeśli uczestnicy wypowiadają słowo „lisek” szeptem, to oznacza, że dziecko jest daleko od przedmiotu, jeśli mówią umiarkowanym głosem, to znaczy, że jest dość blisko, jeśli mówią głośno, to oznacza, że lisek jest tuż-tuż.

Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań.

Dzień 3

Temat dnia: Jeże na spacerze.

DZIECKO:

- potoczy piłkę do wybranego kolegi,
- narysuje kolce jeża,
- odwzoruje liczbę elementów zbioru,
- pozna piosenkę pt. „Jeż”,
- ulepi z plasteliny jeża,
- wykona ćwiczenie związane z dekodowaniem informacji.

Propozycja wpisu do dziennika zajęć:**I. Realizowane obszary podstawy programowej: I.6, II.4, III.5, IV.8, I.9, I.5**

Zabawy dowolnie wybranymi zabawkami. [I.6, II.4]

Cel: zgodne dzielenie się zabawkami.

„Mały jeż” – zabawa integracyjna z piłką. [III.5]

Cel: rozwijanie świadomości przestrzeni i odległości.

„Jeż się jeży” – zabawa plastyczna. [IV.8, I.9]

Cel: rozwój motoryki rąk i koordynacji wzrokowo-ruchowej.

Ćwiczenia poranne zestaw nr 11. [I.5]

II. Realizowane obszary podstawy programowej: IV.15, IV.12, I.5, IV.7, II.10, I.4, III.5

„Wyścig jeży” – odwzorowywanie liczby elementów zbioru. [IV.15, IV.12]

Cel: rozwijanie orientacji kierunkowej.

„Jeże na spacerze” – zabawa na czworakach. [I.5]

„Jeż” – wprowadzenie piosenki do nauki. [IV.7, II.10]

Cel: wyrabianie pozytywnego stosunku do zwierząt.

Zabawy na powietrzu – wykorzystanie sprzętu terenowego. [I.4, III.5]

Cel: przestrzeganie zasad bezpieczeństwa.

III. Realizowane obszary podstawy programowej: IV.3, IV.9, I.5, IV.9, I.6, III.1

Książka w odcinkach – słuchanie kolejnego fragmentu. [IV.3]

Cel: rozwijanie wrażliwości emocjonalnej.

„Leśne wzory” – układanie z materiału przyrodniczego. [IV.9]

Cel: rozwijanie percepcji wzrokowej.

„Wiewiórki w dziuplach” – zabawa orientacyjno-porządkowa. [I.5]

„Odwiedziny zwierząt leśnych” – wyprawka str. 10. [IV.9]

Cel: zadaniowe podejście do stawianych problemów.

Zabawy swobodne w kąciakach zainteresowań. [I.6, III.1]

Cel: rozwijanie własnych zainteresowań.

Rozwijane kompetencje kluczowe:

- kompetencje w zakresie rozumienia i tworzenia informacji;
- kompetencje matematyczne oraz kompetencje w zakresie nauk przyrodniczych, technologii i inżynierii;
- kompetencje cyfrowe;
- kompetencje osobiste, społeczne i w zakresie uczenia się;
- kompetencje obywatelskie;
- kompetencje w zakresie świadomości i ekspresji kulturalnej.

RANEK

Zabawy dowolnie wybranymi zabawkami.

„Mały jeź” – zabawa integracyjna z piłką.

Dzieci siedzą w kole, jedno otrzymuje piłkę, pozostałe mówią:

„Mały jeź, mały jeź, turla jabłko, czy je chcesz?” – dziecko z piłką wymienia imię kolegi i posyła mu piłkę, starając się, aby zrobić to z odpowiednią siłą i precyzją.

„Jeź się jeży” – zabawa plastyczna.

Dzieci otrzymują kartki z narysowanym owalnym kształtem. Tworzą kolce we wszystkich kierunkach, używając plastikowych widelców zamoczonych w gęstej farbie. W ten sposób powstanie portret najeżonego jeża.

Ćwiczenia poranne zestaw nr 11.

„Hop do norki” – zabawa orientacyjno-porządkowa.

Nauczyciel rozkłada na podłodze kółka gimnastyczne. Dzieci poruszają się w rytm bębienka. Na hasło „Hop do norki!” wskazują do najbliższego kółka i stoją nieruchomo do chwili, gdy ponownie usłyszą bębenek.

„Leśne przygody” – ćwiczenia dużych grup mięśniowych:

- zerwij szyszkę: dzieci maszerują, licząc: raz, dwa, trzy, szyszka!; na słowo „szyszka” wyskakują obunóż wysoko do góry z wyrzutem rąk,
- zbieramy leśne skarby: dzieci chodzą po sali, zbierając leśne skarby; przykucają, pochylają się do przodu, na boki, podnoszą znalezione skarby w górę z wyrazem podziwu,
- wiewióreczki: podskoki raz na jednej, raz na drugiej nodze, obunóż,
- stare drzewo: dzieci stają na jednej, potem na drugiej nodze, wolno unosząc ręce w bok.

„Jak pachnie las” – zabawa uspokajająca.

Dzieci maszerują wężykiem za wyznaczoną osobą, wykonując wdech nosem i wydech ustami.

Przygotowanie do śniadania – mycie rąk.**ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE****Zajęcie 1 – Matematyka****„Wyścig jeży” – odwzorowywanie liczby elementów zbioru.****CELE:**

- utrwalenie liczebników porządkowych w zakresie 6,
- rozwijanie umiejętności odwzorowywania liczby elementów zbioru,
- rozwijanie orientacji kierunkowej.

Pomoce dydaktyczne: szyszki, kasztany, kostka do gry, liczmany, orzechy, kredki, karty pracy „Między nami Emotkami” cz. 2, str. 62.

PRZEBIEG:

1. Układanie z materiału przyrodniczego wysłuchanych rytmów.

Nauczyciel umawia się z dziećmi, że jego klaśnięcie w dłoń oznacza szyszkę, a stuknięcie dłonią w stół oznacza kasztan. Prowadzący klaszcze i stuka rytm, a wybrane dziecko układa szyszki i kasztany.

2. „Kasztany” – zabawa z kostką.

Nauczyciel rzuca kostką i prosi wybrane dziecko: Podaj mi tyle kasztanów, ile jest oczek na wyrzuconej kostce.

3. Ilustrowanie zadań z treścią.

Treść zadania: Myszka gromadziła zapasy na zimę. Zebrała już cztery ziarenka pszenicy. Następnie poszła na pole i przyniosła ze sobą jeszcze dwa ziarenka pszenicy. Ile ziarenek pszenicy zgromadziła myszka?

Dzieci układają liczmany, przeliczają je i podają rozwiązanie: Myszka zgromadziła sześć ziarenek pszenicy.

Treść zadania: W parku pod drzewem leżało sześć orzechów. Przyszła ruda wiewiórka i zabrała jeden orzech. Ile orzechów zostało?

Dzieci układają orzechy, przeliczają je i podają odpowiedź: Zostało pięć orzechów.

4. „Jeże” – karta pracy „Między nami Emotkami” cz. 1, str. 62.

4-latki:

Uczestniczą w zabawie z kostką przy tablicy (opis poniżej), w karcie pracy otaczają oddzielnymi pętlami języki z parasolkami, języki z balonami, języki z jabłuszkami.

5-latki:

Wybrane dziecko wyrzuca kostkę i liczy, ile jest oczek na wyrzuconej kostce. Cała grupa koloruje jabłko przy właściwym jeżu: jeśli dziecko wyrzuciło 4 oczka, dzieci kolorują jabłko przy czwartym jeżu, licząc od góry; jeśli dziecko wyrzuciło 6 oczek, dzieci kolorują jabłko przy szóstym jeżu, licząc od góry. Całą zabawę wygra jeż, który jako pierwszy dojdzie do mety, czyli ten, obok którego wszystkie jabłka zostaną najszybciej pokolorowane.

5. „Jeże na spacerze” – zabawa na czworakach.

Dzieci poruszają się po sali na czworakach. Na hasło: Uwaga, lis! – zwijają się w kłębek, wyginając się plecami do góry – „jeż nastroszył kolce”. Na hasło: Uciekaj, jeżu! – dzieci drobnymi krokami, na czworakach, poruszają się jak najszybciej – „uciekają przed lisem”. Na hasło: Zaspiaj, jeżu – kładą się na podłogę, podciągają nogi pod brodę.

Zajęcie 2 – Muzyka

„Jeż” – wprowadzenie do nauki piosenki.

CELE:

- poznawanie możliwości muzycznych swojego ciała,
- rozwijanie koncentracji uwagi,
- wyrabianie pozytywnego stosunku do zwierząt.

Pomoce dydaktyczne: kolczasta piłka zawinięta w chustę, płyta CD utwór 17.

PRZEBIEG:

1. „Kto tam się ukrywa?” – zgadula dotykowa.

Dzieci podają sobie kolczastą piłkę (z wypustkami), zawiniętą w chustę, imitującą śpiącego jeża. Badają zawiniątko rękoma i próbują zgadnąć, co/kto się tam ukrywa.

2. „Jeż” – słuchanie piosenki. **Płyta CD utwór 17.**

„Jeż”, Dorota Kossakowska

1.

Jeż mieszkania potrzebuje
na zimowe czasy.
Więc przemierza w prawo, w lewo
parki, pola, lasy.

Ref.:

Jeżu, jeżu, mały jeżu,
my ci pomożemy.
Dużo liści kolorowych
dzisiaj ci zbierzemy.

2.

Znalazł jeżyk duże drzewo,
Pod nim leżą liście.
Chodzi jeżyk w prawo, w lewo,
chodzi zamasyście.

Ref.:

Jeżu, jeżu, mały jeżu...

3.

W liściach będzie miło, ciepło,
czas mu szybko minie.
Mały jeżyk się obudzi,
kiedy śnieg już zginie.

Ref.:

Jeżu, jeżu, mały jeżu...

Krótką rozmowa na temat treści piosenki:

- W jakim celu jeżyk z piosenki wędrował przez parki, pola, lasy?
- Kto chciał pomóc znaleźć jeżowi mieszkanie?
- Czy jeżyk znalazł mieszkanie? Gdzie?
- Czy znacie inne zwierzę, które zasypia na zimę, tak jak jeżyk?

3. Powtórne wysłuchanie piosenki. Szukanie odpowiedzi na pytanie: W jaki sposób chodził jeżyk?

Wyjaśnienie słowa „zamaszyście” – energicznie, z werwą.

Ochotnicy pokazują sposób chodzenia jeża w sposób zamaszysty.

4. „Jeż – pożyteczny zwierz” – ciekawostki przyrodnicze.

Nauczyciel pokazuje jeża – maskotkę lub fotografię i opowiada dzieciom, że jeże to bardzo pożyteczne zwierzęta, ponieważ zjadają gąsienice i ślimaki, które są szkodnikami (podjadają uprawiane w ogrodach rośliny). Żywią się także owadami, dżdżownicami, myszami, grzybami i owocami. Na poszukiwanie pożywienia jeże wyruszają w nocy. Najwięcej jedzą w sierpniu i we wrześniu, zanim zapadną w sen zimowy. Pod gałęziami albo korzeniami jeże przygotowują sobie sypialnię – wciągają dużo suchych liści, traw i mchów. Przesypiają całą zimę i budzą się dopiero wiosną.

5. „Idzie jeż” – zabawa rytmiczna.

Dzieci idą po obwodzie koła głośno tupiąc nogami przy rymowance: Idzie jeż, idzie jeż, może ciebie pokłóć też! (na każde słowo przypada jedno tupnięcie). Na ostatnie słowo: „też!” szybko kucają.

6. Śpiewanie refrenu piosenki.

7. „Jeż” – zabawa integracyjno-ruchowa.

Dzieci siedzą na dywanie w kręgu; jedno z nich jest jeżem. Pozostali uczestnicy recytują rymowankę i naśladują ruchy jeża, po czym jeż wybiera swego następcę, wskazując jego imię.

„Na dywanie siedzi jeż,

co on robi, to my też.

Co robisz języku?

(pauza na wykonywanie ruchów)

My lubimy bardzo jeże,

Patrzmy kogo jeż wybierze.

Czy dziewczynkę czy chłopaka?

Czy grzecznego przedszkolaka?”

8. Próby śpiewania zbiorowego całej piosenki wspólnie z nauczycielem.

Zabawy na powietrzu – wykorzystanie sprzętu terenowego.

Przygotowanie do obiadu – mycie rąk.

PO POŁUDNIU

Książka w odcinkach – słuchanie kolejnego fragmentu.

„Leśne wzory” – układanie z materiału przyrodniczego.

Dzieci tworzą pary. Każde dziecko w parze otrzymuje podkładkę oraz taki sam zestaw materiałów złożony z patyków, liści, szyszek, kasztanów czy żołądzi. Jedno dziecko z pary układa dowolny wzór z materiałów, zadaniem partnera jest ułożenie takiego samego wzoru. Następuje zmiana ról.

„Wiewiórki w dziuplach” – zabawa orientacyjno-porządkowa.

Ułożone z szarf kółka – to dziuple. W każdej dziupli jedna wiewiórka (dziecko). Wiewiórki biegają w różnych kierunkach, omijając dziuple. Na zawołanie: „Lis idzie!” – każda wiewiórka wskakuje do najbliższej dziupli.

Przygotowanie do podwieczorku – mycie rąk.**„Odwiedziny zwierząt leśnych” – wyprawka str. 10.****4- i 5-latki:**

Dzieci uzupełniają planszę z zakodowanymi informacjami i umieszczają na niej obrazki par zwierząt, uprzednio je wycinając i naklejając.

Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań.

Dzień 4

Temat dnia: Stary niedźwiedź mocno śpi.

DZIECKO:

- powtórzy za nauczycielem określone dźwięki,
- podejmie rolę jednego z członków rodziny zwierząt,
- weźmie udział w szeregu zabaw i ćwiczeń ruchowych,
- wykona kołderkę dla niedźwiadka,
- wykona ilustrację do wysłuchanego utworu literackiego,
- utrwali piosenkę „Jeż”.

Propozycja wpisu do dziennika zajęć:

I. Realizowane obszary podstawy programowej: I.6, III.4, IV.2, III.5, I.5

Zabawy dowolnie wybranymi zabawkami. [I.6, III.4]

Cel: samodzielne organizowanie sobie aktywności.

„Niedźwiedź śpi” – ćwiczenia artykulacyjne. [IV.2]

Cel: doskonalenie narządów mowy.

„Mała polana” – zabawa integracyjna. [III.5]

Cel: podporządkowanie się regułom zabawy.

Ćwiczenia poranne zestaw nr 11. [I.5]

II. Realizowane obszary podstawy programowej: I.8, I.9, I.5, IV.8, I.7, I.4, I.2

Ćwiczenia gimnastyczne zestaw nr 6. [I.8, I.9, I.5]

Cel: rozwijanie szybkiej orientacji w przestrzeni.

„Kołderka dla niedźwiadka” – technika łączona. [IV.8, I.7]

Cel: wyczuwanie właściwości tworzywa plastycznego.

Spacer – rozpoznawanie odcisniętych na ziemi śladów. [I.4, I.2]

Cel: rozwijanie ciekawości poznawczej.

III. Realizowane obszary podstawy programowej: IV.3, IV.2, IV.8, I.5, IV.7, I.6, III.1, III.5

Książka w odcinkach – czytanie dzieciom ostatniego fragmentu. [IV.3]

Cel: próby formułowania myśli przewodniej utworu.

„Ilustracja do książki” – rysowanie na temat utworu literackiego. [IV.2, IV.8]

Cel: rozwijanie odwagi i śmiałości podczas prezentowania swojej pracy przed grupą.

„Dzieci i drzewa” – zabawa orientacyjno-porządkowa. [I.5]

„Jeż” – utrwalenie piosenki. [IV.7]

Cel: rozwijanie poczucia rytmu podczas zaznaczania głównych miar utworu.

Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań. [I.6, III.1, III.5]

Cel: zacieśnianie więzi koleżeńskich.

Rozwijane kompetencje kluczowe:

- kompetencje w zakresie rozumienia i tworzenia informacji;
- kompetencje matematyczne oraz kompetencje w zakresie nauk przyrodniczych, technologii i inżynierii;
- kompetencje osobiste, społeczne i w zakresie uczenia się;
- kompetencje obywatelskie;
- kompetencje w zakresie przedsiębiorczości;
- kompetencje w zakresie świadomości i ekspresji kulturalnej.

RANEK

Zabawy dowolnie wybranymi zabawkami.

„Niedźwiedź śpi” – ćwiczenia artykulacyjne.

Nauczyciel wręcza wybranemu dziecku misia i prosi, aby przedszkolaki po kolei naśladowały odgłosy, jakie wydaje śpiący duży miś:

- puff, puff, puff,
- wrr, wrr, wrr, wrr,
- chrr, chrr, chrr, chrr,
- puu, puu, puu (wydawane bezdźwięcznie; bardziej dmuchanie),
- ump, ump, ump.

Każde dziecko wydaje jeden rodzaj dźwięku.

„Mała polana” – zabawa integracyjna.

Nauczyciel dzieli grupę na pięcioosobowe zespoły. Każda grupa przyjmuje nazwę jakiejś leśnej rodziny (np. sarny, lisy, wiewiórki, jeże, mrówki). Prowadzący rozkłada na podłodze tyle samo rozłożonych gazet, ile jest rodzin, i opowiada, że przed chwilą była w lesie straszna ulewa, która spowodowała powódź. W całym lesie zostało tylko kilka małych polanek (gazety) i wszyscy mieszkańcy lasu muszą się na nich zmieścić. Rodziny zajmują miejsca na gazetach. Nauczyciel zwraca się do uczestników z prośbą: O wzajemne odwiedziny proszę mrówki i jeże – wymienione grupy muszą zamienić się miejscami i zmieścić się na gazetach. Zabawę należy powtarzać kilkakrotnie, żeby każda rodzina zmieniła swoją polanę.

Ćwiczenia poranne zestaw nr 11.

„Hop do norki” – zabawa orientacyjno-porządkowa.

Nauczyciel rozkłada na podłodze kółka gimnastyczne. Dzieci poruszają się w rytm bębna. Na

hasło „Hop do norki!” wskazują do najbliższego kółka i stoją nieruchomo do chwili, gdy ponownie usłyszą bębenek.

„Leśne przygody” – ćwiczenia dużych grup mięśniowych:

- zerwij szyszkę: dzieci maszerują licząc: raz, dwa, trzy, szyszka!; na słowo „szyszka” wyskakują obunóż wysoko do góry z wyrzutem rąk,
- zbieramy leśne skarby: dzieci chodzą po sali, zbierając leśne skarby; przykucają, pochylają się do przodu, na boki, podnoszą znalezione skarby w górę z wyrazem podziwu,
- wiewióreczki: podskoki raz na jednej, raz na drugiej nodze, obunóż,
- stare drzewo: dzieci stają na jednej, potem na drugiej nodze, wolno unosząc ręce w bok.

„Jak pachnie las” – zabawa uspokajająca.

Dzieci maszerują wężykiem za wyznaczoną osobą, wykonując wdech nosem i wydech ustami.

Przygotowanie do śniadania – mycie rąk.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

Zajęcie 1 – Ćwiczenia gimnastyczne

Ćwiczenia gimnastyczne zestaw nr 6.

CELE:

- wzmacnianie siły ramion, nóg i tułowia,
- wzrost zwinności, zręczności, szybkości reakcji,
- nabywanie postawy zdyscyplinowania podczas zajęć.

Pomoce dydaktyczne/przybory: plastikowe butelki, kula gazetowa.

PRZEBIEG:

Część wstępna:

1. „Pospiesz się” – zabawa orientacyjno-porządkowa.

Bieg po sali, na sygnał tamburyna dzieci zatrzymują się przy stojącej najbliższej butelce.

Modyfikacja: na sygnał tamburyna dzieci siadają skrzyżnie przy stojącej najbliższej butelce.

2. Wskazywanie butelką wymienionych przez nauczyciela elementów wyposażenia sali.

Część główna.

1. „Podbijanie butelki”. Dzieci w staniu podbijają butelkę tak, aby jak najdłużej utrzymywała się w powietrzu.

2. Butelka trzymana oburącz z przodu, bieg w miejscu z dotknięciem kolanami do butelki.
3. Przekładanie butelki z ręki do ręki za plecami, za kostkami.
4. Siad klęczny. Próby przesunięcia butelki poprzez dmuchanie.
5. Siad ze stopami opartymi o podłoże, zgięte kolana. Próby postawienia leżącej butelki palcami stóp.
6. W siadzie prostym podnoszenie i opuszczanie butelki włożonej między stopy.
7. Butelka z tyłu trzymana oburącz na wysokości pośladków. Bieg w miejscu i próba dotknięcia butelki piętami.
8. „Obrona twierdzy”. Wyznaczona osoba wchodzi do środka koła, staje obok butelki (twierdzy), jest „obrońcą twierdzy”. Dzieci leżące na obwodzie koła toczą papierową kulę między sobą, starając się strącić butelkę. „Obronca twierdzy” stara się nie dopuścić do jej strącenia.
9. Bieg slalomem między butelkami.
10. Przeskoki przez butelkę przodem, tyłem, bokiem.

Część końcowa.

1. Toczenie butelki palcami stóp w przód i w tył.
2. „Butelkowe rytmy”. Nauczyciel podaje rytm na tamburynie, dzieci wystukują go o podłogę butelkami.

Zajęcie 2 – Plastyka

„Kołderka dla niedźwiadka” – technika łączona.

CELE:

- poznanie znaczenia słowa „gawra”,
- wyczuwanie właściwości tworzywa plastycznego,
- zachowanie porządku w miejscu pracy.

Pomoce dydaktyczne: wyprawka str. 11, kartki, kredki, nożyce, klej, kolorowy papier, płyta CD utwór 6.

PRZEBIEG:

1. „Niedźwiedzie to nie pluszowe misie!” – czytanie dzieciom ciekawostek przyrodniczych.

Informację do przekazania dzieciom: Miś to słodki pluszak. Niedźwiedź to największy drapieżnik lądowy występujący w Polsce. Jest bardzo niebezpieczny. Pomimo krępej, niezgrabnej budowy ciała potrafi szybko biegać, skakać, pływać i wspinać się na drzewa i skały. W razie spotkania z niedźwiedziem zaleca się zachowanie spokoju. Zwierzęcia nie należy prowokować i nie można patrzeć mu w oczy. Pozostawione resztki jedzenia mogą zwabić niedźwiedzia, a szczekanie psa może niedźwiedzia rozszłościć. Niedźwiedzie są wszystkożerne, ale to prawdziwi smakosze miodu. Zimą spędzają w gawrze; w tym miejscu na świat przychodzą też małe niedźwiedzie.

2. „Kołderka dla niedźwiadka” – technika łączona. **Wyprawka str. 11.**

Dzieci naklejają wycięte elementy (wzory) na kołderkę, kolorują dowolne fragmenty.

3. Wspólne oglądanie prac plastycznych. Zwrócenie uwagi na różnorodność wzorów na kołderce.

4. „Stary niedźwiedź mocno śpi” – pias ze śpiewem. **Płyta CD utwór 6.**

Dzieci bawią się przy popularnej piosence:

Stary niedźwiedź mocno śpi,

stary niedźwiedź mocno śpi.

My się go boimy, po cichu chodzimy,

jak się zbudzi to nas zje,

jak się zbudzi to nas zje.

skandowanie:

Pierwsza godzina niedźwiedź śpi,

druga godzina niedźwiedź chrapie,

trzecia godzina niedźwiedź łapie!

Dzieci chodzą w kole wiązonym, w środku przykuca „śpiący niedźwiedź”, zasłania twarz dłońmi. Podczas skandowania koło się zatrzymuje, dzieci palcem wskazującym rytmicznie wskazują na „śpiącego niedźwiedzia”; za chwilę niedźwiedź spróbuje złapać któreś dziecko, a ono, by tego uniknąć, robi przysiad.

Spacer – obserwacje pogodowe.

Przygotowanie do obiadu – mycie rąk.

PO POŁUDNIU

Książka w odcinkach – czytanie dzieciom ostatniego fragmentu.

„Ilustracja do książki” – rysowanie na temat utworu literackiego.

Dzieci rysują dowolny przedmiot związany z treścią wysłuchanego utworu literackiego (5-latki mogą rysować postać) i prezentują swoją pracę przed pozostałymi dziećmi.

„Dzieci i drzewa” – zabawa orientacyjno-porządkowa.

Dzieci łączą się w pary, jedno dziecko jest drzewem (stoi nieruchomo), drugie biega; na hasło „ukryj się” – kuca pod swoim drzewem; potem zmiana.

Przygotowanie do podwieczorku – mycie rąk.**„Jeż” – utrwalenie piosenki. Płyta CD utwór 17.**

Dzieci spacerują po sali, śpiewając zwrotki. Podczas refrenu zatrzymują się i śpiewają oraz wyklaskują główne miary.

Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań.

Dzień 5

Temat dnia: Chrapu chrap w mroźną zimę...

DZIECKO:

- dobrze określenia do wymienionych zwierząt leśnych,
- przeniesie za pomocą słomki listki do koszyka,
- porówna długość skoków,
- zagra na instrumentach perkusyjnych akompaniament do piosenki „Jeż”,
- dokona syntezy głoskowej wyrazów,
- utrwali wiedzę przyrodniczą.

Propozycja wpisu do dziennika zajęć:

I. Realizowane obszary podstawy programowej: I.6, III.5, IV.5, IV.2, I.5

Zabawy dowolnie wybranymi zabawkami. [I.6, III.5]

Cel: zgodne dzielenie się zabawkami.

„Zwierzęta leśne” – zabawa słowna. [IV.5]

Cel: rozwijanie umiejętności dobierania określeń.

„Listki w koszyczku” – zabawa logopedyczna. [IV.2]

Cel: zwiększenie pojemności płuc.

Ćwiczenia poranne zestaw nr 11. [I.5]

II. Realizowane obszary podstawy programowej: IV.13, IV.18, II.2, I.5, IV.7, III.8, I.4, I.2

„Zawody w skokach” – porównywanie długości. [IV.13, IV.18, II.2]

Cel: prawidłowe stosowanie pojęć: dalej – bliżej.

„Wiewiórki w dziuplach” – zabawa orientacyjno-porządkowa. [I.5]

„Jeż” – instrumentacja do piosenki. [I.5, IV.7, III.8]

Cel: zwiększenie wrażliwości na barwę dźwięków.

Zabawy na powietrzu – pościgi i ucieczki. [I.4, I.2]

Cel: rozwijanie szybkości.

III. Realizowane obszary podstawy programowej: IV.1, IV.2, IV.18, I.5, III.5, II.4, I.6, III.1

Słuchanie dowolnej muzyki relaksacyjnej. [IV.1]

Cel: nabywanie umiejętności relaksacji.

„Co to za słowo?” – ćwiczenia słuchu fonematycznego. [IV.2]

Cel: coraz sprawniejsze dokonywanie syntezy głoskowej wyrazów.

„Może śpi, może nie śpi?” – karta pracy „Między nami Emotkami” cz. 1, str. 64. [IV.18]

Cel: utrwalenie wiedzy przyrodniczej.

„Toczący się pień” – zabawa ruchowo-naśladowcza. [I.5]

„W co się bawić?” – zabawa wybrana przez dzieci. [III.5, II.4]

Cel: ugruntowanie pewności siebie poprzez możliwość wyboru i wyrażenia własnej opinii.

Zabawy swobodne w kąciakach zainteresowań. [I.6, III.1]

Cel: kulturalne zwracanie się do siebie nawzajem.

Rozwijane kompetencje kluczowe:

- kompetencje w zakresie rozumienia i tworzenia informacji;
- kompetencje matematyczne oraz kompetencje w zakresie nauk przyrodniczych, technologii i inżynierii;
- kompetencje osobiste, społeczne i w zakresie uczenia się;
- kompetencje obywatelskie;
- kompetencje w zakresie świadomości i ekspresji kulturalnej.

RANEK

Zabawy dowolnie wybranymi zabawkami.

„Zwierzęta leśne” – zabawa słowna.

Nauczyciel wymienia nazwę zwierzątka, dzieci podają różne jego cechy;

np. niedźwiedź – duży, brązowy, lubi miodek, śpi zimą; wiewiórka – ruda, zwinna, lubi orzechy itp.

„Listki w koszyku” – zabawa logopedyczna.

Dzieci siedzące przy stolikach za pomocą słomek (metodą zasysania) przenoszą listki do wspólnego koszyka (schematyczne koszyki z papieru wycina nauczyciel i umieszcza je na środku stołów, listki wycina z delikatnych, papierowych serwetek).

Ćwiczenia poranne zestaw nr 11.

„Hop do norki” – zabawa orientacyjno-porządkowa.

Nauczyciel rozkłada na podłodze kółka gimnastyczne. Dzieci poruszają się w rytm bębienka. Na hasło „Hop do norki!” wskazują do najbliższego kółka i stoją nieruchomo do chwili, gdy ponownie usłyszą bębenek.

„Leśne przygody” – ćwiczenia dużych grup mięśniowych:

- zerwij szyszkę: dzieci maszerują licząc: raz, dwa, trzy, szyszka!; na słowo „szyszka” wyskakują obunóż wysoko do góry z wyrzutem rąk,
- zbieramy leśne skarby: dzieci chodzą po sali, zbierając leśne skarby; przykucają, pochylają się do przodu, na boki, podnoszą znalezione skarby w górę z wyrazem podziwu,

- wiewióreczki: podskoki raz na jednej, raz na drugiej nodze, obunóż,
- stare drzewo: dzieci stają na jednej, potem na drugiej nodze, wolno unosząc ręce w bok.

„Jak pachnie las” – zabawa uspokajająca.

Dzieci maszerują wężym za wyznaczoną osobą, wykonując wdech nosem i wydech ustami.

Przygotowanie do śniadania – mycie rąk.

ZAJĘCIA DYDAKTYCZNE

Zajęcie 1 – Matematyka

„Zawody w skokach” – porównywanie długości.

CELE:

- prawidłowe stosowanie pojęć: dalej – bliżej,
- wzbogacenie wiedzy przyrodniczej,
- rozwijanie orientacji przestrzennej.

Pomoce dydaktyczne: jesienne liście, zdjęcie wiewiórki, kartoniki z kropkami, sznurek, przysmaki dla ludzi lub zwierząt: cukierki, orzechy, szyszki, żołędzie, jabłka, soczki w kartonikach, szarfy, karta pracy „Między nami Emotkami”cz. 1, str. 63.

PRZEBIEG:

1. „Kto będzie bohaterem zajęcia?” – ćwiczenia oddechowe.
Nauczyciel pod jesiennymi liśćmi ukrywa zdjęcie wiewiórki. Wybrane dzieci w jak najszybszym tempie poprzez zdmuchiwanie liści próbują odsłonić fotografię.
2. „Co wiemy o wiewiórcie?” – przekazanie dzieciom ciekawostek przyrodniczych.
Na wstępie to dzieci podają wszystkie informacje, którymi dysponują. Następnie nauczyciel uzupełnia wypowiedzi dzieci:
 - Wczesną jesienią wiewiórki rozpoczynają gromadzenie zapasów na zimę. Żywność chowają w dziuplach albo zakopują w ziemi. Dla niepoznaki przykrywają kryjówki warstwą mchu lub liści.
 - Wiewiórki zimą jedzą to, co zmagazynowały jesienią: nasiona, orzechy, grzyby, żołędzie i szyszki. To bardzo pracowite zwierzęta. Potrafią zebrać i ukryć nawet kilka tysięcy orzechów.
 - Niestety, ich pamięć jest bardzo krótka. Bardzo często zapominają, gdzie ukryły jedzenie. Odnajdują je za pomocą węchu. Ten zmysł jest u nich świetnie wykształcony. Potrafią znaleźć jedzenie przykryte grubą warstwą śniegu.
 - Wiewiórka zamieszkuje lasy liściaste, parki i tereny mocno zadrzewione. Zimą nie śpi, ale

mrozy przeczekuje w kryjówkach. Wychodzi na zewnątrz tylko po jedzenie. Skorupkę orzecha przegryza w ciągu kilku sekund.

- Domki wiewiórek w dziuplach są dwupokojowe. Pierwsze pomieszczenie to „ganek”, który ma izolować temperaturę. Drugi pokój to „kawalerka”, czyli połączenie salonu, kuchni i sypialni. Pomieszczenie jest ocieplone gałązkami i mchem.
- Zimą, gdy wiewiórka zmienia futro, pokrywa włosowa szarzeje. Szarej wiewiórce łatwiej ukryć się w śniegu. Zimowe futro wiewiórki jest gęstsze i cieplejsze. Szybciej wysycha i doskonale izoluje wilgoć.
- Co by się stało, gdyby komuś udało się złapać wiewiórkę? Podrapie i pogryzie.

3. „Puk puk” – odtwarzanie liczby elementów zbioru.

Nauczyciel wypowiada rymowankę:

Ruda wiewióreczka
skarbów wszędzie szuka,
od chatki do chatki
do drzwi mocno puka.

Po zakończeniu recytacji prowadzący podnosi do góry kartonik z określoną liczbą kropek; wskazane dzieci kolejno pukają tyle samo razy w podłogę.

4. „Zawody w skokach” – porównywanie długości.

Nauczyciel nadmienia, iż wiewiórki potrafią skakać na znaczne odległości i na duże wysokości. Nawet cieniutkie gałązki mogą być oparciem dla ich łapek.

Nauczyciel zaprasza dzieci do zawodów w skokach.

Demonstruje sposób wykonania skoku, zaznacza go sznurkiem i mierzy „stopa za stopą”.

Wybrane dzieci wykonują skok z miejsca, pozostali uczestnicy określają, kto skoczył dalej, a kto bliżej.

5. „Przysmaki wiewiórek” – zabawa ze współzawodnictwem zespołowym.

Nauczyciel dzieli dzieci na dwa rzędy. Na końcu każdego toru ustawione są puste koszyczki, a wokół nich rozsypane przysmaki (i dla ludzi, i dla zwierząt).

Zadaniem dzieci jest dokonanie wyboru i włożenie jednego przysmaku wiewiórki do kosza, a następnie powrót na koniec swojego rzędu. Na koniec zabawy nauczyciel wysypuje zawartość koszy i wspólnie z grupą sprawdza, czy zawodnicy umieścili w koszach wyłącznie przysmaki wiewiórki. Rząd, który się nie pomylił, wygrywa.

6. „Wiewióreczki do mamy” – zabawa matematyczno-ruchowa.

Mama – wiewiórka (nauczyciel) staje w jednym końcu sali, dzieci – małe wiewióreczki – w drugim.

Wiewióreczki pytają: Mamo, mamo, ile kroków do ciebie?

Mama-wiewiórka odpowiada: 3 małe lub 1 duży... (4-łatki),

1 parasolkowy (z obrotem wokół siebie) lub 3 mrówkowe (stopa za stopą), lub 4 susy (długie skoki)...
Gdy dzieci dotrą do mamy, zabawę rozpoczynamy od początku.

7. „Zapasy wiewiórki” – **karta pracy „Między nami Emotkami” cz. 1, str. 63.**

4-latki:

Dzieci rysują na pustych gałązkach tyle orzechów, ile jest na nich listków.

5-latki:

Dzieci rysują na pustych gałązkach orzechy w taki sposób, by na każdej kolejnej gałązce był o 1 orzech więcej, niż liczba liści na gałęzi.

8. „Wiewiórki w dziuplach” – zabawa orientacyjno-porządkowa.

Ułożone z szarf kółka – to dziuple. W każdej dziupli jedna wiewiórka (dziecko). Wiewiórki biegają w różnych kierunkach, omijając dziuple. Na zawołanie: „Lis idzie!” – każda wiewiórka wskakuje do najbliższej dziupli i przysiadła.

Zajęcie 2 – Muzyka

„Jeż” – instrumentacja do piosenki.

CELE:

- utrwalenie tekstu i melodii piosenki,
- zwiększenie wrażliwości na barwę dźwięków,
- rozwijanie postawy opiekuńczej w stosunku do zwierząt.

Pomoce dydaktyczne: płyta CD utwór 17, 18, instrumenty perkusyjne.

PRZEBIEG:

1. „Jesień” – reakcja na zmiany barwy dźwięku.

Gdy nauczyciel stuka w bębenek

(deszcz)

dzieci przykucają i stukają
w podłogę palcami, wypowiadając:
kap, kap, kap.

Gdy nauczyciel szura palcami po bębnieku

(wiatr)

dzieci stoją, kołysząc rękami
w górze, wypowiadając:
szuuu, szuu, szuu.

Gdy nauczyciel wolno uderzy kilka razy w trójkąt	(chmury) dzieci, trzymając ręce zgięte w łokciach, zataczają małe kółka, wypowiadając: sza, sza, sza.
Gdy nauczyciel uderzy głośno w tamburyn	(słońce) dzieci wykonują obroty wokół siebie
z uniesionymi rękoma, wypowiadając: Ooooo!	
Gdy nauczyciel zagra tremolo	(potrząsanie tamburynem z góry na dół – spadające liście) dzieci wykonują obroty, poruszając się po całej sali, wypowiadając: uuuuu.

2. „Jeż” – ćwiczenia emisyjne. **Płyta CD utwór 18.**

Dzieci nucą melodię piosenki na samogłoskach „a” (I zwrotka), „u” (II zwrotka), „o” (III zwrotka).
Refren śpiewają, używając słów.

3. „Jeż” – instrumentacja do piosenki. **Płyta CD utwór 17.**

„Jeż”, Dorota Kossakowska

1.

Jeż mieszkania potrzebuje
na zimowe czasy.
Więc przemierza w prawo, w lewo
parki, pola, lasy.

Ref.:

Jeżu, jeżu, mały jeżu,
my ci pomożemy.
Dużo liści kolorowych
dzisiaj ci zbierzemy.

2.

Znalazł jeżyk duże drzewo,
Pod nim leżą liście.
Chodzi jeżyk w prawo, w lewo,
chodzi zamasyście.

Ref.:

Jeżu, jeżu, mały jeżu,
my ci pomożemy.
Dużo liści kolorowych
dzisiaj ci zbierzemy.

3.

W liściach będzie miło, ciepło,
czas mu szybko minie.
Mały język się obudzi,
kiedy śnieg już zginie.

Podczas zwrotek wybrane dzieci grają na kołatkach i drowienkach (klawesach).
Podczas refrenów wybrane dzieci grają na tamburynach i marakasach.

4. „Jeż” – zabawa rysunkowa. **Płyta CD utwór 17.**

Dzieci podczas zwrotek chodzą po sali, na refren przykucają przy najbliższej leżącej kartce i rysują kolce jeża.

5. Powtórzenie instrumentacji, wymiana instrumentów wśród grających dzieci.

6. „Jeże na spacerze” – zabawa na czworakach.

Dzieci poruszają się po sali na czworakach. Na hasło: Uwaga, lis! – zwiijają się w kłębek, wyginając się plecami do góry – „jeż nastroszył kolce”. Na hasło: Uciekaj, jeżu! – dzieci drobnymi krokami, na czworakach, poruszają się jak najszybciej – „uciekają przed lisem”. Na hasło: Zaspiaj, jeżu – kładą się na podłodze, podciągają nogi pod brodę.

Zabawy na powietrzu – pościgi i ucieczki.

Przygotowanie do obiadu – mycie rąk.

PO POŁUDNIU

Słuchanie dowolnej muzyki relaksacyjnej.

„Co to za słowo?” – ćwiczenia słuchu fonematycznego.

Nauczyciel podaje słowo z podziałem na głoski np. d-o-m, s-o-w-a, m-a-ma-a..., zadaniem dzieci jest podać całe słowo, syntezując głoski.

Dzieci 4-letnie syntezują sylaby.

„Może śpi, może nie śpi?” – karta pracy „Między nami Emotkami” cz. 1, str. 64.**4-latki:**

Dzieci dzielą na sylaby nazwy zwierząt, otaczają pętlą te zwierzęta, które zasypiają na zimę.

5-latki:

Dzieci kolorują tyle kwadratów, ile głosek ma w nazwie wskazane zwierzę, otaczają pętlą te zwierzęta, które zasypiają na zimę.

„Toczący się pień” – zabaw ruchowo-naśladowcza.

Dzieci leżą na podłodze z wyprostowanymi i złączonymi nogami i rękoma. Wykonują na leżąco kilka obrotów w jedną stronę i kilka obrotów w drugą stronę.

Przygotowanie do podwieczorku – mycie rąk.**„W co się bawić?” – zabawa wybrana przez dzieci.**

Nauczyciel pyta dzieci, jaka zabawa poznana w minionym tygodniu podobała im się najbardziej (może przypomnieć tytuły zabaw) i którą z nich chciałyby powtórzyć. Dzieci podają propozycje; ta, która zdobyła najwięcej głosów, wygrywa.

Zabawy dowolne w kąciakach zainteresowań.

PIOSENKI

O Rysiu i jego misiu

tekst Joanna Żarniewska, muzyka Jarosław Woźniowski

Kie - dyś dos - tał Ryś od ta - ty
Amin
kud - ła - te - go mi - sia w ła - ty.
C D7 G
Miś ten jak pu - cha - ta ku - ła
C D7 G
bar - dzo lu - bi się przy - tu - łać.
ref.: C
To jest ta - ki
D7 G
miś ma - lut - ki, co prze - ga - nia
Emin C
wszyst - kie smut - ki. Każ - dy dzień jest
D7 C D7
ko - lo - ro - wy, gdy jest z Ry - siem miś plu -
G
szo - wy.

Kiedys dostał Ryś od taty
kudłatego misia w łaty.
Miś ten jak puchata kula
bardzo lubi się przytulać.

To jest taki miś malutki,
co przegania wszystkie smutki.
Każdy dzień jest kolorowy,
gdy jest z Rysiem miś pluszowy.

Miś na pewno nie zawiedzie,
i pomoże w każdej biedzie.
Radość Rysia wprost rozpiera,
gdy ma obok przyjaciela.

To jest taki miś malutki...

To jesieni znak

tekst Joanna Żarniewska, muzyka Jarosław Woźniewski

Kie - dy już ba - bie la - to
 wiet - rzyk go - ni nad rze - ką
 Kie - dy czas ry - szyć pla - kom
 w swo - ją pod - róż da - le - ką To je -
 sie - ni jest znak O tak!

Kiedy już babie lato
 wietrzyk goni nad rzeką
 Kiedy czas ruszyć ptakom
 w swoją podróż daleką
 To jesieni jest znak
 O tak!

Kiedy mgła świat otula
 i kolory gdzieś gubi
 Kiedy chmura brzydula
 Swą szarością się chlubi
 To jesieni jest znak
 O tak!

Kiedy plucha na dworze
 moczy trawy i drzewa
 Kiedy lis siedzi w norze,
 niedźwiedź w gawrze swej ziewa
 To jesieni jest znak
 O tak!

Jeż

tekst Dorota Kossakowska, muzyka Jarosław Woźniewski

Jeż miesz - ka - nia pot - rze - bu - je na zi - mo - we cza - sy.
 Więc prze - mie - rza w pra - wo w le - wo par - ki, po - la, la - sy.
 Je - żu, je - żu, ma - ły je - żu, my ci po - mo - że - my.
 Du - żo liś - ci ko - lo - ro - wych dzi - siał ci zbie - rze - my.

1.

Jeż mieszkania potrzebuje
 na zimowe czasy.
 Więc przemierza w prawo, w lewo
 parki, pola, lasy.

Ref.:

Jeżu, jeżu, mały jeżu,
 my ci pomożemy.
 Dużo liści kolorowych
 dzisiaj ci zbierzemy.

2.

Znalazł jeżyk duże drzewo,
 Pod nim leżą liście.
 Chodzi jeżyk w prawo, w lewo,
 chodzi zamasyżycie.

Ref.:

Jeżu, jeżu, mały jeżu...

3.

W liściach będzie miło, ciepło,
 czas mu szybko minie.
 Mały jeżyk się obudzi,
 kiedy śnieg już zginie.

Ref.:

Jeżu, jeżu, mały jeżu...

